

Uradni list Republike Slovenije

Internet: <http://www.uradni-list.si>

e-pošta: info@uradni-list.si

Št. **108** Ljubljana, četrtek **12. 12. 2002**

Cena 1100 SIT

ISSN 1318-0576

Leto XII

DRŽAVNI ZBOR

5309. Zakon o vojaški dolžnosti

Na podlagi 153. člena poslovnika državnega zbora je Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 29. 11. 2002 potrdil uradno prečiščeno besedilo zakona o vojaški dolžnosti, ki obsega:

- zakon o vojaški dolžnosti – ZVojD (Uradni list RS, št. 18/91 z dne 27. 4. 1991),
- zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o vojaški dolžnosti – ZVojD-A (Uradni list RS, št. 74/95 z dne 23. 12. 1995),
- zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o vojaški dolžnosti – ZVojD-B (Uradni list RS, št. 86/2002 z dne 11. 10. 2002).

Št. 200-11/90-3/38

Ljubljana, dne 29. novembra 2002.

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
Borut Pahor l. r.

Z A K O N **O VOJAŠKI DOLŽNOSTI** **uradno prečiščeno besedilo** **(ZVojD-UPB1)**

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

Vojaško dolžnost izvršujejo v miru in v vojni moški državljani pod pogoji, ki jih določa ta zakon.

Pri izvrševanju vojaške dolžnosti v skladu s tem zakonom lahko sodelujejo tudi ženske.

2. člen

Vojaška dolžnost obsega naborno dolžnost, dolžnost služiti vojaški rok in dolžnost služiti v rezervni sestavi.

Naborna dolžnost velja za vse moške državljane, dolžnost služenja vojaškega roka ter služenja v rezervni sestavi pa za tiste, ki so sposobni za vojaško službo.

Državljeni imajo pravico do ugovora vesti vojaški dolžnosti pod pogoji, ki jih določa ta zakon.

3. člen

Državljan, za katerega velja vojaška dolžnost, je vojaški obveznik. Med trajanjem vojaške dolžnosti je državljan:

- nabornik med naborno dolžnostjo;
- vojak med služenjem vojaškega roka;
- vojak v rezervi, rezervni podčastnik ali rezervni častnik, dokler traja dolžnost služiti v rezervni sestavi.

4. člen

Vojaška dolžnost nastane, ko državljan izpolni s tem zakonom določeno starost.

Vojaškemu obvezniku vojaška dolžnost preneha:

- ko dopolni starost, določeno s tem zakonom;
- če je ocenjen za nesposobnega za vojaško službo;
- če mu preneha državljanstvo.

Vojaška dolžnost preneha državljanu, ki uveljavlja ugovor vesti vojaški dolžnosti, z dnem, ko opravi civilno službo v skladu s tem zakonom.

5. člen

Vojaški obveznik postane vojaška oseba, ko vstopi v vojaško enoto oziroma vojaški zavod Slovenske vojske. Vojaška oseba preneha biti, ko je odpuščen iz vojaške enote oziroma iz vojaškega zavoda.

Vojaški obveznik postane vojaška oseba tudi z dnem, ko vstopi v organ ali enoto, v kateri se po tem zakonu šteje opravljanje dolžnosti za vojaško službo, ter preneha biti vojaška oseba z dnem, ko je odpuščen iz takega organa ali enote.

Vojaški obveznik je med izvrševanjem vojaške dolžnosti, če ga pokliče pristojni organ, glede pravic in dolžnosti izenačen z vojaško osebo, in sicer:

1. od odhoda iz stanovanja do vrnitve v stanovanje v kraju stalnega prebivališča oziroma začasnega prebivališča, če je začasno prebivališče prijavil pristojnemu organu;

2. če biva v tujini, pri prihodu od državne meje do kraja, v katerem se mora priglasiti pristojnemu organu, pri vrnitvi pa od kraja, v katerem je izvršil vojaško dolžnost, zaradi katere je bil poklican, do državne meje.

6. člen

Vojaški obvezniki imajo med opravljanjem vojaške službe pravico do nemotenega izpovedovanja svoje vere. Po

svoji volji se lahko udeležujejo verskih obredov v prostem času in ko ne opravljajo nalog v zvezi z vojaško službo, zaradi katerih nimajo pravice do izhoda iz poveljstva, enote ali zavoda.

Minister, pristojen za obrambo, predpiše postopek za uresničevanje pravic iz prejšnjega odstavka in dolžnosti poveljnikov v zvezi s tem.

II. VOJAŠKA EVIDENCA

7. člen

O vojaških obveznikih se vodi vojaška evidenca.

Vojaško evidenco vseh vojaških obveznikov vodi pristojna organizacijska enota ministrstva, pristojnega za obrambo (v nadaljnjem besedilu: upravni organ, pristojen za obrambne zadeve).

Vojaški obvezniki se vodijo v vojaški evidenci po kraju njihove stalne nastanitve.

Vojaško evidenco vojaških obveznikov, ki bivajo v tujini dlje kot eno leto, vodijo pristojna konzularna ali diplomatska predstavništva.

Vojaški obvezniki se vpisujejo v vojaško evidenco v letu, v katerem dopolnijo 17 let starosti.

Ne glede na prejšnji odstavek, se vpiše v vojaško evidenco vojaški obveznik, dokler traja vojaška dolžnost, če iz kateregakoli razloga ni bil v evidenco vpisan, ko je dopolnil 17 let starosti.

8. člen

V vojaški evidenci se o vojaškem obvezniku vodijo osebni podatki, določeni z zakoni, ki urejajo obrambo države, ter podatki o naboru, služenju vojaškega roka, služenju v rezervni sestavi, vojaško strokovnem usposabljanju, podelitvi čina, povišanju oziroma odvzemu čina, priznanjih in odlikovanjih, dolžnosti v vojski, o kaznovanosti ter bivanju v tujini nad tri mesece.

Podatke iz vojaške evidence poleg ministrstva, pristojnega za obrambo, hranijo in uporabljajo vojaška poveljstva in enote za vojaške obveznike, ki so pri njih v vojaški službi ali imajo pri njih vojni razpored, ter gospodarske družbe, zavodi in druge organizacije za državljane, ki pri njih opravljajo nadomestno civilno službo oziroma se usposabljaajo za zaščito in reševanje v skladu s tem zakonom.

Ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, hrani in uporablja podatke za vojaške obveznike, ki se usposabljaajo oziroma so razporejeni v rezervno sestavo policije.

Podatki iz vojaške evidence se uničijo po poteku desetih let, ko državljanu preneha vojaška dolžnost, razen podatkov o naboru, služenju vojaškega roka, razporeditvi na vojaško dolžnost, imenovanju v vojno sestavo, o času opravljanja vojaške službe, vojaško strokovni usposobljenosti, o podelitvi čina, povišanju oziroma odvzemu čina ter podeljenih priznanjih, ki se hranijo trajno.

9. člen

Državni organi, gospodarske družbe, zavodi in druge organizacije so dolžne upravnemu organu, pristojnemu za obrambne zadeve, dati na njegovo zahtevo iz centralnega registra prebivalstva podatke o imenu in priimku, rojstnem datumu in kraju rojstva, o kraju stalnega in začasnega prebivališča ter o enotni matični številki občana, iz registra zavezancev za prispevek in drugih zbirk pa podatke o šolski izobrazbi, sklenitvi in prenehanju zaposlitve, pridobitvi strokovnih kvalifikacij, zdravstveni sposobnosti za vojaško službo in o posebnih znanjih vojaških obveznikov za določitev rodu, službe ter dolžnosti v Slovenski vojski. Če ni znano,

kje se vodi posamezen podatek o vojaškem obvezniku, mora vojaški obveznik upravni organ, pristojen za obrambne zadeve, obvestiti, kje podatek lahko pridobi oziroma ga sam priskrbeti. Podatki o zdravstveni sposobnosti po tem členu se zbirajo v skladu s predpisi, ki urejajo ocenjevanje zdravstvene sposobnosti za vojaško službo.

O spremembah osebnih podatkov ter stanj, do katerih je prišlo zaradi odločitve pristojnega organa, mora ta organ v 15 dneh o nastali spremembi obvestiti upravni organ, pristojen za obrambne zadeve, ki vodi obveznika v vojaški evidenci:

1. o spremembi osebnega imena in o prenehanju državljanstva organ, ki je o tem izdal pravnomočno odločbo oziroma organ, ki je sprejel izjavo o spremembi osebnega imena;

2. pristojno sodišče o uvedbi, ustavitvi ali prekinitvi kazenskega postopka zaradi kaznivega dejanja, za katero se storilec preganja po uradni dolžnosti, o pravnomočni obsodbi zaradi kaznivega dejanja na kazen mladoletniškega zapora ali nepogojno kazen zapora, o pravnomočno izrečenem zavodskem vzgojnem ukrepu ali o varnostnih ukrepih obveznega psihiatričnega zdravljenja in varstva v zdravstveni organizaciji ter obveznega zdravljenja alkoholikov in narkomanov v zdravstveni ali drugi specializirani organizaciji ter o napotitvi na prestajanje kazni mladoletniškega zapora ali zapora;

3. o odpustu s prestajanja kazni zapora ali mladoletniškega zapora organ oziroma ustanova, ki je vojaškega obveznika odpustila s prestajanja kazni;

4. o smrti vojaškega obveznika ali o razglasitvi pogrešane vojaškega obveznika za mrtvega matičar, ki je vpisal o tem podatek v mrliško matično knjigo.

Pristojno sodišče sporoča pristojnim organom podatke o uvedbi, ustavitvi ali prekinitvi postopka iz 2. točke prejšnjega odstavka le za vojaške obveznike, ki še niso odslužili vojaškega roka.

Minister, pristojen za obrambo, predpiše način in roke za pridobivanje podatkov iz tega člena.

10. člen

Vojaški obveznik mora v 15 dneh po nastanku spremembe prijaviti upravnemu organu, pristojnemu za obrambne zadeve, spremembo zdravstvenega stanja, ki je pomembna za oceno sposobnosti za vojaško službo, in vrnitev s služenja vojaškega roka oziroma opravljanja nadomestne civilne službe.

11. člen

Vojaški obvezniki, ki so vpisani v vojaško evidenco, dobijo vojaško knjižico.

Vojaška knjižica je javna listina, ki nadomešča osebno izkaznico, dokler je vojaški obveznik v vojaški službi. Z njo dokazuje izvršitev vojaške dolžnosti.

Vojaško knjižico izda upravni organ, pristojen za obrambne zadeve, ki vodi vojaškega obveznika v vojaški evidenci.

Vojaško knjižico je prepovedano odnesti iz države, jo uničiti ali odsvojiti.

Ministrstvo, pristojno za obrambo, izda podrobnejše predpise o vodenju vojaške evidence ter vsebini vojaške knjižice.

III. NABOR

12. člen

Naborna dolžnost obsega dolžnost izvrševati obveznosti v zvezi z vojaško evidenco. Med naborom mora nabornik na posamičen ali splošni poziv:

1. priti na zdravniške in druge preglede ter psihološke preiskave, da se ugotovi njegova sposobnost za vojaško službo;

2. priti na nabor;

3. nastopiti vojaški rok;

4. izvrševati druge, s tem zakonom predpisane obveznosti.

Naborna dolžnost nastane v koledarskem letu, v katerem nabornik dopolni 17 let. Ta dolžnost traja, dokler nabornik ne nastopi vojaškega roka oziroma do njegove prevedbe v rezervno sestavo, če je dolžnost služenja vojaškega roka uredil kako drugače. Naborna dolžnost preneha tudi, če je državljanu prenehala vojaška dolžnost po tem zakonu.

13. člen

Zdravniške in druge preglede ter psihološke preiskave za oceno zdravstvene sposobnosti nabornikov za vojaško službo praviloma opravljajo zdravstvene organizacije in druge ustanove, s katerimi ministrstvo, pristojno za obrambo, sklene pogodbo za izvajanje zdravniških pregledov, oziroma vojaška zdravstvena služba.

Nabornik, ki je zaradi telesne ali psihične prizadetosti oziroma druge bolezni očitno nesposoben za vojaško službo, se ne kliče na zdravniške in druge preglede, preiskave in nabor. Njegova nesposobnost za vojaško službo se ugotavlja na podlagi predložene zdravstvene dokumentacije.

14. člen

Nabor se praviloma opravi v koledarskem letu, v katerem nabornik dopolni 18 let.

Nabornik gre lahko na nabor, če to sam zahteva, v koledarskem letu, v katerem dopolni 17 let.

15. člen

Nabor opravljajo naborne komisije.

Naborne komisije imenuje ministrstvo, pristojno za obrambo, za območje ene ali več občin.

Ministrstvo, pristojno za obrambo, lahko imenuje tudi stalne naborne komisije.

16. člen

Na naboru naborna komisija ocenjuje sposobnost nabornika za vojaško službo ter določi rod oziroma službo, v kateri bo nabornik služil vojaški rok. Naborna komisija mu praviloma določi tudi vojaško evidenčno dolžnost, za katero se bo usposobil med vojaškim rokom. Pri tem upošteva njegova splošna in posebna znanja ter želje in potrebe Slovenske vojske.

Na naboru naborna komisija izbere tudi nabornike, ki se bodo usposabljali za opravljanje nalog v rezervni sestavi policije v skladu z zakonom.

17. člen

Naborna komisija ocenjuje sposobnost vsakega nabornika za vojaško službo na podlagi izvidov predhodnih zdravniških in drugih pregledov ter preiskav in na podlagi zdravniškega pregleda pri naboru.

Ocena naborne komisije je lahko:

1. sposoben za vojaško službo;

2. delno sposoben za vojaško službo;

3. začasno nesposoben za vojaško službo za eno do štirih let;

4. nesposoben za vojaško službo.

Ocena, da je nabornik sposoben za določeno vojaško evidenčno dolžnost, se sme dati samo na podlagi zdravniških izvidov in drugih pregledov ter preiskav v določenem zdravstvenem zavodu. Vojaške evidenčne dolžnosti po tem

odstavku določi ministrstvo, pristojno za obrambo, določene zdravstvene zavode pa ministrstvo, pristojno za zdravstvo, na predlog ministrstva, pristojnega za obrambo.

18. člen

Nabornik, ki je ocenjen kot začasno nesposoben za vojaško službo, mora priti znova na nabor po preteku dobe, za katero je ocenjen kot začasno nesposoben.

Nabornik, ki je ocenjen kot začasno nesposoben za vojaško službo za čas, daljši od koledarskega leta, v katerem dopolni 27 let, se prevede v rezervno sestavo. Njegova sposobnost za vojaško službo se nato ocenjuje kot za obveznike v rezervni sestavi.

Nabornik je lahko iz istih razlogov le dvakrat ocenjen kot začasno nesposoben za vojaško službo. Pri tretjem naboru naborna komisija dokončno oceni njegovo sposobnost za vojaško službo.

Nabornik, pri katerem je prišlo po naboru do spremembe zdravstvenega stanja, ki vpliva na oceno sposobnosti za vojaško službo, je lahko na lastno prošnjo ali na poziv upravnega organa, pristojnega za obrambne zadeve, poslan na ponovni zdravniški pregled, da se oceni njegova sposobnost za vojaško službo.

19. člen

Med trajanjem naborne dolžnosti se izberejo tudi kandidati za šolo častnikov vojne sestave na podlagi njihovega soglasja.

Nabornike iz prejšnjega odstavka izbere komisija, ki jo imenuje ministrstvo, pristojno za obrambo.

20. člen

Rod, službo, oziroma vojaško evidenčno dolžnost, določeno ob naboru, lahko naborna komisija spremeni, po kriterijih, ki jih določi ministrstvo, pristojno za obrambo, če je to potrebno zaradi popolnitve Slovenske vojske, spremembe nabornikovega zdravstvenega stanja, pozneje pridobljene strokovne izobrazbe ali spremembe njegovega poklica ali če se spremeni status posameznika v smislu civilnega služenja.

Za enote, zavode in vojaške evidenčne dolžnosti I. kategorije se lahko določi le nabornik, za katerega je dalo soglasje ministrstvo, pristojno za obrambo.

21. člen

Ministrstvo, pristojno za obrambo, izda podrobnejše predpise o merilih za ocenjevanje zdravstvene sposobnosti za vojaško službo, sestavi in načinu dela nabornih komisij ter enotah, službah in vojaško evidenčnih dolžnostih I. kategorije.

Način izvajanja zdravstvenih in drugih pregledov ter preiskav v zvezi z vojaško dolžnostjo ureja ministrstvo, pristojno za zdravstvo, v soglasju z ministrstvom, pristojnim za obrambo.

IV. SLUŽENJE VOJAŠKEGA ROKA

22. člen

Vojaški rok traja sedem mesecev.

Predsednik Republike Slovenije praviloma odloči, da se vojaki odpustijo s služenja vojaškega roka do 30 dni pred potekom roka iz prejšnjega odstavka, če pripravljenost Slovenske vojske to dovoljuje.

Vojaški rok v skladu z odločitvijo Državnega zbora Republike Slovenije v primeru povečanja nevarnosti napada na državo, neposredne vojne nevarnosti oziroma po razglasitvi vojne ali izrednega stanja, traja tri mesece.

Vojaški rok začne teči z dnem, ko nabornik postane vojaška oseba.

23. člen

Vojaški rok se služi v vojaških enotah in zavodih. Temeljno usposabljanje za določene vojaške evidenčne dolžnosti se lahko izvaja tudi izven učnih vojaških centrov.

Programa usposabljanja iz prejšnjega odstavka predpisuje minister, pristojen za obrambo.

24. člen

(črtan)

25. člen

Naborniki, ki imajo ustrezno šolsko izobrazbo in izpolnjujejo druge pogoje, določene za šolanje častnikov vojnih enot, lahko služijo vojaški rok v šoli za častnike vojne sestave. Njihove posebne pravice določajo predpisi o vojaški službi.

Naborniki, ki so izbrani na naboru za določene vojaško evidenčne dolžnosti ter za šolo za častnike vojne sestave, se lahko med vojaškim rokom usposablja tudi izven območja Republike Slovenije. Na usposabljanje za določene vojaško evidenčne dolžnosti oziroma za rezervne častnike izven območja Republike Slovenije se lahko napotijo naborniki, če ni možnosti, da se zagotovi njihovo usposabljanje v Republiki Sloveniji.

Pogoje in vojaško evidenčne dolžnosti iz prvega in drugega odstavka tega člena določi ministrstvo, pristojno za obrambo.

26. člen

Šteje se, da je vojaški rok opravil tudi vojaški obveznik:

1. ki je končal šolo za notranje zadeve, ki traja najmanj dve leti;

2. ki je končal študij obramboslovja in opravil predpisano stažiranje v vojaških enotah, najkasneje do konca septembra koledarskega leta, v katerem dopolni 27. leto starosti;

2.a ki je končal izobraževalni program izpopolnjevanja za poklic policista, v trajanju najmanj 18 mesecev;

3. ki je končal usposabljanje za opravljanje nalog v rezervni sestavi policije v skladu z zakonom in v dolžini, ki ni krajša od vojaškega roka, določenega s tem zakonom;

4. ki je končal visokošolsko izobraževanje doma ali v tujini, ki se šteje za šolo za častnike, in opravil predpisano stažiranje v Slovenski vojski;

5. ki je kot kandidat za vojaka, podčastnika ali častnika sklenil pogodbo o zaposlitvi z ministrstvom, pristojnim za obrambo, in uspešno opravil predpisano vojaško strokovno usposabljanje.

27. člen

Na služenje vojaškega roka se pošljejo naborniki, ki so ocenjeni kot sposobni ali delno sposobni za vojaško službo, praviloma v koledarskem letu, v katerem dopolnijo 19 let. Nabornik, ki v tem letu ni končal srednje šole, ki jo obiskuje, se pošlje na služenje vojaškega roka, ko to šolo konča, vendar najkasneje do konca koledarskega leta, v katerem dopolni 22 let.

Nabornik, ki po srednji šoli nadaljuje šolanje na fakulteti ali drugi visoki ali višji šoli, se pošlje na služenje vojaškega roka, ko šolanje konča, vendar najkasneje do konca koledarskega leta, v katerem dopolni 27 let.

Nabornik, ki po končani fakulteti ali drugi visoki šoli nadaljuje s podiplomskim študijem, se pošlje na služenje

vojaškega roka, ko ta študij konča, vendar najkasneje do konca koledarskega leta, v katerem dopolni 30 let.

Nabornik, ki sam prosi, da bi bil poslan na služenje oziroma doslužitev vojaškega roka, se pošlje v prvem napotitvenem roku po vložitvi prošnje, če v tem letu dopolni 18 let.

28. člen

Nabornik se lahko pošlje na služenje vojaškega roka do konca koledarskega leta, v katerem dopolni 27 let, razen če ta zakon ne določa drugače.

Ne glede na prejšnji odstavek se nabornik, za katerega se ugotovi, da ni izpolnjeval s tem zakonom predpisanih obveznosti in zato ni bil poslan na služenje vojaškega roka do konca koledarskega leta, v katerem dopolni 27 let, pošlje na služenje vojaškega roka najpozneje do konca koledarskega leta, v katerem dopolni 30 let.

Vojaški obveznik, ki iz objektivnih razlogov ni bil poslan na služenje vojaškega roka do poteka roka iz prvega odstavka tega člena, izrazi pa željo, da bi služil vojaški rok, se lahko pošlje na služenje vojaškega roka, če je ocenjen kot sposoben za vojaško službo in če še ni star 30 let. Ta določba se ne uporablja za napotitev nabornikov na služenje vojaškega roka, ki jim je služenje vojaškega roka odloženo zaradi podiplomskega študija.

Nabornik, ki se ne pošlje na služenje vojaškega roka do poteka rokov iz prvega, drugega in tretjega odstavka tega člena, se prevede v rezervno sestavo.

29. člen

Na služenje vojaškega roka se ne pošlje:

1. nabornik, ki je pravomočno obsojen na kazen mla-doletniškega zapor ali nepogojno na kazen zapor zaradi kaznivga dejanja, dokler kazni ne prestane ali ni pogojno odpuščen;

2. nabornik, zoper katerega je bil uporabljen zavodski vzgojni ukrep ali varnostni ukrep obveznega psihiatričnega zdravljenja in varstva v zdravstvenem zavodu, dokler traja ta ukrep;

3. nabornik, zoper katerega je uveden kazenski postopek zaradi kaznivga dejanja, za katero se storilec preganja po uradni dolžnosti, dokler ni postopek pravomočno končan.

Naborniki, ki iz razlogov, navedenih v prejšnjem odstavku, niso bili poslani na služenje vojaškega roka, se pošljejo na služenje oziroma doslužitev vojaškega roka po pre-stani kazni, po pogojnem odpustu oziroma po ustavitvi vzgoj-nega ali varnostnega ukrepa oziroma po pravomočno kon-čanem kazenskem postopku, vendar najpozneje do konca koledarskega leta, v katerem dopolnijo 30 let starosti.

Določbi prvega in drugega odstavka tega člena se smiselno uporabljata tudi pri napotitvi državljanov na opravljanje civilne službe, ki jim je priznan ugovor vesti vojaški dolžnosti po tem zakonu.

30. člen

Služenja vojaškega roka je oproščen dvojni ali večkratni državljan, če je v drugi državi, katere državljan je, odslužil vojaški rok v trajanju najmanj dveh tretjin vojaškega roka v Republiki Sloveniji, ali če je poteklo koledarsko leto, v katerem je dopolnil 27 let.

Državljan iz prejšnjega odstavka, ki v tujini ni odslužil dveh tretjin vojaškega roka, se pošlje na doslužitev vojaškega roka.

Opravljanja nadomestne civilne službe je oproščen dvojni ali večkratni državljan, ki mu je priznan ugovor vesti v tujini zaradi razlogov, ki so predpisani v Republiki Sloveniji, in je v drugi državi, katere državljan je, opravil civilno službo.

31. člen

Služenje vojaškega roka se na nabornikovo prošnjo odloži:

1. naborniku, ki po šolanju na fakulteti ali drugi visoki šoli nadaljuje s podiplomskim študijem, dokler tega študija ne konča, najdlje pa do konca septembra koledarskega leta, v katerem dopolni 30 let;

2. naborniku, ki po predpisih, ki urejajo varstvo družin oseb na obvezni vojaški službi, izpolnjuje pogoje za pridobitev statusa edinega hranilca družine, če bi z njegovim odhodom na služenje vojaškega roka njegova družina zašla v težak materialni položaj, dokler te okoliščine trajajo, najdlje pa do konca septembra koledarskega leta, v katerem dopolni 27 let;

3. polovici oziroma večini nabornikov, če je njihovo število liho, ki so člani istega gospodinjstva, če je eden ali več članov tega gospodinjstva poslanih na služenje ali so že na služenju vojaškega roka, za toliko časa, dokler ta član oziroma druga polovica članov tega gospodinjstva ne odsluži vojaškega roka ali ni iz drugih razlogov odpuščena, najdlje pa do konca septembra koledarskega leta, v katerem dopolni 27 let;

4. če bi nabornikova družina zaradi rojstva otroka, oziroma zaradi smrti ali hude bolezni v družini ali zaradi naravne ali druge hude nesreče z njegovim odhodom na služenje vojaškega roka zašla v težak položaj, za toliko časa, dokler trajajo omenjeni razlogi, vendar najdlje za eno leto;

5. če bi nabornik moral prekiniti pripravniško dobo, vendar najdlje za eno leto;

6. če nabornik koristi dopust za varstvo in nego otroka, za čas trajanja tega dopusta;

7. kmetu, ki izpolnjuje pogoje, ki so navedeni v drugem odstavku 54. člena tega zakona, vendar najdlje do konca septembra koledarskega leta, v katerem dopolni 27 let;

8. kategoriziranemu športniku ali članu državne reprezentance, zaradi priprav, nastopov ali udeležbe na mednarodnih tekmovanjih, vendar najdlje do konca koledarskega leta, v katerem dopolni 27 let.

Služenje vojaškega roka se odloži tudi naborniku, če je edini hranilec v gospodinjstvu, v katerem je eden od članov 100% invalid, dokler tak razlog traja. Če tak razlog traja dalj kot do konca koledarskega leta, v katerem dopolni nabornik 27 let starosti, se služenja vojaškega roka oprostijo in prevede v rezervno sestavo.

Prošnjo za odložitev služenja vojaškega roka iz 1., 3. in 6. točke prvega odstavka tega člena vloži nabornik, ko nastane razlog za odložitev služenja vojaškega roka. Naborniku iz 2., 4., 5., 7. in 8. točke prvega odstavka ter drugega odstavka tega člena se odloži služenje vojaškega roka za naslednje leto, če vloži prošnjo za odložitev služenja vojaškega roka in potrebne dokaze pri upravnem organu, pristojnem za obrambne zadeve, v osmih dneh po prejemu poziva za služenje vojaškega roka.

32. člen

Služenje vojaškega roka se prekine:

1. vojaku, ki je med služenjem vojaškega roka ocenjen kot začasno nesposoben za vojaško službo;

2. vojaku, ki ga je med služenjem vojaškega roka sodišče pravnomočno obsodilo na nepogojno kazen zapora več kot tri mesece ali na kazen mladoletniškega zapora, dokler kazni ne preste ali dokler ni pogojno odpuščen;

3. vojaku, zoper katerega je med vojaškim rokom uveden kazenski postopek zaradi kaznivega dejanja, za katero se storilec preganja po uradni dolžnosti, če je za tako dejanje predpisana kazen zapora več kot tri leta;

4. vojaku, ki je samovoljno zapustil enoto oziroma se samovoljno ni vrnil z dovoljene odsotnosti iz enote za več kot 30 dni.

Ne glede na 2. točko prejšnjega odstavka, se služenje vojaškega roka ne prekine vojaku, ki je bil pravnomočno obsojen na kazen mladoletniškega zapora do dveh let ali na nepogojno kazen zapora do dveh let, če mu do konca vojaškega roka ni ostalo več kot dva meseca.

Vojaku, ki je bil ocenjen kot začasno nesposoben za vojaško službo, se sme služenje vojaškega roka prekiniti le enkrat. Vojak, ki bi mu bilo treba še drugič prekiniti vojaški rok, ker je ocenjen kot začasno nesposoben za vojaško službo, se prevede v rezervno sestavo, ne glede na to, koliko časa je služil vojaški rok. Tak vojaški obveznik mora na ponovni zdravniški pregled, da se oceni njegova sposobnost za službo v rezervni sestavi.

33. člen

Vojaku se sme služenje vojaškega roka na njegovo prošnjo prekiniti zaradi rojstva otroka, smrti ali hude bolezni v družini ali zaradi naravne ali druge hude nesreče, če bi zaradi njegove odsotnosti njegova družina zašla v težak položaj, za toliko časa, dokler trajajo navedeni razlogi, vendar najdlje za eno leto.

Vojaku se sme služenje vojaškega roka na prošnjo pristojne strokovne ali znanstvene organizacije prekiniti zaradi udeležbe na mednarodnih srečanjih ali strokovnega oziroma znanstvenega izpopolnjevanja v tujini, z njegovim soglasjem, vendar najdlje za eno leto.

Služenje vojaškega roka se sme vojaku na njegovo prošnjo in na prošnjo pristojne republiške športne organizacije prekiniti tudi zaradi priprav ali udeležbe v sestavi reprezentance na svetovnem ali evropskem tekmovanju ali na olimpijskih igrah, če dopusta za udeležbo na športnih tekmovanjih ni dobil po predpisih, ki urejajo službo v Slovenski vojski.

34. člen

Vojaški obveznik, ki mu je bilo prekinjeno služenje vojaškega roka po tem zakonu, se pokliče na doslužitev preostalega dela vojaškega roka, ko prenehajo razlogi, zaradi katerih mu je bilo prekinjeno služenje vojaškega roka, vendar najkasneje do konca koledarskega leta, v katerem dopolni 27 let. Vojaški obveznik, ki mu je bilo prekinjeno služenje vojaškega roka zaradi samovoljne odsotnosti iz enote, se pokliče na služenje preostalega dela vojaškega roka najkasneje do konca koledarskega leta, v katerem dopolni 30 let.

Vojaški obveznik, ki mu je bilo prekinjeno služenje vojaškega roka po tem zakonu, se ne pošlje na doslužitev vojaškega roka, če mu je do izteka vojaškega roka ostalo manj kot 15 dni.

35. člen

V vojaški rok se ne šteje čas:

1. ki ga prebije vojak na zdravljenju ali bolezenskem dopustu zaradi poškodbe ali druge onesposobitve, povzročene z namenom, da bi se izmaknil vojaški službi ali da bi bil razporejen na lažjo dolžnost, če je to ugotovljeno s pravnomočno sodbo sodišča;

2. ki ga prebije vojak izven enote ali zavoda, iz katere se je samovoljno odstranil ali pobegnil, če je to trajalo nepretrgoma najmanj 24 ur;

3. ki ga prebije vojak v priporu, ki mu je bil odrejen v kazenskem postopku, če mu je ta čas s pravnomočno sodbo vštet v kazen zaradi storjenega kaznivega dejanja.

36. člen

Vojaški obveznik, ki odsluži vojaški rok, se odpusti s služenja vojaškega roka in postane vojak v rezervi oziroma pod pogoji, določenimi s predpisi, ki urejajo službo v Slovenski vojski, rezervni podčastnik ali rezervni častnik.

37. člen

Ministrstvo, pristojno za obrambo, izda podrobnejše predpise o času in načinu pošiljanja nabornikov na služenje vojaškega roka, o odložitvi in prekinitvi služenja vojaškega roka, o odpustitvi vojakov s služenja vojaškega roka, ter o stažiranju vojaških obveznikov, ki so uspešno končali študij obramboslovja, v enotah in zavodih Slovenske vojske.

V. UGOVOR VESTI VOJAŠKI DOLŽNOSTI

38. člen

Nabornik, ki nasprotuje uporabi orožja v vseh okoliščinah, lahko uveljavlja ugovor vesti vojaški dolžnosti in vojaški rok služi brez orožja ali opravi nadomestno civilno službo.

Nabornik lahko ugovor vesti vojaški službi uveljavlja zaradi religioznih, filozofskih ali humanitarnih razlogov. Razloge, zaradi katerih nabornik uveljavlja ugovor vesti, mora potrjevati splošni način življenja in ravnanja nabornika.

Ugovor vesti vojaški dolžnosti pod pogoji iz prvega in prejšnjega odstavka lahko uveljavlja tudi vojaški obveznik med služenjem ali po služenju vojaškega roka v skladu s tem zakonom. Državljan, ki mu je priznan ugovor vesti vojaški dolžnosti po odsluženem vojaškem roku, je dolžan opraviti 30-dnevno usposabljanje za opravljanje nalog zaščite in reševanja.

Program usposabljanja za opravljanje nalog zaščite in reševanja iz prejšnjega odstavka predpiše minister, pristojen za varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami.

39. člen

Civilno službo na način, ki je določen s tem zakonom, lahko opravi na lastno željo tudi državljan, ki je ocenjen kot nesposoben za vojaško službo.

40. člen

Služenje vojaškega roka brez orožja opravijo naborniki v vojaških enotah in ustanovah na dolžnostih, katerih opravljanje ni povezano z nošenjem in uporabo orožja.

Predpisi o pravicah in dolžnostih ter odgovornosti vojakov med služenjem vojaškega roka veljajo tudi za vojake, ki služijo vojaški rok v skladu s prejšnjim odstavkom.

Vojaku, ki služi vojaški rok brez orožja, se ob odpustu s služenja vojaškega roka vpiše v vojaško knjižico, da ni usposobljen za ravnanje z orožjem.

Vojaške enote in zavode ter dolžnosti iz prvega odstavka tega člena določi ministrstvo, pristojno za obrambo.

41. člen

Civilna služba kot nadomestilo vojaškemu roku se izvršuje v sistemu za zaščito, reševanje in pomoč oziroma v vladnih in nevladnih organizacijah, ki opravljajo reševalno ali humanitarno dejavnost, ki je javnega pomena. Te službe in organizacije določi minister, pristojen za varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami, na podlagi javnega razpisa. Civilna služba se izjemoma lahko izvaja tudi v državnih organih, ki jih določi minister, pristojen za varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami.

Organizacija, v kateri se izvaja civilna služba, mora za državljana, ki opravlja to službo, praviloma zagotoviti mož-

nost nastanitve, prehrane ter druge pogoje. Določiti mora tudi odgovorno osebo, ki organizira in nadzoruje delo državljanov, ki opravljajo civilno službo.

Državljan, ki opravlja civilno službo, je dolžan opravljati delo v organizaciji, v katero je napoten, v skladu s tem zakonom ter predpisi in akti, ki veljajo za delavce v tej organizaciji.

Državljan in njegovi družinski člani so med opravljanjem civilne službe glede pravic iz zdravstvenega in socialnega varstva izenačeni z vojaki, ki služijo vojaški rok v vojaških enotah in zavodih. Pravico ima tudi do brezplačne nastanitve in prehrane oziroma do pokritja stroškov prehrane, prevoza na delo in izplačil za osebne potrebe v višini, kot pripada vojakom med služenjem vojaškega roka.

Civilna služba je glede vštevanja v delovno dobo izenačena z vojaškim rokom.

Državljan med opravljanjem civilne službe ne more skleniti delovnega razmerja, niti z osebnim delom opravljati pridobitne dejavnosti.

42. člen

Nabornik, ki želi uveljavljati ugovor vesti vojaški dolžnosti, lahko vloži prošnjo kadarkoli med trajanjem naborne dolžnosti, vendar najkasneje v osmih dneh po prejemu poziva na služenje vojaškega roka, pri upravnem organu, pristojnem za obrambne zadeve, ki ga vodi v vojaški evidenci.

Vojak, ki služi vojaški rok, lahko vloži prošnjo za priznanje ugovora vesti vojaški dolžnosti pri pristojni upravi za obrambo. Vojaški obveznik, ki je že odslužil vojaški rok, vloži prošnjo pri upravnem organu, pristojnem za obrambne zadeve, ki ga vodi v vojaški evidenci.

V prošnji iz prvega in drugega odstavka tega člena mora vojaški obveznik navesti razloge, zaradi katerih prosi za priznanje ugovora vesti. V času obravnave prošnje za priznanje ugovora vesti vse obveznosti nabornika in vojaškega obveznika, ki je že odslužil vojaški rok, v zvezi z vojaško dolžnostjo mirujejo, razen v primeru, če nabornik vloži prošnjo po preteku roka iz prvega odstavka tega člena ali po septembru v koledarskem letu, v katerem dopolni 27 let starosti, ali je bil vojaškemu obvezniku, ki je že odslužil vojaški rok, vročen poziv na vojaško vajo ali mobilizacijski poziv. Obravnava prošnje, ki jo vloži vojaški obveznik med služenjem vojaškega roka, ne vpliva na izvrševanje obveznosti v zvezi z vojaško dolžnostjo.

43. člen

O priznanju pravice do ugovora vesti vojaški dolžnosti odločajo za območje več občin komisije, ki jih imenuje ministrstvo, pristojno za upravo.

V komisijo iz prejšnjega odstavka se imenujejo socialni delavec, psiholog in zdravnik, ki niso v rednem ali pogodbenem delovnem razmerju z organi, pristojnimi za obrambne zadeve, ter predstavnik upravnih organov, pristojnih za notranje zadeve in za obrambo ali za zaščito in reševanje. Predsednik komisije ne more biti predstavnik upravnega organa, pristojnega za obrambne zadeve. Člani komisije imajo namestnike.

Komisija v postopku obravnave prošnje vojaškega obveznika za priznanje ugovora vesti preveri vse navedbe vojaškega obveznika, po potrebi zbere tudi ustrezna dokazila in opravi razgovor s prosilcem.

Komisija mora o prošnji odločiti v šestih oziroma v treh mesecih, če gre za vojaka med služenjem vojaškega roka, od dneva, ko je bila vložena. Pri odločitvi komisija upošteva želje prosilca, v kateri dejavnosti želi opraviti nadomestno civilno službo, če je to mogoče. Zoper odločitev komisije lahko prosilec vloži pritožbo v 15 dneh od dneva, ko je

prejel odločitev komisije. Pritožba ne zadrži izvršitve odločbe.

Ugovora vesti vojaški dolžnosti ni mogoče priznati tistemu, ki ima dovoljenje za nošenje ali posest orožja, ki je bil kaznovan zaradi nelegalne posesti orožja ali kaznivega dejanja, storjenega z nasiljem, oziroma tistemu, ki opravlja pridobitno dejavnost, ki je povezana z orožjem.

44. člen

O pritožbah zoper odločbe komisij iz prejšnjega člena odloča komisija, ki jo imenuje Vlada Republike Slovenije. Komisijo sestavljajo poleg zdravnika in psihologa predstavniki ministrstev, pristojnih za pravosodje, upravo, zdravstveno in socialno varstvo, notranje zadeve, obrambo, zaščito in reševanje, znanstvenih ali strokovnih organizacij ter neodvisnih organizacij, ki se ukvarjajo s kulturo miru in nenasilja. Člani komisije imajo namestnike.

45. člen

Državljan, ki mu je priznan ugovor vesti vojaški dolžnosti in ki se je opredelil za civilno službo, napoti na opravljanje civilne službe upravni organ, pristojen za obrambne zadeve, ki ga vodi v vojaški evidenci. Predlog za napotitev na civilno službo da komisija, ki je odločila o priznanju ugovora vesti vojaški dolžnosti. Civilna služba se opravlja na območju Republike Slovenije.

Državljan, ki mu je priznan ugovor vesti med služenjem vojaškega roka in se je odločil za nadomestno civilno službo, se odpusti s služenja vojaškega roka in v skladu s prejšnjim odstavkom napoti na civilno službo za toliko časa, da skupno vojaški rok in civilna služba ne presegata časa iz prvega odstavka 22. člena tega zakona.

Pred napotitvijo na opravljanje civilne službe se mora ugotoviti zdravstvena sposobnost državljana za dela, ki jih bo opravljal med civilno službo.

Šteje se, da je državljan zdravstveno sposoben za opravljanje civilne službe, če je bil na naboru ocenjen kot sposoben ali delno sposoben za vojaško službo, obseg pregleda za opravljanje civilne službe pa ne presega obsega nabornega pregleda. Če je državljan na zdravniških pregledih ocenjen kot trajno ali začasno nezmožen za dela, ki se lahko opravljajo v okviru civilne službe, upravni organ, pristojen za obrambne zadeve, na podlagi izvidov izda ugotovitevno odločbo. Državljan, ki je ocenjen kot trajno nezmožen za opravljanje del, se izbriše iz vojaške evidence. Državljan, ki je ocenjen kot začasno nezmožen za opravljanje del, se napoti na zdravniške preglede po poteku časa začasne nezmožnosti.

Državljan med civilno službo nima pravice do stavke.

46. člen

Državljan se pravici do ugovora vesti lahko odpove.

Šteje se, da se je državljan oziroma vojaški obveznik odpovedal pravici do ugovora vesti vojaški dolžnosti, če se na poziv upravnega organa, pristojnega za obrambne zadeve, brez opravičenega razloga ni javil na opravljanje civilne službe, služenje vojaškega roka brez orožja oziroma 30-dnevno usposabljanje za opravljanje nalog zaščite in reševanja, ali če je samovoljno zapustil opravljanje civilne službe ali služenje vojaškega roka brez orožja za več kot deset dni. O odpovedi pravici iz tega in prejšnjega odstavka izda komisija, ki je odločila o ugovoru vesti vojaški dolžnosti, ugotovitevno odločbo.

Zoper državljana, ki huje krši disciplino v organizaciji, v kateri opravlja civilno službo, na način, ki je v očitnem nasprotju z razlogi, zaradi katerih mu je priznana pravica do ugovora vesti vojaški dolžnosti, lahko ministrstvo, pristojno za upra-

vo, uvede ponovno preverjanje izpolnjevanja pogojev za priznanje pravice do ugovora vesti vojaški dolžnosti. Preverjanje se uvede na predlog ministrstva, pristojnega za obrambo, inspekcije, pristojne za varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami, ali organizacije, v kateri državljan opravlja civilno službo, ter po postopku, ki je določen za priznavanje pravice do ugovora vesti vojaški dolžnosti. Preverjanje opravi komisija, ki je odločila o ugovoru vesti vojaški dolžnosti.

Državljan, ki se je odpovedal pravici do ugovora vesti oziroma za katerega se v skladu s prejšnjim odstavkom ugotovi, da ne izpolnjuje več pogojev za priznanje pravice do ugovora vesti vojaški dolžnosti, ponovno postane vojaški obveznik. Skladno z njegovim statusom se ga napoti na služenje vojaškega roka, oziroma se mu prekine civilna služba ter se ga napoti na služenje preostalega dela vojaškega roka ali nadaljuje s službo v rezervni sestavi.

Državljan, ki odkloni opravljanje civilne službe ali služenje vojaškega roka brez orožja ali se temu očitno izmika, se obravnava kot vojaški obveznik, ki odklanja ali se izmika služenju vojaškega roka.

Določbe četrtega in petega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo tudi za izvajanje 30-dnevnega usposabljanja za zaščito in reševanje.

Določbe tega zakona o času pošiljanja na služenje vojaškega roka, razen v primeru iz četrtega odstavka 27. člena tega zakona, odlaganju, prekinitvi, nadaljevanju služenja vojaškega roka ter o tem, kaj se ne šteje v vojaški rok, se smiselno uporabljajo tudi za izvajanje civilne službe.

Državljan iz tega člena ne more ponovno uveljavljati pravice do ugovora vesti vojaški dolžnosti.

47. člen

Državljan, ki opravi civilno službo, se mora v 15 dneh po izteku civilne službe oziroma usposabljanja zgласiti pri upravnem organu, pristojnemu za obrambne zadeve, ki ga vodi v vojaški evidenci, ki mu v vojaško knjižico vpiše, da je opravil civilno službo oziroma predpisano usposabljanje in ga izbriše iz vojaške evidence.

Državljan, ki mu je priznan ugovor vesti vojaški dolžnosti po odsluženem vojaškem roku, pošlje pristojni upravni organ, pristojen za obrambne zadeve, na 30-dnevno usposabljanje za zaščito in reševanje v ustrezno izobraževalno organizacijo najpozneje v roku petih let od pravnomočnosti odločbe, s katero mu je bil priznan ugovor vesti vojaški dolžnosti, ter ga nato izbriše iz vojaške evidence. Za napotitev, odlaganje, pravice in obveznosti med usposabljanjem za zaščito in reševanje se smiselno uporabljajo določbe tega zakona, ki urejajo vojaške vaje.

V rok iz prejšnjega odstavka se ne šteje čas odložitve 30-dnevnega usposabljanja na prošnjo državljana. Državljan, ki se na 30-dnevno usposabljanje ne napoti v roku iz prejšnjega odstavka, se izbriše iz vojaške evidence.

Državljan iz prvega, drugega in tretjega odstavka tega člena se po opravljeni civilni službi oziroma usposabljanju za zaščito in reševanje razporedi v Civilno zaščito ali druge naloge v zaščiti in reševanju.

Državljan, ki je uveljavil pravico do ugovora vesti, trajno ne more pridobiti dovoljenja za nošenje in posest orožja, niti opravljati pridobitne dejavnosti, ki je povezana z orožjem.

47. a člen

Državljanu na 30-dnevno usposabljanje za opravljanje nalog zaščite in reševanja se lahko odobri odsotnost zaradi smrti v ožji družini, nujenja nujne pomoči družini in rojstva otroka do tri dni ter en dan za študijske obveznosti. Skupna odsotnost ne sme biti daljša od sedmih dni.

Državljan, ki zaprosi za odsotnost iz prejšnjega odstavka, mora predložiti ustrezno dokazilo. Prošnji se ugodi le, če to omogoča program 30-dnevnega usposabljanja in druge razmere. Število dni in čas koriščenja izredne odsotnosti določi odgovorna oseba organizacije, ki izvaja 30-dnevno usposabljanje. Državljanom, ki so med 30-dnevnim usposabljanjem dali kri kot krvodajalci, se lahko odobri do dva dneva izredne odsotnosti, ne glede na prejšnji odstavek.

Državljanu na 30-dnevnem usposabljanju se usposabljanje prekine:

1. če med usposabljanjem zbolí ali se poškoduje, pooblaščen zdravnik pa ugotovi, da bo predvideno zdravljenje trajalo več kot sedem dni;

2. če je neopravičeno odsoten z usposabljanja več kot 24 ur. Čas odsotnosti se ne šteje v 30-dnevno usposabljanje;

3. če huje krši disciplino.

Državljan iz prejšnjega odstavka se pokliče na nadaljevanje 30-dnevnega usposabljanja za čas, ki mu je ostal do konca usposabljanja, praviloma s prvo naslednjo napotitvijo, vendar najkasneje v treh letih od dneva prekinitve usposabljanja.

Odločbo v zvezi s prekinitvijo 30-dnevnega usposabljanja za opravljanje nalog zaščite in reševanja izda upravni organ, pristojen za obrambne zadeve, na območju katerega se nahaja organizacija, ki izvaja usposabljanje.

48. člen

Nadzor nad izvajanjem nadomestne civilne službe iz 41., 45., 46. in 47. a člena tega zakona opravlja inšpekcija, pristojna za varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami.

Vlada Republike Slovenije izda natančnejše predpise o izvajanju nadomestne civilne službe.

VI. DOLŽNOST SLUŽITI V REZERVNI SESTAVI

49. člen

Dolžnost služiti v rezervni sestavi Slovenske vojske velja za vojaške obveznike:

- ki so odslužili vojaški rok;
- ki so po tem zakonu drugače uredili obveznost služenja vojaškega roka.

V rezervni sestavi Slovenske vojske lahko sodelujejo tudi ženske na podlagi njihovega soglasja, če so usposobljene za opravljanje strokovnih in tehničnih del, ki jih določi ministrstvo, pristojno za obrambo.

Dolžnost služiti v rezervni sestavi nastane za moške od dneva odpustitve s služenja vojaškega roka oziroma od dneva, ko so dolžnost služiti vojaški rok uredili drugače in traja do konca koledarskega leta, v katerem vojaški obvezniki dopolnijo 50 let oziroma 60 let starosti, če so rezervni častniki. Ženske lahko sodelujejo v rezervni sestavi v skladu s prejšnjim odstavkom v starosti od 19 do 40 let.

50. člen

Vojaškim obveznikom v rezervni sestavi upravni organ, pristojen za obrambne zadeve, glede na potrebe po popolnitvi Slovenske vojske, določi in sporoči vojni raspored v vojaških enotah oziroma vojaških zavodih ter drugih enotah, ki se popolnjujejo z vojaškimi obvezniki.

51. člen

Dolžnost služiti v rezervni sestavi Slovenske vojske se izvršuje z udeležbo obveznikov na vojaških vajah, tečajih in drugih oblikah vojaškega usposabljanja (v nadaljnjem besedilu: vojaške vaje) ter z izvrševanjem drugih dolžnosti, pred-

pisanih s tem zakonom, oziroma z vpoklicem v vojaško službo v vojno sestavo Slovenske vojske.

Vojaške vaje lahko trajajo skupno za vojake v rezervi in rezervne podčastnike do pet mesecev ter za rezervne častnike do deset mesecev. Polovico skupnega trajanja vojaških vaj se praviloma opravi v prvih desetih letih po odslužitvi vojaškega roka.

Vojaški obveznik je lahko v enem letu poklican na vojaške vaje največ do dveh mesecev.

Na vojaške vaje se ne kliče vojaški obveznik samohranilec, če ima otroka, ki še ni star 15 let.

52. člen

Vojaške vaje se praviloma organizirajo in izvajajo v vojaških enotah oziroma vojaških zavodih ter v organih za notranje zadeve za vojaške obveznike, ki so razporejeni v te organe.

Vojaške vaje, ki trajajo do 24 ur, se praviloma organizirajo in izvajajo izven delovnega časa, med dnevnim ali tedenskim počitkom oseb v rezervni sestavi.

53. člen

Vojaškemu obvezniku v rezervni sestavi se na njegovo prošnjo odložijo vojaške vaje iz naslednjih razlogov:

1. če je bolan, do naslednjega vpoklica po okrevanju;
2. če je iz njegovega gospodinjstva istočasno na vojaške vaje poklicanih dvoje ali več članov ali so nekateri od njih že na vojaških vajah ali služijo vojaški rok, dokler se član oziroma druga polovica članov gospodinjstva ne vrne z vojaških vaj oziroma s služenja vojaškega roka;
3. če ima v času vojaških vaj status študenta, dokler traja takšen razlog, vendar najdlje za eno leto, oziroma če ima v času vojaških vaj neodložljiv izpit, kolokvij ali drugo neodložljivo šolsko obveznost, do naslednjega vpoklica na vojaške vaje;

4. če bi zaradi smrti ali hude bolezni v gospodinjstvu oziroma zaradi naravne ali druge hude nesreče zašlo gospodinjstvo v težak položaj, če bi obveznik odšel na vojaške vaje, dokler traja takšno stanje v gospodinjstvu, vendar najdlje za eno leto;

5. če je bil tik pred odhodom ali med odhodom na vojaške vaje v gospodinjstvu ali v družini smrtni primer, do naslednjega vpoklica na vojaške vaje;

6. če tik pred odhodom ali med odhodom na vojaške vaje pričakuje rojstvo otroka, pa bi zašla njegova družina v težak položaj, če bi obveznik odšel na vojaške vaje, do naslednjega vpoklica na vojaške vaje;

7. če koristi dopust za varstvo in nego otroka.

Zdravstveno sposobnost za vojaško službo iz 1. točke prejšnjega odstavka ugotavljajo zdravstvene organizacije in zdravstveni delavci, pooblaščen za zdravniške preglede in druge preglede ter preiskave nabornikov.

Določba 3. točke prvega odstavka tega člena se ne uporablja za vojaške vaje do 24 ur, ki se organizirajo v času tedenskega počitka.

54. člen

Vojaške vaje se lahko izjemoma odložijo tudi zaradi neodložljivih službenih potreb, če to zahteva pristojni državni organ, gospodarska družba, zavod ali druga organizacija oziroma delodajalec, pri katerem je zaposlen vojaški obveznik v rezervni sestavi, dokler je takšna potreba, vendar najdlje do naslednjega vpoklica. Vojaške vaje se po tej določbi lahko odložijo tudi na zahtevo športne organizacije zaradi priprav ali udeležbe obveznika na evropskih in svetovnih tekmovanjih ali olimpijskih igrah.

Vojaške vaje se lahko kmetu in drugemu obvezniku, ki samostojno opravlja dejavnost z osebnim delom, izjemoma odložijo zaradi neodločljivih del, če nima zaposlenih delavcev in če v njegovem gospodinjstvu ni drugega pridobitno zmožnega člana oziroma člana, ki je ta dela sposoben opraviti, dokler je takšna potreba, vendar najdlje do naslednjega vpoklica.

Prošnjo za odložitev vojaških vaj je treba vložiti pri upravnem organu, pristojnem za obrambne zadeve, v osmih dneh po prejemu poziva na vojaške vaje. Kdor prosi za odložitev vojaških vaj zaradi razlogov iz 1., 4. in 5. točke prvega odstavka prejšnjega člena, mora prošnjo vložiti takoj, ko nastane razlog za odložitev.

55. člen (črtan)

56. člen

Vojaški obveznik v rezervni sestavi, pri katerem je prišlo v zdravstvenem stanju do spremembe, ki vpliva na njegovo sposobnost za vojaško službo, je lahko na lastno prošnjo ali na poziv upravnega organa, pristojnega za obrambne zadeve, ali vojaškega organa poslan na zdravniški pregled, da se oceni njegovo sposobnost za vojaško službo.

Sposobnost za vojaško službo obveznika iz prejšnjega odstavka ocenjuje pristojna naborna komisija v skladu z določbami tega zakona o ocenjevanju zdravstvene sposobnosti nabornikov za vojaško službo.

57. člen

Ministrstvo, pristojno za obrambo, izda natančnejše predpise o vpoklicu oseb v rezervni sestavi na vojaške vaje in odložitvi vojaških vaj, o organiziranju vojaško strokovnega usposabljanja, o načinu določanja vojnega razporeda vojaškim obveznikom in o izdajanju osebne vojaške opreme vojaškim obveznikom ter o njenem hranjenju, koriščenju, vzdrževanju in vračanju.

VII. POTOVANJE IN BIVANJE VOJAŠKIH OBVEZNIKOV V TUJINI

58. člen

Nabornik, ki namerava potovati v tujino, da bi tam začasno prebival dlje kot tri mesece ali da bi tam stalno prebival, si mora preskrbeti dovoljenje upravnega organa, pristojnega za obrambne zadeve.

Organ iz prejšnjega odstavka naborniku ne sme dovoliti potovanja in začasnega bivanja v tujini, če je naborniku vročen poziv za vojaško službo, in ne z rokom, ki bi veljal dlje kot do konca meseca septembra v letu, v katerem nabornik dopolni 27 let.

Dovoljenje za potovanje za stalno bivanje v tujini se izda naborniku, ki odhaja v tujino, da bi tam stalno živel.

Naborniku, ki prebiva v tujini, se lahko izda dovoljenje za začasno ali stalno bivanje v tujini oziroma za podaljšanje bivanja v tujini pod pogoji, predpisanimi v drugem odstavku tega člena. Dovoljenje se izda iz opravičenih razlogov (zaposlitev, šolanje, zdravljenje, reševanje neodločljivih družinskih vprašanj in drugi podobni razlogi), če bi nabornik ali njegovi družinski člani zaradi neizdanega dovoljenja zašli v težak materialni ali drug neugoden položaj.

59. člen

Dovoljenje za bivanje oziroma za podaljšanje bivanja v tujini po četrtem odstavku prejšnjega člena izda naborniku,

ki prebiva v tujini, diplomatsko oziroma konzularno predstavništvo (v nadaljnjem besedilu: diplomatsko predstavništvo), pri katerem je v vojaški evidenci. Dovoljenje za bivanje oziroma za podaljšanje bivanja v tujini z veljavnostjo dlje kot do konca septembra koledarskega leta, v katerem nabornik dopolni 27 let, sme izdati diplomatsko predstavništvo samo po predhodnem soglasju ministrstva, pristojnega za obrambo.

Diplomatsko predstavništvo mora v enem mesecu po izdaji dovoljenja iz prejšnjega odstavka obvestiti upravni organ, pristojen za obrambne zadeve, o vsakem naborniku, ki mu je izdalo dovoljenje za bivanje oziroma za podaljšanje bivanja v tujini, in za koliko časa mu je to bivanje dovoljeno oziroma podaljšano.

60. člen

Vojaški obveznik v rezervni sestavi sme potovati v tujino in tam začasno ali stalno bivati, razen če mu je bil vročen poziv za vojaško službo.

Če obstaja katerikoli razlog iz prejšnjega odstavka, se po predpisih, ki urejajo izdajanje potnih listin, šteje, da interesi obrambe države zahtevajo, da se osebi v rezervni sestavi ne izda potna listina oziroma ne podaljša rok njene veljavnosti ali ne izda vizum oziroma da se potna listina odvzame ali vizum razveljavi.

61. člen

Nabornik ali vojaški obveznik v rezervni sestavi, ki odpotuje v tujino na stalno ali začasno bivanje dlje kot za eno leto, se mora prigrasiti diplomatskemu predstavništvu zaradi vpisa v vojaško evidenco v 15 dneh po prihodu v tujino.

Nabornik, ki stalno ali začasno biva v tujini v letu, v katerem dopolni 17 let, se mora v tem koledarskem letu prigrasiti diplomatskemu predstavništvu zaradi vpisa v vojaško evidenco.

Diplomatsko predstavništvo mora v enem mesecu po vpisu nabornika v vojaško evidenco iz prejšnjega odstavka obvestiti o tem ministrstvo, pristojno za obrambo.

Nabornik, ki začasno biva v tujini, se mora vrniti do poteka roka, ki mu je dovoljen za začasno bivanje v tujini. V 15 dneh po prihodu se mora prigrasiti upravnemu organu, pristojnem za obrambne zadeve, zaradi nabora oziroma napotitve na služenje vojaškega roka.

62. člen

Potovanje v tujino in bivanje v tujini vojakov in vojaških obveznikov v rezervni sestavi, dokler opravljajo vojaško službo, urejajo predpisi, ki urejajo službo v Slovenski vojski.

VII.a OPUSTITEV IZVAJANJA DOLOČENIH SESTAVIN VOJAŠKE DOLŽNOSTI V MIRU TER NJIHOVA PONOVA UVEDBA

62.a člen

Zdravniške in druge preglede ter psihološke preiskave nabornikov in nabor se prenehajo izvajati v miru najkasneje do 31. 12. 2003.

Napotitve na služenje vojaškega roka, na opravljanje nadomestne civilne službe oziroma na usposabljanje za opravljanje nalog v rezervni sestavi policije v miru, se izvajajo najdalj do 30. 6. 2004.

Obvezno služenje v rezervni sestavi in 30-dnevno usposabljanje za zaščito in reševanje državljanov v miru, ki jim je bil priznan ugovor vesti vojaški dolžnosti po odsluženem vojaškem roku, se preneha izvajati 31. 12. 2010.

62.b člen

Ne glede na prejšnji člen se v miru vodi vojaška evidenca v skladu s tem zakonom.

Vpis vojaških obveznikov v vojaško evidenco iz prejšnjega odstavka se izvede na podlagi podatkov uradne evidence o državljanih. Po vpisu v vojaško evidenco upravni organ, pristojen za obrambne zadeve, seznani vojaškega obveznika z dolžnostmi in pravicami vojaškega obveznika praviloma v koledarskem letu, ko dopolni 18 let.

Vojaškega obveznika, ki je na podlagi strokovnega mnenja pristojne zdravstvene organizacije oziroma drugega pristojnega organa o telesni ali psihični prizadetosti vojaškega obveznika očitno nesposoben za vojaško službo, se po prenehanju izvajanja nabora ne vpiše v vojaško evidenco.

Pod pogoji iz prejšnjega odstavka se iz evidence izbriše vojaške obveznike, ki so že vpisani v vojaško evidenco.

Po prenehanju izvajanja obveznega služenja vojaškega roka oziroma nadomestne civilne službe, vojaški obvezniki v miru niso dolžni pridobiti dovoljenja upravnega organa, pristojnega za obrambne zadeve, za začasno ali stalno bivanje v tujini.

Po izteku rokov iz prejšnjega člena upravni organi, pristojni za obrambne zadeve, izvajajo priprave za ponovno uvedbo ocenjevanja zdravstvene sposobnosti za vojaško službo, nabora, napotitev na služenje vojaškega roka oziroma na opravljanje nadomestne civilne službe in za popolnjevanje Slovenske vojske s pripadniki rezervne sestave.

Po prenehanju izvajanja nabora po tem zakonu se vojaška knjižica izda vojaškemu obvezniku ob prvem vpoklicu v vojaško službo.

62.c člen

Ocenjevanje zdravstvene sposobnosti za vojaško službo vojakov na služenju vojaškega roka, po prenehanju izvajanja nabora po tem zakonu, izvajajo komisije, ki jih imenuje minister, pristojen za obrambo, v skladu s predpisi, ki urejajo ocenjevanje zdravstvene sposobnosti za vojaško službo.

Ocenjevanje zdravstvene sposobnosti za vojaško službo vojaških obveznikov v rezervni sestavi, po prenehanju izvajanja nabora po tem zakonu, izvajajo komisije iz prejšnjega odstavka na podlagi zdravstvene dokumentacije, ki jo predloži vojaški obveznik skupaj z zahtevo za ponovno ocenjo.

62.č člen

Po 30. 6. 2004 oziroma po prenehanju izvajanja obveznega služenja vojaškega roka po tem zakonu se v skladu z možnostmi in potrebami Slovenske vojske omogoči služenje vojaškega roka naborniku na podlagi prostovoljne odločitve. Služenje vojaškega roka je enako dolžini in obsegu predhodnega temeljnega vojaško strokovnega usposabljanja, ki ga morajo opraviti kandidati za poklicno opravljanje vojaške službe brez odsluženega vojaškega roka v skladu z zakonom.

Vojak iz prejšnjega odstavka ima med prostovoljnim služenjem vojaškega roka pravico do prejemkov, povračil, izredne odsotnosti ter drugih pravic in dolžnosti, kot jih ta zakon določa za služenje vojaškega roka. Prostovoljno služenje vojaškega roka se všteva v pokojninsko dobo.

Sposobnost za vojaško službo nabornikov iz tega člena ocenjuje komisija iz prejšnjega člena.

Vojak, ki je prostovoljno odslužil vojaški rok, ima prednost pri zaposlitvi v Slovenski vojski oziroma pri sklenitvi pogodbe o prostovoljnem služenju v rezervni sestavi Slovenske vojske.

Vlada Republike Slovenije določi višino prejemkov, povračil, pogoje za izredno odsotnost in način uresničevanja drugih pravic vojakov med prostovoljnim služenjem vojaškega roka.

Določbe tega člena se uporabljajo tudi za ženske.

62.d člen

Ne glede na določbe 62.a člena tega zakona lahko vojaški obvezniki uveljavljajo ugovor vesti vojaški dolžnosti v skladu s tem zakonom.

Državljan, ki je uveljavil pravico do ugovora vesti vojaški dolžnosti kot nabornik, se po preteku roka iz drugega odstavka 62.a člena tega zakona izbriše iz vojaške evidence, ko mu je ugovor priznan oziroma najkasneje po koncu koledarskega leta, v katerem dopolni 27 let.

Državljan, ki je pravico do ugovora vesti vojaški dolžnosti uveljavil kot pripadnik rezervne sestave, se izbriše iz evidence po opravljenem 30-dnevnom usposabljanju za zaščito in reševanje, po 31. 12. 2010 pa po priznani pravici do ugovora vesti vojaški dolžnosti.

Državljan, iz drugega in tretjega odstavka tega člena se po izbrisu iz vojaške evidence vpiše v evidenco Civilne zaščite.

62.e člen

Odločitev o ponovni uvedbi izvajanja zdravniških in drugih pregledov ter psiholoških preiskav, nabora, napotitve na služenje vojaškega roka oziroma na opravljanje nadomestne civilne službe in obveznega služenja v rezervni sestavi sprejme Državni zbor Republike Slovenije na predlog Vlade Republike Slovenije ob povečani nevarnosti napada na državo oziroma neposredni vojni nevarnosti ali ob razglasitvi vojne ali izrednega stanja v skladu z zakonom.

Po sprejemu odločitve iz prejšnjega odstavka se ne uporabljajo 1., 3., 5., 6., 7. in 8. točka prvega odstavka 31. člena, drugi in tretji odstavek 33. člena, drugi in tretji odstavek 51. člena, drugi odstavek 52. člena in 2., 3., 5. ter 7. točka prvega odstavka 53. člena tega zakona.

VIII. POSTOPEK IN POZIVANJE VOJAŠKIH OBVEZNIKOV

63. člen

Odločbo v zvezi z izvrševanjem vojaške dolžnosti izda upravni organ, pristojen za obrambne zadeve, ki izdaja tudi odločbe v zvezi z ureditvijo služenja vojaškega roka za vse vojake v enotah in zavodih na območju, za katerega je krajevno pristojen.

Pritožba zoper odločbo, izdano v zvezi z izvrševanjem vojaške dolžnosti, ne zadrži izvršitve odločbe, razen če ta zakon ne določa drugače.

O pritožbi zoper odločbo organa iz prvega odstavka tega člena, naborne komisije ali diplomatskega predstavništva, odloča ministrstvo, pristojno za obrambo.

Za odločbe in druge sklepe, potrdila in druge akte, za prošnje, pritožbe in druge vloge ter za priloge teh aktov oziroma vlog v zvezi z izvrševanjem vojaške dolžnosti se ne plačujejo takse.

64. člen

Vojaški obveznik, ki ga pristojni organ pokliče v zvezi z izvrševanjem vojaške dolžnosti, se mora prigrasiti določene- mu organu v kraju in v času, ki sta navedena v posamičnem ali splošnem pozivu, in vzeti s seboj stvari ter listine, ki so določene v pozivu.

Posamični poziv, razen poziva za mobilizacijo ali za poskusno mobilizacijo, se pošlje vojaškemu obvezniku najpozneje 30 dni pred dnevom, ki je določen za začetek obveznosti, zaradi katere je poklican. Posamičen poziv se lahko izjemoma pošlje vojaškemu obvezniku v krajšem roku tudi, če je to potrebno zaradi zagotavljanja pripravljenosti Slovenske vojske.

65. člen

Vojaški obveznik, ki je poklican v zvezi z izvrševanjem vojaške dolžnosti, ima pravico do povračila stroškov za prevoz z javnimi prometnimi sredstvi, za nastanitev in hrano. Višino povračil določi ministrstvo, pristojno za finance.

Vojaškemu obvezniku, ki je v delovnem razmerju, pripada med izvrševanjem vojaških dolžnosti nadomestilo v višini osebnega dohodka, ki bi ga prejel, če bi delal.

Vojaškemu obvezniku, ki prejema pokojnino ali denarno nadomestilo za primer brezposelnosti, pripada pokojnina oziroma denarno nadomestilo tudi med izvrševanjem vojaških dolžnosti.

Vojaškemu obvezniku, ki z osebnim delom opravlja samostojno dejavnost, pripada med izvrševanjem vojaških dolžnosti denarno nadomestilo izgubljenega zaslužka, katerega višino določa Vlada Republike Slovenije.

Pravice iz prvega, drugega, tretjega in četrtega odstavka tega člena pripadajo vojaškemu obvezniku med izvajanjem naborne dolžnosti in dolžnosti služenja v rezervni sestavi. Obveznik, ki ni zaposlen in ki ne dobiva denarnega nadomestila zaradi začasne brezposelnosti oziroma ne pridobiva dohodka na kakšen drug način, ima med izvajanjem vojaških dolžnosti pravico do denarnega nadomestila v višini, ki ga določi Vlada Republike Slovenije.

IX. KAZENSKÉ DOLOČBE

66. člen

Z denarno kaznijo najmanj 100.000 tolarjev se kaznuje za prekršek vojaški obveznik:

1. če na posamičen ali splošen poziv pristojnega organa brez opravičenega razloga ne pride ob določeni uri na določen kraj zaradi vpisa v vojaško evidenco, na zdravniški ali drug pregled oziroma preiskavo, na nabor, na služenje vojaškega roka, na vojaške vaje ali kakšno drugo vojaško obveznost, na katero je klican s posamičnim ali splošnim pozivom pristojnega organa (peti in šesti odstavek 7. člena, prvi odstavek 12. člena, prvi odstavek 51. člena, prvi odstavek 64. člena);

2. če potem, ko se je odzval pozivu, samovoljno predčasno zapusti zdravniški ali drug pregled oziroma preiskavo, nabor ali vojaške vaje (prvi odstavek 12. člena, prvi odstavek 51. člena);

3. če odpotuje v tujino ali ostane v tujini brez dovoljenja pristojnega organa (prvi in četrty odstavek 58. člena);

4. če odpotuje v tujino v nasprotju s 60. členom tega zakona;

5. če se ne priklasi diplomatskemu predstavništvu zaradi vpisa v vojaško evidenco v skladu s prvim in drugim odstavkom 61. člena tega zakona.

Z denarno kaznijo iz prejšnjega odstavka se kaznuje za prekršek tudi državlján, ki samovoljno zapusti organizacijo, v kateri opravlja civilno službo oziroma, če se ne odzove na 30-dnevno usposabljanje za zaščito in reševanje ali če tako usposabljanje samovoljno zapusti (prvi in tretji odstavek 41. člena, drugi odstavek 47. člena).

67. člen

Z denarno kaznijo najmanj 100.000 tolarjev se kaznuje za prekršek vojaški obveznik:

a1. če upravni organ, pristojen za obrambne zadeve, ne obvesti, kje lahko pridobi podatke oziroma jih sam ne priskrbi (prvi odstavek 9. člena);

1. če v predpisanem roku ne prijavi pristojnemu organu nastalih sprememb iz 10. člena;

2. če odnese vojaško knjižico iz države, jo uniči ali odsvoji (četrty odstavek 11. člena);

3. če se po opravljeni civilni službi oziroma usposabljanju za zaščito in reševanje ne zglosi pri pristojnem organu v skladu s prvim odstavkom 47. člena;

4. če ne pride k sporočitvi vojnega razporeda ali če ne prinese s seboj osebne in druge vojaške opreme, kadar je to določeno s pozivom pristojnega organa (50. člen, prvi odstavek 64. člena);

5. če se ne priklasi pristojnemu organu v skladu s četrtyim odstavkom 61. člena tega zakona.

68. člen

Z denarno kaznijo najmanj 150.000 tolarjev se kaznuje za prekršek posameznik:

1. če med opravljanjem civilne službe sklene delovno razmerje ali opravlja z osebnim delom pridobitno dejavnost (šesti odstavek 41. člena);

2. če opravlja pridobitno dejavnost, ki je povezana z orožjem, čeprav je uveljavil pravico do ugovora vesti (peti odstavek 47. člena).

69. člen

Z denarno kaznijo najmanj 500.000 tolarjev se kaznuje za prekršek pravna oseba:

1. če na zahtevo pristojnega organa ne da podatkov o kraju stalnega in začasnega prebivališča, o šolski izobrazbi, o sklenitvi in prenehanju zaposlitve, o pridobitvi strokovnih kvalifikacij, o zdravstvenem stanju in o posebnih znanjih vojaških obveznikov za ocenitev njihove sposobnosti za vojaško službo in določitev rodu, službe ali dolžnosti v Slovenski vojski (prvi odstavek 9. člena);

2. če ne zagotovi možnosti nastanitve, prehrane in drugih pogojev za delo državljanov, ki opravljajo civilno službo oziroma, če ne določi odgovorne osebe za organiziranje in nadzor dela oziroma, če ne nadzoruje dela državljanov, ki opravljajo civilno službo (drugi odstavek 41. člena).

Z denarno kaznijo najmanj 100.000 tolarjev se kaznuje za prekršek tudi odgovorna oseba pravne osebe, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

70. člen

Z denarno kaznijo najmanj 100.000 tolarjev se kaznuje za prekršek odgovorna oseba državnega organa:

1. če na zahtevo pristojnega organa ne da podatkov o kraju stalnega in začasnega prebivališča, o šolski izobrazbi, o sklenitvi in prenehanju zaposlitve, o pridobitvi strokovnih kvalifikacij, o zdravstvenem stanju in o posebnih znanjih vojaških obveznikov za ocenitev njihove sposobnosti za vojaško službo in določitev rodu, službe ali dolžnosti v Slovenski vojski (prvi odstavek 9. člena);

2. če pristojnemu organu v predpisanem roku ne sporoči spremembe osebnih podatkov ali stanj vojaških obveznikov, do katerih je prišlo zaradi odločitve državnega organa (drugi odstavek 9. člena).

Zakon o vojaški dolžnosti – ZVojD (Uradni list RS, št. 18/91) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

X. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

71. člen
(črtan)

72. člen
(črtan)

73. člen
(črtan)

74. člen
(črtan)

75. člen
(črtan)

76. člen

Ta zakon začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o vojaški dolžnosti – ZVojD-A (Uradni list RS, št. 74/95) vsebuje tudi naslednje določbe:

38. člen

Določbe tega zakona o napotitvi na služenje vojaškega roka, odlaganju in prekinitvi vojaškega roka, pravicah in obveznostih med služenjem vojaškega roka, o služenju v rezervni sestavi, vojaških vajah, odlaganju vaj in pozivanju se smiselno uporabljajo tudi za usposabljanje vojaških obveznikov za naloge v rezervni sestavi policije, pri čemer upravne zadeve opravlja ministrstvo, pristojno za notranje zadeve.

Minister, pristojen za notranje zadeve, predpisuje programe usposabljanja iz prejšnjega odstavka ter ureja druge pogoje za izvajanje usposabljanja.

Vojaški obvezniki, ki so opravili usposabljanje iz prvega odstavka tega člena, se praviloma razporedijo v rezervno sestavo policije.

39. člen

Zdravstveno sposobnost za vojaško službo ugotavljajo zdravniki, ki so pooblaščen v skladu s tem zakonom.

40. člen

V vseh določbah zakona se besedilo "republiški upravni organ, pristojen za obrambne zadeve" nadomesti z besedilom "ministrstvo, pristojno za obrambo" v ustreznem sklonu, besedilo "republiški upravni organ" z besedo "ministrstvo" v ustreznem sklonu, besedilo "upravni organ občine, pristojen za obrambne zadeve" pa z besedilom "upravni organ, pristojen za obrambne zadeve" v ustreznem sklonu.

V vseh določbah zakona se besede "Predsedstvo Republike Slovenije" nadomestijo z besedami "Predsednik Republike Slovenije", besedilo "Izvršni svet Republike Slovenije" pa se nadomesti z besedami "Vlada Republike Slovenije" v ustreznem sklonu.

V vseh določbah zakona se črtajo besede "neposredna vojna nevarnost", "rezervni vojaški uslužbenec", "zveza rezervnih vojaških častnikov" in beseda "gojenec", besedi

"oborožene sile" se nadomestita z besedama "Slovenska vojska" v ustreznem sklonu, beseda "podjetje" pa z besedama "gospodarska družba" v ustreznem sklonu.

41. člen

Čas, ki so ga gojenci vojaških šol pred 25. 6. 1991 prebili v vojaški šoli, se šteje za vojaški rok. V vojaški rok se ne šteje prvo leto šolanja na srednji vojaški šoli.

Vojaški obvezniki iz prejšnjega odstavka, ki niso odslужili vojaškega roka v dolžini, določeni s tem zakonom, se pošljejo na doslužitev, če jim je do konca vojaškega roka ostalo več kot 30 dni.

42. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o vojaški dolžnosti – ZVojD-B (Uradni list RS, št. 86/2002) vsebuje naslednjo prehodno in končno določbo:

28. člen

Pristojnosti v zvezi z določanjem služb in organizacij, v katerih se opravlja nadomestna civilna služba po tem zakonu, prevzame ministrstvo, pristojno za varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami, od ministrstva, pristojnega za upravo, v 30 dneh po uveljavitvi tega zakona. V enakem roku prevzame nadzor nad izvajanjem nadomestne civilne službe in 30-dnevnega usposabljanja za zaščito in reševanje po tem zakonu, od ministrstva, pristojnega za upravo, inšpekcija, pristojna za varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami.

Upravni postopki v zvezi z izvrševanjem vojaške dolžnosti in ugovora vesti vojaški dolžnosti ter inšpekcijski postopki, začeti pred uveljavitvijo tega zakona, se dokončajo po določbah, ki so veljale pred uveljavitvijo tega zakona.

29. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

5310. Zakon o tujcih

Na podlagi 153. člena poslovnika državnega zbora je Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 29. 11. 2002 potrdil uradno prečiščeno besedilo zakona o tujcih, ki obsega:

– zakon o tujcih – ZTuj-1 (Uradni list RS, št. 61/99 z dne 30. 7. 1999),

– zakon o prijavi prebivališča – ZPPreb (Uradni list RS, št. 9/2001 z dne 9. 2. 2001),

– zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o tujcih – ZTuj-1A (Uradni list RS, št. 87/2002 z dne 17. 10. 2002),

– popravek zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o tujcih – ZTuj-1A (Uradni list RS, št. 96/2002 z dne 14. 11. 2002).

Št. 213-04/91-1/47

Ljubljana, dne 29. novembra 2002.

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
Borut Pahor l. r.

**ZAKON
O TUJCIH**
uradno prečiščeno besedilo
(ZTuj-1-UPB1)

I. POGLAVJE
SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen
(vsebina zakona)

S tem zakonom se določajo pogoji in načini vstopa, zapustitve in bivanja tujcev v Republiki Sloveniji.

2. člen
(opredelitev pojmov)

Posamezni izrazi, uporabljeni v tem zakonu, imajo naslednji pomen:

- Tujec je vsakdo, ki nima državljanstva Republike Slovenije.
- Oseba brez državljanstva je tujec, ki ga nobena država v skladu s svojimi pravnimi akti nima za svojega državljanca.
- Vstop je prihod, zapustitev pa odhod z državnega ozemlja Republike Slovenije.
- Transit je prehod državnega ozemlja Republike Slovenije.
- Mejna kontrola je kontrola na državni meji, ki jo izvajajo pristojni organi zaradi nameravanega vstopa, tranzita in izstopa tujcev z državnega ozemlja Republike Slovenije.
- Potna listina je potni list ali potnemu listu enakovredna listina za potovanje, če je tako določeno z mednarodnim sporazumom.
- Veljavna potna listina je listina, ki jo je izdal za to pristojen mednarodni subjekt, če sta iz nje nesporno razvidni istovetnost imetnika in rok njene veljavnosti.
- Dnevni delovni migranti so tujci s stalnim bivanjem v sosednji državi, v katero se vračajo in ki prihajajo dnevno v Republiko Slovenijo na delo ali zaradi zaposlitve ali dela.
- Prevoznik je fizična ali pravna oseba, ki se poklicno ukvarja s prevozom potnikov po zraku, morju ali kopnem.
- Napoteni delavec je oseba, ki je v delovnem razmerju pri tujem delodajalcu v času izvajanja pogodbene storitve na ozemlju Republike Slovenije in zanj delodajalec ni zavezan plačevati prispevkov za socialno zavarovanje v kraju izvajanja storitve.

3. člen
(področje uporabe)

(1) Določbe tega zakona veljajo za vse tujce, če ni z zakonom drugače določeno.

(2) Za osebe brez državljanstva se v primerih, ko so določbe Konvencije o pravnem položaju oseb brez državljanstva (Uradni list RS-MP, št. 9/92) za njih ugodnejše, uporabljajo določbe te konvencije.

(3) V primerih, ko se za tujce – državljane drugih držav po zakonu zahteva uveljavitev načela vzajemnosti, se osebam brez državljanstva ta pogoj lahko oprosti, če prebivajo v Republiki Sloveniji najmanj tri leta.

(4) Ta zakon se ne uporablja za tujce, ki so zaprosili za azil (prosilci za azil) in za tujce, ki jim je bil v Republiki Sloveniji priznan status begunca, razen, če ni z zakonom drugače določeno.

(5) Ta zakon se ne uporablja za osebe, ki imajo v Republiki Sloveniji začasno zatočišče po zakonu, s katerim

se ureja začasno zatočišče, razen če ni z zakonom drugače določeno.

(6) Določbe tega zakona se ne uporabljajo za osebe, ki so po mednarodnem pravu upravičene do privilegijev in imunitet.

(7) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka, pa se določbe tega zakona lahko izjemoma in le s predhodnim soglasjem ministrstva, pristojnega za zunanje zadeve, uporabijo za osebe, ki so po mednarodnem pravu upravičene do privilegijev in imunitet, če uporaba tega zakona ni v nasprotju s prevzetimi mednarodnimi obveznostmi in načelom vzajemnosti. V tem primeru se ta zakon lahko uporabi samo v obsegu, ki ne nasprotuje prevzetim mednarodnim obveznostim in načelu vzajemnosti.

(8) V primeru dvoma glede obstoja in obsega privilegijev in imunitet ter vzajemnosti daje pojasnilo ministrstvo, pristojno za zunanje zadeve. Drugi organi državne uprave so vezani na pojasnilo ministrstva, pristojnega za zunanje zadeve.

4. člen
(pravice in dolžnosti tujcev)

(1) Tujcu, zoper katerega se uvede kazenski postopek ali postopek za prekršek in je v priporu oziroma je pridržan, mora organ, ki je odredil pripor oziroma pridržanje, na njegovo zahtevo omogočiti stik s pristojnimi organi države, katere državljan je.

(2) Tujec mora med bivanjem v Republiki Sloveniji spoštovati ustavo, zakone in druge splošne pravne akte v Republiki Sloveniji ter se podrežati ukrepom pristojnih državnih organov.

5. člen
(migracijska politika)

(1) Državni zbor Republike Slovenije, na predlog Vlade Republike Slovenije, sprejme resolucijo o migracijski politiki, s katero določi gospodarske, socialne in druge ukrepe ter dejavnosti, ki jih bo sprejela Republika Slovenija na tem področju, kakor tudi sodelovanje z drugimi državami in mednarodnimi organizacijami na tem področju.

(2) Vlada Republike Slovenije lahko, v skladu z resolucijo iz prejšnjega odstavka tega člena, vsako leto določi število (kvoto) dovoljenj za prebivanje v Republiki Sloveniji, ki se jih lahko izda tujcem v tekočem letu. V kvote se ne vštejejo dovoljenja za začasno prebivanje, izdana zaradi združevanja družine, dovoljenja za začasno prebivanje, izdana ožjim družinskim članom slovenskih državljanov, dovoljenja za začasno prebivanje, izdana akreditiranim novinarjem in dovoljenja za začasno prebivanje, izdana umetnikom.

II. POGLAVJE

VSTOP TUJCEV V DRŽAVO IN ZAPUSTITEV DRŽAVE

6. člen
(vstop in zapustitev države)

(1) Vstop v državo in zapustitev države sta dovoljena samo na za to določenih mejnih prehodih.

(2) Vlada Republike Slovenije z uredbo določi izjeme glede prestopa državne meje za maloobmejni promet in za posebne kategorije pomorskega prometa, turističnega ladijskega prevoza in obalnega ribolova.

(3) Zadrževanje tujca v letalskem tranzitnem prostoru na letališču in zadrževanje tujcev na ladji, ki je na sidrišču luke ali pristanišča, ne pomeni vstopa v državo.

7. člen

(obveznost posedovanja potne listine)

(1) Tujec mora za vstop, zapustitev in bivanje v Republiki Sloveniji imeti veljavno potno listino, razen če z zakonom ali mednarodnim sporazumom ni drugače določeno.

(2) Tujci, ki so dodatno vpisani v potno listino, lahko vstopajo v Republiko Slovenijo in zapuščajo Republiko Slovenijo samo skupaj z osebo, v potno listino katere so vpisani.

(3) Tujci, ki imajo skupinski potni list, lahko vstopajo v Republiko Slovenijo in zapuščajo Republiko Slovenijo samo skupaj, pri tem pa morajo imeti osebe, ki so vpisane v skupinski potni list, listino s fotografijo, na podlagi katere se lahko ugotovi njihova istovetnost. Vodja skupine mora imeti osebno potno listino.

(4) Izjemoma se lahko dovoli zapustitev države tudi posameznemu članu skupine, če je to nujno zaradi njegovih osebnih razlogov ali če tako odredi pristojni organ.

(5) Vlada Republike Slovenije lahko določi, da državljani določenih držav lahko vstopajo in zapuščajo državo tudi z osebno izkaznico ali drugo ustrezno listino, ki je v državi tujca predpisana in s katero lahko dokazuje svojo istovetnost.

(6) Brez veljavne potne listine se dovoli vstop tujcem, ki jih je Republika Slovenija dolžna sprejeti na podlagi mednarodnega sporazuma ali v skladu s sprejetimi mednarodnimi akti.

(7) Brez veljavne potne listine se lahko, na podlagi mednarodnega sporazuma, dovoli vstop tudi v primeru tranzita izgnanih tujcev, ki niso državljani države, s katero je sklenjen tak sporazum.

8. člen

(dovoljenje za vstop v Republiko Slovenijo)

(1) Tujec mora za vstop v Republiko Slovenijo, poleg veljavne potne listine iz 7. člena tega zakona, imeti tudi vizum ali dovoljenje za prebivanje, če ni z zakonom ali mednarodnim sporazumom drugače določeno.

(2) Vlada Republike Slovenije lahko s sklepom določi, da državljani določenih držav lahko vstopajo in zapuščajo državo brez vizuma.

9. člen

(zavrnitev vstopa v Republiko Slovenijo)

(1) Tujcu se, ne glede na izpolnjevanje pogojev iz 7. in 8. člena tega zakona, zavrne vstop v državo, če:

- obstajajo resni razlogi za sum, da utegne pomeniti nevarnost za javni red in varnost ali mednarodne odnose Republike Slovenije ali če obstaja sum, da bo njegovo bivanje v državi povezano z izvajanjem terorističnih ali drugih nasilnih dejanj, nezakonitimi obveščevalnimi dejavnostmi, posestjo in posredovanjem mamil ali izvrševanjem kakšnih drugih kaznivih dejanj;

- še ni potekel čas, za katerega mu je prepovedan vstop v državo;

- nima zadostnih sredstev za preživljanje za čas bivanja v Republiki Sloveniji in za vrnitev v državo, iz katere prihaja ali za potovanje v tretjo državo;

- na zahtevo pristojnega organa ne more utemeljiti namena in okoliščin nameravanega prihoda in bivanja v državi;

- obstajajo resni razlogi za sum, da se bo zaposlil ali delal na ozemlju Republike Slovenije v nasprotju s predpisi o zaposlovanju in delu;

- je prihod tujca v Republiko Slovenijo v nasprotju s sprejetimi mednarodnimi obveznostmi Republike Slovenije.

(2) O zavrnitvi vstopa odloča organ mejne kontrole v skladu z navodilom, ki ga glede obstoja razlogov iz prvega odstavka tega člena izda minister, pristojen za notranje zadeve.

(3) Tujcu, ki vstopa v Republiko Slovenijo na podlagi dovoljenja za prebivanje, se lahko zavrne vstop v državo samo, če se mu odpove prebivanje v državi ali, če mu je z odločbo pristojnega organa prepovedan vstop v državo ali, če se mu razveljavi dovoljenje za prebivanje.

(4) Zavrnitev vstopa se vpiše v tujčevo potno listino v primerih in na način, kot je to določeno v navodilu iz drugega odstavka tega člena in vnese v evidenco zavrnjenih oseb.

10. člen

(mejna kontrola)

(1) Tujci se morajo pri vstopu v državo in zapustitvi države podrediti mejni kontroli.

(2) Mejna kontrola tujcev, ki vstopajo v državo, obsega poleg osebne kontrole, kontrole prevoznega sredstva in kontrole stvari po zakonu, s katerim se ureja nadzor državne meje, tudi preveritev, ali obstajajo razlogi za zavrnitev vstopa v državo po 9. členu tega zakona.

(3) Mejna kontrola tujcev, ki izstopajo iz države, obsega zlasti kontrolo, ki je nujna zaradi notranjih in mednarodnih interesov Republike Slovenije, javnega reda in miru ter preveritev ali obstajajo razlogi zaradi katerih se tujcu ne dovoli zapustiti državo.

11. člen

(nedovoljen vstop v Republiko Slovenijo)

Za nedovoljen vstop tujca v državo se šteje, če:

- vstopi v državo, čeprav mu na podlagi 9. člena tega zakona ni bil dovoljen vstop;

- se izogne mejni kontroli;

- pri vstopu uporabi ponarejene, tuje ali kako drugače spremenjene potne in druge listine, ki so potrebne za vstop, ali če organom mejne kontrole navede lažne podatke.

12. člen

(zapustitev države)

(1) Tujci svobodno zapuščajo Republiko Slovenijo v skladu z zakonom.

(2) Tujcu se ne dovoli izstop iz države, če je zoper njega uveden kazenski postopek, postopek za prekršek ali kakšen drug postopek, v katerem je potrebna njegova navzočnost, in to zahteva organ, ki vodi postopek.

13. člen

(dovoljen čas bivanja tujca v Republiki Sloveniji)

(1) Tujec lahko ostane v državi toliko časa, kolikor mu je to določeno z vizumom, dovoljenjem za prebivanje, sklepom Vlade Republike Slovenije ali zakonom oziroma mednarodnim sporazumom.

(2) Tujec, ki na podlagi zakona ali mednarodnega sporazuma ali sklepa Vlade Republike Slovenije za vstop v državo in bivanje ne potrebuje vizuma, lahko v Republiko Slovenijo vstopa in v njej biva največ 90 dni v šestih mesecih, računajoč od dneva prvega vstopa, z enakimi nameni kot so dovoljeni tujcem, ki morajo imeti vizum.

(3) Tujec mora zapustiti Republiko Slovenijo pred potekom časa iz prvega in drugega odstavka tega člena, če tako odloči pristojni organ.

III. POGLAVJE

VIZUMI

14. člen

(vizumi in vrste vizumov)

(1) Vizum je dovoljenje, ki ga izda pristojni organ Republike Slovenije tujcu, na podlagi katerega lahko, če ni razlogov za njegovo zavrnitev, vstopi v državo in v njej biva toliko časa, kolikor je določeno z vizumom, ali s katerim se mu omogoči tranzit preko državnega ozemlja, če izpolnjuje za tranzit določene pogoje.

(2) Vizum se lahko izda samo tujcu, ki ima veljavno potno listino, pri čemer mora biti veljavnost potne listine najmanj tri mesece daljša od veljavnosti vizuma.

(3) Minister, pristojen za notranje zadeve, z navodilom določi izjeme, v katerih se vizum lahko izda tudi tujcu, ki ima potno listino, katere veljavnost je krajša od treh mesecev.

(4) Vizum tujcu ne daje pravice zaposlitve ali dela.

(5) Vrste vizumov so:

- letališki tranzitni vizum (vizum A),
- tranzitni vizum (vizum B),
- vizum za vstop (vizum C in vizum D).

15. člen

(letališki tranzitni vizum – vizum A)

(1) Tujci, ki med vmesnim pristankom na letališču v Republiki Sloveniji ne zapustijo letališkega prostora ali letala, ne potrebujejo vizuma.

(2) Izjemoma lahko Vlada Republike Slovenije z uredbo določi, da zaradi interesov države, zaradi zatiranja organiziranega kriminala ali zaradi odnosov z drugimi državami potrebujejo državljani določenih držav ali potniki na določenih potovalnih smereh za tranzit letališki tranzitni vizum.

(3) Tujcu se lahko na njegovo prošnjo izda letališki tranzitni vizum za določeno število tranzitnih potovanj preko mednarodnega območja letališča za čas trajanja tranzita.

16. člen

(tranzitni vizum – vizum B)

(1) Tranzitni vizum se izda tujcu za enkratno ali dvakratno, izjemoma tudi večkratno potovanje preko državnega ozemlja Republike Slovenije iz določene tuje države v določeno tretjo državo, pri čemer lahko ob vsakem potovanju ostane v Republiki Sloveniji največ pet dni, veljavnost vizuma pa ne sme biti daljša od šestih mesecev.

(2) Tranzitni vizum se lahko izda samo, če tujec dokaže, da ima zagotovljen vstop v državo, v katero bo vstopil iz Republike Slovenije.

17. člen

(vizum za vstop – vizum C in vizum D)

(1) Vizum se izda za enkratni ali za večkratni vstop v državo, pri čemer niti enkratno neprekinjeno bivanje niti skupno trajanje zaporednih bivanj v Republiki Sloveniji ne sme biti daljše od 90 dni v šestih mesecih, šteto od dneva prvega vstopa.

(2) Vizum za večkratni vstop se lahko izda z veljavnostjo največ do enega leta.

(3) Izjemoma se lahko vizum za večkratni vstop izda z veljavnostjo, daljšo od enega leta, če je to v interesu Republike Slovenije, o čemer odloči ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, na predlog posameznega ministrstva.

(4) Vizum za enkratni ali večkratni vstop se izda za turistične, poslovne, osebne ali druge vrste obiskov oziroma za tem primerljive namene prihoda v Republiko Slovenijo.

(5) Namen, za katerega se vizum izda, se v vizumu razvidno navede.

(6) Vlada Republike Slovenije lahko določi primere, v katerih se lahko vizum iz prvega odstavka tega člena izjemoma izda tudi za daljše bivanje, vendar ta čas v nobenem primeru ne sme presegati šest mesecev v enem letu (VIZUM D).

18. člen

(vizum v skupinski potni list)

(1) Vizum v skupinski potni list se izda kot vizum za letališki tranzit (vizum A), vizum za tranzit (vizum B) ali kot vizum za vstop (vizum C) skupini tujcev, ki lahko šteje najmanj pet in največ 50 oseb.

(2) Vizum za vstop se v skupinski potni list lahko izda za bivanje do največ 30 dni.

19. člen

(izdajanje vizumov)

(1) Vizum se izda na prošnjo tujca, če ima veljavno potno listino in če ni s tem zakonom določenih razlogov za zavrnitev njegovega vstopa v državo.

(2) Tujec si mora pridobiti vizum pred vstopom v državo.

(3) Vizume izdajajo diplomatsko-konzularna predstavništva Republike Slovenije v tujini.

(4) Izjemoma lahko, ob pogojih, ki jih predpiše minister, pristojen za notranje zadeve, izda vizum za enkratni vstop ali tranzitni vizum tudi organ mejne kontrole.

(5) Izjemoma lahko, ob pogojih, ki jih določi minister, pristojen za zunanje zadeve, izda vizum tudi ministrstvo, pristojno za zunanje zadeve.

(6) Tujec mora v prošnji iz prvega odstavka tega člena navesti namen svojega prihoda v državo, priložiti veljavno potno listino, v katero se lahko pritrdi vizum in po potrebi dokumentacijo, s katero dokaže namen in pogoje svojega obiska.

(7) Tujec se je na zahtevo pristojnega organa iz tretjega odstavka tega člena dolžan pri njem osebno zglasiti.

20. člen

(zavrnitev izdaje vizuma)

(1) Tujcu se vizuma ne izda, če:

– obstajajo razlogi za zavrnitev vstopa iz 9. člena tega zakona;

– prošnji za izdajo vizuma ne predloži potne oziroma druge ustrezne listine ali, na zahtevo pristojnega organa, druge potrebne dokumentacije;

– če se na vabilo pristojnega organa pri njem ne zgleda osebno.

(2) Tujcu se lahko izda tranzitni vizum, ne glede na obstoj razlogov za zavrnitev, če njegov tranzit ni v nasprotju z interesi Republike Slovenije in če so izpolnjeni pogoji iz drugega odstavka 16. člena.

(3) Ne glede na razloge za zavrnitev izdaje vizuma, se vizum lahko izda iz humanitarnih razlogov ali če je to v interesu Republike Slovenije ali na podlagi sprejetih mednarodnih obveznosti. Pogoje in način izdaje vizuma iz humanitarnih razlogov predpiše minister, pristojen za notranje zadeve.

(4) Če se izda vizum na podlagi drugega ali tretjega odstavka tega člena, lahko pristojni organ določi, da se tujcu dovoli vstop v državo samo na posebej določenem mejnem prehodu.

21. člen

(vsebina in oblika vizuma)

(1) Vizum mora vsebovati podatke o:

- vrsti vizuma,
- roku veljavnosti,
- trajanju bivanja v državi,
- številu vstopov,
- namenu obiska,
- osebne podatke osebe, ki ji je vizum izdan,
- fotografijo, priloženo vlogi za izdajo vizuma, ki kaže pravo podobo osebe, ki ji je vizum izdan.

(2) Vizum se izda v obliki nalepke, ki se pritrdi v potno listino.

(3) Minister, pristojen za notranje zadeve, izda v soglasju z ministrom, pristojnim za zunanje zadeve, navodilo o vsebini in formatu vizuma.

(4) V izdanem vizumu ni mogoče spreminjati vpisanih podatkov.

22. člen

(razveljavitev vizuma)

(1) Vizum se razveljavi, če:

- se naknadno ugotovi, da tujec ob izdaji vizuma ni izpolnjeval s tem zakonom določenih pogojev;
- se ugotovi, da tujec ne izpolnjuje več pogojev za izdajo vizuma;
- je tujec namenoma navedel napačne podatke o svoji istovetnosti ali druge netočne podatke, ali je namenoma prikril okoliščine, ki so pomembne za izdajo vizuma;
- tujec nima več veljavne potne oziroma druge ustrezne listine;
- je zoper tujca odrejen izgon ali prisilna odstranitev iz države.

(2) Vizum razveljavi ministrstvo, pristojno za notranje zadeve ali organ mejne kontrole. V primeru, če tujec še ni vstopil v Republiko Slovenijo, lahko vizum razveljavi tudi diplomatsko konzularno predstavništvo. Vizum lahko razveljavi tudi ministrstvo pristojno za zunanje zadeve.

(3) Razveljavitev vizuma se razvidno označi v potni listini tujca, v katero je vpisan. Način označitve predpiše minister, pristojen za notranje zadeve.

(4) Tujec, ki mu je bil vizum razveljavljen in se nahaja v Republiki Sloveniji, mora državo nemudoma zapustiti.

23. člen

(črtan)

24. člen

(obveznost prevoznikov)

(1) Prevoznik lahko pripelje tujca na državno ozemlje Republike Slovenije po kopenski, zračni ali vodni poti samo, če ima ustrezno potno listino in vstopno dovoljenje, ki jih kot državljani določene države potrebuje.

(2) Prevoznik iz prvega odstavka tega člena je dolžan, da ob prihodu nemudoma in brezplačno posreduje organom mejne kontrole na njihovo zahtevo podatke o potnih listinah in dovoljenjih za vstop potnikov, prevoznikov in članov posadke.

(3) Če je tujcu zavrnjen vstop v Republiko Slovenijo, ga mora prevoznik, ki ga je po zračni, kopenski ali vodni poti pripeljal na mejo v nasprotju s prvim odstavkom tega člena, takoj sprejeti nazaj v oskrbo in na svoje stroške odpeljati iz države.

IV. POGLAVJE

PREBIVANJE TUJCEV

25. člen

(dovoljenje za prebivanje)

(1) Tujec, ki želi v Republiki Sloveniji prebivati dalj časa, kot je to mogoče na podlagi vizuma, ali ki želi vstopiti in prebivati v Republiki Sloveniji iz drugačnih razlogov, kot je to mogoče na podlagi vizuma, mora imeti dovoljenje za prebivanje.

(2) Dovoljenje za prebivanje pomeni dovoljenje za vstop v Republiko Slovenijo in bivanje za določen čas in za določen namen ali prebivanje za nedoločen čas.

(3) Dovoljenje za prebivanje v Republiki Sloveniji ni potrebno za tiste tujce in v tistih primerih, za katere je tako določeno z zakonom ali mednarodnim sporazumom.

26. člen

(vrsta dovoljenj za prebivanje)

(1) Dovoljenje za prebivanje se izda kot:

- a) dovoljenje za začasno prebivanje, ali
- b) dovoljenje za stalno prebivanje.

(2) Dovoljenje za začasno prebivanje se izda za določen namen in za določen čas.

(3) Dovoljenje za začasno prebivanje, brez vezave na določen namen, se, kot nevezano dovoljenje za začasno prebivanje, lahko izda določenim tujcem ob pogojih, ki jih določa ta zakon.

(4) Dovoljenje za stalno prebivanje se izda brez omejitev glede trajanja in namena bivanja v Republiki Sloveniji.

27. člen

(pogoji za izdajo dovoljenja za prebivanje)

(1) Dovoljenje za prebivanje se izda na prošnjo tujca, ki želi prebivati v Republiki Sloveniji. Prošnjo za izdajo dovoljenja za prebivanje tujca v Republiki Sloveniji lahko v primerih, ki so določeni s tem zakonom, vloži tudi druga fizična ali pravna oseba.

(2) V prošnji za izdajo dovoljenja za prebivanje mora biti naveden namen prebivanja v Republiki Sloveniji. Vlagatelj prošnje navedenega namena med postopkom ne more spreminjati.

(3) Tujec, ki želi prebivati v Republiki Sloveniji, mora imeti veljavno potno listino, katere veljavnost je najmanj tri mesece daljša od nameravanega prebivanja v Republiki Sloveniji, ustrezno zdravstveno zavarovanje in zadostna sredstva za preživljanje v času prebivanja v državi, oziroma mu mora biti preživljanje kako drugače zagotovljeno.

(4) Tujec, ki želi prebivati v Republiki Sloveniji, mora poleg pogojev iz prejšnjega odstavka izpolnjevati tudi pogoje, ki se s tem zakonom zahtevajo za izdajo posamezne vrste dovoljenja za prebivanje.

(5) Vlagatelj mora prošnji za izdajo dovoljenja za prebivanje priložiti veljavno potno listino iz tretjega odstavka tega člena oziroma overjen prepis takšne listine ter druga dokazila in listine o izpolnjevanju pogojev iz tretjega in četrtega odstavka tega člena. Vlagatelj prošnje se mora na vabilo pristojnega organa pri njem osebno zglasiti.

(6) Dovoljenje za prebivanje se na razviden način vpiše v potno listino ali se izda v obliki odločbe. Dovoljenje za prebivanje, razen dovoljenja za prvo prebivanje, se lahko izda v obliki odločbe, če tujec, katerega istovetnost ni sporna, nima in si ne more priskrbiti potne listine svoje matične države. V takšnih primerih se tujcu po uradni dolžnosti izda osebna izkaznica za tujca.

(7) Dovoljenje za prebivanje se vroči osebno tujcu, za katerega se izda oziroma njegovemu zakonitemu zastopniku.

(8) Z zakonom ali mednarodnim aktom se lahko določi, da imajo določeni tujci ob pogojih, določenih z zakonom ali mednarodnim aktom pravico do prebivanja v Republiki Sloveniji.

28. člen

(izdaja dovoljenja za prvo prebivanje)

(1) Dovoljenje za prvo prebivanje v Republiki Sloveniji se lahko izda samo kot dovoljenje za začasno prebivanje.

(2) Dovoljenje za prvo prebivanje v Republiki Sloveniji mora pridobiti tujec pred svojim vstopom v državo, če ni z zakonom drugače določeno.

(3) Prošnja za izdajo dovoljenja iz prvega odstavka tega člena se vloži pri diplomatsko-konzularnem predstavništvu Republike Slovenije v tujini ali pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji, če je tako določeno s tem zakonom.

(4) Dovoljenje za prvo prebivanje se ne sme izdati za daljši čas od enega leta, razen če ni s tem zakonom drugače določeno.

29. člen

(črtan)

30. člen

(izdaja dovoljenja za začasno prebivanje)

(1) Dovoljenje za začasno prebivanje se izda tujcu, ki namerava v Republiki Sloveniji prebivati iz naslednjih namenov:

- zaposlitve ali dela;
- združitve družine;

– študija, izobraževanja, specializacije ali strokovnega izpopolnjevanja ter praktičnega usposabljanja, sodelovanja oziroma udeležbe v programih mednarodnih izmenjav prostovoljcev in v drugih programih, ki ne sodijo v sistem formalnega izobraževanja;

– drugih upravičenih in z zakonom, mednarodnimi akti ali mednarodnimi načeli in običaji utemeljenih razlogov.

(2) Dovoljenje za začasno prebivanje v Republiki Sloveniji se izda tudi:

– tujcem – ožjim družinskim članom slovenskih državljanov;

– tujcem slovenskega rodu do tretjega kolena v ravni vrsti;

– otrokom tujcev, rojenih v Republiki Sloveniji.

(3) Dovoljenje za začasno prebivanje se izda za čas, ki je potreben za izpolnitev namena bivanja, vendar najdlje za eno leto, če zakon ne določa drugače. Dovoljenje za začasno prebivanje se lahko izda tujcu, ki ima veljavno potno listino, katere veljavnost mora biti najmanj tri mesece daljša od časa, za katerega se izda dovoljenje.

(4) Tujci, ki imajo dovoljenje za začasno prebivanje, lahko prebivajo v Republiki Sloveniji do roka veljavnosti izdane dovoljenja.

(5) Tujec, ki mu je bilo izdano dovoljenje za začasno prebivanje za določen namen, lahko prebiva v Republiki Sloveniji samo v skladu z namenom, zaradi katerega mu je bilo izdano dovoljenje.

31. člen

(podaljšanje dovoljenja za prebivanje in izdaja nadaljnjih dovoljenj)

(1) Dovoljenje za začasno prebivanje se lahko podaljša pod enakimi pogoji, kot se izda. Prošnjo za podaljšanje

dovoljenja mora tujec vložiti pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji pred potekom roka, do katerega dovoljenje velja.

(2) Tujec, ki ima dovoljenje za začasno prebivanje v Republiki Sloveniji, lahko pred iztekom roka, za katerega je dovoljenje izdano, vloži prošnjo pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji, za izdajo nadaljnjega dovoljenja za prebivanje z drugačnim namenom.

(3) Če pristojni organ prošnjo za podaljšanje ali izdajo nadaljnjega dovoljenja zavrne ali zavrže ali če postopek ustavi, mora tujec zapustiti državo v roku 15 dni od vročitve dokončne odločbe ali sklepa.

(4) Tujec ima zoper odločbo in sklep iz tretjega odstavka tega člena pravico do pritožbe v roku 15 dni od vročitve odločbe ali sklepa.

32. člen

(dovoljenje za prebivanje zaradi zaposlitve ali dela)

(1) Tujcu, ki želi prebivati v Republiki Sloveniji zaradi zaposlitve ali dela, se lahko izda dovoljenje za začasno prebivanje, če ima delovno dovoljenje oziroma drugo potrebno dovoljenje po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, ali izpolnjuje pogoje, ki jih za opravljanje posamezne dejavnosti določajo zakoni in drugi predpisi Republike Slovenije.

(2) Dovoljenje iz prejšnjega odstavka se izda tujcem za prvo prebivanje v Republiki Sloveniji za čas, za katerega velja delovno oziroma drugo ustrezno dovoljenje, vendar ne dlje od enega leta.

(3) Dovoljenje iz prejšnjega odstavka se po preteku časa lahko podaljša, če so izpolnjeni pogoji iz prvega odstavka, vendar največ za dve leti.

(4) Tujcu, ki na podlagi dovoljenja iz prvega odstavka tega člena prebiva v Republiki Sloveniji neprekinjeno tri leta, lahko pristojni organ, ob pogojih iz prvega odstavka tega člena, to izda tudi za daljši čas od dveh let.

(5) Z uredbo Vlade Republike Slovenije se določijo primeri, pri katerih, pri izdaji dovoljenja iz prvega odstavka tega člena, ni potrebno upoštevati kvot iz drugega odstavka 5. člena tega zakona.

(6) Vlada Republike Slovenije z uredbo določi, v katerih primerih tujec ne potrebuje dovoljenja za prebivanje zaradi zaposlitve ali dela.

33. člen

(dovoljenje za začasno prebivanje zaradi študija)

(1) Tujci, ki so kot študenti sprejeti na študij, izobraževanje, specializacijo ali strokovno izpopolnjevanje v ustreznih izobraževalnih ustanovah v Republiki Sloveniji, imajo pravico do prebivanja v Republiki Sloveniji za čas, dokler traja študij, izobraževanje, specializacija, strokovno izpopolnjevanje ali praktično usposabljanje.

(2) Tujcem iz prejšnjega odstavka tega člena se izda dovoljenje za začasno prebivanje za čas študija, izobraževanja, specializacije oziroma strokovnega izpopolnjevanja, vendar ne dlje od enega leta. V primeru, če študij, izobraževanje, specializacija, strokovno izpopolnjevanje traja daljši čas od enega leta, se dovoljenje letno podaljšuje.

(3) Pogoj za izdajo dovoljenja iz prejšnjega odstavka tega člena je dokazilo o sprejemu na študij, izobraževanje, specializacijo, strokovno izpopolnjevanje, ki ga izda izobraževalna ustanova, na katero je tujec sprejet kot študent, oziroma potrdilo pristojnega državnega organa, ki je pristojen za izvajanje mednarodnega ali bilateralnega sporazuma ali je dajalec štipendije, oziroma potrdilo, ki ga izda od države pooblaščen organizacija, ki je odgovorna za izvajanje določenega programa.

34. člen

(dovoljenje za začasno prebivanje zaradi opravljanja sezonskega dela in za čezmejno opravljanje storitev z napotenimi delavci)

(1) Dovoljenje za začasno prebivanje se izda tujcu zaradi opravljanja sezonskega dela največ za šest mesecev ali izjemoma za devet mesecev na področjih, ki zahtevajo tak čas.

(2) Dovoljenje iz prejšnjega odstavka tega člena se izda tujcu, če so izpolnjeni pogoji iz drugega odstavka 5. člena tega zakona.

(3) Dovoljenje iz prvega odstavka tega člena se lahko izda na prošnjo tujca ali delodajalca. Delodajalec lahko prošnjo za izdajo dovoljenja za prvo prebivanje vloži pri diplomatsko konzularnem predstavništvu Republike Slovenije v tujini ali pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji.

(4) Na podlagi dovoljenja za začasno prebivanje zaradi opravljanja sezonskega dela tujec ne more pridobiti nadaljnega dovoljenja za začasno prebivanje.

(5) V primerih, ko je za izvajanje tujih storitev z zakonom, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, predpisano delovno dovoljenje, se tujcu lahko izda dovoljenje za začasno prebivanje za čas trajanja v pogodbi določenih del, ki pa ne more biti daljši od enega leta, če z meddržavnim sporazumom ni drugače določeno.

(6) Če iz upravičenih razlogov pogodbe ni mogoče realizirati v predpisanem roku, se dovoljenje tujcu podaljša do roka dokončanja del, na podlagi predhodno pridobljenega podaljšanja veljavnosti delovnega dovoljenja.

(7) Prošnjo za izdajo dovoljenja iz petega odstavka tega člena lahko vloži tujec ali zakoniti zastopnik obeh pogodbenih strank. Prošnji je potrebno priložiti:

- delovno dovoljenje;
- potrjen spisek napotenih delavcev s podatki na predpisanem obrazcu, ki ga izda in potrdi zavod za zaposlovanje;
- dokazilo, da je tujec, ki ga tuj delodajalec na podlagi pogodbe napotuje v Republiko Slovenijo, socialno in zdravstveno zavarovan v državi, iz katere je napoten.

35. člen

(dnevni delovni migranti)

(1) Dnevni delovni migrantom se lahko izda dovoljenje za začasno prebivanje za dnevne delovne migrante.

(2) Dovoljenje za začasno prebivanje za dnevne delovne migrante se izda osebam iz prejšnjega odstavka za dobo dveh let, če izpolnjujejo pogoje za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje zaradi zaposlitve ali dela in dokažejo, da so dnevni delovni migranti.

(3) Če oseba iz prvega odstavka tega člena po preteku dveh let še izpolnjuje pogoje iz drugega odstavka tega člena, organ, ki izda dovoljenje za začasno prebivanje za dnevne delovne migrante, to obnovi, za enako obdobje veljavnosti.

36. člen

(združitev družine in pravica do celovitosti družine)

(1) Tujcu, ki ima v Republiki Sloveniji dovoljenje za stalno prebivanje ali dovoljenje za začasno prebivanje, razen tujcu, ki ima dovoljenje za začasno prebivanje zaradi sezonskega dela, se ob pogojih in v skladu s tem zakonom, prizna pravica do združitve, ohranitve in ponovne pridobitve celovitosti družine z ožjimi družinskimi člani, ki so tujci.

(2) Prošnja za izdajo dovoljenja se vloži pri diplomatsko konzularnem predstavništvu Republike Slovenije v tujini ali pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji.

(3) Za ožje družinske člane tujca se po tem zakonu štejejo zakonec, mladoletni neporočeni otroci in starši mladoletnih otrok. Izjemoma lahko pristojni organ, po prostem preudarku, za ožjega družinskega člana šteje tudi drugega sorodnika tujca, če posebne okoliščine govorijo v prid združitvi družine v Republiki Sloveniji.

(4) Dovoljenje za prebivanje zaradi združitve družine se izda na prošnjo tujca iz prvega odstavka tega člena, ki mora priložiti dokazila o zadostnih sredstvih za preživljanje tistih ožjih družinskih članov, ki nameravajo prebivati v državi.

(5) Dovoljenje za prebivanje zaradi združitve oziroma ohranitve celovitosti družine se izda družinskemu članu tujca za enako časovno obdobje, kot je dovoljenje za prebivanje tujca, ki uveljavlja pravico do celovitosti družine in ga je mogoče podaljševati skupaj z njegovim dovoljenjem. Dovoljenje za prebivanje zaradi združitve družine se lahko podaljšuje ožjemu družinskemu članu tujca, ki ima v Republiki Sloveniji dovoljenje za stalno prebivanje, z veljavnostjo do dveh let; če prebiva v Republiki Sloveniji neprekinjeno tri leta na podlagi dovoljenj za začasno prebivanje, se mu lahko izda dovoljenje iz prvega odstavka tega člena tudi za daljši čas.

(6) Zakoncu in otrokom tujca se, če izpolnjujejo z zakonom določene pogoje, izda dovoljenje za prebivanje kot nevezano dovoljenje.

(7) Pristojni organ lahko ožjemu družinskemu članu tujca iz prvega odstavka tega člena podaljša dovoljenje za prebivanje tudi v primeru, če je tujec umrl ali če je zakonska skupnost prenehala, vendar pa je v Republiki Sloveniji trajala najmanj tri leta. Navedeno dovoljenje se lahko podaljša samo enkrat, z veljavnostjo do enega leta.

37. člen

(tuji ožji družinski člani slovenskih državljanov in tujci slovenskega rodu)

(1) Tuji ožji družinski člani slovenskih državljanov imajo pravico prebivanja v Republiki Sloveniji, ob pogojih in v skladu s tem zakonom.

(2) Slovenski državljan, ki ima v Republiki Sloveniji prijavljeno prebivališče, lahko vloži prošnjo za izdajo dovoljenja za prebivanje svojih ožjih družinskih članov.

(3) Dovoljenje za prebivanje se tujcem-družinskim članom slovenskega državljanja izda kot nevezano dovoljenje za tri leta in se lahko ob pogojih, določenih s tem zakonom, podaljšuje. Prošnja iz prejšnjega odstavka se vloži pri diplomatsko konzularnem predstavništvu Republike Slovenije v tujini ali pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji.

(4) Tujcu – zakoncu slovenskega državljanja preneha veljati dovoljenje za prebivanje, če se zakonska zveza razveže prej kot v dveh letih izdaje dovoljenja.

(5) Tujec slovenskega rodu ima v skladu s tem zakonom pravico do prebivanja v Republiki Sloveniji, če dokaže, da izpolnjuje pogoje iz tretjega odstavka 27. člena tega zakona.

38. člen

(otroci tujcev, rojeni v Republiki Sloveniji)

(1) Otrok tujca, rojen v Republiki Sloveniji, ki ne pridobi slovenskega državljanstva, v prvih treh mesecih življenja ne potrebuje dovoljenja za prebivanje.

(2) Pristojni državni organ otroku iz prejšnjega odstavka tega člena po treh mesecih po uradni dolžnosti izda dovoljenje za prebivanje, ki velja oziroma se podaljšuje toliko časa, kolikor ima dovoljenje ali se podaljšuje dovoljenje otrokovi materi ali otrokovemu očetu oziroma skrbniku, kateremu je bil otrok zaupan v vzgojo do dopolnjenega 18 leta starosti.

(3) Pristojni organ izda po uradni dolžnosti dovoljenje za stalno prebivanje otroku iz prvega odstavka tega člena,

ob pogoju, da ima vsaj eden od staršev dovoljenje za stalno prebivanje v Republiki Sloveniji oziroma katerega skrbnik je slovenski državljan ali tujec z dovoljenjem za stalno prebivanje v Republiki Sloveniji.

39. člen
(črtan)

40. člen

(dovoljenje za prebivanje iz drugih utemeljenih razlogov)

Tujcu, ki v skladu z zakonom, mednarodnimi akti ali mednarodnimi načeli ali običaji izkaže utemeljen razlog, zaradi katerega je njegovo bivanje v Republiki Sloveniji upravičeno, lahko pristojni organ izda dovoljenje za začasno prebivanje, in sicer za čas, za katerega je njegovo prebivanje v državi neobhodno potrebno, vendar ne dlje od enega leta.

41. člen

(dovoljenje za stalno prebivanje)

(1) Dovoljenje za stalno prebivanje se lahko izda tujcu, ki osem let neprekinjeno prebiva v Republiki Sloveniji na podlagi dovoljenja za začasno prebivanje in ni razlogov za njegovo zavrnitev iz 43. člena tega zakona ter izpolnjuje druge pogoje, določene z zakonom.

(2) Tujcu, ki je slovenskega rodu ali tujcu, katerega prebivanje v Republiki Sloveniji je v interesu Republike Slovenije ter ožjim družinskim članom slovenskih državljanov ali tujcev, ki imajo v Republiki Sloveniji dovoljenje za stalno prebivanje ali status begunca, se lahko izda dovoljenje za stalno prebivanje tudi pred iztekom roka iz prejšnjega odstavka.

(3) Dovoljenje za stalno prebivanje se ne izda tujcu, ki je bil v zadnjih treh letih obsojen na zaporne kazni, katerih skupna dolžina presega eno leto. Čas, ki ga je tujec prebil na prestajanju kazni, se ne šteje v čas, potreben za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje.

(4) Tujec, ki prosi za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje, mora, na zahtevo pristojnega organa, prošnji priložiti dokaze o sredstvih, potrebnih za njegovo preživljanje, dokaze, s katerimi izkaže svojo upravičenost do dajatev iz pokojninskega ali drugega temu ustreznega zavarovanja ter druge dokaze oziroma dokumentacijo, s katero lahko dokaže upravičenost svojih razlogov, zaradi katerih prosi za izdajo dovoljenja.

42. člen

(pristojnost organov za izdajo dovoljenj)

(1) Dovoljenja za začasno prebivanje v Republiki Sloveniji izdaja in podaljšuje upravna enota, na območju katere namerava tujec prebivati, oziroma upravna enota, na območju katere tujec prebiva. Dovoljenja za začasno prebivanje zaradi opravljanja sezonskega dela in dovoljenja za začasno prebivanje za čezmejno opravljanje storitev z napotnimi delavci lahko izdaja in podaljšuje upravna enota, kjer je sedež delodajalca oziroma, kjer se opravlja dejavnost.

(2) Dovoljenja za stalno prebivanje izdaja upravna enota, na območju katere tujec prebiva.

43. člen

(zavrnitev izdaje dovoljenja za prebivanje)

(1) Dovoljenje za prebivanje v Republiki Sloveniji se tujcu ne izda, če:

- niso izpolnjeni pogoji iz tretjega in četrtega odstavka 27. člena tega zakona,
- je tujcu prepovedan vstop v državo,

– obstajajo razlogi za domnevo, da tujec po izteku veljavnosti dovoljenja ne bo prostovoljno zapustil Republike Slovenije,

– obstajajo resni razlogi za sum, da utegne pomeniti nevarnost za javni red in varnost ali mednarodne odnose Republike Slovenije ali obstaja sum, da bo njegovo prebivanje v državi povezano z izvajanjem terorističnih ali drugih nasilnih dejanj, nezakonitimi obveščevalnimi dejavnostmi, posredovanjem mamil ali izvrševanjem drugih kaznivih dejanj,

– obstajajo razlogi za domnevo, da se tujec ne bo podrejal pravnemu redu Republike Slovenije,

– je očitno, da je bila zakonska zveza sklenjena izključno ali predvsem z namenom pridobitve dovoljenja za prebivanje,

– če se ugotovi, da tujec dejansko že živi v Republiki Sloveniji.

(2) V primeru iz četrte alineje prejšnjega odstavka pristojni organ ni dolžan obrazložiti razlogov za zavrnitev.

44. člen

(razveljavitev dovoljenja za prebivanje)

(1) Dovoljenje za prebivanje organ, ki ga je izdal, razveljavi, če:

– se naknadno ugotovi, da so obstajali razlogi za zavrnitev izdaje dovoljenja;

– naknadno nastopijo razlogi za zavrnitev izdaje dovoljenja;

– je tujec namenoma dal napačne podatke o svoji istovetnosti ali druge netočne podatke ali je namenoma prikril okoliščine, ki so pomembne za izdajo dovoljenja.

(2) O razveljavitvi dovoljenja za prebivanje izda pristojni organ odločbo, zoper katero se lahko tujec pritoži na ministrstvo, pristojno za notranje zadeve v osmih dneh po njeni vročitvi.

45. člen

(prenehanje dovoljenja za prebivanje)

(1) Dovoljenje za začasno prebivanje preneha, če:

– preteče njegova veljavnost ali če je razveljavljeno;

– je tujcu odpovedano prebivanje;

– je tujcu izrečena kazen izгона tujca iz države ali varstveni ukrep odstranitve tujca iz države;

– se tujec odreče dovoljenju, in sicer z dnem podane izjave o odreku dovoljenju za začasno prebivanje;

– tujec pridobi državljanstvo Republike Slovenije.

(2) Dovoljenje za stalno prebivanje preneha veljati, če:

– je dovoljenje razveljavljeno;

– je tujcu odpovedano prebivanje;

– je tujcu izrečena stranska kazen izгона tujca iz države ali varstveni ukrep odstranitve tujca iz države;

– se tujec odreče dovoljenju, in sicer z dnem podane izjave o odreku dovoljenju za stalno prebivanje;

– tujec pridobi državljanstvo Republike Slovenije;

– se tujec izseli ali ostane v tujini neprekinjeno eno leto in o tem ne obvesti organa, ki mu je izdal dovoljenje.

46. člen

(način izdaje, vsebina, razveljavitev in oblika dovoljenja za prebivanje)

(1) Pristojni organ, ki izda tujcu dovoljenje za prebivanje, to dovoljenje na razviden način vnese v tujčevo potno listino kot nalepko ali izda kot odločbo.

(2) Dovoljenje za prebivanje mora vsebovati fotografijo osebe, ki ji je bilo dovoljenje izdano in podatke o:

– vrsti dovoljenja,

- namenu, zaradi katerega se izda,
- roku veljavnosti,
- dovoljenjih in listinah, potrebnih za izdajo dovoljenja in
- osebne podatke osebe, ki ji je bilo izdano dovoljenje.

(3) Pristojni organ v potni listini na razviden način označi razveljavitev oziroma prenehanje dovoljenja za prebivanje.

(4) Minister, pristojen za notranje zadeve, predpiše vsebino, obliko in način izdaje dovoljenja za prebivanje ter način in označitev razveljavitve oziroma prenehanja dovoljenja za prebivanje.

V. POGLAVJE

ZAPUSTITEV DRŽAVE IN ODPOVED PREBIVANJA

47. člen

(nezakonito prebivanje)

(1) Tujec, ki nezakonito prebiva v Republiki Sloveniji, mora državo zapustiti nemudoma oziroma v roku, ki mu je bil postavljen.

(2) Šteje se, da tujec nezakonito prebiva v Republiki Sloveniji, če:

- je nedovoljeno vstopil;
- mu je bil razveljavljen vizum ali je potekel rok za katerega je bil izdan ali prebiva v Republiki Sloveniji v nasprotju s vstopnim naslovom oziroma mu je potekel čas, ko je na podlagi zakona ali mednarodnega sporazuma lahko v Republiki Sloveniji;
- nima dovoljenja za prebivanje ali je dovoljenje prenehalo veljati.

(3) Tujec, ki je pravočasno vložil prošnjo za podaljšanje dovoljenja za prebivanje ali za izdajo nadaljnjega dovoljenja, sme ostati v državi, dokler o njegovi prošnji ni odločeno, o čemer se mu izda posebno potrdilo, ki velja kot dovoljenje za začasno prebivanje, do odločitve o prošnji.

(4) Pri določanju roka, v katerem mora tujec zapustiti državo, mora organ, ki izda odločbo, upoštevati čas, v katerem tujec to lahko stori, pri čemer ta rok ne sme biti daljši od treh mesecev.

48. člen

(odpoved prebivanja)

(1) Tujcu, ki ima v Republiki Sloveniji dovoljenje za stalno prebivanje, se lahko prebivanje odpove:

- če je bil s pravomočno sodbo obsojen zaradi kaznivega dejanja na nepogojno zaporno kazen, daljšo od treh let;
- če obstaja utemeljen sum, da bi lahko ogrožal varnost države, javno varnost ali mir.

(2) Tujcu, ki sicer zakonito prebiva v Republiki Sloveniji, se lahko, razen iz razlogov, določenih v prejšnjem odstavku tega člena, prebivanje odpove, če:

- prebiva v nasprotju z namenom, zaradi katerega mu je bilo dovoljenje izdano;
- ogroža javni red in mir;
- zavrača izpolnjevanje odločitev državnih organov;
- je bil obsojen za kaznivo dejanje na nepogojno zaporno kazen, daljšo od treh mesecev;
- ostane brez sredstev za preživljanje in mu preživljanje za čas prebivanja v Republiki Sloveniji ni kako drugače zagotovljeno.

49. člen

(odločba o odpovedi prebivanja)

(1) Odločbo o odpovedi prebivanja iz 48. člena tega zakona izda upravna enota, na območju katere tujec prebiva.

(2) V odločbi o odpovedi prebivanja iz prejšnjega odstavka tega člena se določi tudi rok, v katerem mora tujec zapustiti Republiko Slovenijo in koliko časa mu je prepovedan ponovni vstop v državo, pri čemer ta čas ne more biti krajši od enega leta in ne daljši od pet let.

(3) Pri odločanju o odpovedi prebivanja organ iz prvega odstavka upošteva dolžino prebivanja tujca v državi, njegove osebne, družinske, gospodarske in druge vezi, ki ga vežejo na Republiko Slovenijo in posledice, ki bi jih odpoved prebivanja povzročila tujcu ali njegovi družini.

(4) Zoper odločbo iz prvega odstavka se tujec lahko pritoži v roku treh dni.

(5) Pri presoji, koliko časa je tujcu prepovedan prihod v državo, organ, ki izda odločbo o odpovedi prebivanja, upošteva vrsto in težo okoliščin, zaradi katerih je tujčevo prebivanje v Republiki Sloveniji nezaželeno.

(6) Odločba o odpovedi prebivanja se vidno označi v potni listini tujca. Način označitve predpiše minister, pristojen za notranje zadeve.

VI. POGLAVJE

PRISILNA ODSTRANITEV TUJCA

50. člen

(prisilna odstranitev tujca)

(1) Tujec, ki ne zapusti ozemlja Republike Slovenije v skladu s prvim odstavkom 47. člena tega zakona, se iz države prisilno odstrani.

(2) Tujec, ki mu je bila izrečena stranska kazen izгона tujca iz države ali varstveni ukrep odstranitve tujca iz države, se iz države prisilno odstrani.

(3) Tujec se lahko prisilno odstrani iz države samo, če je odločba, na podlagi katere je dolžan zapustiti državo, izvršljiva.

(4) Tujca, ki se ga mora v skladu z zakonom prisilno odstraniti iz države, policija privede do državne meje in ga napoti čez mejo in izroči organom te države.

(5) Policija privede do državne meje in napoti čez mejo in izroči organom te države tudi tujca, ki se ga vrača na podlagi mednarodnega sporazuma.

51. člen

(prepoved prisilne odstranitve tujca)

Prisilna odstranitev ali vrnitev tujca v državo, kjer bi bilo njegovo življenje ali svoboda ogrožena zaradi njegove rase, vere, narodnosti, pripadnosti posebni družbeni skupini ali političnega prepričanja, ali v državo, v kateri bi bil lahko izpostavljen mučenju ali nečloveškemu in poniževalnemu ravnanju ali kazni, ni dovoljena.

52. člen

(dovolitev zadrževanja)

(1) Zadrževanje po tem zakonu pomeni dovoljenje tujcu, ki mu je bil določen rok za zapustitev države, oziroma tujcu, ki se ga mora prisilno odstraniti, da začasno ostane v Republiki Sloveniji.

(2) Zadrževanje v Republiki Sloveniji se dovoli:

- če bi bila prisilna odstranitev v nasprotju z 51. členom tega zakona;
- če odstranitev ni možna iz drugih razlogov.

(3) Dovoljenje za zadrževanje izda pristojni organ na prošnjo tujca ali po uradni dolžnosti za dobo šestih mesecev; dovoljenje se lahko znova podaljša, dokler trajajo razlogi iz prejšnjega odstavka tega člena.

(4) Pristojni organ z odločbo, s katero dovoli tujcu zadrževanje v Republiki Sloveniji, določi kraj prebivanja na določenem naslovu.

(5) Obveznost tujca, da zapusti državo, z dovolitvijo zadrževanja ne preneha in se ne spremeni.

53. člen

(prenehanje dovolitve zadrževanja)

Dovolitev zadrževanja preneha takoj, ko prenehajo razlogi, ki preprečujejo prisilno odstranitev, ali če tujec pridobi dovoljenje za prebivanje v Republiki Sloveniji na podlagi zakona ali mednarodnega sporazuma.

54. člen

(črtan)

55. člen

(pravica tujca, ki mu je dovoljeno začasno zadrževanje)

Tujec, kateremu je dovoljeno začasno zadrževanje v Republiki Sloveniji, ima pravico do osnovnega zdravstvenega varstva v skladu z zakonom, ki ureja zdravstveno varstvo in zdravstveno zavarovanje, osnovne oskrbe, šoloobvezni mladoletni tujci pa tudi pravico do osnovnega šolstva.

56. člen

(omejitev gibanja tujca, ki mora zapustiti državo)

(1) Za tujca, ki ne zapusti države v določenem roku in ga iz kakršnih koli razlogov ni mogoče takoj odstraniti, odredi policija, do njegove odstranitve iz države, nastanitev v centru za tujce (v nadaljnjem besedilu: center) ali izven centra, a ne dalj kot za šest mesecev.

(2) Določba prejšnjega odstavka tega člena se uporablja tudi v primerih, ko ni znana istovetnost tujca.

(3) Tujca iz prvega odstavka tega člena, ki ga zaradi posebnih razlogov ali potreb ni mogoče nastaniti v centru, se v soglasju s socialnovarstvenim zavodom, na stroške centra, nastani v socialnovarstvenem zavodu ali zagotovi drugo ustrezno institucionalno varstvo.

57. člen

(strožji policijski nadzor)

(1) Zoper tujca iz 56. člena tega zakona se lahko v centru odredi bivanje pod strožjim policijskim nadzorom.

(2) Bivanje pod strožjim policijskim nadzorom odredi policija s sklepom, če:

- obstaja sum, da se bo skušal tujec prisilni odstranitvi izogniti, oziroma se je takemu ukrepu že izognil,
- to terjajo razlogi javnega reda, varnosti države ali mednarodnih odnosov.

Bivanje pod strožjim policijskim nadzorom se odredi za čas, ki je nujno potreben za njegovo odstranitev, vendar ne več kot za šest mesecev.

(3) Strožji policijski nadzor pomeni omejitev svobode gibanja na prostore centra, v skladu s hišnim redom centra.

58. člen

(postopek v zvezi z omejitvijo gibanja)

(1) Nastanitev tujca v center ali izven centra in odreditev bivanja pod strožjim policijskim nadzorom odredi policija s sklepom, zoper katerega se lahko tujec pritoži ministru, pristojnemu za notranje zadeve, v roku osmih dni od prejema pisnega odpravljalnega sklepa.

(2) Pritožba ne zadrži izvršitve sklepa.

(3) O pritožbi odloči minister v osmih dneh. Zoper odločitev o pritožbi je dopusten upravni spor.

(4) Če tujca iz objektivnih razlogov tudi po preteku šestih mesecev ni mogoče odstraniti iz države, lahko policija:

- nastanitev v centru oziroma bivanje pod strožjim policijskim nadzorom podaljša za nadaljnjih šest mesecev, če je realno pričakovati, da bo mogoče tujca v tem času odstraniti, zlasti še, če je postopek za ugotavljanje istovetnosti še v teku, če je v teku pridobivanje dokumentov za tujčevo odstranitev ali če podaljšanje terjajo varnostni razlogi;

- tujcu do odstranitve določi drug kraj bivanja izven centra, pri čemer mora tujec upoštevati pravila bivanja izven centra, sicer se ga lahko ponovno nastani v center.

(5) Policija lahko ukrepa skladno z drugo alineo prejšnjega odstavka tega člena tudi pred potekom šestih mesecev, če iz objektivnih razlogov v tem času realno ni mogoče pričakovati tujčeve odstranitve iz države.

59. člen

(milejši ukrepi)

(1) Policija lahko kadar koli nadomesti obvezno nastanitev tujca v centru z milejšimi ukrepi, če meni, da lahko tudi tako uresniči svoj namen.

(2) Policija lahko, na podlagi prejšnjega odstavka tega člena, tujcu dovoli bivanje izven centra, pri čemer mu lahko tudi določi kraj bivanja.

(3) V primeru ukrepa iz prejšnjega odstavka tega člena, lahko policija tujcu omeji gibanje samo na kraj prebivanja in mu določi obveznost rednega javljanja najbližji policijski postaji.

(4) Pogoje in postopek za ukrepe iz prvega odstavka tega člena predpiše generalni direktor policije.

60. člen

(ukrepi glede mladoletnikov)

(1) Mladoletnega tujca, ki je prišel v Republiko Slovenijo na nedovoljen način, brez spremstva staršev ali drugih zakonitih zastopnikov, oziroma je po prihodu v Republiko Slovenijo ostal brez takšnega spremstva in ga organ, ki ga je prijel, ne more takoj vrniti v državo, iz katere je prišel, oziroma izročiti predstavnikom države, katere državljan je, policija začasno nastani v centru, v posebnem oddelku za mladoletnike in o tem obvesti center za socialno delo, ki mora v skladu z zakonom nemudoma postaviti začasnega zastopnika mladoletni osebi.

(2) Mladoletnik iz prejšnjega odstavka tega člena se ne sme vrniti v matično državo ali v tretjo državo, ki ga je pripravljena sprejeti, dokler mu tam ni zagotovljen primeren sprejem; v nobenem primeru pa se mladoletnika brez spremstva ne sme vračati v nasprotju s Konvencijo o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin, spremenjeno s Protokolom št. 3, 5 in 8 ter dopolnjeno s Protokolom št. 2 ter njenimi protokoli št. 1, 4, 6, 7, 9, 10 in 11 (Uradni list RS-MP, št. 7/94), Evropsko konvencijo o preprečevanju mučenja in nečloveškega ali ponižujočega ravnanja ali kaznovanja (Uradni list RS-MP, št. 1/94) ali Konvencijo o otrokovih pravicah (Uradni list RS-MP, št. 9/92).

(3) Mladoletnega tujca policija praviloma nastani v centru skupaj s starši oziroma zakonitim zastopnikom, razen če oceni, da je zanj ustrežnejše drugače.

(4) Strožji policijski nadzor se za mladoletnike, mlajše od 16 let, lahko odredi le izjemoma in to le skupaj s starši ali skupaj z enim izmed njih.

61. člen

(prenehanje nastanitve v centru)

(1) Nastanitev tujca v centru preneha, ko prenehajo razlogi zanj oziroma, ko je dosežen njen namen.

(2) Pristojni organ lahko z odločbo, s katero dovoli tujcu zadrževanje v Republiki Sloveniji, namesto nastanitve v centru, določi kraj prebivanja na določenem naslovu.

(3) Nastanitev v centru se lahko odpravi tudi na prošnjo tujca, če policija ugotovi, da so podani pogoji za milejše ukrepe po tem zakonu.

62. člen

(stroški prisilne odstranitve)

(1) Tujec iz prvega odstavka 56. člena tega zakona, ki ima lastna sredstva, je dolžan sam nositi stroške svojega preživljanja in nastanitve ter stroške prisilne odstranitve do višine lastnih sredstev.

(2) Če tujec nima sredstev, se stroški iz prejšnjega odstavka tega člena plačajo iz sredstev proračuna Republike Slovenije.

(3) Stroške iz prvega odstavka tega člena, solidarno nosi tudi oseba, ki je tujca pripeljala čez državno mejo na nedovoljen način ali mu omogočila nezakonito zaposlitev ali opravljanje dela ali omogočila nezakonito bivanje v Republiki Sloveniji.

VII. POGLAVJE

POSTOPEK IN ORGANI

63. člen

(uporaba zakona, ki ureja splošni upravni postopek)

V postopkih po tem zakonu se uporabljajo določbe zakona, ki ureja splošni upravni postopek, če s tem zakonom ni drugače določeno.

64. člen

(organi)

(1) Diplomatsko konzularna predstavništva Republike Slovenije v tujini in ministrstvo, pristojno za zunanje zadeve so pristojna za izdajo in razveljavitev vizumov.

(2) Za ukrepe in odločitve ter postopke v zvezi s prebivanjem tujcev v Republiki Sloveniji so na prvi stopnji pristojne upravne enote, na območju katerih tujec prebiva ali namerava prebivati, če ni s tem zakonom drugače določeno.

(3) Policija je pristojna za opravljanje mejne kontrole, za zavrnitev tujca na meji, izdajo vizuma na meji, razveljavitev vizuma, prisilno odstranitev tujca, dovolitev zadrževanja in za druge ukrepe in odločitve v zvezi s tujci na meji ali v državi, ki jih določa zakon.

(4) Ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, opravlja upravne in strokovne zadeve, ki se nanašajo na migracijsko politiko, vstop, zapustitev in prebivanje tujcev v državi ter odloča o pritožbah zoper odločbe izdane na prvi stopnji in sprejema ukrepe v zvezi s tujci, kadar je tako določeno z zakonom.

(5) Ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, pri opravljanju nalog iz prejšnjega odstavka sodeluje z drugimi ministri, organi in službami, tako da usmerja in usklajuje njihovo delo. Zaradi zagotovitve povezanega in usklajenega opravljanja zadev iz prejšnjega odstavka, ki so skupnega pomena za več ministrstev in zaradi enotnega in organiziranega sodelovanja in usklajevanja, se pri ministru, pristojnem za notranje zadeve, ustanovi skupno delovno telo.

65. člen

(pritožba in postopek na drugi stopnji)

(1) O pritožbah zoper odločbe in ukrepe, ki so jih na prvi stopnji izdali organi iz drugega in tretjega odstavka 64.

člena tega zakona, odloča ministrstvo, pristojno za notranje zadeve.

(2) Pritožba zoper zavrnitev izdaje ali razveljavitev vizuma in zavrnitev vstopa v državo ni dovoljena. Pristojni organ zavrnitev izdaje ni dolžan obrazložiti.

(3) Pritožba zoper zavrnitev izdaje dovoljenja za prvo prebivanje v Republiki Sloveniji je dovoljena le v primerih, če tujec uveljavlja svojo pravico do izdaje dovoljenja po 33., 36. in 37. členu tega zakona. V primerih, ko pritožba zoper zavrnitev izdaje dovoljenja za prvo prebivanje ni dovoljena, pristojni organ zavrnitev ni dolžan obrazložiti.

65.a člen

(postopek v diplomatsko konzularnih predstavništvih Republike Slovenije v tujini)

(1) Prošnjo za izdajo vizuma vložijo tujci praviloma osebno na obrazcu, ki ga predpiše ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, v soglasju z ministrom, pristojnim za zunanje zadeve.

(2) Tujec mora k prošnji za izdajo dovoljenja za prvo prebivanje priložiti vso dokumentacijo, ki jo zahteva diplomatsko konzularno predstavništvo Republike Slovenije v tujini. Če k prošnji ni priložena vsa dokumentacija, je diplomatsko konzularno predstavništvo Republike Slovenije v tujini ne sprejme. Roki po določbah zakona, ki ureja upravni postopek, začnejo teči potem, ko diplomatsko konzularno predstavništvo Republike Slovenije v tujini sprejme popolno vlogo in jo posreduje pristojni upravni enoti.

(3) V primeru, da upravna enota zahteva dopolnitev prošnje za izdajo dovoljenja za prvo prebivanje, diplomatsko konzularno predstavništvo Republike Slovenije v tujini o tem pošlje poziv tujcu v pisni obliki, lahko pa ga pozove tudi po telefonu ali ustno, če tujec pride v diplomatsko konzularno predstavništvo v tujini.

(4) V diplomatsko konzularnem predstavništvu Republike Slovenije v tujini odloča o vizumu uradna oseba, ki jo pooblasti minister, pristojen za zunanje zadeve. Uradna oseba presodi, če je prošnja za izdajo vizuma dovolj dokumentirana oziroma če so navedbe tujca dovolj argumentirane. Uradna oseba je pri svoji odločitvi vezana na navodila ministarstva, pristojnega za notranje zadeve. Vizum se praviloma vroči osebnosti.

(5) Diplomatsko konzularno predstavništvo Republike Slovenije v tujini vroči tujcu dovoljenje za prvo prebivanje, odločbo ali sklep osebno. K vročitvi tujca povabi na način, kot ga določa tretji odstavek tega člena. Tujec ob vročitvi podpiše vročilnico, ki jo diplomatsko konzularno predstavništvo Republike Slovenije posreduje upravni enoti.

66. člen

(sodelovanje med organi)

(1) Organi, določeni v 64. členu tega zakona so pri opravljanju zadev iz svoje pristojnosti dolžni med seboj sodelovati, si nuditi pravno pomoč ter posredovati potrebne podatke in informacije.

(2) Državni organi in organi lokalnih skupnosti v Republiki Sloveniji morajo v zadevah in vprašanjih, ki se nanašajo na vstop, prebivanje, izstop tujcev ter drugih zadevah in vprašanjih v zvezi s tujci, sodelovati s pristojnimi organi za tujce po tem zakonu.

(3) Tujec, zoper katerega je uveden kazenski postopek ali postopek za prekršek, se lahko prisilno odstrani iz države samo v soglasju z organom, ki je uvedel postopek zoper tujca.

67. člen

(obveznosti tujca v postopku)

(1) Tujec mora ves čas postopka sodelovati s pristojnimi organi in se podrežati njihovim ukrepom. Tujec mora omogočiti pristojnemu organu dostop do vseh razpoložljivih dokazov ter predložiti vse listine in potrdila, ki jih ima in ki so lahko pomembna za postopek ter se odzivati vabilom pristojnih organov. Pristojni organ lahko tujcu postavi primeren rok, v katerem mora predložiti zahtevane listine, potrdila oziroma druge dokaze, sicer jih ni dolžan upoštevati.

(2) Če je bil postopek po tem zakonu uveden na zahtevo ali prošnjo tujca in ga ni mogoče končati brez njegovega sodelovanja, se njegov molk šteje za umik zahteve, če kljub opozorilu pristojnega organa v postavljenem roku ne opravi nobenega dejanja za nadaljevanje oziroma dokončanja postopka oziroma, če se iz opustitve teh dejanj da sklepati, da ni več zainteresiran za nadaljevanje postopka.

68. člen

(izvršljivost odločb)

Pritožba zoper sklep o nastanitvi v centru ali izven centra ter zoper sklep o strožjem policijskem nadzoru, ne zadrži izvršbe.

69. člen

(odločanje)

Pristojni organ v postopku odloča na podlagi dejstev in okoliščin, znanih v Republiki Sloveniji, če je v posameznem primeru potrebno, pa lahko tudi na podlagi dejstev in podatkov organov Republike Slovenije v tujini.

70. člen

(dolžnost obveščanja)

(1) Državni in drugi organi in organizacije morajo brez odlašanja obvestiti pristojni organ o tujcu, ki nezakonito prebiva v Republiki Sloveniji, ali za katerega je podan razlog za odpoved prebivanja.

(2) Državni organ, ki je uvedel kazenski postopek ali postopek za prekrške zoper tujca, ali organ, ki je podal predlog za uvedbo takšnega postopka, mora brez odlašanja obvestiti pristojni organ za tujce.

VIII. POGLAVJE

OBDELAVA IN VARSTVO OSEBNIH PODATKOV TER
IZKAZOVANJE ISTOVETNOSTI TUJCA

71. člen

(obdelava osebnih podatkov)

(1) Organi, pristojni za izvajanje tega zakona, lahko, zaradi izvajanja tega in drugih zakonov in na njihovi podlagi sprejetih predpisov v zvezi s tujci, obdelujejo osebne podatke o prizadetih tujcih.

(2) Organi iz prejšnjega odstavka lahko obdelujejo osebne podatke o tujcu, ki jih pridobijo tudi brez sodelovanja prizadetega tujca pri drugih organih in organizacijah ter pri drugih organih:

- če je to v interesu prizadetega tujca in je ta za to dal svoje soglasje;
- če je to z zakonom dovoljeno;
- če je to potrebno za preverjanje podatkov za prizadete tujce.

(3) Državni in drugi organi in organizacije, ki razpolagajo s podatki, ki se nanašajo na tujce iz prvega odstavka tega

člena, so dolžni te podatke posredovati pristojnim organom na njihovo zahtevo.

(4) Obdelava osebnih podatkov iz prvega, drugega in tretjega odstavka tega člena mora biti v skladu z zakonom, ki ureja varstvo osebnih podatkov.

72. člen

(pravice tujca v zvezi z osebnimi podatki)

Poleg pravic, ki jih ima tujec glede varstva osebnih podatkov na podlagi zakona in drugih predpisov, ima pravico, da preveri osebne podatke, vnesene v dovoljenje za prebivanje ali vizum in pravico zahtevati njihovo spremembo ali izbris, če je to potrebno.

73. člen

(ugotavljanje istovetnosti tujca)

Policija lahko tudi proti volji tujca ugotavlja njegovo istovetnost, če:

- je v centru;
- mu je bilo odpovedano prebivanje v Republiki Sloveniji ali izrečena prepoved vstopa v državo;
- obstaja sum, da zanj, pod drugim imenom, še vedno velja prepoved vstopa v Republiko Slovenijo;
- se mu namerava izdati potni list za tujca ali druga listina za tujca;
- svoje istovetnosti ne more izkazati oziroma dokazati;
- je to potrebno zaradi ugotovitve državljanstva;
- je skušal vstopiti ali je vstopil v državo s ponarejeno oziroma tujo potno listino in
- obstajajo drugi razlogi, določeni z zakonom.

74. člen

(osebno ime)

(1) Tujec mora med prebivanjem na območju Republike Slovenije uporabljati osebno ime, ki ga ima po predpisih svoje države, če v zakonu ali mednarodni pogodbi ni drugače določeno.

(2) Če osebno ime, vpisano v izpisku iz rojstne matične knjige, ni identično z osebnim imenom, vpisanim v potni listino tujca, se v uradnih evidencah, ki se vodijo v Republiki Sloveniji, vpiše osebno ime, kot je vpisano v potni listini tujca.

75. člen

(izkazovanje istovetnosti tujca)

(1) Tujec dokazuje svojo istovetnost s tujo potno listino, osebno izkaznico ali drugo ustrezno listino, ki je v državi tujca predpisana in s katero lahko dokazuje istovetnost, s potno listino za tujca, z osebno izkaznico za tujca, z maloobmejno izkaznico ali z drugo javno listino, ki jo je izdal državni organ, v kateri je fotografija, na podlagi katere je mogoče ugotoviti njegovo istovetnost.

(2) Na zahtevo policista mora tujec izkazati svojo istovetnost na način, določen v prejšnjem odstavku tega člena.

(3) Na zahtevo policista mora tujec pokazati tudi dovoljenje, s katerim dokazuje zakonitost vstopa in prebivanja v Republiki Sloveniji.

(4) Tujec svoje listine iz prvega odstavka tega člena ne sme posoditi drugi osebi ali uporabiti tuje listine kot svoje.

(5) Pogrešanje, izgubo, tatvino in drugo odtujitev potne listine oziroma druge listine iz prvega odstavka tega člena mora tujec prijaviti policiji takoj oziroma najkasneje v 24 urah, ko je to ugotovil. Policija izda tujcu o tem potrdilo.

(6) Tujec, ki v tujini izgubi potno listino oziroma drugo listino, ki jo je izdal pristojni organ Republike Slovenije, mora to takoj naznaniti najbližjemu organu Republike Slovenije v tujini, pristojnemu za diplomatsko konzularne zadeve.

IX. POGLAVJE

POTNE IN DRUGE LISTINE TER DOVOLJENJA

76. člen

(izdaja potnih in drugih listin)

(1) Tujcu, ki ima dovoljenje za prebivanje v Republiki Sloveniji, se lahko izda potni list za tujca:

- če je oseba brez državljanstva;
- če nima in si ne more preskrbeti veljavne potne listine svoje matične države.

(2) Potni list za tujca se lahko izda tudi drugemu tujcu, ki nima veljavne potne listine, če so za to upravičeni razlogi.

(3) Vlogo za izdajo potnega lista za tujca vloži tujec osebno pri upravni enoti. Vlogo lahko vloži tujec, ki je dopolnil 18 let in tudi tujec, ki še ni star 18 let, pa je sklenil zakonsko zvezo.

77. člen

(potne listine za mladoletnike)

Za izdajo potne listine za tujca, mlajšega od 18 let, oziroma tujca, ki ni poslovno sposoben, zaprosi njegov zakoniti zastopnik.

78. člen

(veljavnost potnih listin za tujce)

(1) Potni list za tujca se lahko izda z veljavnostjo do dveh let, razen če:

- tujec zaprosi za potni list s krajšim trajanjem veljavnosti, ali
- če je za namen, zaradi katerega je bil izdan, zadošten tudi krajši čas veljavnosti.

(2) Potni list za tujca, ki je v državi, izda upravna enota, za tujca, ki je v tujini, pa pooblaščenno diplomatsko-konzularno predstavništvo Republike Slovenije v tujini.

(3) Potni list za tujca velja za vse države, razen državo, katere državljan je tujec. Potni list za tujca se lahko izda tudi z veljavnostjo samo za določene države.

79. člen

(zavrnitev izdaje potnega lista za tujca in njegov odvzem)

(1) Potni list za tujca se ne izda tujcu:

- zoper katerega teče kazenski postopek, če to zahteva pristojno sodišče;
- ki mu je bila izrečena nepogojna kazen zapora, dokler kazni ne preste;
- če ni poravnal preživinskih obveznosti iz zakonske zveze ali razmerja med starši in otroki do upravičencev, ki stalno prebivajo v Republiki Sloveniji in to zahteva pristojni organ;
- če ni poravnal davčnih obveznosti in to zahteva pristojni organ.

(2) Tujcu se potni list za tujca odvzame:

- če se naknadno ugotovijo ali nastanejo razlogi iz prejšnjega odstavka tega člena;
- če v njem manjka fotografija ali če ni več mogoče ugotoviti tujčeve istovetnosti;
- če je potni list ponarejen, nepopoln ali drugače poškodovan.

(3) Potni list za tujca se odvzame z odločbo, zoper katero se tujec lahko pritoži v roku treh dni. Pritožba ne zadrži izvršitve odločbe.

(4) Tujec mora potni list za tujca vrniti, če pridobi državljanstvo Republike Slovenije ali če pridobi potni list države, katere državljan je, oziroma, katere državljan postane, ali če preneha, oziroma se mu razveljavi dovoljenje za prebivanje.

80. člen

(osebna izkaznica za tujca)

(1) Osebno izkaznico izda upravna enota tujcu, ki ima dovoljenje za stalno prebivanje v Republiki Sloveniji in je dopolnil 18 let. Za izdajo osebne izkaznice mora tujec zaprositi v 30 dneh od pridobitve dovoljenja za stalno prebivanje.

(2) Osebna izkaznica se lahko izda tudi tujcu, ki ima dovoljenje za začasno prebivanje, če to zahteva, ali v skladu s šestim odstavkom 27. člena tega zakona.

(3) Osebna izkaznica se lahko izda tudi tujcu, ki ima dovoljenje za prebivanje, ki je dopolnil 15 let starosti, če to zahteva. Tujcu, mlajšemu od 18 let, se lahko izda osebna izkaznica z veljavnostjo največ pet let.

(4) Osebna izkaznica za tujca, ki ima dovoljenje za stalno prebivanje, se izda z veljavnostjo 10 let, za tujca, ki ima dovoljenje za začasno prebivanje, pa z veljavnostjo, ki jo ima dovoljenje za začasno prebivanje, vendar ne več kot za eno leto.

(5) Osebna izkaznica za tujca se odvzame, če:

- predčasno preneha veljati dovoljenje za prebivanje v Republiki Sloveniji;
- mu je odpovedano prebivanje v Republiki Sloveniji;
- mu je izrečena stranska kazen izгона tujca iz države ali varnostni ukrep prisilne odstranitve tujca iz države;
- če v njej manjka fotografija ali če ni več mogoče ugotoviti tujčeve istovetnosti;
- če je ponarejena, nepopolna, poškodovana ali je iz drugih razlogov postala neuporabna.

(6) Tujec mora osebno izkaznico za tujca vrniti pristojnemu organu:

- če pridobi državljanstvo Republike Slovenije ali
- če se izseli z območja Republike Slovenije.

81. člen

(izkaznica o dovolitvi zadrževanja v Republiki Sloveniji)

Osebam, ki jim je dovoljeno začasno zadrževanje v Republiki Sloveniji, policija lahko izda izkaznico o dovolitvi zadrževanja v Republiki Sloveniji. Obliko in vsebino izkaznice ter postopek izdaje se opredeli v podzakonskem aktu.

81. a člen

Osebne podatke iz 89. in 90. člena tega zakona sme uporabljati pooblaščenno podjetje ali organ za izdelavo potnega lista za tujca ali osebne izkaznice za tujca za potrebe vpisa podatkov na obrazec potnega lista za tujca in osebne izkaznice za tujca in jih mora v 30 dneh po uporabi uničiti.

X. POGLAVJE

INTEGRACIJA TUJCEV

82. člen

(pomoč pri integraciji tujcev)

(1) Republika Slovenija zagotavlja pogoje za vključitev tujcev, ki imajo v Republiki Sloveniji dovoljenje za prebivanje, v kulturno, gospodarsko in družbeno življenje Republike Slovenije. Pri tem zlasti:

- organizira tečaje slovenskega jezika za tujce;
- organizira tečaje in druge oblike za nadaljnje izobraževanje in poklicno izpopolnjevanje tujcev;
- zagotavlja informacije, ki so potrebne tujcem za njihovo vključevanje v slovensko družbo, zlasti glede njihovih pravic in dolžnosti, možnosti osebnega razvoja in razvoja v družbi;

– seznanja tujce s slovensko zgodovino, kulturo in ustavno ureditvijo;

– organizira skupne prireditve s slovenskimi državljani za spodbujanje medsebojnega poznavanja in razumevanja.

(2) Državni in drugi organi, organizacije in združenja sodelujejo zlasti:

– s pristojnimi organi glede hitrejšega vključevanja tujcev v kulturno, gospodarsko in družbeno življenje Republike Slovenije;

– z mednarodnimi organizacijami glede vprašanj migracije in integracije tujcev.

(3) Državni in drugi organi, organizacije in združenja z vsem svojim delovanjem zagotavljajo zaščito pred kakršno koli diskriminacijo na podlagi rasnega, verskega, nacionalnega, etničnega ali drugega razlikovanja tujcev.

(4) Vlada Republike Slovenije izda predpis, s katerim določi načine za zagotavljanje in uresničevanje pogojev za integracijo tujcev.

XI. POGLAVJE

PRIJAVA IN ODJAVA PREBIVALIŠČA

83. člen

(prijava in odjava prebivališča tujca)

Tujec, ki ima dovoljenje za prebivanje v Republiki Sloveniji, mora pristojnemu organu prijaviti svoje stalno ali začasno prebivališče.

84. člen

(prijava in odjava tujca)

Zdravstvene ustanove, ki sprejmejo tujca na zdravljenje, ga morajo prijaviti pristojnemu organu v 24 urah po sprejemu.

XII. POGLAVJE

EVIDENCE

85. člen

(vrste evidenc)

(1) Zaradi zagotovitve podatkov o stanju in gibanju tujcev ter o listinah, ki so jim bile izdane, se vodijo evidence o:

- dovoljenjih za začasno prebivanje,
- dovoljenjih za stalno prebivanje,
- tujcih s prijavljenim začasnim prebivališčem,
- tujcih s prijavljenim stalnim prebivališčem,
- vizumih,
- potnih listih za tujce,
- osebnih izkaznicah za tujce in izkaznicah o dovolitvi zadrževanja,

- tujcih, nastanjenih v centru,
- izrečenih kaznih izгона tujca iz države,
- varstvenih ukrepov odstranitve tujca iz države,
- izrečenih ukrepov odpovedi prebivanja tujcu,
- zadržkih za izdajo potnega lista tujcu,
- tujcih, ki jim je odrejen strožji policijski nadzor,
- tujcih, ki jim je določeno bivanje izven centra,
- tujcih, ki jim je bil zavrnjen vstop v državo in
- evidence, ki se vodijo po 84. členu tega zakona.

(2) Ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, vodi evidence iz osme, devete, desete, trinajste, štirinajste in šestnajste alineje prvega odstavka tega člena ter evidence iz enajste alineje prvega odstavka tega člena, kadar je tujcu odpove-

dano stalno prebivanje, pri svojem delu pa lahko uporablja tudi ostale evidence iz prvega odstavka tega člena.

(3) Pristojni organ vodi evidence iz prve, druge, tretje, četrte, pete, šeste, sedme in dvanajste alineje prvega odstavka tega člena ter evidence iz enajste alineje prvega odstavka tega člena, kadar je tujcu odpovedano prebivanje po 48. členu tega zakona, pri svojem delu pa lahko uporablja tudi ostale evidence iz prvega odstavka tega člena.

(4) Organ, pristojen za kontrolo prehajanja čez državno mejo, vodi evidence iz pete in petnajste alineje prvega odstavka tega člena, pri svojem delu pa lahko uporablja tudi ostale evidence iz prvega odstavka tega člena.

(5) Ministrstvo, pristojno za zunanje zadeve, oziroma organ Republike Slovenije v tujini, ki je pooblaščen za opravljanje konzularnih zadev, vodi evidence iz pete in šeste alineje prvega odstavka tega člena, pri svojem delu pa lahko uporablja tudi ostale evidence iz prvega odstavka tega člena.

(6) Organi iz tretjega, četrtega in petega odstavka tega člena morajo podatke iz 90., 91., 92., 93., 94. in 95. člena tega zakona posredovati ministrstvu, ki vodi centralne evidence. Organ, ki ima računalniško opremo povezano z računalnikom ministrstva izvaja dolžnost posredovanja tako, da vodi podatke na računalniku ministrstva.

(7) V evidenci iz pete alineje prvega odstavka tega člena tega zakona vodi pristojni organ poleg podatkov iz prvega in drugega odstavka 88. člena tega zakona tudi podatke iz zadnje alineje prvega odstavka 21. člena tega zakona.

(8) V evidenci iz šeste alineje prvega odstavka tega člena tega zakona vodi pristojni organ podatke iz prvega in drugega odstavka 89. člena tega zakona.

(9) V evidenci iz sedme alineje prvega odstavka tega člena tega zakona vodi pristojni organ podatke iz prvega in drugega odstavka 90. člena tega zakona.

86. člen

(podatki za izdajo dovoljenja za prebivanje)

(1) Tujec je dolžan v prošnji za izdajo dovoljenja za začasno ali stalno prebivanje dati pristojnemu organu naslednje podatke:

1. EMŠO, če mu je določena;
2. priimek in ime;
3. priimek pred sklenitvijo zakonske zveze;
4. spol;
5. rojstni datum (dan, mesec, leto);
6. rojstni kraj (država, kraj);
7. državljanstvo;
8. zakonski stan;
9. poklic;
10. zadnje stalno oziroma začasno prebivališče v tujini ali v Republiki Sloveniji (država, kraj, ulica in hišna številka);
11. sedanje začasno oziroma stalno prebivališče v Republiki Sloveniji (naselje, ulica in hišna številka);
12. datum vstopa na območje Republike Slovenije;
13. razlog in namen prebivanja v Republiki Sloveniji;
14. način zagotovitve (viri) sredstev za preživljanje;
15. vrsto in številko potnega lista oziroma druge listine, na podlagi katere je prestopil državno mejo, datum in kraj izdaje ter njeno veljavnost;
16. datum vložitve zahtevka.

(2) Tujec je dolžan prošnji za izdajo dovoljenja za začasno ali stalno prebivanje priložiti fotografijo predpisane velikosti, ki kaže pravo podobo tujca.

(3) Pristojni organ vodi podatke iz prvega in drugega odstavka v evidenci iz prve oziroma druge alineje prvega odstavka 85. člena tega zakona. V evidenci o dovoljenjih za prebivanje vodi pristojni organ tudi podatek o številki in

datumu izdaje ter dokončnosti odločbe in veljavnosti dovoljenja za začasno prebivanje ter podatek o prenehanju dovoljenja za prebivanje.

87. člen (črtan)

88. člen (podatki za izdajo vizuma)

(1) Tujec je v vlogi za izdajo vizuma dolžan dati pristojnemu organu podatke iz 1., 2., 3., 4., 5., 6., 7., 8., 9., 10., 11. in 16. točke prvega odstavka 86. člena tega zakona in podatke o vrsti vizuma, za katerega prosi, čas, za katerega naj velja vizum ter razlog, zaradi katerega prosi za vizum.

(2) V evidenci vizumov vodi organ podatke o vrsti vizuma, številki in datumu izdaje odločbe oziroma veljavnosti in datumu izdaje ter o razveljavitvi vizuma.

89. člen (podatki za izdajo potnega lista za tujca)

(1) Tujec mora k vlogi za izdajo potnega lista za tujca (evidenca iz šeste alineje prvega odstavka 85. člena tega zakona) pristojnemu organu oziroma organu Republike Slovenije v tujini, ki je pooblaščen za opravljanje konzularnih zadev, posredovati podatke iz 1., 2., 3., 4., 5., 6., 7., 8., 9., 10. in 11. točke prvega odstavka 86. člena tega zakona ter priložiti dve fotografiji predpisane velikosti, ki kažeta pravo podobo tujca.

(2) V evidenci potnih listov za tujca vodi organ podatke o številki in datumu izdaje odločbe oziroma vrsti potnega lista, registrski in serijski številki potnega lista, veljavnosti in datumu izdaje potnega lista ter podatke o ukradenih oziroma pogrešanih potnih listih.

90. člen (podatki za izdajo osebne izkaznice za tujca)

(1) Tujec mora v vlogi za izdajo osebne izkaznice za tujca (evidenca iz sedme alineje prvega odstavka 85. člena tega zakona) pristojnemu organu dati podatke iz 1., 2., 3., 4., 5., 6., 7., 8., 11. in 16. točke prvega odstavka 86. člena tega zakona ter priložiti dve fotografiji predpisane velikosti, ki kažeta pravo podobo tujca.

(2) V evidenci osebnih izkaznic za tujca vodi organ podatke o številki in datumu izdaje odločbe oziroma registrski in serijski številki osebne izkaznice, veljavnosti, datumu izdaje in podaljšanja osebne izkaznice za tujca ter podatke o ukradenih oziroma pogrešanih osebnih izkaznicah.

91. člen (podatki v evidencah)

(1) Evidenca o izrečenih kaznih izгона tujca iz države (evidenca iz devete alineje prvega odstavka 85. člena tega zakona), o varstvenih ukrepih odstranitve tujca iz države (evidenca iz desete alineje prvega odstavka 85. člena tega zakona) in o ukrepih odpovedi prebivanja tujcu (evidenca iz enajste alineje prvega odstavka 85. člena tega zakona) vsebujejo podatke iz 1., 2., 3., 4., 5., 6., 7., 8., 10., 11. in 16. točke prvega odstavka 86. člena tega zakona, čas trajanja izrečenega ukrepa, organ, ki je ukrep izrekel in številko ter datum izdaje in pravnomočnosti odločbe oziroma dokončnosti odločbe, kadar gre za odpoved prebivanja.

(2) V evidenci so vsebovani tudi podatki o roku, v katerem mora tujec zapustiti državo.

(3) Evidenca o prisilno odstranjenih tujcih vsebuje podatke iz 1., 2., 3., 4., 5., 6., 7., 8., 10., 11. in 16. točke prvega odstavka 86. člena tega zakona, razlog, datum in državo odstranitve.

(4) Evidenca o zadržkih za izdajo potnega lista za tujca (evidenca iz dvanajste alineje prvega odstavka 85. člena tega zakona) vsebuje podatke iz 1., 2., 3., 4., 5., 6., 7., 8., 11. in 16. točke prvega odstavka 86. člena tega zakona ter podatke o vrsti zadržka, o organu, ki je predlagal zadržek, trajanju in zakonski podlagi.

(5) Evidenca iz petnajste alineje 85. člena tega zakona vsebuje podatke iz 1., 2., 4., 5., 6., 7. in 16. točke prvega odstavka 86. člena tega zakona, razloge in datum ter uro zavrnitve ter organ mejne kontrole, ki je zavrnil vstop tujca.

92. člen (temeljni podatki iz evidenc)

(1) Podatki iz evidenc o izdanih dovoljenjih za začasno prebivanje oziroma o izdanih vizumih se hranijo dve leti po poteku veljavnosti dovoljenja oziroma vizuma in se nato arhivirajo. Podatki iz evidenc o tujcih s prijavljenim začasnim prebivališčem se hranijo dve leti po odjavi oziroma poteku prijave začasnega prebivališča in se nato arhivirajo.

(2) Podatki iz evidenc o izdanih dovoljenjih za stalno prebivanje in tisti podatki, ki so po drugem odstavku 86. člena tega zakona vezani na dovoljenje za stalno prebivanje, se hranijo 50 let od prenehanja dovoljenja za stalno prebivanje, nato se arhivirajo. Podatki iz evidenc o tujcih s prijavljenim stalnim prebivališčem se hranijo 50 let po odjavi oziroma poteku prijave stalnega prebivališča, nato se arhivirajo.

(3) Podatki iz evidenc o izrečenih kaznih izгона tujca iz države, varstvenih ukrepih odstranitve tujca iz države, o odpovedih prebivanja in prisilno odstranjenih tujcih se hranijo še pet let po izteku roka, za katerega je bila izrečena kazen ali ukrep, oziroma po odstranitvi tujca iz Republike Slovenije.

93. člen (uporaba podatkov iz evidenc)

(1) Osebni podatki iz evidenc iz 85. člena tega zakona se lahko uporabljajo le pri izvrševanju z zakonom določenih nalog.

(2) Na zahtevo posameznikov, državnih organov, pravnih oseb, podjetnikov, drugih organov in organizacij ter skupnosti jim morajo organi, pristojni za vodenje evidenc, dati podatke iz evidence iz 85. člena tega zakona, če so do njihove uporabe upravičeni na podlagi zakona ali pisne privolitve posameznika, na katerega se ti podatki nanašajo.

(3) Uporabniki osebnih podatkov iz prejšnjega odstavka tega člena ne smejo posredovati osebnih podatkov drugim uporabnikom in jih smejo uporabljati samo za namene, za katere so jih dobili.

XIII. POGLAVJE KAZENSKÉ DOLOČBE

94. člen (kazenske določbe)

Z denarno kaznijo 200.000 do 1.000.000 tolarjev se kaznuje za prekršek pravna oseba:

(1) če ne prijavi pristojnemu organu v predpisanem roku tujca, ki ga je sprejela na zdravljenje;

(2) če pripelje tujca na državno ozemlje Republike Slovenije po kopenski, zračni ali vodni poti, brez ustrezne listine in vstopnega dovoljenja, ki jih kot državljan določene države potrebuje.

Z denarno kaznijo od 20.000 do 100.000 tolarjev se kaznuje za prekršek tudi odgovorna oseba pravne osebe, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

95. člen

Z denarno kaznijo 20.000 do 50.000 tolarjev se kaznuje za prekršek posameznik, ki sprejme tujca na prenočevanje proti plačilu, če ga ne prijavi pristojnemu organu v predpisanem roku.

96. člen

Z denarno kaznijo od 10.000 do 50.000 tolarjev se kaznuje za prekršek tujec, če:

- (1) nima veljavne potne listine (7. člen);
- (2) nima dovoljenja za vstop v Republiko Slovenijo (8. člen);
- (3) ostane v Republiki Sloveniji dalj časa, kot je to dovoljeno (12. člen);
- (4) ne zapusti države v roku, za katerega mu je prebivanje dovoljeno (13. člen);
- (5) uporablja osebno ime v nasprotju z zakonom (74. člen);
- (6) ne prijavi izgube, tatvine ali druge odtujitve potne oziroma druge listine (sedmi odstavek 75. člena);
- (7) posodi svojo potno oziroma drugo listino drugi osebi ali uporabi tuje listine kot svoje (četrti odstavek 75. člena).

97. člen

Z denarno kaznijo 20.000 tolarjev se takoj na kraju prekrška kaznuje tujec, če:

- (1) vstopi ali zapusti državo v nasprotju s 16. členom zakona;
- (2) nemudoma ne zapusti države, ko mu je vizum razveljavljen (četrti odstavek 22. člena);
- (3) na zahtevo policista ne pokaže dovoljenja, s katerim dokazuje zakonitost bivanja in vstopa v državo (tretji odstavek 75. člena);
- (4) na zahtevo policista ne izkaže svoje istovetnosti (drugi odstavek 75. člena).

98. člen

Z denarno kaznijo od 20.000 do 100.000 tolarjev se kaznuje za prekršek tujec, če:

- (1) nedovoljeno vstopi v Republiko Slovenijo (11. člen);
- (2) prebiva v Republiki Sloveniji v nasprotju z namenom, za katerega mu je bilo izdano dovoljenje za prebivanje (peti odstavek 30. člena);
- (3) nezakonito prebiva v Republiki Sloveniji (47. člen).

99. člen

Z denarno kaznijo od 50.000 do 150.000 tolarjev se kaznuje za prekršek oseba, ki omogoči ali pomaga tujcu, da nedovoljeno vstopi ali nezakonito prebiva v Republiki Sloveniji ali prebiva v državi v nasprotju z namenom, za katerega mu je bilo izdano dovoljenje za prebivanje.

Zakon o tujcih – ZTuj-1 (Uradni list RS, št. 61/99) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

XIV. POGLAVJE

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

I

100. člen – upoštevana tudi sprememba iz ZTuj-1A (posebne določbe za državljane držav članic Evropske unije)

(1) Z dnem vstopa Republike Slovenije kot polnopravne članice v Evropsko unijo določbe tega zakona prenehajo veljati za državljane držav članic Evropske unije, razen če so za njih ugodnejše.

(2) Republika Slovenija prične s tem dnem v celoti izvajati vse predpise Evropske unije glede prostega gibanja, vstopa in prebivanja državljanov držav članic Evropske unije v Republiki Sloveniji.

(3) V skladu s prejšnjim odstavkom se državljanom držav članic Evropske unije zagotavlja pravica prostega vstopa in prebivanja v Republiki Sloveniji.

(4) Državljeni iz prejšnjega odstavka, ki nimajo zadostnih lastnih sredstev za svoje preživljanje ali zdravstvenega zavarovanja, ki pokriva vsa tveganja, imajo pravico do prebivanja le, če lahko pristojnemu organu:

- predložijo izjavo svojega delodajalca o zaposlitvi ali potrdilo o delovnem razmerju, ali
- dokažejo, da opravljajo samostojno pridobitno dejavnost, ali

– dokažejo, da imajo v šestmesečnem obdobju po vstopu v državo utemeljen izgled za začetek opravljanja samostojne pridobitne dejavnosti, ali

– dokažejo, da jim je kot ožjemu družinskemu članu državljana države članice Evropske unije zagotovljeno preživljanje.

(5) Državljanom držav članic Evropske unije se lahko v skladu s tretjim odstavkom tega člena prebivanje v Republiki Sloveniji zavrne le, če:

- predstavljajo dejansko nevarnost za javni red in mir ali za varnost države, ali
- če predstavljajo finančno breme za državo.

(6) Vlada Republike Slovenije podrobneje določa način in pogoje za izdajo dovoljenj za prebivanje iz četrtega odstavka tega člena.

II

Druge določbe

101. člen

Vlada Republike Slovenije v enem letu po uveljavitvi tega zakona sprejme uredbo iz drugega odstavka 6. člena in četrtega odstavka 7. člena, tretjega odstavka 14. člena in šestega odstavka 15. člena, drugega odstavka 17. člena, petega odstavka 32. člena in šestega odstavka 100. člena tega zakona.

102. člen

Minister, pristojen za notranje zadeve, izda v enem letu po uveljavitvi tega zakona predpise za njegovo izvrševanje iz drugega in tretjega odstavka 9. člena, četrtega odstavka 19. člena, tretjega odstavka 20. člena, tretjega odstavka 21. člena, tretjega odstavka 22. člena, tretjega odstavka

29. člena, četrtega odstavka 46. člena, šestega odstavka 49. člena in četrtega odstavka 59. člena tega zakona.

Glede vprašanj, ki spadajo v delovno področje ministrstva, pristojnega za delo, družino in socialne zadeve ali ministrstva, pristojnega za zunanje zadeve, izda predpise v soglasju z ministrstvom, pristojnim za delo, družino in socialne zadeve, oziroma ministrstvom, pristojnim za zunanje zadeve.

Minister, pristojen za notranje zadeve, v šestih mesecih po uveljavitvi tega zakona predpiše:

- obrazce za listine, ki se izdajajo po tem zakonu,
- postopek in način izdaje posameznih listin,
- ceno za posamezne obrazce.

103. člen

Z dnem, ko začne veljati ta zakon, preneha veljati zakon o tujcih (Uradni list RS, št. 1/91-I, 44/97, 50/98 – odločba US in 14/99 – odločba US).

104. člen

Postopki, ki so se začeli po določbah zakona o tujcih iz prejšnjega člena, se nadaljujejo po tem zakonu, če je to za prizadete ugodnejše.

105. člen

Vizumi in dovoljenja za prebivanje, ki so bili izdani po prejšnjem zakonu, ostanejo v veljavi.

106. člen

Do izdaje predpisov na podlagi tega zakona se še naprej uporabljajo predpisi, izdani na podlagi zakona o tujcih, če niso v nasprotju s tem zakonom.

107. člen

Z dnem, ko začne veljati ta zakon, preneha z delom Prehodni dom za tujce. Naloge Prehodnega doma za izvrševanje tega zakona prevzame center, naloge za izvrševanje zakona o azilu pa Azilni dom.

108. člen

Z dnem, ko začne veljati ta zakon, se morajo glede vprašanj, ki jih ureja, z njim uskladiti drugi zakoni in na njihovi podlagi izdani predpisi.

109. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o tujcih – ZTuj-1A (Uradni list RS, št. 87/2002) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

72. člen

Postopki, ki so se začeli pred uveljavitvijo tega zakona, se nadaljujejo po dosedanjih določbah zakona o tujcih.

73. člen

(1) Upravne enote pričnejo z izdajo dovoljenj za stalno prebivanje šest mesecev po uveljavitvi tega zakona.

(2) Do roka, navedenega v prvem odstavku, se za izdajo dovoljenj za stalno prebivanje uporablja dosedanja ureditev.

(3) Določbe členov povezane z izdajanje vizumov in dovoljenj za prebivanje, ki morajo vsebovati fotografijo, se pričnejo uporabljati pet let po začetku veljavnosti tega zakona.

na. V navedenem roku mora minister, pristojen za notranje zadeve, uskladiti predpis iz tretjega odstavka 21. člena, ki določa vsebino in format vizuma ter predpis iz četrtega odstavka 46. člena, ki določa vsebino, obliko in način izdaje dovoljenja za prebivanje ter način in označitev razveljavitve oziroma prenehanja dovoljenja za prebivanje.

74. člen

Ta zakon začne veljati trideseti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

5311. Zakon o invalidskih organizacijah (ZInvO)

Na podlagi druge alineje prvega odstavka 107. člena in prvega odstavka 91. člena ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z

o razglasitvi zakona o invalidskih organizacijah (ZInvO)

Razlašam zakon o invalidskih organizacijah (ZInvO), ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji 27. novembra 2002.

Št. 001-22-143/02

Ljubljana, dne 6. decembra 2002.

Predsednik
Republike Slovenije
Milan Kučan l. r.

Z A K O N

O INVALIDSKIH ORGANIZACIJAH (ZInvO)

I. UVODNE DOLOČBE

1. člen

(vsebina zakona)

Ta zakon ureja status, področje delovanja, financiranje in lastnino invalidskih organizacij.

Določbe tega zakona, ki se nanašajo na fizične osebe, veljajo enako za ženske in za moške.

2. člen

(invalidska organizacija)

Invalidska organizacija je društvo ali zveza društev, ki deluje v javnem interesu na področju invalidskega varstva (v nadaljnjem besedilu: invalidska organizacija) v skladu s tem zakonom.

Za invalidske organizacije veljajo predpisi, ki urejajo društva, če ta zakon ne določa drugače.

3. člen

(namen)

Namen invalidske organizacije je prostovoljno in neodvisno združevanje interesno povezanih invalidov in njihovih zakonitih zastopnikov, da ugotavljajo, zagovarjajo in zadovoljujejo posebne potrebe invalidov ter zastopajo interese invalidov.

Invalidska organizacija pri svojem delovanju upošteva načela državne strategije razvoja invalidskega varstva in mednarodne standarde na področju invalidskega varstva.

Invalidska organizacija lahko deluje na državni ali lokalni ravni.

4. člen

(obveznost posvetovanja z invalidskimi organizacijami)

Invalidske organizacije sodelujejo pri oblikovanju nacionalnih politik in ukrepov za zagotavljanje enakih možnosti in enake obravnave invalidov.

Državni organi se o vseh zadevah iz prejšnjega odstavka posvetujejo z invalidskimi organizacijami.

5. člen

(članstvo)

Člani invalidske organizacije so invalidi in njihovi zakoniti zastopniki.

Člani invalidske organizacije so lahko tudi druge fizične osebe, ki na različne načine podpirajo delovanje invalidske organizacije.

Invalid po tem zakonu je posameznik, ki zaradi prirojenih ali pridobljenih okvar in oviranosti, ki jo pogojuje oziroma ustvarja fizično in družbeno okolje, ne more sam delno ali v celoti zadovoljevati potreb osebnega, družinskega in družbenega življenja v okolju, v katerem živi, v skladu z mednarodno klasifikacijo.

6. člen

(javnost)

Delovanje in poslovanje invalidske organizacije je javno.

Podatki, vpisani v register invalidskih organizacij, so javni.

II. DEJAVNOST

7. člen

(pridobitna in nepridobitna dejavnost)

Dejavnost, ki jo opravlja invalidska organizacija, je nepridobitna.

Ne glede na načelo nepridobitnosti, lahko invalidska organizacija opravlja tudi pridobitno dejavnost v skladu s predpisi, ki urejajo društva.

Invalidska organizacija ne sme opravljati pridobitne dejavnosti kot svojo pretežno dejavnost.

8. člen

(ustanavljanje novih organizacijskih oblik)

Invalidska organizacija lahko ustanovi invalidsko podjetje, ustanovo ali zavod, če je ustanovitev povezana z namenom delovanja invalidske organizacije in opredeljena v temeljnem aktu invalidske organizacije.

Invalidska organizacija lahko ustanovi ali vlaga sredstva v podjetje, ki se ukvarja s pridobitno dejavnostjo, izključno iz sredstev, ki so mu dodeljena izrecno za tak namen.

9. člen

(cilji)

Cilji delovanja invalidske organizacije za doseganje kakovosti življenja invalidov so zlasti:

- uveljavljanje človekovih pravic invalidov,
- vključenost v družbo in sodelovanje v vsakdanjem življenju,
- nediskriminacija invalidov,

– vzpodbujanje invalidov za opiranje na lastne moči in sposobnosti,

- avtonomnost invalidov kot uporabnikov storitev,
- ekonomsko, socialno, zdravstveno in pravno varstvo invalidov,
- socialna pravičnost in enake možnosti.

10. člen

(naloge)

Invalidske organizacije opravljajo v okviru svoje dejavnosti naslednje naloge:

1. ugotavljajo interese in zagovarjajo potrebe invalidov na vseh področjih, ki zadevajo življenje invalidov, prispevajo k osveščanju javnosti in vplivajo na spremembe v prid invalidom;

2. načrtujejo, organizirajo in izvajajo programe, ki posameznim skupinam invalidov omogočijo bolj aktivno sodelovanje in pripomorejo k odstranjevanju ovir in bolj neodvisnemu življenju (usposabljanje za aktivno življenje in delo, prevozi, oskrba s tehničnimi pripomočki, osebna asistenca, nega, fizična pomoč, dnevni centri, klubi, programi za otroke in mladostnike s posebnimi potrebami, programi za starše in svojce, tolmačenje in spremljanje, programi za ohranjanje zdravja in drugi rehabilitacijski programi, informativna, založniška in kulturna dejavnost, rekreacija in šport ter podobno);

3. sodelujejo pri preprečevanju in odpravljanju ovir v fizičnem in socialnem okolju;

4. nudijo pomoč pri uveljavljanju potreb invalidov na področju varovanja zdravja, medicinske in socialne rehabilitacije, vzgoje, izobraževanja, usposabljanja, zaposlovanja, bivanja (stanovanja, domovi), socialne varnosti, kulture, športa in rekreacije;

5. preprečujejo in blažijo socialne ter psihične posledice invalidnosti;

6. usposabljaajo invalide za samopomoč ter svojce in prostovoljce za življenje in delo z invalidi;

7. razvijajo socialne spretnosti invalidov in njihovo informiranost na različnih področjih življenja;

8. vzpodbujajo aktivnosti pristojnih organov in organizacij za čim uspešnejše reševanje vprašanj invalidov;

9. sodelujejo pri oblikovanju državnih ukrepov in predlagajo sprejem predpisov in ukrepov na področju invalidskega varstva;

10. predstavljajo, varujejo in uveljavljajo pravice in interese invalidov na državni ali lokalni ravni;

11. zagotavljajo zagovorništvo, ustvarjajo možnosti za razvijanje samopomoči in dobrotelosti;

12. se povezujejo z drugimi invalidskimi organizacijami doma in v tujini.

Za izvajanje nalog iz 2., 5., 6. in 7. točke prejšnjega odstavka lahko invalidske organizacije oblikujejo posebne socialne programe, ki dopolnjujejo javno službo in pravice, ki jih določajo zakoni na področju invalidskega varstva.

Invalidske organizacije lahko izvajajo tudi druge naloge, ki so kot skupni interesi opredeljene v temeljnem aktu invalidske organizacije.

III. STATUS INVALIDSKE ORGANIZACIJE

11. člen

(merila za podelitev statusa invalidske organizacije)

Društvu ali zvezi društev se podeli status invalidske organizacije, če:

1. ima v temeljnem aktu opredeljene in opravlja posamezne naloge iz 2., 4., 5., 6., 7. in 10. točke 10. člena tega zakona na državni ali lokalni ravni;

2. so redni člani društva invalidi in njihovi zakoniti zastopniki;

3. uspešno izvaja vsaj en poseben socialni program, ki podpira neodvisno življenje določene skupine invalidov;

4. ima strokovno usposobljen kader za vodenje posebnih socialnih programov;

5. izvaja posebne socialne programe za včlanjene in nevčlanjene invalide.

12. člen

(vloga za pridobitev statusa invalidske organizacije)

Vloga za pridobitev statusa invalidske organizacije lahko vloži društvo ali zveza društev na ministrstvo, pristojno za invalidsko varstvo.

13. člen

(dokazila za pridobitev statusa invalidske organizacije)

Vlogi za pridobitev statusa invalidske organizacije je treba priložiti:

1. dokazila o registraciji, nazivu, sedežu in zastopniku društva ali zveze društev;

2. temeljni akt društva ali zveze društev, potrjen na pristojni upravni enoti;

3. poročilo o delovanju in materialno finančnem poslovanju društva ali zveze društev v preteklem letu;

4. poročilo o izvajanju posebnih socialnih programov za invalide v preteklem letu;

5. dokazilo o pridobljeni strokovni izobrazbi, opravljenem ustreznem strokovnem izpitu in referencah za vodenje posebnih socialnih programov.

Kadar vlogo za pridobitev statusa invalidske organizacije vloži zveza društev, mora vlogi priložiti tudi dokazila o izpolnjevanju meril za pridobitev statusa invalidske organizacije za društva, ki so povezana v zvezo društev.

14. člen

(postopek za podelitev statusa invalidske organizacije)

Minister, pristojen za invalidsko varstvo, z odločbo ugotovi, ali so izpolnjena merila za pridobitev statusa invalidske organizacije in odloči o vpisu v register.

Zoper odločbo je možno sprožiti upravni spor.

Na podlagi pravnomočne odločbe o vpisu v register invalidskih organizacij, pridobi društvo oziroma zveza društev status invalidske organizacije.

Društva, ki so povezana v zvezo društev in izpolnjujejo merila za podelitev statusa invalidske organizacije, se na podlagi skupne odločbe o podelitvi statusa invalidske organizacije zvezi društev, vpišejo v register invalidskih organizacij.

15. člen

(odvzem statusa invalidske organizacije)

Minister, pristojen za invalidsko varstvo, odvzame status invalidske organizacije, če:

– invalidska organizacija zaprosi za odvzem statusa;

– invalidska organizacija ne izpolnjuje več meril za pridobitev statusa invalidske organizacije po tem zakonu;

– invalidska organizacija ne deluje v skladu s 3. členom tega zakona;

– je bilo društvo ali zveza društev izbrisana iz registra društev;

– invalidska organizacija izstopi ali je izključena iz invalidske organizacije, ki je kot zveza društev pridobila status invalidske organizacije.

16. člen

(postopek odvzema statusa invalidske organizacije)

Minister, pristojen za invalidsko varstvo, z odločbo odvzame status invalidske organizacije in odloči o izbrisu iz registra invalidskih organizacij.

Zoper odločbo iz prejšnjega odstavka je možno sprožiti upravni spor.

Na podlagi pravnomočne odločbe o izbrisu iz registra invalidskih organizacij, društvu ali zvezi društev preneha status invalidske organizacije.

17. člen

(register invalidskih organizacij)

Ministrstvo, pristojno za invalidsko varstvo, vodi register invalidskih organizacij.

Register invalidskih organizacij vsebuje naslednje podatke:

1. zaporedno številko vpisa;

2. datum vpisa;

3. ime invalidske organizacije;

4. sedež invalidske organizacije;

5. osebno ime zastopnika invalidske organizacije;

6. številko in datum odločbe o podelitvi statusa invalidske organizacije;

7. datum prenehanja statusa invalidske organizacije.

Invalidske organizacije so dolžne ministrstvu, pristojnemu za invalidsko varstvo, sporočiti spremembe vseh podatkov, ki se vodijo v registru invalidskih organizacij, najkasneje v 30 dneh od nastale spremembe.

IV. REPREZENTATIVNE INVALIDSKE ORGANIZACIJE

18. člen

(vloga reprezentativnih invalidskih organizacij)

Reprezentativne invalidske organizacije:

– predstavljajo in zastopajo invalide in njihove interese v dialogu z organi na državni in mednarodni ravni;

– predlagajo v skladu s predpisi predstavnike invalidov v delovna telesa pri državnih in drugih organih, ki obravnavajo vprašanja invalidov;

– predlagajo ali imenujejo predstavnike invalidov v organe istovrstnih mednarodnih organizacij in združenj;

– povezujejo in usklajujejo interese z drugimi invalidskimi organizacijami.

Državni organi in druge javne institucije so dolžni tudi invalidskim organizacijam, ki nimajo statusa reprezentativnosti, zagotoviti možnost, da predstavijo interese in mnenja invalidov.

19. člen

(merila za priznanje reprezentativnosti invalidske organizacije)

Invalidski organizaciji se prizna reprezentativnost, če:

1. ima podeljen status invalidske organizacije in deluje na območju celotne države;

2. poleg nalog iz 1. točke 11. člena tega zakona opravlja še naloge iz 1., 9. in 12. točke 10. člena tega zakona in

3. vključuje več kot 33% invalidov z enako vrsto invalidnosti v Republiki Sloveniji ali 33% invalidov z različno vrsto invalidnosti, vendar z enakim pravnim ali družbenim statusom.

Če nobena invalidska organizacija v Republiki Sloveniji ne izpolnjuje merila iz 3. točke prejšnjega odstavka, se reprezentativnost lahko prizna tisti invalidski organizaciji, ki vključuje največ invalidov z enako vrsto invalidnosti oziroma

invalidov z različno vrsto invalidnosti, vendar z enakim pravnim ali družbenim statusom.

Za enako vrsto invalidnosti se štejejo stanja, ki izhajajo iz omejitev posameznika zaradi enakih telesnih, intelektualnih ali senzornih okvar, povezanih z enakimi boleznimi, motnjami ali poškodbami, v odnosu z okoljem.

Za enak pravni status invalidov se šteje z odločbo priznan status invalida na podlagi zakona.

Za enak družbeni status invalidov se šteje družbeno priznanje enakih aktivnosti, ki jih opravljajo invalidi kot pripadniki družbenih skupin, v katere se vključujejo. Kot merilo za ugotavljanje reprezentativnosti invalidskih organizacij se upoštevajo le tisti družbeni statusi, za katere se vodijo uradne zbirke podatkov ali evidence.

20. člen

(vloga za priznanje reprezentativnosti)

Vloga za priznanje reprezentativnosti lahko vložijo invalidska organizacija na ministrstvo, pristojno za invalidsko varstvo.

21. člen

(dokazila za priznanje reprezentativnosti)

Vlogi za priznanje reprezentativnosti je potrebno priložiti:

1. odločbo o pridobitvi statusa invalidske organizacije,
2. poročilo o izvajanju nalog iz 1., 9. in 12. točke 10. člena tega zakona in
3. izjavo o številu včlanjenih invalidov z enako vrsto invalidnosti in njihovih zakonitih zastopnikov ali
4. izjavo o številu včlanjenih invalidov z enakim pravnim ali družbenim statusom.

22. člen

(postopek za priznanje reprezentativnosti)

Minister, pristojen za invalidsko varstvo, z odločbo ugotovi, ali so izpolnjena merila za priznanje reprezentativnosti invalidske organizacije in odloči o vpisu v register.

Zoper odločbo je možno sprožiti upravni spor.

Na podlagi pravnomočne odločbe o vpisu v register reprezentativnih invalidskih organizacij se invalidski organizaciji prizna reprezentativnost.

Podatke o številu invalidov z enako vrsto invalidnosti ali enakim pravnim ali družbenim statusom so ministrstvu, pristojnemu za invalidsko varstvo, dolžni brezplačno posredovati upravljavci, ki vodijo zbirko podatkov ali evidenco, iz katere je mogoče pridobiti podatke o vrsti invalidnosti ali pravnem ali družbenem statusu invalidov.

23. člen

(prenehanje reprezentativnosti)

Reprezentativnost invalidske organizacije preneha z odvzemom reprezentativnosti.

Minister, pristojen za invalidsko varstvo, izda odločbo o prenehanju reprezentativnosti invalidski organizaciji, če le-ta ne izpolnjuje več meril iz 19. člena tega zakona.

24. člen

(register reprezentativnih invalidskih organizacij)

Ministrstvo, pristojno za invalidsko varstvo, vodi register reprezentativnih invalidskih organizacij.

Register reprezentativnih invalidskih organizacij vsebuje naslednje podatke:

- zaporedno številko vpisa;
- datum vpisa;
- ime reprezentativne invalidske organizacije;

- številko in datum odločbe o priznanju reprezentativnosti;
- datum prenehanja reprezentativnosti invalidske organizacije.

25. člen

(nacionalni svet invalidskih organizacij)

Reprezentativne in druge invalidske organizacije, ki delujejo na državni ravni, se lahko povezujejo v nacionalni svet invalidskih organizacij (v nadaljnjem besedilu: nacionalni svet).

Nacionalni svet se ustanovi s pogodbo med invalidskimi organizacijami iz prejšnjega odstavka, s katero se določijo naloge nacionalnega sveta in razmerja med povezanimi invalidskimi organizacijami. Pogodba se predloži ministrstvu, pristojnemu za invalidsko varstvo, ki vodi register invalidskih organizacij.

V nacionalnem svetu so vse članice enakopravne. V nacionalni svet se lahko vključi vsaka invalidska organizacija, ki to želi in deluje na državni ravni.

Nacionalni svet mora ministrstvu, pristojnemu za invalidsko varstvo, v 30 dneh posredovati vse spremembe pogodbe.

Nacionalni svet ne more pridobiti statusa invalidske organizacije.

26. člen

(namen ustanovitve nacionalnega sveta)

Nacionalni svet usklajuje interese vseh invalidov v državi ob upoštevanju avtonomnosti vsake invalidske organizacije in jih zastopa v dialogu med invalidskimi organizacijami in v dialogu s strokovnimi združenji, državnimi organi, javnimi institucijami ter drugimi javnostmi.

Nacionalni svet predlaga v skladu s predpisi skupne predstavnike invalidov v organe državnih in drugih javnih institucij ter v organe mednarodnih organizacij in združenj in opravlja druge skupno dogovorjene aktivnosti.

V. FINANCIRANJE IN LASTNINA INVALIDSKIH ORGANIZACIJ

27. člen

(financiranje invalidske organizacije)

Invalidska organizacija lahko pridobiva sredstva za svoje delovanje:

- s članarino,
- iz naslova materialnih pravic in dejavnosti invalidske organizacije,
- z darili in volili,
- s prispevki donatorjev,
- iz proračunskih in drugih javnih sredstev in
- iz drugih virov.

Poleg virov iz prejšnjega odstavka lahko invalidska organizacija pridobiva sredstva za svoje delovanje in za naložbe v osnovna sredstva tudi iz sredstev Fundacije za financiranje invalidskih in humanitarnih organizacij v Republiki Sloveniji (v nadaljnjem besedilu: fundacija).

Invalidska organizacija lahko sredstva, pridobljena na način iz prejšnjega odstavka, namenja tudi za sofinanciranje posebnih socialnih programov in naložb v osnovna sredstva pravni osebi iz 8. člena tega zakona, katero je invalidska organizacija sama ustanovila in je 100% lastnica, če ji je fundacija odobrila sredstva v ta namen.

Invalidska organizacija pridobiva sredstva iz proračunov in drugih javnih virov na enak način kot društva. Repre-

zentativnost invalidske organizacije ne pomeni prednosti za pridobivanje sredstev iz fundacije.

28. člen

(ekonomske olajšave)

Invalidske organizacije so po zakonih in drugih predpisih deležne posebnih oprostitov in olajšav, kolikor področni zakoni ne urejajo drugače.

29. člen

(finančna dokumentacija)

Invalidska organizacija mora finančno dokumentacijo za planiranje, finančno poslovanje in letno poročanje sestavljati tako, da so posebej razvidni finančni viri, stroški za delovanje, za izvajanje posebnih socialnih programov in za naložbe.

Podatki se izkazujejo skladno z računovodskimi standardi za invalidske organizacije, ki jih sprejme pooblaščen organizacija.

Invalidska organizacija mora začasne presežne prilive sredstev, ki jih še ne more uporabiti za uresničevanje programa, nalagati izključno v banke, ki imajo dovoljenje Banke Slovenije za poslovanje.

Osební prejemki iz naslova delovanja posameznikov v invalidskih organizacijah morajo biti opredeljeni v temeljnem ali posebnem aktu invalidske organizacije in ne smejo biti višji, kot je to določeno z zakoni in s kolektivno pogodbo za področje zdravstva in socialnega varstva.

30. člen

(letno poročilo)

Letno poročilo o poslovanju invalidske organizacije obravnava in sprejme pristojni organ invalidske organizacije.

Invalidska organizacija posreduje letno poročilo o poslovanju organizaciji, pooblaščen za obdelovanje in objavljanje podatkov, do zadnjega dne v mesecu februarju tekočega leta, pravnim in fizičnim osebam, ki namenjajo sredstva invalidski organizaciji, pa o porabi teh sredstev invalidska organizacija poroča v rokih, kot jih le-ti sami določijo.

31. člen

(nadzor)

Nadzor nad zakonitostjo, namembnostjo ter gospodarno in učinkovito porabo javnih sredstev, ki jih invalidska organizacija prejme za izvajanje svoje dejavnosti, opravljajo njeni pristojni organi in računsko sodišče.

Nadzor nad izvajanjem posebnih socialnih programov in naložb opravljajo poleg pristojnih organov invalidske organizacije tudi strokovni organi, ki jih pooblastijo pravne in fizične osebe, ki namenjajo sredstva invalidski organizaciji.

Nadzor nad izpolnjevanjem meril za status invalidske organizacije in meril za reprezentativnost izvaja ministrstvo, pristojno za invalidsko varstvo, najmanj vsakih pet let. Za nadzor se smiselno uporabljajo določbe 11. in 18. člena tega zakona.

32. člen

(gospodarjenje z lastnino)

Invalidska organizacija kot dober gospodar upravlja in gospodari z lastnino, s katero razpolaga.

Lastnine invalidske organizacije ni mogoče deliti med člane invalidske organizacije. Taka delitev premoženja je nična.

Lastnino invalidske organizacije, pridobljeno iz sredstev fundacije, je mogoče odtujiti le s soglasjem fundacije.

33. člen

(lastnina ob prenehanju delovanja)

Ob prenehanju delovanja invalidske organizacije za ravnanje z njeno lastnino, pridobljeno v času, ko je imela status invalidske organizacije, veljajo določbe zakona o društvih.

Lastnina invalidske organizacije, pridobljena v času, ko je imela status invalidske organizacije, ob njenem prenehanju, preide v deležu, ki ga je prispevala fundacija, v last fundacije.

Pri odločanju o premoženju iz prejšnjega odstavka fundacija prednostno upošteva potrebe invalidov, katerim je bilo premoženje prvotno namenjeno.

VI. KAZENSKE DOLOČBE

34. člen

(denarna kazen)

Z denarno kaznijo od 200.000 do 500.000 tolarjev se za prekršek kaznuje invalidska organizacija, ki:

- deluje ali posluje v nasprotju s 6. členom tega zakona,
- prekoračuje področje dejavnosti, določene s temeljnim aktom,
- opravlja dejavnost v nasprotju s 7. členom tega zakona,
- sredstva fundacije uporablja v nasprotju z določili tretjega odstavka 27. člena tega zakona,
- finančno dokumentacijo sestavlja ali podatke izkazuje v nasprotju z 29. členom tega zakona in
- ministrstvu, pristojnem za invalidsko varstvo, ne posreduje sprememb podatkov, ki se vodijo v registru iz 17. člena tega zakona.

Z denarno kaznijo od 100.000 do 300.000 tolarjev se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje tudi odgovorna oseba invalidske organizacije.

35. člen

(denarna kazen)

Z denarno kaznijo od 100.000 do 300.000 tolarjev se za prekršek kaznuje invalidska organizacija, ki ministrstvu, pristojnem za invalidsko varstvo, ne posreduje sprememb podatkov, ki se vodijo v registru iz 17. člena tega zakona v predpisanem roku.

Z denarno kaznijo od 50.000 do 100.000 tolarjev se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje tudi odgovorna oseba invalidske organizacije.

VII. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

36. člen

(odlog veljavnosti odločb o statusu invalidske organizacije in reprezentativnosti)

Ministrstvo, pristojno za invalidsko varstvo, prične s postopki za podelitev statusa invalidske organizacije in reprezentativnosti z dnem uveljavitve tega zakona. Pravno-močne odločbe, izdane v postopkih po 14. in 22. členu tega zakona, začnejo veljati s 1. 7. 2003.

37. člen

(javni interes po drugih predpisih)

Društvo ali zveza društev, ki po tem zakonu pridobi status invalidske organizacije in ima na podlagi drugega predpisa podeljen status društva, ki deluje v javnem interesu, ta status obdrži.

38. člen

(sprejem računovodskega standarda)

Računovodski standard za invalidske organizacije iz drugega odstavka 29. člena tega zakona se sprejme v enem letu po uveljavitvi tega zakona.

Do sprejema računovodskega standarda iz prejšnjega odstavka se uporablja računovodski standard za društva.

39. člen

(uveljavitev zakona)

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 172-01/94-7/13

Ljubljana, dne 27. novembra 2002.

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
Borut Pahor l. r.

**5312. Zakon o spremembah in dopolnitvah zakona
o zagotavljanju sredstev za nekatere nujne
programe Republike Slovenije v kulturi
(ZSNNPK-A)**

Na podlagi druge alineje prvega odstavka 107. člena in prvega odstavka 91. člena ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z

**o razglasitvi zakona o spremembah in
dopolnitvah zakona o zagotavljanju sredstev za
nekatere nujne programe Republike Slovenije v
kulturi (ZSNNPK-A)**

Razlašam zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o zagotavljanju sredstev za nekatere nujne programe Republike Slovenije v kulturi (ZSNNPK-A), ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji 27. novembra 2002.

Št. 001-22-145/02

Ljubljana, dne 6. decembra 2002.

Predsednik
Republike Slovenije
Milan Kučan l. r.

Z A K O N

**O SPREMENBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O
ZAGOTAVLJANJU SREDSTEV ZA NEKATERE
NUJNE PROGRAME REPUBLIKE SLOVENIJE V
KULTURI (ZSNNPK-A)**

1. člen

V zakonu o zagotavljanju sredstev za nekatere nujne programe Republike Slovenije v kulturi (Uradni list RS, št. 24/98) se v 2. členu za 4. točko doda nova 5. točka, ki se glasi:

“5. vzpodbujanje kulturniških mrež na področju posredovanja založništva, kinematografije in sodobne informacijske tehnologije.”

2. člen

V 3. členu se za drugim odstavkom doda nov tretji odstavek, ki se glasi:

“Republika Slovenija bo za uresničevanje programov iz prejšnjega člena z vsakokratnimi letnimi proračuni v obdobju od leta 2004 do 2008 zagotavljala sredstva v skupni višini 29.319.500.000 tolarjev. Sredstva so izračunana po cenah na dan 29. 4. 2002.”

V tretjem odstavku, ki postane četrti odstavek, se besedi “prejšnjega odstavka” nadomestita z besedama “prejšnjih odstavkov”.

Za četrtim odstavkom se doda nov peti odstavek, ki se glasi:

“Posamezni projekti v okviru programov iz prejšnjega člena se v celoti financirajo iz državnega proračuna v primerih, ko gre za lastništvo oziroma ustanoviteljstvo države. Ostali projekti pa se iz državnega proračuna sofinancirajo v višini 50% vrednosti, razen če ni pri posameznem programu oziroma projektu določeno drugače. V primeru spremembe namembnosti ali odtujitve objekta, ki je bil sofinanciran iz državnega proračuna, se vložek države v realni vrednosti vrne v državni proračun, kar se posebej uredi s pogodbo.”

3. člen

V 5. členu se doda nov drugi odstavek, ki se glasi:

“Letni finančni načrt pripravi ministrstvo, pristojno za kulturo, praviloma na osnovi javnega razpisa oziroma javnega poziva, pri čemer imajo prednost nerealizirani projekti iz programov, določenih s tem zakonom za obdobje od leta 1998 do leta 2003 (prvi odstavek 3. člena).”

4. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporabljati pa se začne s 1. 1. 2004.

Št. 411-07/96-6/8

Ljubljana, dne 27. novembra 2002.

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
Borut Pahor l. r.

Priloga 1: Sanacija najbolj ogroženih in najkvalitetnejših objektov kulturne dediščine v obdobju od 2004 do 2008 v mio SIT

Enota dediščine	Občina	Skupna vrednost projekta v mio SIT	Delež države v mio SIT
I. ARHEOLOGIJA		170	170
Kobarid - Arheološko najdišče Tonovcov Grad (EŠD 5022)	KOBARID	50	50
Novo mesto - Arheološko najdišče Marof (EŠD 8710)	NOVO MESTO	41	41
Rožanec - Antični mitrej (EŠD 632)	ČRNOMELJ	44	44
Vranje - Arheološko najdišče Ajdovski gradec (EŠD 838)	SEVNICA	35	35
II. STARA MESTNA JEDRA, TRŠKA IN VAŠKA NASELJA		2.400	1.200
Piran - Mestno jedro (EŠD 513)	PIRAN	500	250
Ptuj - Mestno jedro (EŠD 580)	PTUJ	500	250
Škofja Loka - Mestno jedro (EŠD 737)	ŠKOFJA LOKA	400	200
Kropa - Trško jedro (EŠD 296)	RADOVLJICA	200	100
Štanjel - Vas (EŠD 760)	KOMEN	500	250
Vipavski Križ - Mesto (EŠD 819)	AJDOVŠČINA	100	50
Idrija - Mestno jedro (EŠD A125513)	IDRIJA	200	100
III. GRADOVI, DVORCI IN PROFANE PALAČE		6.654	4.602
Bizeljsko - Grad Orešje (EŠD 18)	BREŽICE	200	200
Brdo pri Lukovici - Grad Brdo (EŠD 908)	LUKOVICA	80	40
Celje - Knežji dvorec (EŠD 60)	CELJE	528	264
Dornava - Dvorec Dornava (EŠD 120)	DORNAVA	300	300
Grad - Grad (EŠD 159)	KUZMA	150	150
Kostel - Grad Kostel (EŠD 910)	KOČEVJE	100	100
Loka pri Mengšu - Grad Jablje (EŠD 9200)	MENGES	1.400	200
Metlika - Grad (EŠD 7481)	METLIKA	120	60
Ormož - Grad in pristave (EŠD 6288)	ORMOŽ	194	97
Podsreda - grad in kult. spom. na območju Kozjanskega parka	KOZJE	100	100
Rogatec - pristava s parkom graščine Strmol	ROGATEC	220	110
Spodnji Slemen - Grad Viltuš (EŠD 811)	RUŠE	300	300
Vipolže - Vila Vipolže (EŠD 820)	BRDA	300	300
Žužemberk - Grad (EŠD 903)	ŽUŽEMBERK	300	150
Gradac - Grad (EŠD 10833)	METLIKA	300	300
Hmeljnik - Grad (EŠD 175)	NOVO MESTO	200	200
Negova - Grad (EŠD 484)	GORNJA RADGONA	200	200
Pišce - Grad (EŠD 524)	BREŽICE	400	400
Snežnik - Območje gradu Snežnik (EŠD 8765)	LOŠKA DOLINA	300	300
Turjak - Območje gradu Turjak (EŠD 8774)	VELIKE LAŠČE	200	200
Leskovec pri Krškem - Območje gradu Šrajbarski turn (EŠD 8772)	KRŠKO	100	100
Ptuj - grad Turnišče (EŠD 792)	PTUJ	100	100
Ptuj - Grad (EŠD 583)	PTUJ	200	200
Prem - Grad (EŠD 574)	ILIRSKA BISTRICA	32	16
Bogenšperk - Grad Bogenšperk (EŠD 29)	LITIJA	50	25
Lipica - kult. spomeniki na območju Lipice	SEŽANA	100	100
Brežice - Grad Brežice	BREŽICE	180	90
IV. SAKRALNA DEDIŠČINA		1.804	902
Črngrob - Cerkev Marijinega oznanjenja (EŠD 72)	ŠKOFJA LOKA	20	10
Črnomelj - Cerkev sv. Duha (EŠD 1742)	ČRNOMELJ	92	46
Domanjševci - Kapela sv. Martina (EŠD 119)	ŠALOVCI	20	10
Olimje - Samostan (EŠD 496)	PODČETRTEK	62	31
Rosalnice - Romarsko središče Tri fare (EŠD 922)	METLIKA	220	110
Turnišče - Cerkev Marijinega vnebovzetja (EŠD 791)	TURNIŠČE	20	10
Črna pri Kamniku - Cerkev sv. Primoža in Felicijana (EŠD 78)	KAMNIK	150	75
Limbarska gora - Cerkev sv. Valentina (EŠD 324)	MORAVČE	30	15
Piran - Cerkev sv. Jurija (EŠD 516)	PIRAN	100	50
Ribčev Laz - Cerkev sv. Janeza Krstnika (EŠD 621)	BOHINJ	50	25
Kuren - Cerkev sv. Miklavža (EŠD 914)	VRHNIKA	20	10
Izola - Cerkev Marije Alietske (EŠD 3717)	IZOLA	80	40
Strme Njive - Cerkev sv. Radegunde (EŠD 1900)	ZAGORJE	10	5
Muljava - Cerkev Marije vnebovzete (EŠD 474)	IVANČNA GORICA	60	30
Ptujska Gora - Cerkev Marije zaščitnice (EŠD 591)	MAJŠPERK	100	50
Spodnje Prapreče - Cerkev sv. Luke (EŠD 1663)	LUKOVICA	50	25
Ljubljana - Cerkev sv. Nikolaja (EŠD 333)	LJUBLJANA	100	50
Šmarje pri Jelšah - Cerkev sv. Roka (EŠD 748)	ŠMARJE PRI JELŠAH	100	50
Stična - Samostan Stična (EŠD 699), križni hodnik	IVANČNA GORICA	46	23
Sevnica - Lutrovska klet (EŠD 13753)	SEVNICA	56	28

Enota dediščine	Občina	Skupna vrednost projekta v mio SIT	Delež države v mio SIT
Polhov Gradec - Cerkev Marijinega rojstva (EŠD 2126)	DOBRAVA - POL. GRADEC	46	23
Ponikva pri Rašici - Cerkev sv. Florijana (EŠD 1757)	DOBREPOLJE	46	23
Sladka Gora - Cerkev Matere božje (EŠD 651)	ŠMARJE PRI JELŠAH	40	20
Velika Slevica - Cerkev Marijinega oznanjenja (EŠD 2644)	VELIKE LAŠČE	30	15
Predenca - Kapelice Križevega pota (EŠD 7920)	ŠMARJE PRI JELŠAH	60	30
Lom pod Storžičem - Cerkev sv. Katarine (EŠD 2008)	TRŽIČ	30	15
Adergas - Samostan Velesovo (EŠD 798)	CERKLJE NA GORENSKEM	20	10
Srednja vas pri Šenčurju - Cerkev sv. Radegunde (EŠD 2420)	ŠENČUR	30	15
Kamna Gorica - Cerkev sv. Trojice (EŠD 1876)	RADOVLJICA	20	10
Lašče v Suhi krajini - Cerkev sv. Primoža in Felicijana (EŠD 2729)	ŽUŽEMBERK	26	13
Dolenja Stara vas - Cerkev sv. Frančiška Ksaverija (EŠD 2439)	ŠENTJERNEJ	20	10
Mali Vrh pri Mirni Peči - Cerkev sv. Matevža (EŠD 2048)	MIRNA PEČ	30	15
Lovrenc na Pohorju - Cerkev sv. Radegunde (EŠD 3122)	LOVRENC NA POHORJU	20	10
V. UTRDBENI, OBRAMBNI SPOMENIKI IN NEKDANJI SAMOSTANI		1.150	850
Kamnik - Mali grad (EŠD 216)	KAMNIK	100	50
Šmartno v Brdih - Vas (EŠD 753)	BRDA	150	150
Kostanjevica na Krki - Samostan (EŠD 265)	KRŠKO	300	300
Ptuj - Dominikanski samostan (EŠD 588)	PTUJ	300	150
Stare Slemene - Samostan Žiže (EŠD 692)	SL. KONJICE	200	100
Bled - Blejski otok (EŠD 5287)	BLED	100	100
VI. TEHNIŠKI SPOMENIKI		1.510	1.030
Domanjševci - Mlin Domanjševci 70 (EŠD 6844)	ŠALOVCI	100	50
Hotedršica - Tomažinov mlin (EŠD 9606)	LOGATEC	100	50
Idrija - Tehniška dediščina	IDRIJA	300	300
Gorenja Kanomlja - Kanomljaska klavža (EŠD 656)	IDRIJA	460	180
Dvor pri Žužemberku - Območje Auespergove železarne (EŠD 8120)	ŽUŽEMBERK	200	200
Jesenice - Delavska kasarna (EŠD 202)	JESENICE	200	100
Škocjanske jame - Regijski park (EŠD 5177)	DIVAČA	150	150
VII. ZGODOVINSKI SPOMENIKI		870	675
Dolenji Novaki - Bolnišnica Franja (EŠD 109)	CERKNO	140	140
Kočevski Rog - Spominski objekti	NOVO MESTO	100	100
Legen - Bolnišnica Trška gora (EŠD 312)	SLOVENJ GRADEC	80	80
Dražgoše - Kostnica s spomenikom (EŠD 127)	ŠKOFJA LOKA	30	15
Krnsko pogorje - Zgodovinsko območje (EŠD 7162); Soška fronta	TOLMIN, KOBARID, BOVEC	90	45
Begunje - Spomenik NOB, park, grobišče, spominska soba, Draga	RADOVLJICA	50	50
Gonjače - Spomenik padlim borcem in žrtvam (EŠD 4876)	BRDA	30	15
Maribor - osrednji spomenik	MARIBOR	50	25
Ljubelj - Taborišče Podljubelj (EŠD 327)	TRŽIČ	40	40
Črnomelj - Kulturni dom (EŠD 89) (op. zasedanje SNOS-a)	ČRNOCELJ	70	70
Kočevje - Šeškov dom (EŠD 270) (op. muzej regije, nemška manjšina)	KOČEVJE	150	75
Ureditev stražnic in spomenikov na Sabotinu	BRDA	40	20
VIII. SPOMINSKE HIŠE		220	110
Rašica pri Velikih Laščah - Sp. hiša P. Trubarja (EŠD 615)	VELIKE LAŠČE	30	15
Vrsno - Rojstna hiša Simona Gregorčiča (EŠD 852)	TOLMIN	20	10
Strmec - Rojstna hiša Blaža Arniča (EŠD 4579)	LUČE	10	5
Visoko pri Poljanah - Dvorec Visoko (EŠD 824)	ŠKOFJA LOKA	50	25
Kanal ob Soči - Galerija Rika Debenjaka	KANAL OB SOČI	20	10
Radomerščak - Rojstna hiša Frana Miklošiča (EŠD 597)	LJUTOMER	10	5
Vinica - Spominska hiša Otona Župančiča (EŠD 814)	ČRNOCELJ	10	5
Prem - Rojstna hiša Dragotina Ketteja (EŠD 575)	ILIRSKA BISTRICA	20	10
Velika Polana - Domačija Miška Kranjca (EŠD 801)	VELIKA POLANA	20	10
Preški vrh - Prežihova domačija (EŠD 577)	RAVNE NA KOROŠKEM	30	15
IX. MUZEJI NA PROSTEM		50	50
Rogatec - muzej na prostem Rogatec (EŠD 626)	ROGATEC	50	50
SKUPAJ		14.828	9.589

Dinamika državnih sredstev po letih (v mio SIT)

leto	2004	2005	2006	2007	2008	SKUPAJ
proračunska sredstva	2.000	2.000	2.000	2.000	1.589	9.589

Priloga 2: Približevanje mednarodnim standardom za splošno izobraževalne knjižnice v obdobju od 2004 do 2008 - delež države v tisoč SIT

Leto	Nakup knjig	Bibliobusi	Informatizacija*	SKUPAJ
2004	150.000	33.600	112.000	295.600
2005	150.000	33.600	112.000	295.600
2006	150.000	33.600	112.000	295.600
2007	150.000	33.600	112.000	295.600
2008	150.000	33.600	112.000	295.600
SKUPAJ	750.000	168.000	560.000	1.478.000

* Delež sofinanciranja države je lahko več kot polovičen

Priloga 3: Ureditev osnovnih prostorskih pogojev za nekatere osrednje javne zavode s področja kulture v obdobju 2004-2008 (v mio SIT)

Občina	Naziv objekta	Predračunska vrednost	Delež države v mio SIT	Delež občine v mio SIT
Ljubljana	Obnova objektov na Metelkovi	3.000	3.000	
	Gradnja prizidka SNG Opera in balet Ljubljana	3.000	3.000	
	Celovita prenova SNG Drama Ljubljana	3.000	3.000	
	Celovita prenova Moderne galerije	800	800	
	Gradnja Prirodoslovnega muzeja Slovenije	1.500	1.500	
Celje	Pridobitev prostorov za knjižnico	982	408,4	573,6
Maribor	Gradnja lutkovnega gledališča	1.600	800	800
Postojna	Pridobitev prostorov za Notranjski muzej	100	50	50
Ljubljana	Narodni muzej - ureditev razstavnih prostorov	500	500	
	Filmski sklad RS in Sl. kinoteka - poslovni in arhivski prostori	800	800	
Cerkno	Cerkljanski muzej - ureditev depojev	21	10	11
	Bevkova knjižnica - razširitev	25	9,9	15,1
Črnomelj	Splošno izobraževalna knjižnica - pridobitev prostorov	300	124,7	175,3
Divača	Muzej slovenskih filmskih igralcev	110	55	55
Kranj	Knjižnica - gradnja	600	249,7	350,3
Maribor	Pokrajinski muzej	600	300	300
	Umetnostna galerija	300	150	150
Novo mesto	Adaptacija starega objekta knjižnice	960	166,4	793,6
Šentjur	Knjižnica	60	24,8	35,2
Velenje	Izgradnja knjižnice	800	332,9	467,1
Domžale	Knjižnica Domžale	1000	166,4	833,6
Brežice	Knjižnica Brežice-dograditev	320	99,8	220,2
	SKUPAJ	20.378	15.548	4.830

Dinamika državnih sredstev po letih (v mio SIT)

Leto	2004	2005	2006	2007	2008
Proračunska sredstva	3.149	3.149	3.150	3.050	3.050

Priloga 4: Ohranjanje dosežene stopnje razvoja ljubiteljske kulture in izenačevanje razvojnih standardov po lokalnih skupnostih v obdobju 2004-2008 - naveden le delež države v tisoč SIT

Zap. št.	Območna izpostava	Oprema in prostori	Informatika	Mladinski kulturni centri	Skupaj
1	AJDOVŠČINA	10.000	4.600	5.400	20.000
2	BREŽICE	12.000	4.600	15.000	31.600
3	CELJE	34.000	12.600	12.000	58.600
4	CERKNICA	20.000	4.600	2.200	26.800
5	ČRNOMELJ	14.000	4.600	5.400	24.000
6	DOMŽALE	26.000	4.600	5.400	36.000
7	DRAVOGRAD	35.000	4.600	2.200	41.800
8	GORNJA RADGONA	22.000	4.600	2.200	28.800
9	IDRIJA	26.000	4.600	10.500	41.100
10	ILIRSKA BISTRICA	12.000	4.600	10.500	27.100

Zap. št.	Območna izpostava	Oprema in prostori	Informatika	Mladinski kulturni centri	Skupaj
11	IVANČNA GORICA	21.000	4.600	2.600	28.200
12	IZOLA	22.000	4.600	5.400	32.000
13	JESENICE	22.000	4.600	2.200	28.800
14	KAMNIK	22.000	4.600	2.200	28.800
15	KOČEVJE	24.000	4.600	2.200	30.800
16	KOPER	20.000	12.600	15.000	47.600
17	KRANJ	25.000	12.600	5.400	43.000
18	KRŠKO	20.000	4.600	15.000	39.600
19	LAŠKO	16.000	4.600	5.400	26.000
20	LENART	30.000	4.600	2.200	36.800
21	LENDAVA	18.000	4.600	5.400	28.000
22	LITIJA	18.000	4.600	5.400	28.000
23	LJUBLJANA	20.000	20.000	18.500	58.500
24	LJUTOMER	21.000	4.600	5.400	31.000
25	LOGATEC	18.000	4.600	2.200	24.800
26	MARIBOR	28.000	20.000	17.400	65.400
27	METLIKA	16.000	4.600	2.200	22.800
28	MOZIRJE	28.000	4.600	2.200	34.800
29	MURSKA SOBOTA	40.000	7.200	5.400	52.600
30	NOVA GORICA	24.000	7.200	10.500	41.700
31	NOVO MESTO	24.000	7.200	5.400	36.600
32	ORMOŽ	20.000	4.600	2.200	26.800
33	PESNICA	22.000	4.600	5.400	32.000
34	PIRAN	10.000	4.600	2.200	16.800
35	POSTOJNA	22.000	4.600	7.200	33.800
36	PTUJ	40.000	4.600	9.200	53.800
37	RADLJE	18.000	4.600	2.200	24.800
38	RADOVLJICA	18.000	4.600	2.200	24.800
39	RAVNE PREVALJE	30.000	4.600	2.200	36.800
40	RIBNICA	17.000	4.600	2.200	23.800
41	ROGAŠKA SLATINA	12.000	4.600	2.200	18.800
42	RUŠE	23.000	4.600	9.200	36.800
43	SEVNICA	12.000	4.600	2.200	18.800
44	SEŽANA	32.000	4.600	7.200	43.800
45	SLOVENJ GRADEC	30.000	4.600	5.400	40.000
46	SLOVENSKA BISTRICA	30.000	4.600	2.200	36.800
47	SLOVENSKE KONJICE	25.000	4.600	2.200	31.800
48	ŠENTJUR	24.000	4.600	5.400	34.000
49	ŠKOFJA LOKA	23.000	4.600	5.400	33.000
50	ŠMARJE PRI JELŠAH	12.000	4.600	5.400	22.000
51	TOLMIN	22.000	4.600	5.400	32.000
52	TRBOVLJE	24.000	4.600	2.600	31.200
53	TREBNJE	26.000	4.600	2.200	32.800
54	TRŽIČ	12.000	4.600	2.200	18.800
55	VELENJE	25.000	7.200	10.500	42.700
56	VRHNIKA	18.500	4.600	5.400	28.500
57	ZAGORJE	22.000	4.600	2.600	29.200
58	ŽALEC	24.000	4.600	5.400	34.000
59	RAZPIS/SKLAD	28.500	86.000	0	114.500
SKUPAJ		1.310.000	418.000	326.500	2.054.500

Dinamika državnih sredstev po letih (v tisoč SIT)

Namen	2004	2005	2006	2007	2008	Skupaj
Mladinski kulturni centri	65.500	65.650	64.850	64.950	65.550	326.500
Informatika	109.000	96.600	95.000	85.000	32.400	418.000
Oprema in prostori	268.000	288.500	319.500	262.000	172.000	1.310.000
Skupaj	442.500	450.750	479.350	411.950	269.950	2.054.500

Priloga 5: Vzpodbujanje kulturniških mrež na področju posredovanja založništva, kinematografije in sodobne informacijske tehnologije v obdobju 2004-2008 v mio SIT

Leto	Knjigarniška mreža	Nakup evropskih, avtorskih in svetovnih kinotečnih filmov	Mreža art kinematografov	Centri za digitalne medije	Skupaj
2004	25	30	35	40	130
2005	30	35	30	35	130
2006	30	30	35	40	135
2007	30	30	35	35	130
2008	30	35	30	30	125
SKUPAJ	145	160	165	180	650

POVZETEK PRILOG:

Republika Slovenija bo v okviru načrta razvojnih programov v petletnem obdobju v proračunu namenila sredstva v skupni višini 29.319,500.000 tolarjev.

Skupna predvidena sredstva države za izvajanje zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o zagotavljanju sredstev za nekatere nujne programe Republike Slovenije v kulturi po letih in namenih v obdobju 2004-2008 v mio tolarjev:

v mio SIT

Namen	2004	2005	2006	2007	2008	SKUPAJ
Javni zavodi	3.149,00	3.149,00	3.150,00	3.050,00	3.050,00	15.548,00
Spomeniki	2.000,00	2.000,00	2.000,00	2.000,00	1.589,00	9.589,00
Knjižničarstvo	295,60	295,60	295,60	295,60	295,60	1.478,00
Ljubiteljska kultura	442,50	450,75	479,35	411,95	269,95	2.054,50
Kulturniške mreže	130,00	130,00	135,00	130,00	125,00	650,00
SKUPAJ	6.017,10	6.025,35	6.059,95	5.887,55	5.329,55	29.319,50

**5313. Zakon o spremembah in dopolnitvah zakona
o organizaciji in financiranju vzgoje in
izobraževanja (ZOFVI-B)**

Na podlagi druge alineje prvega odstavka 107. člena in prvega odstavka 91. člena ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z
**o razglasitvi zakona o spremembah in
dopolnitvah zakona o organizaciji in financiranju
vzgoje in izobraževanja (ZOFVI-B)**

Razglašam zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o organizaciji in financiranju vzgoje in izobraževanja (ZOFVI-B), ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji 27. novembra 2002.

Št. 001-22-146/02

Ljubljana, dne 6. decembra 2002.

Predsednik
Republike Slovenije
Milan Kučan l. r.

Z A K O N

O SPREMENBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O ORGANIZACIJI IN FINANCIRANJU VZGOJE IN IZOBRAŽEVANJA (ZOFVI-B)

1. člen

V zakonu o organizaciji in financiranju vzgoje in izobraževanja (Uradni list RS, št. 12/96, 23/96 – popravek in 64/2001) se v 31. členu besedilo sedme alineje prvega odstavka nadomesti z novim besedilom, ki se glasi:

“– izdaja soglasja k sistematizaciji delovnih mest v šolah,”.

2. člen

V 72. členu se v tretjem odstavku črta besedilo “oziroma vrtcih in šolah s koncesijo” in doda nov drugi stavek, ki se glasi:

“V vrtcih in šolah s koncesijo je konfesionalna dejavnost dovoljena, kadar se izvaja zunaj programa, ki se opravlja kot javna služba. Konfesionalna dejavnost je dovoljena v vrtcih in šolah s koncesijo, če časovno ne prekinja in prostorsko ne ovira programa, ki se izvaja kot javna služba. Izvajanje konfesionalne dejavnosti mora biti organizirano tako, da tistim, ki se ne želijo udeležiti te dejavnosti, omogoča nemoten prihod in odhod.”

V petem odstavku se črta besedilo “ali vrtca in šole s koncesijo”.

3. člen

V 109. členu se doda nov peti odstavek, ki se glasi:

“Delovno razmerje se lahko sklene tudi s kandidatom, ki ne izpolnjuje zahtevanih pogojev, za dobo največ enega leta, če nihče od prijavljenih kandidatov ne izpolnjuje zahtevanih pogojev in je taka zaposlitev potrebna zaradi nemotnega opravljanja dela.”

V dosedanjem petem odstavku, ki postane šesti odstavek, se črta besedilo za vejico in nadomesti z novim besedilom, ki se glasi “lahko svojo delovno oziroma učno obvezo dopolnjuje v več vrtcih oziroma šolah, delovno razmerje pa praviloma sklene v vrtcu ali šoli, kjer ima večji obseg dela.”

Doda se nov sedmi odstavek, ki se glasi:

“Strokovni delavec ter vrtci oziroma šole iz prejšnjega odstavka tega člena, se morajo sporazumeti o delovnem času, o načinu izrabe letnega dopusta in o drugih odsotnostih z dela. Sporazum iz prejšnjega odstavka, ki mora obsegati tudi vse ostale sestavine, ki so potrebne za uresničevanje medsebojnih pravic in obveznosti, je sestavni del pogodbe o zaposlitvi.”

4. člen

Šolske uprave se ustanovijo najkasneje do 1. septembra 2005.

Do začetka delovanja šolskih uprav izvaja naloge šolskih uprav določene s tem zakonom ministrstvo, pristojno za šolstvo, lahko pa tudi enote Zavoda Republike Slovenije za šolstvo.

Podrobnejša navodila za izvajanje nalog ter krajevno pristojnost enot iz prejšnjega odstavka določi minister.

Časovne omejitve sklepanja pogodb o zaposlitvi za določen čas po določbah zakona o delovnih razmerjih (Uradni list RS, št. 42/2002) se v vzgoji in izobraževanju začnejo uporabljati s 1. 1. 2010.

5. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 411-01/90-16/44

Ljubljana, dne 27. novembra 2002.

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
Borut Pahor l. r.

5314. Zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju (ZPIZ-1D)

Na podlagi druge alineje prvega odstavka 107. člena in prvega odstavka 91. člena ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z

o razglasitvi zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju (ZPIZ-1D)

Razlašam zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju (ZPIZ-1D), ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji 28. novembra 2002.

Št. 011-22-147/02

Ljubljana, dne 9. decembra 2002.

Predsednik
Republike Slovenije
Milan Kučan l. r.

Z A K O N

O SPREMENBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O POKOJNINSKEM IN INVALIDSKEM ZAVAROVANJU (ZPIZ-1D)

1. člen

V zakonu o pokojninskem in invalidskem zavarovanju (Uradni list RS, št. 106/99, 72/2000, 124/2000 in 109/2001) se v drugem odstavku 150. člena za besedama “se opravi” doda beseda “praviloma”.

2. člen

Za prvim odstavkom 150.a člena se doda nov drugi odstavek, ki se glasi:

“(2) V primeru, da v februarju niso izpolnjeni pogoji za uskladitev pokojnin, oziroma da ta ne preseže 1,5%, se uskladitev izvede tudi v marcu. Zavod določi višino uskladitve tako, da pozitivno razliko med stopnjo rasti povprečnih mesečnih plač na zaposlenega in stopnjo rasti pokojnin, izplačanih za januar tekočega leta, v primerjavi s povprečjem januar-december predhodnega leta, pomnoži z dvanajst ter zmnožek deli z deset.”

V dosedanjem drugem odstavku, ki postane tretji odstavek, se besedi “prejšnjega odstavka” nadomestita z besedama “prvega odstavka”.

Dosedanji tretji in četrti odstavek postaneta četrti in peti odstavek.

3. člen

V drugem odstavku 150.b člena se beseda “četrtim” nadomesti z besedo “petem”.

4. člen

V 445. členu se številka “2003” nadomesti s številko “2004”.

5. člen

Ta zakon začne veljati 1. januarja 2003.

Št. 172-01/89-2/288

Ljubljana, dne 28. novembra 2002.

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
Borut Pahor l. r.

5315. Zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o davku od dobička pravnih oseb (ZDDPO-C)

Na podlagi druge alineje prvega odstavka 107. člena in prvega odstavka 91. člena ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z
o razglasitvi zakona o spremembah in
dopolnitvah zakona o davku od dobička pravnih
oseb (ZDDPO-C)

Razglašam zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o davku od dobička pravnih oseb (ZDDPO-C), ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji 28. novembra 2002.

Št. 001-22-148/02

Ljubljana, dne 9. decembra 2002.

Predsednik
Republike Slovenije
Milan Kučan l. r.

Z A K O N
O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O
DAVKU OD DOBIČKA PRAVNIH OSEB (ZDDPO-C)

1. člen

V zakonu o davku od dobička pravnih oseb (Uradni list, RS, št. 72/93, 20/95, 34/96, 27/98 – odločba US in 50/2002 – odločba US) se 12. člen spremeni tako, da se glasi:

“Med odhodke davčnega zavezanca se všttevajo samo tisti odhodki, ki so neposreden pogoj za opravljanje dejavnosti ali posledica opravljanja te dejavnosti, oziroma samo tisti odhodki, ki so neposreden pogoj za ustvarjanje prihodkov.

Odhodke, ki se ne štejejo za odhodke iz prejšnjega odstavka, določi minister za finance, pri tem pa upošteva naslednje:

- ekonomsko upravičenost zaradi pridobivanja dobička;
- povezanost z obdavčenimi prihodki;
- poslovno potrebnost;
- značaj privatnosti;
- skladnost z običajno poslovno prakso.

Med odhodke ni mogoče vključiti izdatkov, ki imajo naravo investicij.”

2. člen

V 1. točki 17. člena se številka “10” nadomesti s številko “5” ter se črtata podtočki “1.1. Stavbe 5” in “1.1.1. Ceste, komunalni objekti, zgornji ustroj železniških prog 14,3”.

V 2. točki se številka “33,3” nadomesti s številko “25” ter se črtajo podtočke “2.1. Oprema za opravljanje dejavnosti rudnikov ter za raziskovanje, pridobivanje in prenos nafte in plina 20” in “2.2. Oprema za vodno gospodarstvo, vodo- vod in kanalizacijo 14,3” in “2.3. Oprema za gojitev, varstvo in izkoriščanje gozdov ter gojitev in lov divjadi 50”. Doda se nova podtočka, ki se glasi: “2.1. Osebni avtomobili 12,5”. Dosedanja podtočka “2.4” postane podtočka “2.2”.

V 3. točki se številka “14,3” nadomesti s številko “10” ter se črtata podtočki “3.1. Maline, robide in ribez 33,3” in “3.2. Hitrorastoče drevje 33,3”.

V 4. točki se številka “50” nadomesti s številko “20”.

V 5. točki se številka “33,3” nadomesti s številko “20” ter se v podtočki 5.1. številka “20” nadomesti s številko “10”.

3. člen

Na koncu stavka 21. člena se pika nadomesti z vejico in doda besedilo, ki se glasi:

“pri tem pa kot podlago upošteva raven posameznih navedenih pravic delavcev, določeno z zakonom in splošni- ma kolektivnima pogodbama.”

4. člen

V prvem odstavku 23. člena se število “70%” nadome- sti s številom “50%”.

5. člen

V prvem odstavku 39. člena se število “40%” nadome- sti s številom “20%”. Na koncu stavka se pika nadomesti z vejico in doda besedilo, ki se glasi:

“če gre za investicije v opredmetena osnovna sredstva in neopredmetena dolgoročna sredstva v Republiki Sloveni- ji.”

Za prvim odstavkom se doda nov drugi odstavek, ki se glasi:

“Davčnemu zavezancu se prizna dodatna davčna olaj- šava (razen v osebna motorna vozila) v višini 20% investira- nega zneska v opremo, razen v pohištvo in pisarniško opre- mo brez računalniške opreme, in neopredmetena dolgoro- čna sredstva, vendar največ v višini davčne osnove, če gre za investicije v opremo in neopredmetena dolgoročna sredstva v Republiki Sloveniji.”

V dosedanjem drugem odstavku, ki postane tretji od- stavek, se besedi “prejšnjem odstavku” nadomestita z bese- dilom “prvem in drugim odstavku tega člena”.

V dosedanjem tretjem odstavku, ki postane četrti od- stavek, se v prvem stavku beseda “dveh” nadomesti z bese- do “treh”, v drugem stavku pa se beseda “petih” nadomesti z besedo “treh”.

6. člen

V prvem odstavku 40. člena se za besedo “odtuj” doda besedilo “ali prenese izven Republike Slovenije”, za besedo “odtujitve” se doda besedi “ali prenosa”.

7. člen

V prvem odstavku 41. člena se za besedami “neopred- metena dolgoročna sredstva” doda besede “v Republiki Sloveniji”.

Drugi odstavek se spremeni tako, da se glasi:

“Davčna olajšava iz prejšnjega odstavka se prizna za dobo dveh let, če se oblikovane rezerve v višini izkoriščene davčne olajšave porabijo za namen iz prejšnjega odstavka.”

V tretjem odstavku se beseda “četrtga” nadomesti z besedo “drugega”.

Za tretjim odstavkom se doda nov četrti odstavek, ki se glasi:

“Davčni zavezanec, ki uveljavlja davčno olajšavo po prvem odstavku tega člena, mora voditi evidence, ki vsebu- jejo podatke in informacije o oblikovanju investicijske rezerve, o posameznem namenu oblikovanja investicijske rezerve in o porabi investicijske rezerve po posameznih namenih njenega oblikovanja in o stanju investicije.”

PREHODNE IN KONČNA DOLOČBA

8. člen

Davčnemu zavezancu, ki na dan začetka uporabe tega zakona še tečejo roki po 39., 40. in 41. členu zakona, ti roki tečejo do poteka.

Davčnemu zavezancu, ki je pričel z amortizacijo opredmetenih osnovnih sredstev in neopredmetenih dolgoročnih sredstev pred dnevom začetka uporabe tega zakona, se kot odhodek prizna amortizacija teh opredmetenih osnovnih sredstev in neopredmetenih dolgoročnih sredstev do dokončne amortizacije po stopnjah, določenih v 17. členu zakona.

9. člen

Ne glede na določbi prvega in drugega odstavka 5. člena tega zakona se za leto 2003 davčnemu zavezancu prizna davčna olajšava v višini 30% investiranega zneska v opredmetena osnovna sredstva (razen v osebna motorna vozila) in neopredmetena dolgoročna sredstva, vendar največ v višini davčne osnove, če gre za investicije v opredmetena osnovna sredstva in neopredmetena dolgoročna sredstva v Republiki Sloveniji, in dodatna davčna olajšava (razen v osebna motorna vozila) v višini 10% investiranega zneska v opremo, razen v pohištvo in pisarniško opremo brez računalniške opreme, in neopredmetena dolgoročna sredstva, vendar največ v višini davčne osnove, če gre za investicije v opremo in neopredmetena dolgoročna sredstva v Republiki Sloveniji. Za leto 2004 se davčnemu zavezancu prizna davčna olajšava v višini 25% investiranega zneska v opredmetena osnovna sredstva (razen v osebna motorna vozila) in neopredmetena dolgoročna sredstva, vendar največ v višini davčne osnove, če gre za investicije v opredmetena osnovna sredstva in neopredmetena dolgoročna sredstva v Republiki Sloveniji, in dodatna davčna olajšava (razen v osebna motorna vozila) v višini 15% investiranega zneska v opremo, razen v pohištvo in pisarniško opremo brez računalniške opreme, in neopredmetena dolgoročna sredstva, vendar največ v višini davčne osnove, če gre za investicije v opremo in neopredmetena dolgoročna sredstva v Republiki Sloveniji.

10. člen

Minister za finance izda podzakonski akt iz drugega odstavka 1. člena tega zakona najkasneje do 1. januarja 2003.

11. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporablja pa se od 1. januarja 2003.

Št. 435-01/90-3/51

Ljubljana, dne 28. novembra 2002.

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
Borut Pahor l. r.

5316. Zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o jamstvu Republike Slovenije za obveznosti domačega letalskega prevoznika za kritje škod, nastalih kot posledica vojne oziroma terorizma in o pogojih jamstva za tuje letalske prevoznike (ZJODLPKŠ-C)

Na podlagi druge alineje prvega odstavka 107. člena in prvega odstavka 91. člena ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z

o razglasitvi zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o jamstvu Republike Slovenije za obveznosti domačega letalskega prevoznika za kritje škod, nastalih kot posledica vojne oziroma terorizma in o pogojih jamstva za tuje letalske prevoznike (ZJODLPKŠ-C)

Razlašam zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o jamstvu Republike Slovenije za obveznosti domačega letalskega prevoznika za kritje škod, nastalih kot posledica vojne oziroma terorizma in o pogojih jamstva za tuje letalske prevoznike (ZJODLPKŠ-C), ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji 28. novembra 2002.

Št. 001-22-149/02

Ljubljana, dne 9. decembra 2002.

Predsednik
Republike Slovenije
Milan Kučan l. r.

ZAKON

O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O JAMSTVU REPUBLIKE SLOVENIJE ZA OBVEZNOSTI DOMAČEGA LETALSKEGA PREVOZNIKA ZA KRITJE ŠKOD, NASTALIH KOT POSLEDICA VOJNE OZIROMA TERORIZMA IN O POGOJIH JAMSTVA ZA TUJE LETALSKE PREVOZNIKE (ZJODLPKŠ-C)

1. člen

V zakonu o jamstvu Republike Slovenije za obveznosti domačega letalskega prevoznika za kritje škod, nastalih kot posledica vojne oziroma terorizma in o pogojih jamstva za tuje letalske prevoznike (Uradni list RS, št. 79/01, 111/01 in 32/02) se v tretjem odstavku 2. člena za besedo "terorizma" besedilo do konca stavka spremeni tako, da se glasi "in to do 30. junija 2003, pod pogoji iz prvega odstavka 2.b člena tega zakona."

Za tretjim odstavkom se doda nov četrti odstavek, ki se glasi:

"(4) V primerih enostranske odpovedi zavarovalnega kritja za rizike iz 1. člena tega zakona, deloma ali v celoti, v obdobju od 1. julija 2003 do 31. decembra 2003, bo Republika Slovenija dala jamstvo pod pogoji iz drugega, tretjega in četrtega odstavka 2.b člena tega zakona."

Besedilo dosedanjega četrtega odstavka, ki postane peti odstavek, se spremeni tako, da se glasi:

"(5) Za ureditev razmerij iz naslova jamstva Republike Slovenije iz prvega in četrtega odstavka tega člena, sklene ministrstvo, pristojno za finance, s slovenskim letalskim prevoznikom pogodbo."

Dosedanji peti odstavek postane šesti odstavek.

2. člen

2.a člen se spremeni tako, da se glasi:

"2.a člen

Ne glede na določbo drugega odstavka 2. člena tega zakona bodo v jamstvo Republike Slovenije iz prvega in četrtega odstavka navedenega člena vključene tudi obveznosti domačega letalskega prevoznika iz naslova odgovornosti za škode, ki bi jih povzročili zrakoplovi, ki jih je domači letalski prevoznik vzel v zakup, tudi v primeru, če se ne vpišejo v register zrakoplovov Republike Slovenije, pod pogojem, da so zajeti v veljavnem spričevalu letalskega prevoznika, skladno z določbami 24. in 76. člena zakona o letalstvu (Uradni list RS, št. 18/2001)."

3. člen

Za 2.a členom se doda nov 2.b člen, ki se glasi:

"2.b člen

(1) Domači letalski prevoznik za jamstvo Republike Slovenije iz 1. člena tega zakona, v obdobju od 1. januarja do 30. junija 2003 plača premijo v višini 0,25 USD po potniku, obračunano v tolarski protivrednosti po srednjem tečaju Banke Slovenije na dan plačila, obročno vsaka dva meseca glede na predvideni letni obseg prometa 800.000 potnikov in s poračunom glede na dejanski obseg prometa oziroma prepeljane potnike do vključno 30. junija 2003.

(2) Republika Slovenije bo dala jamstvo iz četrtega odstavka 2. člena tega zakona, če zavarovanje odgovornosti domačega letalskega prevoznika za škodo povzročeno tretjim osebam na zemlji, v primeru vojne in/ali terorizma preneha zaradi enostranske odpovedi zavarovalnika in letalski prevoznik plača Republiku Slovenijo premijo v enaki višini kot jo je plačeval zavarovalniku pred odpovedjo zavarovanja.

(3) Če sklenitev zavarovanja iz prejšnjega odstavka tega člena ni mogoča, bo Republika Slovenija dala jamstvo pod pogojem, da ji domači letalski prevoznik plača premijo v višini zneska zadnje znane premije za enak obseg zavarovalnega kritja.

(4) Če zaradi okoliščin na zavarovalnem trgu sklenitev zavarovanja iz drugega odstavka tega člena ni mogoča do celotne zavarovalne vsote v višini 750 mio USD, bo Republika Slovenije dala jamstvo za škodo, ki presega pogodbeno dogovorjeno zavarovalno vsoto in hkrati ne presega vsote 750 mio USD, pod pogojem, da ji domači letalski prevoznik plača premijo, ki je sorazmerna deležu premije zavarovalnice."

4. člen

(1) Ministrstvo, pristojno za finance, uskladi obstoječo pogodbo o jamstvu z določbami zakona tako, da uskladiitev velja od 1. januarja 2003 dalje.

(2) Pogodbo o jamstvu Republike Slovenije iz četrtega odstavka 2. člena zakona sklene ministrstvo, pristojno za finance, najkasneje sedem dni od odpovedi zavarovanja ali ugotovitve nemogućnosti zavarovanja. Pogodba se sklene za obdobje 60 dni z možnostjo podaljševanja največ do 31. decembra 2003. Pogodba se sklene na predlog letalskega prevoznika in če Vlada Republike Slovenije ugotovi, da so podani pogoji iz drugega, tretjega in četrtega odstavka 2.b člena zakona.

5. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 440-03/01-109/4

Ljubljana, dne 28. novembra 2002.

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
Borut Pahor l. r.

5317. Sklep o izvolitvi predsednika Vlade Republike Slovenije

Na podlagi drugega odstavka 111. člena ustave Republike Slovenije ter na podlagi 112. člena poslovnika državnega zbora je Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 11. decembra 2002 sprejel

S K L E P**o izvolitvi predsednika Vlade Republike Slovenije**

Za predsednika Vlade Republike Slovenije se izvoli mag. Anton Rop.

Št. 020-05/89-02/139

Ljubljana, dne 11. decembra 2002.

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
Borut Pahor l. r.

5318. Odlok o razpisu predhodnega zakonodajnega referenduma v zvezi s predlogom zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o vračanju vlaganj v javno telekomunikacijsko omrežje (OdZVVJTO)

Na podlagi 12. člena zakona o referendumu in ljudski iniciativi (Uradni list RS, št. 15/94, 13/95 – odločba US, 34/96 – odločba US, 38/96, 43/96, 82/98 in 59/2001) in prvega odstavka 108. člena poslovnika Državnega zbora (Uradni list RS, št. 35/2002) je Državni zbor Republike Slovenije na seji z dne 11. decembra 2002 sprejel

O D L O K**o razpisu predhodnega zakonodajnega referenduma v zvezi s predlogom zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o vračanju vlaganj v javno telekomunikacijsko omrežje (OdZVVJTO)****I**

Na podlagi zahteve štirideset tisoč volivcev, ki jo je Državni zbor prejel 6. decembra 2002, se razpiše predhodni zakonodajni referendum v zvezi s predlogom zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o vračanju vlaganj v javno telekomunikacijsko omrežje (ZVVJTO-A – EPA 596-III).

II

Vprašanje, ki se daje na referendum, se glasi:

"Ali naj se z zakonom o spremembah in dopolnitvah zakona o vračanju vlaganj v javno telekomunikacijsko omrežje (EPA 596-III, ZVVJTO):

1. Uredi vprašanje upravičencev do vračila vlaganj v javno telekomunikacijsko omrežje tako kot je predlagano, in sicer, da bi upravičenci imeli pravico do vračila vlaganj ne glede na datum sklenitve pogodbe s predniki Telekom Slovenije d.d. in Samoupravnimi interesnimi skupnostmi (SIS).

2. Uredi vprašanje osnove za vračilo vlaganj tako, kot je predlagano in sicer tako, da se plačani znesek po pogodbi, ki predstavlja vlaganje v telefonske centrale, medkrajevne vode in krajevna telefonska omrežja, v celoti povrne v denarnih sredstvih.

3. Uredi vprašanje začetka vračanja upravičencem, tako, kot je predlagano, in sicer tako, da se začne vračati upravičencem v roku enega meseca po prvem vračilu kupnine od privatizacije državnega deleža v Telekomu Slovenije d.d.“

III

Za dan razpisa referenduma, s katerim začnejo teči roki za opravila, ki so potrebna za izvedbo referenduma, se določi petek, 13. december 2002.

IV

Glasovanje na referendumu se izvede na nedeljo, 19. januarja 2003.

V

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 005-02/97-8/26

Ljubljana, dne 11. decembra 2002.

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
Borut Pahor l. r.

MINISTRSTVA

5319. Pravilnik o dodeljevanju regionalnih državnih pomoči ter regionalnih razvojnih spodbud samoupravnim lokalnim skupnostim in regionalnim razvojnim agencijam

Za izvrševanje uredbe o podrobnejših pogojih in merilih za dodeljevanje spodbud, pomembnih za skladni regionalni razvoj (Uradni list RS, št. 59/00 in 60/01) izdaja ministrica za gospodarstvo

PRAVILNIK

o dodeljevanju regionalnih državnih pomoči ter regionalnih razvojnih spodbud samoupravnim lokalnim skupnostim in regionalnim razvojnim agencijam

1. člen (vsebina)

Pravilnik določa:

- cilje, namene in pogoje dodeljevanja regionalnih državnih pomoči v Republiki Sloveniji,
- pogoje in merila za dodeljevanje spodbud, pomembnih za skladni regionalni razvoj samoupravnim lokalnim skupnostim in regionalnim razvojnim agencijam (v nadaljnjem besedilu: RRA), ki jih dodeljujejo Ministrstvo za gospodarstvo, Agencija RS za regionalni razvoj, Javni sklad za regionalni razvoj in drugi dajalci neposrednih regionalnih razvojnih spodbud na državni ravni.

I. REGIONALNE DRŽAVNE POMOČI

2. člen (cilj regionalnih državnih pomoči)

Cilj regionalnih državnih pomoči je znižanje vstopnih stroškov investitorjem, katerih naložba bo imela ugodne učinke na izboljšanje relativnega položaja manj razvitih območij

(upravičenih območij) v primerjavi z območji v sosesčini glede gospodarske razvitosti, zaposlenosti in kvalitete življenja.

3. člen (upravičena območja)

Regionalne državne pomoči se lahko dodeljujejo na celotnem ozemlju Republike Slovenije, v skladu s pravilnikom o regionalni karti za izvajanje politike regionalnih državnih pomoči v Republiki Sloveniji (Uradni list RS, št. 58/01).

4. člen (področja uporabe)

Določbe tega pravilnika veljajo za državne pomoči, dodeljene v vseh sektorjih gospodarstva, razen na področju pridelave, predelave in trženja kmetijskih pridelkov, ribištva, jeklarstva in premogovništva.

V primeru, da se regionalna pomoč dodeljuje podjetju, ki posluje v sektorju transporta, ladjedelništva, industrije sintetičnih vlaken in industrije motornih vozil ter v primeru, da gre za regionalni projekt velikega obsega, je potrebno v skladu z določbami 40. člena uredbe o namenih in pogojih za dodeljevanje državnih pomoči ter določitvi pristojnih ministrstev za upravljanje posameznih shem državnih pomoči (Uradni list RS, št. 59/00 in 60/01, v nadaljnjem besedilu: uredba) poleg določb tega pravilnika upoštevati še posebna pravila, ki urejajo dodeljevanje državnih pomoči za ta področja. V primeru, da podjetje posluje v katerem od navedenih sektorjev oziroma je regionalna pomoč namenjena velikemu investicijskemu projektu, je obvezna individualna prijava državne pomoči.

5. člen (nameni dodeljevanja)

Regionalne državne pomoči se lahko dodelijo za naslednje namene:

- za sofinanciranje začetnih investicij,
- kot pomoč za ustvarjanje novih delovnih mest, povezanih z začetnimi investicijami,
- za kritje dela stroškov tekočega poslovanja podjetij.

6. člen (upravičenci)

Do regionalnih državnih pomoči za namene iz 5. člena tega pravilnika so upravičene gospodarske družbe, samostojni podjetniki posamezniki, zadruga oziroma združene zveze in drugi zasebniki, vpisani v ustrezne registre (v nadaljnjem besedilu: podjetja).

Do dodelitev sredstev so upravičene tudi osebe javne prava, zbornice, obrtne zadruga in društva, če je njihov namen spodbujanje regionalnega razvoja.

7. člen (instrumenti)

Sredstva regionalnih državnih pomoči se dodeljujejo v obliki subvencij, subvencij obresti, ugodnih posojil, poroštev, kapitalskih vložkov ter davčnih oprostitev in olajšav, kot so določene z davčnimi predpisi.

8. člen (intenzivnost in kumulacija pomoči)

Na območju Osrednjeslovenske regije (raven SKTE 3 po Standardni klasifikaciji teritorialnih enot, Uradni list RS, št. 28/00) intenzivnost državne pomoči (neto ekvivalent dotacije) ne sme preseči 35% upravičenih stroškov investicije oziroma vrednosti plač novoustanovljenih delovnih mest. Na

ozemlju vseh ostalih statističnih regij na ravni SKTE 3 Standardne klasifikacije teritorialnih enot znaša tako opredeljena intenzivnost pomoči do 40%.

Zgornja meja intenzivnosti pomoči velja ne glede na to, iz katerih javnih virov (sredstva občinskih proračunov, državnega proračuna ali mednarodnih virov) je pomoč dodeljena oziroma če je pomoč dodeljena po več regionalnih shemah hkrati.

Za majhna in srednje velika podjetja, opredeljena v 6. členu uredbe, se lahko višina državne pomoči poveča za 15 odstotnih točk.

Pomoč za začetne investicije in pomoč za ustvarjanje novih delovnih mest, povezanih z začetnimi investicijami, se lahko združita ob upoštevanju praga intenzivnosti iz prvega odstavka.

V primeru, da so stroški, ki so upravičeni do regionalnih državnih pomoči, v celoti ali delno upravičeni tudi do pomoči za druge namene oziroma po drugih shemah, velja za skupni del upravičenih stroškov najugodnejši pogoji iz posameznih shem.

9. člen

(poročanje o dodeljenih državnih pomočeh, spremljanje in vrednotenje učinkov ter indikatorji regionalnega razvoja)

Dajalci pomoči, ki dodeljujejo pomoč na podlagi regionalne sheme državnih pomoči po tem pravilniku, so dolžni, v skladu s 5. členom uredbe, ministrstvu, pristojnemu za regionalni razvoj, kot upravljalcu regionalne sheme državnih pomoči, poročati o dodeljenih pomočeh. Podatki o dodeljenih državnih pomočeh morajo biti posredovani ministrstvu, pristojnemu za regionalni razvoj – Področje regionalnega razvoja v 15 dneh po dodelitvi oziroma zaprtju razpisa.

Spremljanje in vrednotenje učinkov dodeljenih regionalnih državnih pomoči zagotavlja ministrstvo, pristojno za regionalni razvoj na podlagi podatkov o dodeljenih regionalnih državnih pomočeh in indikatorjev regionalnega razvoja.

Podatki o dodeljenih državnih pomočeh in indikatorji regionalnega razvoja so sestavni del sistema indikatorjev Agencije RS za regionalni razvoj za spremljanje ciljev in nadzor izvajanja državnega razvojnega programa Republike Slovenije.

Poročilo o učinkih dodeljenih regionalnih državnih pomoči se pripravi in obravnava kot del letnega poročila Vladi Republike Slovenije o uresničevanju regionalne politike, v skladu s 8. členom zakona o spodbujanju skladnega regionalnega razvoja (Uradni list RS, št. 60/99).

Indikatorji regionalnega razvoja, ki so opredeljeni v 19. in 23. členu zakona o spodbujanju skladnega regionalnega razvoja, se spremljajo na podlagi statističnih podatkov za teritorialne ravni SKTE-0, SKTE-3 in SKTE-5, kot so opredeljene z uredbo o standardni klasifikaciji teritorialnih enot (Uradni list RS, št. 28/00).

Na ravni SKTE-0 se kot indikatorji regionalnega razvoja uporabljata: bruto domači proizvod na prebivalca po kupni moči in stopnja brezposelnosti po ILO metodologiji. Oba statistična podatka se primerjata z metodološko primerljivimi podatki za povprečje Evropske unije.

Na ravni SKTE-3 se kot indikatorja regionalnega razvoja uporabljata: bruto domači proizvod na prebivalca in stopnja registrirane brezposelnosti. Podatki po statističnih regijah ravni SKTE-3 se primerjajo z državnim povprečjem.

Na ravni SKTE-5 se kot indikatorji regionalnega razvoja uporabljajo statistični podatki, potrebni za določitev območij s posebnimi razvojnimi problemi v skladu z uredbo o vrednosti meril za določitev območij s posebnimi razvojnimi problemi in določitvi občin, ki izpolnjujejo ta merila, (Uradni list RS, št. 59/00) in sicer: bruto osnova za dohodnino na prebival-

ca, indeks rasti prebivalstva, stopnja registrirane brezposelnosti in delež delovno aktivnega prebivalstva v kmetijstvu.

10. člen

(upravičeni stroški)

Predmet sofinanciranja so investicije v osnovna sredstva in pokrivanje dela stroškov plač novo zaposlenih delavcev pri:

- postavitvi novega proizvodnega obrata,
- širitvi obstoječega obrata,
- začetku nove dejavnosti, ki pomeni temeljito spremembo proizvoda ali proizvodnega procesa v obstoječem proizvodnem obratu (s pomočjo racionalizacije, diverzifikacija ali modernizacije),
- nakupu proizvodnega obrata, ki se je zaprl ali bi se zaprl, če ne bi bil prodan.

Upravičeni stroški investicije lahko zajemajo:

- stroške nakupa zemljišč,
- stroške komunalnega in infrastrukturnega opremljanja zemljišč,
- gradnjo in/ali nakup objektov,
- nakup strojev in opreme,
- stroške nematerialnih investicij, ki pomenijo prenos tehnologije v obliki nakupa patentiranih pravic, licenc, znanja in nepatentiranega tehničnega znanja; v primeru velikih podjetij se pri nematerialni investiciji upošteva največ 25% upravičenih stroškov nematerialne investicije,
- stroške priprave investicijskih študij in projektov začetnih investicij.

Upravičeni stroški za ustvarjanje delovnih mest, povezanih z izvedbo začetne investicije so, pod določenimi posebnimi pogoji iz 12. člena tega pravilnika, tudi stroški dela novo zaposlenih delavcev za največ dveletno obdobje, ki lahko zajemajo bruto plačo in obvezne prispevke za socialno varnost.

Pod pogoji, določenimi v 13. členu tega pravilnika, spadajo med upravičene stroške tudi stroški tekočega poslovanja podjetij.

11. člen

(pogoji dodeljevanja)

Do spodbud na osnovi tega pravilnika niso upravičena podjetja v težavah, ki so v skladu z zakonom o finančnem poslovanju podjetij (Uradni list RS, št. 54/99, 110/99, 50/02 in 93/02), v prisilni poravnavi, stečaju ali likvidaciji ali kapitalsko neustrezna, kar pomeni, da je izguba tekočega leta skupaj s prenesenimi izgubami dosegla polovico osnovnega kapitala družbe.

Prejemnik pomoči mora prispevati najmanj 25% lastnih sredstev, ki ne smejo vsebovati državne pomoči.

Investicijski projekt mora ostati v regiji vsaj 5 let po zaključku investicije.

Nematerialne investicije se morajo uporabljati izključno v podjetju, ki je prejemnik regionalne državne pomoči, obravnavati jih je treba kot sredstva, ki se amortizirajo, kupljena morajo biti od tretje osebe po tržnih pogojih, vključena morajo biti v aktivno podjetje in vsaj pet let ostati v podjetju, ki je prejel regionalno pomoč.

Spodbude se dodelijo za sofinanciranje začetnih investicij, v okviru katerih bodo v obdobju treh let od zaključka investicije odprta nova delovna mesta. Spodbude so namenjene tudi projektom za ustanavljanje ali širitev razvojno raziskovalnih oddelkov, v okviru katerih bodo v obdobju treh let od zaključka investicije odprta nova delovna mesta.

V javnem razpisu lahko dajalci spodbud določijo minimalno število zahtevanih novo odprtih delovnih mest in več kot pet letni rok po zaključku investicije, v katerem mora investicijski projekt ostati v regiji.

12. člen

(posebni pogoji dodeljevanja pomoči za ustvarjanje novih delovnih mest)

Regionalne državne pomoči za ustvarjanje novih delovnih mest se lahko dodelijo, če gre za delovna mesta, ki so povezana z izvedbo projekta začetne investicije. To pomeni, da se nanašajo na dejavnost, za katero je bila izvršena investicija in so ustvarjena v treh letih po dokončani investiciji. Štejejo tudi delovna mesta ustvarjena v treh letih po končani investiciji kot posledica povečanja stopnje izkoriščenosti zmogljivosti zaradi nove investicije.

Povečanje števila delovnih mest se ugotavlja kot neto povečanje v primerjavi s povprečjem zadnjih dvanajstih mesecev.

Novo odprta delovna mesta morajo biti ohranjena za obdobje najmanj petih let.

Prejemnik pomoči lahko prejema pomoč za ustvarjanje novih delovnih mest največ dve leti po zaključku investicije in sicer največ v višini, določeni z neto ekvivalentom dotacije v 8. členu tega pravilnika.

13. člen

(posebni pogoji dodeljevanja pomoč za tekoče poslovanje podjetij)

Regionalne državne pomoči za tekoče poslovanje podjetij se lahko dodelijo le izjemoma in praviloma le kot dodatek k regionalni državni pomoči za začetne investicije oziroma ustvarjanje novih delovnih mest, povezanih z začetnimi investicijami. Pomoč mora biti časovno omejena in se mora postopoma zmanjševati ter ne sme biti namenjena spodbujanju izvoza. Časovno obdobje in višina pomoči se opredeli v posebnem programu, ki mora utemeljiti, da je pomoč sorazmerna težavam, ki jih želi ublažiti. Pomoč se dodeli na podlagi individualne vloge, ki jo presoja posebna komisija, ki jo mora imenovati dajalec pomoči. S prejemnikom pomoči se sklene pogodba o dodelitvi sredstev, ki natančno opredeljuje terminski plan porabe sredstev in obveznosti prejemnika pomoči, vključno s poročili in dokazili o namenski porabi sredstev.

14. člen

(merila za izbiro projektov)

Prednost pri izbiri imajo investicijski projekti, ki dobijo višjo oceno strokovne komisije na podlagi naslednjih meril:

- število novo ustvarjenih delovnih mest,
- lokacija investicije, upošteva navodilo o prednostnih območjih dodeljevanja spodbud, pomembnih za skladni regionalni razvoj (Uradni list RS, št. 44/01),
- uvrščenost projekta v regionalne razvojne programe (v nadaljnjem besedilu: RRP) v skladu z navodilom o minimalni obvezni vsebini in metodologiji priprave ter načinu spremljanja regionalnega razvojnega programa (Uradni list RS, št. 52/00, 111/00 in 44/01),
- delež lastnih sredstev,
- reference investitorja,
- trajnostna naravnost investicije,
- delež vključevanja lokalnih dobaviteljev,
- delež visokih tehnologij v investicijskem projektu,
- vključenost raziskovalno-razvojnega kadra,
- tehnološka zahtevnost programa,
- demonstracijski učinek investicije na druge potencialne investitorje.

15. člen

(postopek dodelitve pomoči)

Regionalne državne pomoči se dodeljujejo v skladu s predpisi s področja izvrševanja proračunov. Vloga za pomoč mora biti vložena in potrjena pred začetkom izvajanja investicije.

Za dodelitev so potrebni:

- investicijski program,
- izjava prejemnika sredstev, da ni prejel sredstev oziroma koliko sredstev je že prejel za isti namen iz kakšnega drugega javnega vira,
- dokazilo o zagotavljanju lastnega deleža pri investiciji,
- bančna garancija oziroma drug ustrezen način zavarovanja realizacije investicije (ustrezno zavarovanje za vrednost dodeljenih sredstev za obdobje do izteka zadnjega roka po pogodbi).

Z izbranim prijaviteljem se sklene pogodba o dodelitvi spodbude v kateri se podrobneje opredelita način in oblika poročanja prejemnika o poteku izvajanja projekta za katerega je bila dodeljena državna pomoč ter postopek nadzora nad porabo sredstev. Pogodbeni stranki določita vsaka svojega skrbnika pogodbe. Nadzor se izvaja v skladu s predpisi o namenski porabi proračunskih sredstev.

Nakazilo se izvrši na podlagi zahtevka koristnika, opremljenega z dokazili in prilogami, opredeljenimi v pogodbi.

Prejemnik sredstev je dolžan naročniku, v smislu spremljanja porabe dodeljenih sredstev, omogočiti nadzor nad porabo sredstev tako, da je vsak čas možna kontrola ter vpogled v poslovno dokumentacijo.

Če se kadarkoli ugotovi nenamenska poraba dodeljenih sredstev ali odtujitev dodeljenih sredstev, je prejemnik dolžan takoj vrniti vsa nenamensko porabljenega ali odtujena sredstva v realni višini s pripadajočimi zakonitimi zamudnimi obrestmi od dneva nakazila.

II. NEPOSREDNE REGIONALNE RAZVOJNE SPODBUDE SAMOUPRAVNIM LOKALNIM SKUPNOSTIM IN REGIONALNIM RAZVOJNIM AGENCIJAM

16. člen

(nameni dodeljevanja)

Regionalne razvojne spodbude samoupravnim lokalnim skupnostim in RRA-jem se dodeljujejo za:

- sofinanciranje priprave RRP in drugih razvojnih nalog RRA,
- sofinanciranje izvedbe RRP.

17. člen

(prednostna območja)

Regionalne razvojne spodbude samoupravnim lokalnim skupnostim se prednostno dodeljujejo na območjih s posebnimi razvojnimi problemi po uredbi o vrednosti meril za določitev območij s posebnimi razvojnimi problemi in določitvi občin, ki izpolnjujejo ta merila (Uradni list RS, št. 59/00) in v regijah z najnižjo stopnjo razvitosti, še posebej tistih, ki po vrednosti BDP po kupni moči na prebivalca ali stopnji brezposelnosti najbolj negativno odstopajo od državne povprečja. Pri tem se smiselno upošteva navodilo o prednostnih območjih dodeljevanja spodbud, pomembnih za skladni regionalni razvoj (Uradni list RS, št. 44/01).

Regionalne razvojne spodbude se prednostno dodeljujejo tudi občinam ob državni meji, občinam v katerih živi italijanska in madžarska narodna skupnost ter občinam, v katerih živijo pripadniki romske etnične skupnosti.

1. Sofinanciranje priprave RRP in drugih razvojnih nalog RRA

18. člen

(cilji in vsebina spodbude)

Cilji dodeljevanja spodbud so:

- priprava kvalitetnih in usklajenih razvojnih programov v regijah,
- spodbuditi razvojno povezovanje občin v okviru statističnih regij,
- okrepiti partnerstvo med državo in samoupravnimi lokalnimi skupnostmi, z namenom spodbujanja skladnega regionalnega razvoja v Republiki Sloveniji,
- izvedba pilotnih inovativnih projektov v občinah in regijah.

Spodbude se nanašajo na razvojne naloge RRA v skladu s prvim odstavkom 3. člena pravilnika o organizaciji in pogojih za opravljanje nalog regionalne razvojne agencije (Uradni list RS, št. 52/00, 111/00 in 44/01) ter na izvedbo pilotnih inovativnih razvojnih projektov (v nadaljnjem besedilu: razvojne naloge RRA).

19. člen

(instrumenti)

Spodbude se dodeljujejo v obliki transferjev sredstev občinam in RRA.

20. člen

(upravičeni stroški in merila za določitev obsega sofinanciranja)

Upravičeni stroški lahko zajemajo sofinanciranje do 100% stroškov dela, storitev in materiala pri:

- pripravi in ažuriranju RRP,
- nalogah povezanih s spremljanjem, poročanjem in nadzorom izvajanja RRP,
- koordinaciji dela lokalnih razvojnih organizacij, ki sodelujejo pri pripravi in izvajanju RRP,
- svetovanju pri pripravi in prijavi projektov, vključenih v RRP, na razpisih za dodeljevanje razvojnih spodbud,
- sodelovanju pri pripravi predpristopnih programov pomoči Evropske unije (Phare, ekonomsko socialna kohezija, čezmejno sodelovanje...),
- sodelovanju pri pripravi državnih dokumentov razvojnega načrtovanja, Strategije regionalnega razvoja Slovenije in Državnega razvojnega programa Republike Slovenije,
- izvedbi pilotnih inovativnih razvojnih projektov.

Priprava in ažuriranje RRP iz prve alinee prejšnjega odstavka bo sofinancirana v višini do 50% skupne vrednosti projekta priprave razvojnega programa, ob upoštevanju ostalih virov sofinanciranja. Delež sofinanciranja projekta bo za posamezno statistično regijo, ki pripravlja RRP, določen na osnovi naslednjih kriterijev:

- število prebivalcev statistične regije,
- delež prebivalstva na območjih s posebnimi razvojnimi problemi v okviru statistične regije,
- sintezna ocena razvojnih možnosti statističnih regij (obstoječa gospodarska struktura in infrastruktura, človeški faktor, kvaliteta življenja v regiji, dostop do informacij o tržišču in tehnologiji, možnosti za financiranje investicij, organizacija in management).

Sofinancira se le tisti del projekta priprave RRP, ki je s strani Agencije RS za regionalni razvoj ocenjen kot izvedljiv in kvalitetno pripravljen.

Sofinanciranje inovativnih pilotnih projektov iz sedme alinee prvega odstavka obsega manjše pilotne razvojne ali metodološke projekte v občinah in regijah, ki predstavljajo oblikovanje dobrih praks in lahko služijo kot primer za prenos znanj in izkušenj med udeleženci v regionalnem razvoju. Pilotni projekti so namenjeni določitvi in preizkušanju novih regionalnih in lokalnih rešitev, z namenom njihovega vključevanja v oblike pomoči v prihodnje. Sofinanciranje inovativnih pilotnih projektov je možno samo v primeru, da ima RRA pooblastilo občin za izvajanje teh projektov.

21. člen

(upravičenci)

Prejemniki sredstev so RRA, ki so vpisane v evidenco pri Agenciji RS za regionalni razvoj v skladu s pogoji, določenimi v 4. in 5. členu pravilnika o organizaciji in pogojih za opravljanje nalog regionalne razvojne agencije (Uradni list RS, št. 52/00, 111/00 in 44/01).

22. člen

(postopek dodeljevanja)

Spodbude se dodeljujejo na podlagi programa, ki ga sprejme Vlada Republike Slovenije. Program pripravi Agencija RS za regionalni razvoj na podlagi poziva RRA za predložitev elementov za pripravo programa po posameznih razvojnih nalogah RRA. RRA morajo predložiti tudi sprejet štiriletni okvirni program dela in ustrezno strukturiran letni poslovni načrt za tekoče leto.

Na podlagi programa iz prejšnjega odstavka se sklene pogodba o dodelitvi spodbude v kateri se podrobneje opredeli način in oblika poročanja prejemnika o poteku izvajanja nalog, za katere je bila dodeljena spodbuda, ter postopek nadzora nad porabo sredstev.

Nakazilo se izvrši na podlagi zahtevka koristnika, opremljenega z dokazili in prilogami, opredeljenimi v pogodbi.

Prejemnik sredstev je dolžan naročniku, v smislu spremljanja porabe dodeljenih sredstev, omogočiti nadzor nad porabo sredstev tako, da je vsak čas možna kontrola ter vpogled v poslovno dokumentacijo.

Če se kadarkoli ugotovi nenamenska poraba dodeljenih sredstev ali odtujitev dodeljenih sredstev, je prejemnik dolžan takoj vrniti vsa nenamensko porabljen ali odtujena sredstva v realni višini s pripadajočimi zakonitimi zamudnimi obrestmi od dneva nakazila.

Sofinanciranje posameznih razvojnih nalog RRA se lahko izvede tudi z javnim razpisom.

23. člen

(posebnosti postopka pri sofinanciranju priprave in ažuriranja RRP)

Za sofinanciranje priprave in ažuriranja RRP je potrebno predložiti:

- dispozicijo RRP, upošteva navodilo o minimalni obvezni vsebini in metodologiji priprave ter načinu spremljanja in vrednotenja regionalnega razvojnega programa (Uradni list RS, št. 52/00, 111/00, 44/01),
- terminski plan priprave RRP statistične regije,
- predvideno strukturo izvajalcev,
- kalkulativne elemente priprave RRP po sledečih kategorijah: delo v lastni režiji, delo drugih razvojnih agencij in ostalih strokovnih institucij, ankete, drugi stroški.

Sredstva se nakažejo izvajalcu po opravljenih fazah v 30 dneh po prejemu popolne dokumentacije za posamezno fazo. Izplačila za posamezne faze so mogoča na podlagi dokazil o ustreznem deležu plačil ostalih sofinancerjev.

2. Sofinanciranje izvedbe RRP

24. člen (cilji spodbud)

Cilj spodbud je pomoč občinam in regijam na prednostnih območjih regionalne politike iz 17. člena tega pravilnika z namenom spodbujanja skladnega regionalnega razvoja v Republiki Sloveniji.

Spodbude se lahko nanašajo na:

- izgradnjo objektov in naprav lokalne infrastrukture na področju vodooskrbe in čiščenja odpadnih voda ter izgradnjo lokalnega cestnega omrežja v večinski lasti občin, ki se večinsko izvajajo na območjih s posebnimi razvojnimi problemi,

- izgradnjo regionalne razvojne infrastrukture v večinski lasti občin v regijah A in B, v skladu s pravilnikom o prednostnih območjih dodeljevanja spodbud, pomembnih za skladni regionalni razvoj, (Uradni list RS, št. 44/01), ki najbolj zaostajajo v razvoju in ki predstavlja izvedbo RRP, vključno s pripravo prostorske in investicijske dokumentacije,

- male (neinfrastrukturne) projekte občin s področja čezmejnega sodelovanja z Republiko Hrvaško s področja turizma (informiranje, marketing, promocija, postavitev kazipotov in informacijskih točk, razvoj turističnih znamenitosti), ohranjanja naravne in kulturne dediščine in drugih področij, ki so namenjeni povečanju prepoznavnosti regije, medsebojnemu čezmejnemu povezovanju in sodelovanju občin in skupni promociji kulturne in naravne dediščine,

- pilotni inovativni projekti obsegajo manjše projekte enkratnega značaja katerih namen je razširiti znanje in služiti kot model bodočim projektom brez povezave z industrijskimi ali trgovskimi cilji.

25. člen (vsebinska spodbud)

Področje vodooskrbe zajema zajetje, primarne cevovode in potrebno čiščenje.

Področje lokalnega cestnega omrežja se nanaša na novogradnjo ali rekonstrukcijo lokalnih cest in rekonstrukcija tistih prometnic, ki jih je po rekonstrukciji možno uvrstiti med lokalne ceste po uredbi o kategorizaciji državnih cest (Uradni list RS, št. 33/98, 48/99, 102/99, 69/00 in 97/00) s pripadajočimi mostovi in parkirišči.

Projekti regionalne razvojne infrastrukture iz druge alineje drugega odstavka 24. člena tega pravilnika, se lahko nanašajo na:

- podjetništvo: podjetniške, obrtne, industrijske cone; nakup zemljišča in komunalno opremljanje z namenom zaokrožitve kompleksa zemljišč za gospodarske aktivnosti,

- okolje in prostor: sistem ravnanja z odpadki; sanacija okoljsko degradiranih območij; urejanje vodotokov, akumulacij in drugih vodnih površin; varovanje naravne dediščine; prostorsko načrtovanje in analiza stanja okolja,

- človeški viri, kultura: izobraževalne institucije; kulturni projekti vključno z muzeji; prenovi starih mestnih jeder, gradovi in podobno; kulturni programi; mladinski centri; mladinski programi; varovanje in krepitev zdravja,

- turizem: razvoj turistične infrastrukture v lasti občin; podpora turistični dejavnosti in pripravi integralnih turističnih proizvodov; mladinska prenočišča; izobraževanje ter promocija,

- komunalna infrastruktura: izgradnja objektov in naprav na področju vodooskrbe in čiščenja odpadnih voda ter izgradnja cestnega omrežja.

Projekti iz prejšnjega odstavka morajo izkazati regionalni pomen in vpliv na ustvarjanje novih delovnih mest.

26. člen (instrumenti)

Spodbude se dodeljujejo v obliki nepovratnih sredstev, ugodnih posojil in prenosa državnega premoženja v last ali upravljanje samoupravnih lokalnih skupnosti z namenom vlaganja tega premoženja v regionalne razvojne projekte.

27. člen (upravičenci in višina sofinanciranja)

Prejemniki sredstev so samoupravne lokalne skupnosti.

Višina sofinanciranja posameznega projekta iz 24. člena tega pravilnika lahko doseže do 85% upravičenih stroškov.

28. člen (postopek dodeljevanja)

Spodbude se dodeljujejo na podlagi letnega programa sofinanciranja RRP, ki ga sprejme Vlada Republike Slovenije ali na podlagi javnega razpisa, v skladu s predpisi o izvrševanju proračuna.

V primeru programskega dodeljevanja spodbud iz druge alineje drugega odstavka 24. člena tega pravilnika pripravi letni program sofinanciranja RRP Agencija RS za regionalni razvoj (v nadaljnjem besedilu: ARR) v sodelovanju z RRA regij, ki so prejemnice spodbud. Obseg sredstev, ki se namenijo za izvedbo letnega programa sofinanciranja RRP se dokončno določi v okviru državnega proračuna, razmerje med posameznimi regijami, ki so prejemnice spodbud, pa se izračuna po formuli $((\dot{S}P + PO) / 2) * (IRO / 100)$, ki upošteva število prebivalstva regije ($\dot{S}P$, izraženo kot odstotek vsega prebivalstva), površino regije (PO , izraženo kot odstotek površine Slovenije) ter indeks razvojne ogroženosti regij (IRO ; indeks ravni; Slovenija je 100).

ARR pristopi k pripravi predloga letnega programa skladno z roki za pripravo državnega proračuna. ARR oceni indikativni obseg razvojnih spodbud po posameznih regijah prejemnicah in ga sporoči RRA. Le-te preko organov odločanja v regiji predložijo ARR seznam prioriteten regionalnih projektov za sofinanciranje v skupni višini sporočenega letnega indikativnega zneska. Regije, v katerih je RRP še v postopku sprejemanja, so v prehodnem obdobju upravičene do 75% predvidene alokacije. Usklajevanje letnega programa z RRA in ministrstvi na katerih delovno področje se nanašajo predloženi projekti izvede Agencija RS za regionalni razvoj ter pri tem upošteva državni razvojni program Republike Slovenije in prevzete mednarodne obveznosti. Letni program sprejme Vlada Republike Slovenije.

V primeru izvedbe javnega razpisa je prijavitelj projektov na razpisu v imenu občin RRA. Postopek se izvede v skladu s predpisi o izvrševanju proračuna.

Na podlagi sprejetega programa oziroma izdanega sklepa v postopku izvedbe javnega razpisa sklene dajalec spodbud pogodbo o dodelitvi spodbude s sodelujočimi občinami. V pogodbi se podrobneje opredelita način in oblika poročanja prejemnika o poteku izvajanja projekta za katerega je bila dodeljena spodbuda ter postopek nadzora nad porabo sredstev. Prejemnik sredstev je dolžan naročniku, v smislu spremljanja porabe dodeljenih sredstev, omogočiti nadzor nad porabo sredstev tako, da je vsak čas možna kontrola ter vpogled v poslovno dokumentacijo.

Če se kadarkoli ugotovi nenamenska poraba dodeljenih sredstev ali odtujitev dodeljenih sredstev, je prejemnik dolžan takoj vrniti vsa nenamensko porabljena ali odtujena sredstva v realni višini s pripadajočimi zakonitimi zamudnimi obrestmi od dneva nakazila.

29. člen

(poseben postopek dodeljevanja v primeru investicijskih transferov občinam)

Dokumentacija za uvrstitev projekta v program ali prijava na javni razpis mora vsebovati:

- lokacijo naložbe z navedbo poteka infrastrukturnega objekta, če gre za linijski objekt,
- investicijski program z opredeljenim obsegom del po posameznih letih, oziroma drugo investicijsko dokumentacijo v skladu z veljavnimi predpisi,
- poročilo o že izvršenih delih, če gre za fazno izgradnjo,
- finančno konstrukcijo z navedbo virov financiranja s časovno dinamiko koriščenja sredstev,
- dokumentirano izjavo investitorja o zagotovitvi ostalih sredstev,
- izpolnjen vzorec pogodbe in
- druge dokumente v skladu z razpisno dokumentacijo.

Pred podpisom pogodbe je prijavitelj dolžan pripraviti in dostaviti naslednjo dokumentacijo, za vsak odobren projekt posebej:

- upravno dovoljenje o graditvi,
- objavo javnega razpisa za oddajo del in/ali nabavo opreme,
- zapisnik in poročilo komisije o odpiranju ponudb,
- sklep o izbiri izvajalca,
- izvajalsko pogodbo s predračunom.

Na podlagi te dokumentacije se podpiše pogodba o dodelitvi nepovratnih sredstev, ki je lahko tudi večletna.

30. člen

(poseben postopek dodeljevanja v primeru prenosa državnega premoženja v last ali upravljanje samoupravnim lokalnim skupnostim z namenom vlaganja tega premoženja v regionalne razvojne projekte)

Predmet prenosa je brezplačni prenos premočnin in nepremičnin v lasti države (v nadaljnjem besedilu: stvarno premoženje).

Postopek se začne z imenovanjem komisije za vodenje in nadzor postopka prenosa stvarnega premoženja (v nadaljnjem besedilu: komisija). Postopek se konča s prenosom lastninske ali posestne pravice oziroma pravice upravljanja stvarnega premoženja na samoupravno lokalno skupnost ali z odločitvijo komisije, da se postopek prenosa ustavi.

Komisija je sestavljena iz članov, ki jih imenuje predstojnik državnega organa, ki prenaša stvarno premoženje ter predsednika, ki ga imenuje minister, pristojen za regionalni razvoj. V komisijo so lahko imenovane tudi zunanje neodvisne in strokovne osebe. Strokovna in administrativna opravila za komisijo opravlja državni organ, ki prenaša stvarno premoženje. Stroški dela komisije bremenijo državni organ, ki prenaša stvarno premoženje.

Pristojnosti komisije so predvsem naslednje:

- koordinira pripravo programa prenosa stvarnega premoženja, ki lahko vsebuje enega ali več predmetov prenosa,
- ugotavlja skladnost predloga prenosa stvarnega premoženja z določbo 21. člena zakona o spodbujanju skladnega regionalnega razvoja,
- vodi in nadzira izvedbo ostalih dejanj postopka prenosa, odobri posamezna dejanja v okviru postopka ali državnemu organu, ki prenaša stvarno premoženje predlaga, da dopolni ali odpravi nastale pomanjkljivosti,
- za izvedbo posameznih dejanj v postopku lahko pooblasti strokovne osebe ter pravne ali finančne svetovalce,

– izvede dogovor z zainteresiranimi samoupravnimi lokalnimi skupnostmi, poda poročilo o opravljenih dejanjih in predlaga zaključek postopka prenosa stvarnega premoženja,

– opravlja druge naloge, ki so potrebne za uspešno izvedbo prenosa stvarnega premoženja,

Skladnost predloga prenosa stvarnega premoženja z določbo 21. člena zakona o spodbujanju skladnega regionalnega razvoja se dokazuje z uporabo prenesenega stvarnega premoženja v razvojnih projektih, ki so vključeni v RRP ali skupni razvojni program. Do sprejema razvojnih programov, ugotavlja skladnost predloga prenosa stvarnega premoženja z razvojnimi namenoma projekta, komisija.

Prenos stvarnega premoženja se izvede na podlagi sprejetega programa prenosa. Program prenosa se lahko nanaša na enega ali več predmetov prenosa. Program prenosa mora obsegati:

- pravni temelj prenosa,
- opis stvarnega premoženja, ki je zajeto v programu prenosa,
- opredelitev ciljev prenosa in dokazila, s katerimi se utemeljuje, da bo stvarno premoženje s strani samoupravne lokalne skupnosti dejansko uporabljeno za regionalne razvojne projekte,
- mnenje pristojne RRA,
- pri nepremičninah: izpis iz zemljiške knjige ali druge listine, ki izkazujejo lastništvo nepremičnine,
- pri premočninah: opis, ki omogoča identifikacijo stvari,
- obrazložitev pripravljalnih dejanj, ki so bila opravljena v zvezi s prenosom ali navedbo razlogov, zaradi katerih pripravljala dejanja niso potrebna,
- ocenitev vrednosti premoženja, razen v primerih, če komisija utemeljeno ugotovi, da bi bili stroški cenitve ekonomsko neupravičeni glede na vrednost premoženja,
- predlog pogodbe s samoupravno lokalno skupnostjo o prenosu stvarnega premoženja.

31. člen

(merila za izbiro projektov)

Prednost pri izbiri v primeru javnega razpisa imajo prijavljeni projekti, ki dobijo višjo oceno na podlagi naslednjih meril:

- lokacija projekta, upošteva navodilo o prednostnih območjih dodeljevanja spodbud, pomembnih za skladni regionalni razvoj,
- prioritete določene s strani RRA,
- kakovost prijavljenega projekta vključno s tehničnimi kriteriji po posameznih namenih,
- izvedljivost projekta; prednost imajo investicije, ki imajo v strukturi finančnih virov več lastnih sredstev in lastne soudeležbe krajanov.

32. člen

(uporaba pravilnika)

Pogoji tega pravilnika ne veljajo, razen v delu, ki se nanaša na poglavje o regionalnih državnih pomočeh, za razpise, ki se sofinancirajo s sredstvi mednarodnih finančnih ustanov in razpisov, pri katerih so pogoji dodeljevanja pomoči ter merila in kriteriji za pridobitev pomoči določeni z mednarodno pogodbo.

33. člen

(prehodna ureditev sofinanciranja)

Letni program sofinanciranja RRP za leti 2003 in 2004 se lahko za regije, ki do uveljavitve tega pravilnika še nimajo sprejetega in potrjenega RRP, pripravi na podlagi osnutka RRP.

34. člen

(prenehanje veljavnosti dosedanje ureditve)

Z dnem uveljavitve tega pravilnika preneha veljati pravilnik o dodeljevanju regionalnih razvojnih spodbud lokalnim skupnostim in regionalnim razvojnim agencijam (Uradni list RS, št. 62/01 in 76/01).

35. člen

(uveljavitev pravilnika)

Ta pravilnik začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 017-231/2002

Ljubljana, dne 29. novembra 2002.

dr. Tea Petrin l. r.
Ministrica
za gospodarstvo

5320. Pravilnik o načinu in postopku določanja tajnih podatkov s področja obrambe v gospodarskih družbah, zavodih in organizacijah

Na podlagi šestega odstavka 10. člena zakona o tajnih podatkih (Uradni list RS, št. 87/01) in četrtega odstavka 14. člena zakona o obrambi (Uradni list RS, št. 82/94, 44/97, 87/97, 13/98 – odl. US, 33/00 – odl. US, 87/01 ZmatD, 47/02 in 67/02 – popr.) izdaja minister za obrambo v soglasju z ministrom za notranje zadeve

P R A V I L N I K

o načinu in postopku določanja tajnih podatkov s področja obrambe v gospodarskih družbah, zavodih in organizacijah

1. člen

S tem pravilnikom se ureja način in postopek določanja in razpolaganja s tajnimi podatki v gospodarskih družbah, zavodih in drugih organizacijah, ki pridobijo oziroma razpolagajo s tajnimi podatki z delovnega področja državnih organov, ki se nanašajo na obrambo države (v nadaljnjem besedilu: tajni podatki), pri izvajanju zakonsko določenih nalog.

2. člen

S tem pravilnikom predpisan način in postopek določanja in razpolaganja s tajnimi podatki se nanaša na gospodarske družbe, zavode in organizacije:

- katerih dejavnost je po odločitvi vlade posebnega pomena za obrambo države;
- s katerimi je sklenjena pogodba za opravljanje proizvodnje in storitev v vojnem stanju;
- ki proizvajajo vojaško orožje in opremo ali opravljajo promet z vojaškim orožjem in opremo;
- katerim se posredujejo tajni podatki s področja obrambe, če je to nujno za izvršitev nalog državnega organa.

Gospodarske družbe, zavodi in organizacije iz prve ter tretje alineje prejšnjega odstavka pri določanju tajnih podatkov izdelajo oceno možnih škodljivih posledic ob morebitnem razkritju tajnega podatka nepoklicanim osebam, ki jo na njihov predlog predhodno potrdi ministrstvo, pristojno za obrambo.

3. člen

Gospodarske družbe, zavodi in organizacije, ki tajne podatke iz 1. člena tega pravilnika pridobijo oziroma z njimi razpolagajo, so dolžne podatke označevati in z njimi ravnati v skladu s predpisi o tajnih podatkih in o obrambi.

Določbe tega pravilnika se uporabljajo tudi za določanje, ravnanje in varovanje tajnih podatkov, ki nastanejo pri izvajanju zakonsko določenih nalog na področju obrambe, v gospodarskih družbah, zavodih in organizacijah. Za izvajanje obrambnih nalog se šteje tudi varovanje tajnih podatkov pri razvoju ali proizvodnji določenega vojaškega orožja ali opreme.

4. člen

V gospodarskih družbah, zavodih in organizacijah so za določanje tajnih podatkov stopenj "TAJNO", "ZAUPNO" in "INTERNO" pooblašteni predstojniki poslovnih organov oziroma osebe, ki jih nadomeščajo v primeru njihove odsotnosti. V gospodarskih družbah, zavodih in organizacijah, ki opravljajo razvoj ali proizvodnjo vojaškega orožja in opreme, mora predstojnik poslovnega organa pooblastiti določenega delavca, ki skrbi za določanje, ravnanje in varovanje tajnih podatkov.

Predstojniki poslovnih organov in pooblašcene osebe iz prejšnjega odstavka morajo pridobiti dovoljenje za dostop do tajnih podatkov, ki ga izda minister, pristojen za obrambo, na predlog predstojnika poslovnega organa, po predhodni izvedbi predpisanega varnostnega preverjanja, ki ga v skladu z zakonom opravi pristojna služba Ministrstva za obrambo.

Dovoljenje za dostop do tajnih podatkov morajo pridobiti tudi delavci v gospodarskih družbah, zavodih in organizacijah, ki se v zvezi z delom seznanijo s tajnimi podatki. Predlog za pridobitev dovoljenja za dostop do tajnih podatkov, da ministrstvu, pristojnemu za obrambo, predstojnik poslovnega organa gospodarske družbe, zavoda in organizacije, v kateri so delavci zaposleni.

Ministrstvo, pristojno za obrambo, o izdanih dovoljenjih za dostop do tajnih podatkov v gospodarskih družbah, zavodih in drugih organizacijah obvesti Urad Vlade RS za varovanje tajnih podatkov.

5. člen

Pooblašcene osebe iz prejšnjega člena določajo stopnjo tajnosti podatkov v skladu s predpisi, ki urejajo določanje, način in oblike označevanja tajnih podatkov ter skrbijo za njihovo varovanje v skladu s predpisanimi ukrepi in postopki.

6. člen

Gospodarske družbe, zavodi in organizacije morajo uskladiti svoje akte in organizacijo s tem pravilnikom najkasneje v šestih mesecih po njegovi uveljavitvi.

7. člen

Ta pravilnik začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 017-02-13/2002-9

Ljubljana, dne 5. decembra 2002.

dr. Anton Grizold l. r.
Minister
za obrambo

Soglašam!
dr. Rado Bohinc l. r.
Minister
za notranje zadeve

5321. Pravilnik o ravnanju ob izrednih dogodkih

Na podlagi 76. člena in tretjega odstavka 78. člena zakona o varnosti v železniškem prometu (Uradni list RS, št. 85/00) izdaja minister za promet

**PRAVILNIK
o ravnanju ob izrednih dogodkih****I. SPLOŠNA DOLOČBA****1. člen**

(Vsebina pravilnika)

(1) Ta pravilnik vsebuje določbe o dolžnostih upravljalca in prevoznikov pri reševanju oseb ter o ukrepih za vzpostavljane železniškega prometa, obveščanje, ugotavljanje vzrokov, preiskavo, evidentiranje, statistično spremljanje in objavljane podatkov o izrednih dogodkih in motnjah.

(2) Določbe tega pravilnika veljajo za proge, za industrijske tire in proge drugih železnic, če zakon o varnosti v železniškem prometu ne določa drugače.

II. OPREDELITEV IZREDNIH DOGODKOV**2. člen**

(Izredni dogodek)

(1) Izredni dogodek v železniškem prometu je nesreča ali nezgoda.

(2) Po vzrokih nastanka se izredni dogodki delijo na:

1. izredne dogodke, ki so nastali zaradi osebnih napak pri opravljanju železniškega prometa in tehničnih napak na sredstvih, za katere so odgovorni upravljavec ali prevozniki;

2. izredne dogodke, ki so nastali zaradi višje sile, nepazljivosti ali zlonamernih dejanj potnikov in tretjih oseb, za katere se šteje, da zanje ni odgovoren upravljavec ali prevozniki.

3. člen

(Nesreče)

(1) Nesreča je izredni dogodek v železniškem prometu, v katerem je:

1. ena ali več oseb izgubilo življenje, pri čemer se šteje za mrtvo osebo oseba, ki umre v izrednem dogodku na kraju samem ali 30 dni po izrednem dogodku zaradi poškodb, dobljenih pri izrednem dogodku (smrtne poškodbe);

2. bila huje poškodovana ena ali več oseb, pri čemer je huje poškodovana oseba oseba, katere telesne poškodbe, dobljene pri izrednem dogodku, zahtevajo zdravniško nego in zdravljenje, zaradi katerih je ta oseba po oceni zdravnika ali zdravstvene ustanove nezmožna za delo več kot 14 dni od dneva poškodbe;

3. nastala precejšnja gmotna škoda, ki je ocenjena na voznihih sredstvih, progi, objektih in napravah na več kot 10.000 EUR, preračunano po tečaju tolarja na dan izrednega dogodka; v ta znesek se vračuna tudi vrednost direktnih stroškov odprave posledic izrednega dogodka (material, delovna sila ipd.), brez zneska škode na stvarih, ki so bile prevzete na prevoz, in škode na poškodovanih cestnih vozilih pri izrednem dogodku na nivojskih prehodih;

4. nastala večja prekinitev v železniškem prometu, pri čemer je večja prekinitev železniškega prometa prekinitev prometa, ki traja več kot 6 ur.

(2) Nesreča je tudi vsako trčenje vlakov, nalet, oplaženje in iztirjenje vlaka ne glede na posledice.

1. Trčenje vlakov je, če vlak trči v čelo, bok ali na sklep drugega vlaka, bodisi da vozita oba ali le eden izmed njiju, ne glede na smer vožnje.

2. Nalet vlaka je, če vlak:

– naleti na premikalni sestav ali posamična vozila, ki stojijo na tiru ali se premikajo in obratno;

– naleti na tirni zaključek.

3. Oplaženje vlaka je, če kar koli z boka oplazi vlak.

4. Iztirjenje vlaka je, če se iztiri eno ali več železniških vozil v vlaku.

(3) Če se ugotovi, da smrt ali poškodba oziroma škoda ni nastala v zvezi z železniškim prometom ali je smrt posledica samomora oziroma poškodba poskusa samomora, se takšen dogodek ne šteje za izredni dogodek, čeprav ima kriterij za nesrečo.

4. člen

(Nezgode)

(1) Nezgoda je izredni dogodek v železniškem prometu, v katerem je:

1. bila ena ali več oseb lažje poškodovana, pri čemer je lažje poškodovana oseba, katere telesne poškodbe, dobljene pri izrednem dogodku, po oceni zdravnika ali zdravstvene ustanove ne spadajo v skupino huje poškodovanih oseb;

2. nastala manjša gmotna škoda, pri čemer je manjša gmotna škoda, ki je ocenjena škoda na voznihih sredstvih, progi, objektih in napravah na 5.000 do 10.000 EUR, preračunano po tečaju tolarja na dan izrednega dogodka; v ta znesek se vračuna tudi vrednost direktnih stroškov odprave posledic izrednega dogodka (material, delovna sila ipd.), brez zneska škode na stvarih, ki so bile prevzete na prevoz, in škode na poškodovanih cestnih vozilih pri izrednem dogodku na nivojskih prehodih;

3. nastala manjša prekinitev železniškega prometa, pri čemer je manjša prekinitev železniškega prometa prekinitev prometa, ki traja od 1 do 6 ur.

(2) Za nezgodo se šteje tudi naslednje ogrožanje ali oviranje železniškega prometa:

1. preprečeno trčenje vlakov;

2. preprečen nalet vlaka;

3. prevoz vlaka skozi postajo ali postajališče, kjer ima po voznem redu ali nalogu postanek;

4. prevoz vlaka ali progovnega vozila mimo signala, ki prepoveduje nadaljnjo vožnjo, vozna pot pa ni bila zavarovana;

5. iztirjenje pri premiku;

6. nalet in oplaženje pri premiku, kadar naleti ali oplazi eno ali več vozil pri premiku kamor koli, razen na vlak;

7. požar ali eksplozija na vlaku, vozilih in objektih infrastrukture, ki ogroža železniški promet;

8. trčenja, oplaženja, naleti in iztirjenja progovnih vozil;

9. prevoz vlaka ali progovnega vozila preko nivojskega prehoda, na katerem se promet zavaruje z napravami za zavarovanje prometa, če promet na nivojskem prehodu ni zavarovan s temi napravami ali fizično;

10. strganje vlaka;

11. okvara zračne zavore pri vlaku med vožnjo;

12. prekoračitev predpisane hitrosti.

III. OBVEŠČANJE O IZREDNIH DOGODKIH**5. člen**

(Obveščanje o izrednih dogodkih)

(1) O izrednem dogodku je treba na najhitrejši način obvestiti progovnega prometnika ali prometnika. Obvestilo odda tista oseba, ki je bila v izrednem dogodku udeležena, ki ga je opazila ali je zanj izvedla neposredno po dogodku.

Če so v izrednem dogodku tudi poškodovane osebe, mora začeti reševanje poškodovancev in takoj obvestiti regijski center za obveščanje (ReCO). Če nima možnosti klicati neposredno na ReCO, obvesti o tem progovnega prometnika ali prometnika.

(2) Obvestilo mora vsebovati najnujnejše podatke o mestu in vrsti izrednega dogodka, morebitnih smrtnih žrtvah, poškodovanih osebah, nevoznosti tirov (drugega tira na dvotirni ali vzporedni progi), poškodbah stabilnih naprav električne vleke, poškodbah drugih naprav, poškodbah tovora in morebitnem izlitju nevarnih snovi.

(3) Ko progovni prometnik ali prometnik izve za izredni dogodek, mora o tem takoj po telefonu obvestiti:

1. šefa postaje, h kateri spada območje, kjer se je zgodil izredni dogodek;
2. odgovornega dispečerja pristojne prometne operative;
3. regijski center za obveščanje (ReCO);
4. operativno komunikacijski center (OKC PU).

(4) Odgovorni dispečer pristojne prometne operative mora o izrednih dogodkih obvestiti:

1. glavnega dispečerja upravljavca;
2. vodilnega delavca organizacijske enote, odgovorne za vodenje prometa;
3. svojega nadrejenega.

(5) Glavni dispečer upravljavca mora po TK sredstvih obvestiti:

1. o nesrečah:
 - Prometni inšpektorat Republike Slovenije;
 - dispečerja transportne operative;
 - Direkcijo za železniški promet;
 - šefe organizacijskih enot pri upravljavcu in prevoznikih (glede na udeležnost v izrednem dogodku);
 - pooblaščenega delavca za varnost pri delu in požarno varstvo pri upravljavcu in prevozniku (v primeru požara, eksplozije, mrtvih ali ranjenih);
 - varnostnega svetovalca za prevoz nevarnega blaga pri prevozniku glede na udeležnost sredstev v izrednem dogodku (v primeru iztekanja nevarnega blaga, ogrožanja varstva okolja);
 - pooblaščenega delavca notranjega nadzora pri upravljavcu in prevoznikih glede na udeležnost delavcev ali sredstev v izrednem dogodku;
 - Inšpektorat RS za delo, če je prišlo do smrti, poškodbe ali nevarnega pojava za življenje delavcev in drugih ljudi;
2. o nezgodah:
 - svojega nadrejenega;
 - dispečerja transportne operative;
 - šefe organizacijskih enot pri upravljavcu in prevoznikih (glede na udeležnost v izrednem dogodku);
 - pooblaščenega delavca za varnost pri delu in požarno varstvo pri upravljavcu in prevozniku (v primeru požara, eksplozije, mrtvih ali ranjenih);
 - pooblaščenega delavca notranjega nadzora pri upravljavcu in prevoznikih glede na udeležnost delavcev ali sredstev v izrednem dogodku;
 - varnostnega svetovalca za prevoz nevarnega blaga pri prevozniku glede na udeležnost sredstev v izrednem dogodku (v primeru iztekanja nevarnega blaga, ogrožanja varstva okolja);
 - Inšpektorat RS za delo, če je prišlo do poškodbe ali nevarnega pojava za življenje delavcev in drugih ljudi.

(6) Obvestilo o izrednem dogodku, ki ga po telefonu odda progovni prometnik, prometnik, odgovorni dispečer pristojne operative ali glavni dispečer upravljavca, mora vsebovati naslednje podatke:

1. opis izrednega dogodka;
2. čas nastanka;

3. kraj nastanka;

4. vrsta vlaka (potniški, tovorni);

5. posledice pri ljudeh in materialnih sredstvih (mrtvi, ranjeni, podatke o nevoznosti tira, poškodbe stabilnih naprav električne vleke, vozni in drugih sredstev, podatke o poškodbah tovora in o onesnaženju okolja);

6. podatke o že sprejetih ukrepih in

7. ali je potrebna pomoč javnih reševalnih služb.

6. člen

(Pisna prijava izrednega dogodka)

(1) Šef postaje mora za vsako nesrečo, ki se je zgodila na njegovem območju, izpolniti in poslati regijskemu centru za obveščanje obrazec "Posredovanje informacij v primeru železniške nesreče", ki je kot priloga 4, sestavni del tega pravilnika.

(2) Šef postaje mora za vsak izredni dogodek, ki se je zgodil na njegovem območju, sestaviti pisno prijavo na obrazcu "Prijava izrednega dogodka P-29", ki je kot priloga 1 sestavni del tega pravilnika, in jo najkasneje v 24 urah po nastanku izrednega dogodka poslati:

1. Prometnemu inšpektoratu Republike Slovenije;
2. Direkciji za železniški promet;
3. policijski postaji;

4. Inšpektoratu RS za delo, če so se smrtno ponesrečili ali telesno poškodovali železniški delavci pri opravljanju službe, pri kolektivnih nesrečah in nevarnih pojavih, ki bi lahko ogrozili življenja delavcev pri delu in drugih ljudi;

5. Službi za obrambne zadeve, zaščito in varnost pri upravljavcu, če so bile v izrednem dogodku udeležene vojaške osebe ali pošiljke, in v vseh primerih namernega poškodovanja vozni in sredstev infrastrukture ali namernega ogrožanja varnosti prometa ter v vseh primerih agresije in vandalizma;

6. upravljavcu in/ali prevoznikom.

(3) Pisna prijava izrednega dogodka iz prejšnjega odstavka mora vsebovati naslednje podatke:

1. datum in čas izrednega dogodka, ki se vpiše v obliki DD.MM.LL (dan, mesec, leto), čas pa v obliki HH.MM. (ura, minuta), in sicer od 00.01 do 24.00;

2. kraj nastanka izrednega dogodka;

3. ali so si kraj dogodka ogledali policisti;

4. opis izrednega dogodka, pri čemer mora biti opis izrednega dogodka kratek in mora obsegati vse podatke, pomembne za nadaljnjo preiskavo;

5. ali je znan povzročitelj izrednega dogodka;

6. na koncu opisa izrednega dogodka je treba vpisati podatke o vremenu, temperaturi in vidljivosti v času nastanka izrednega dogodka;

7. podatke o udeleženih in poškodovanih osnovnih sredstvih;

8. za izredne dogodke pri vlakih je treba v pisni prijavi navesti:

– številko vlaka;

– številke vlečnih vozil z navedbo vloge vlečnega vozila pri vlaku (vlakovna, priprežna, doprežna lokomotiva) in poškodbe vlečnih vozil oziroma opomba, da vlečno vozilo ni poškodovano;

– številke poškodovanih vagonov, opis poškodb in stanje vagona (haložen, prazen, opis blaga in poškodba blaga); če so vagoni naloženi z nevarnim blagom, je treba navesti še vrsto nevarnega blaga in identifikacijsko številko nevarnega blaga;

9. za izredne dogodke pri premiku je treba v prijavi izrednega dogodka navesti:

– številko premikalne lokomotive z opisom poškodbe vlečnega vozila oziroma opomba, da vlečno vozilo ni poškodovano;

– številke vagonov z navedbo načina poškodovanja (iztirjen, oplazen, naleten...) in opisom poškodbe ter stanje vagona (naložen, prazen, opis blaga in poškodba blaga); pri vagonih z nevarnim blagom je treba navesti še vrsto nevarnega blaga in identifikacijsko številko nevarnega blaga;

10. za poškodbe drugih sredstev se v prijavi izrednega dogodka navede vrsta in obseg poškodbe;

11. za udeležene osebe v izrednem dogodku se v prijavi o izrednem dogodku navede:

– priimek in ime, datum rojstva (osebni podatki morajo biti pridobljeni po določbah zakona o varstvu osebnih podatkov) in v kakšni vlogi se pojavljajo osebe v izrednem dogodku (potnik, tretja oseba...) in morebitne poškodbe;

– za udeležene železniške delavce je treba navesti še:

– naziv delovnega mesta in organizacijsko enoto;

– trajanje počitka pred nastopom izmene, v kateri je nastal izredni dogodek;

– trajanje dela v izmeni pred nastankom izrednega dogodka;

– ali je bilo opravljeno ugotavljanje prisotnosti alkohola, na kakšen način in rezultat ugotavljanja;

– delovna doba udeleženega delavca pri delih, ki jih je opravljal v času nastanka izrednega dogodka, in skupna delovna doba na železnici in

– razdalja od doma do mesta dela (v km) in vrsta prevoznega sredstva za vožnjo na delo.

(4) Če je domnevni vzrok izrednega dogodka do sestave pisne prijave o izrednem dogodku znan, se le-ta vpiše; če domnevni vzrok ni znan, se vpišejo vsa ugotovljena dejstva, da se lahko na podlagi le-teh ugotovi domnevni vzrok za nastanek izrednega dogodka.

(5) Pisno prijavo o izrednem dogodku (P-29) je treba v predpisanem roku poslati, čeprav še niso zbrani vsi predvideni podatki za sestavo pisne prijave. Manjkajoči podatki se ugotovijo med preiskavo in navedejo v komisijem poročilu o preiskavi izrednega dogodka.

(6) Za vse poškodbe je treba priložiti približno oceno škode.

(7) V izrednih dogodkih, v katerih so udeležena cestna vozila, se morajo v pisni prijavi (P-29) navesti tudi podatki o zavarovalnici in številka zavarovalne police. Če teh podatkov ni možno dobiti, se vpiše "zavarovalnica – ni podatkov".

IV. ODPRVLJANJE POSLEDIC IZREDNIH DOGODKOV

7. člen

(Ukrepi za reševanje oseb, zaščito materialnih sredstev in preprečevanje onesnaženja okolja, zavarovanje dokazov ter vzpostavljane železniškega prometa)

(1) Oseba, ki je oddala obvestilo o izrednem dogodku, in druge osebe, ki so na kraju izrednega dogodka, morajo v skladu z določbami zakona o varstvu pred naravnimi in drugimi nesrečami po svojih močeh in sposobnostih pomagati poškodovanim. Samo pri nudenju pomoči poškodovanim ali pri preprečevanju hujših posledic se lahko na mestu izrednega dogodka spreminja stanje, sicer morajo zavarovati dokaze do prihoda reševalcev in policije.

(2) Ko šef postaje izve za izredni dogodek, ki se je zgodil na njegovem območju, mora čimprej ugotoviti dejansko stanje o izrednem dogodku in takoj:

1. izdati natančna navodila za nadaljnje opravljanje prometne službe;

2. obvestiti vse prometnike postaj na progi, na kateri se je zgodil izredni dogodek, da je postal odsek proge nevozen oziroma se promet vlakov na tem odseku proge opravlja pod posebnimi pogoji;

3. zavarovati dokazni material, in sicer:

– ugotoviti stanje plomb vseh naprav, katere morajo biti zaplombirane;

– popisati stanje števcov na signalnovarnostni napravi;

– odvzeti prometno dokumentacijo na prometnih in službenih mestih, ki bi lahko bila udeležena v izrednem dogodku; če obstaja sum, da je v izrednem dogodku udeleženo osebje sosednjih prometnih in službenih mest, mora zahtevati odvzem prometne dokumentacije od šefa sosednje postaje;

4. popisati stanje plomb, o popisanem stanju števcov in odvzeti prometni dokumentaciji narediti zapisnik in ga skupaj z dokaznim materialom predati preiskovalni komisiji oziroma policiji ali preiskovalnemu sodniku, če to zahtevata; če šef postaje preda prometno dokumentacijo policiji ali preiskovalnemu sodniku, mora za potrebe preiskovalne komisije napraviti kopijo prometne dokumentacije.

(3) Ob izrednem dogodku v železniškem prometu morajo delavci upravljavca in prevoznikov, ki so prišli ali pridejo na kraj izrednega dogodka, v katerem je bil kdo poškodovan, najprej reševati osebe in pomagati poškodovanim, poskrbeti za zaščito okolja in varovanje materialnih sredstev.

(4) Upravitelj ob železniški nesreči aktivira svoje reševalne ekipe in sredstva ter po potrebi s pomočjo javnih reševalnih služb začne izvajati zaščito, reševanje in pomoč. Ob nesreči pri prevozu nevarnega blaga aktivira reševalne ekipe prevoznika. Kolikor vodja železniške intervencije presodi, da navedene sile ne zadoščajo, se ravna po določbah državnega načrta zaščite in reševanja ob železniški nesreči. Delo skupin pri odpravljanju posledic izrednega dogodka usklajuje vodja železniške intervencije, kateri se imenuje iz vrst upravljavca, ob nesreči pri prevozu nevarnega blaga pa iz vrst prevoznika.

(5) Ob prekinitvi železniškega prometa zaradi izrednega dogodka mora upravljavec ob sodelovanju prevoznika sprejeti ukrepe za čimprejšnjo vzpostavitev prometa.

(6) Vodja železniške intervencije v dogovoru s starejšim dispečerjem pristojne prometne operative določi naloge za urejanje prometa med odpravljanjem posledic izrednega dogodka, ki ima za posledico prekinitve prometa ali ovire na postajah, katere imajo bistveno vlogo v tehnološkem procesu dela.

(7) Če je proga prekinjena na takšnem mestu, kjer je možno prestopanje potnikov z vlaka na vlak, mora prevoznik poskrbeti za ustrezne zveze vlakov. Če prestopanje potnikov ni mogoče, naroči prevoznik avtobuse in organizira avtobusni prevoz med dvema ali več postajami. Poskrbeti mora tudi za prenos ali prevoz prtljage. Če potovanje po pomožni poti ni bistveno daljše, kot je predviden čas prekinitve prometa, se potniški vlaki odpravijo po pomožni prevozni poti.

(8) Tovorni promet se preusmeri po pomožnih poteh ali pa se vlaki razpustijo in čakajo do vzpostavitve prometa, o čemer odločajo prevozniki v sodelovanju z glavnim dispečerjem upravljavca. Ob daljših ovirah v tovornem prometu je treba posvetiti posebno pozornost pošiljkam živih živali, ki jih je treba prepeljati, ali poskrbeti za krmljenje in napajanje. Če so predvidene večje prekinitve železniškega prometa, je treba o tem obvestiti prevoznike.

(9) Upravitelj javne železniške infrastrukture mora imeti vedno v pripravljenosti intervencijsko ekipo z ustrezno opremo za opravljanje najzahtevnejših nalog pri odpravi posledic izrednih dogodkov.

(10) Intervencijska ekipa mora biti pripravljena za odhod iz matične enote z intervencijskim vlakom ali dvopotnim vozilom ob delavnikih med 7. in 15. uro najkasneje v 20 minutah, sicer pa najkasneje v 90 minutah.

(11) Intervencijska ekipa mora biti pripravljena za odhod iz matične enote s tirnim dvigalom ob delavnikih med 7. 00 in 15.00 najkasneje v 20 minutah, sicer pa najkasneje v 120 minutah.

V. PREISKAVA IZREDNIH DOGODKOV

8. člen

(Preiskava izrednih dogodkov, ugotavljanje vzrokov in posledic)

(1) Vsak izredni dogodek v železniškem prometu mora upravljavalec in prevozniki skrbno in temeljito raziskati, da ugotovijo vzroke in okoliščine, v katerih se je zgodil, in ugotoviti odgovornost za nastanek izrednega dogodka. Upravljavalec in prevozniki morajo odpraviti vzroke, zaradi katerih je izredni dogodek nastal.

(2) Upravljavalec in prevozniki morajo s preiskavo ugotoviti vzroke za nastanek izrednih dogodkov, okoliščine, v katerih so nastali, poškodbe in škodo, ki je bila povzročena, ter druge posledice. Izredni dogodek preiskuje upravljavalec oziroma prevoznik sam, če so bili v dogodku udeleženi samo njegovi delavci ali sredstva. Upravljavalec in prevozniki preiskujejo izredni dogodek skupaj, če so bili v izrednem dogodku udeleženi delavci ali sredstva upravljalca in prevoznikov. Po potrebi sodelujejo pri preiskavi izrednega dogodka še člani komisije, neodvisni od upravljalca in prevoznikov.

(3) Intervencijska skupina, preiskovalna komisija in pristojni organi si morajo med preiskavo izrednega dogodka prizadevati, da v čim krajšem času zavarujejo dokaze in poskrbijo za zavarovanje oseb, ki sodelujejo v preiskavi, tako da se lahko nadaljevanje preiskave opravlja pod rednim prometom ali prometom z omejitvami.

(4) Preiskavo vsakega izrednega dogodka opravlja preiskovalna komisija. Po potrebi lahko na mestu izrednega dogodka sodeluje intervencijska skupina ali pristojni organ (policija, preiskovalni sodnik, inšpektorji).

9. člen

(Preiskovalna komisija za nesreče)

(1) Preiskavo nesreč opravlja preiskovalna komisija, ki jo imenuje direktor Direkcije za železniški promet na predlog upravljalca in prevoznikov.

(2) Upravljavalec in prevozniki predlagajo za člane preiskovalne komisije svoje strokovne delavce, ki so lahko:

1. šef organizacijske enote, katere delavci ali sredstva so udeleženi v nezgodi;

2. varnostni svetovalec za prevoz nevarnega blaga pri prevozniku;

3. pooblaščen delavec za varstvo pri delu in požarno varnost;

4. strokovnjaki za vodenje prometa, za železniška vozila, za spodnji in zgornji ustroj, za signalnovarnostne naprave, za telekomunikacijske naprave in za elektroenergetske naprave.

(3) Direktor Direkcije za železniški promet imenuje predsednika preiskovalne komisije in po svoji presoji potrebno število članov. Predsednik in člani preiskovalne komisije, ki jih poleg predlaganih delavcev s strani upravljalca in prevoznika imenuje direktor Direkcije za železniški promet, morajo biti neodvisni od upravljalca in prevoznikov.

(4) Preiskovalni komisiji se mora med preiskavo nesreče omogočiti dostop do potrebnih operativnih, tehničnih in drugih ugotovitev za določeno preiskavo. Predsednik komisije lahko zahteva pomoč posameznih strokovnjakov.

10. člen

(Preiskovalna komisija za nezgode)

(1) Člani preiskovalne komisije za preiskavo nezgod so glede na udeležnost delavcev ali sredstev pri nezgodi lahko:

1. šef organizacijske enote, katere delavci ali sredstva so udeleženi v nezgodi;

2. varnostni svetovalec za prevoz nevarnega blaga pri prevozniku;

3. pooblaščen delavec za varstvo pri delu in požarno varnost;

4. strokovnjaki za vodenje prometa, za železniška vozila, za spodnji in zgornji ustroj, za signalnovarnostne naprave, za telekomunikacijske naprave in za elektroenergetske naprave;

5. organ notranjega nadzora.

(2) Kadar je potrebno pri delu komisije tudi sodelovanje drugih železniških strokovnjakov ali strokovnjakov drugih panog gospodarskih dejavnosti ali ustanov (zdravniki, psihologi, sociologi itd.), so lahko le-ti člani komisije ali pa ji pomagajo z nasveti, mnenji, pojasnili. Kadar se opravlja ogled in preiskava nezgode na industrijskem tiru, ki ga oskrbujejo železniški delavci, je lahko član komisije predstavnik upravljalca industrijskega tira.

(3) Delavce, ki so lahko člani preiskovalne komisije za preiskavo nezgod po prvem odstavku tega člena, poimenuje direktor upravljalca oziroma direktor prevoznika za obdobje enega leta.

(4) Za preiskavo nezgod določi direktor upravljalca ali prevoznika za vsak primer posebej predsednika preiskovalne komisije.

1. Če so bili v nezgodi udeleženi delavci oziroma sredstva samo upravljalca, je predsednik preiskovalne komisije šef organizacijske enote upravljalca.

2. Če so bili v nezgodi udeleženi delavci oziroma sredstva samo prevoznika, je predsednik preiskovalne komisije šef organizacijske enote prevoznika.

3. Če so bili v nezgodi udeleženi delavci oziroma sredstva upravljalca in prevoznikov, je predsednik komisije šef organizacijske enote upravljalca.

(5) Predsednik komisije si mora ogledati kraj nezgode takoj, ko izve za dogodek, in na podlagi ugotovljenih dejstev pri ogledu določiti člane preiskovalne komisije. Pri določitvi članov preiskovalne komisije mora upoštevati, da v komisiji sodeluje predstavnik organizacijske enote, katere delavci oziroma sredstva so bila v dogodku udeležena. Komisija mora biti sestavljena tako, da je skupno število udeležencev v komisiji neparno, število najmanj pa predsednik komisije in dva člana.

(6) V mejnem prometu na delu proge, ki povezuje dve obmejni postaji, opravljajo ogled in preiskavo nezgode delavci tiste železnice, na območju katere se je nezgoda zgodila. V izvršilnih določbah za opravljanje službe na obmejnih postajah se predpiše postopek za primer nezgode.

11. člen

(Preiskave izrednih dogodkov)

(1) Preiskovalna komisija opravi ogled izrednega dogodka in zavaruje dokazno gradivo, ki je pomembno za preiskavo izrednega dogodka.

(2) Preiskovalni komisiji se mora med preiskavo izrednega dogodka omogočiti dostop do potrebnih operativnih, tehničnih in drugih ugotovitev za določeno preiskavo. Predsednik komisije lahko zahteva pomoč posameznih strokovnjakov.

(3) Naloge in dela preiskovalne komisije pri preiskavi izrednega dogodka so:

1. od šefa postaje prevzeti dokazni material, ki ga je on zbral, in zavarovati ostale dokazne materiale; preiskovalna komisija prevzame kopijo prometne dokumentacije, če je originalne prometne dokumentacije prevzela policija ali preiskovalni sodnik;

2. ugotoviti okoliščine, v katerih se je zgodil izredni dogodek, in vzrok njegovega nastanka;

3. ugotoviti stopnjo poškodb proge, vozil, objektov in drugih naprav ter stvari, prevzetih na prevoz, in oceniti višino materialne škode;

4. po možnosti opraviti fotografiranje položaja vozil, proge, objektov in naprav tako, da so na fotografijah vidne značilne podrobnosti izrednega dogodka;

5. izdelati skico izrednega dogodka;

6. pridobiti izjave udeleženih delavcev in očitvidcev izrednega dogodka;

7. organu notranjega nadzora ali vodji organizacijske enote predlagati odstranitev z delovnega mesta delavce, ki so bili posredno ali neposredno udeleženi v izrednem dogodku in za katere obstaja verjetnost, da ta izredni dogodek vpliva na njihovo psihično stanje tako, da bi to lahko negativno delovalo na opravljanje železniškega prometa ne glede na odgovornost za nastali izredni dogodek;

8. zbrati in preučiti podatke o psihofizičnem in zdravstvenem stanju delavcev, udeleženih v izrednem dogodku, ob nastopu službe in v službi do nastalega izrednega dogodka ter njihovo predhodno zaposlitev in ugotoviti morebitno prisotnost alkohola ali mamil;

9. preučiti organizacijo dela in način vodenja na delovnem mestu (lokalna navodila, postajni poslovni red, tehnološki proces dela, odredbe šefa postaje ipd.) kakor tudi, ali je organizacija dela skladna z veljavnimi predpisi;

10. zahtevati izdelavo analiz zapisovalnih medijev registriranih naprav;

11. opraviti rekonstrukcijo izrednega dogodka, če je rekonstrukcija potrebna zaradi natančne ugotovitve vzroka;

12. opraviti ogled in preiskavo v čim krajšem času z namenom, da se omogoči čim hitrejši začetek razčiščevalnih del in vzpostavitev prometa;

13. sestaviti poročilo o opravljenem ogledu in ugotovitvah o dejanskem stanju na kraju izrednega dogodka;

14. podati mnenje glede odgovornosti za nastali izredni dogodek.

(4) Preiskava izrednega dogodka se mora končati v najkrajšem času, najkasneje pa v 31 dneh od nastanka. Organizacijske enote, katerih osebje ali sredstva so bila udeležena v izrednem dogodku, morajo v 15 dneh dostaviti preiskovalni komisiji oceno škode in vse drugo gradivo, ki omogoča popolnejšo oceno izrednega dogodka in ugotavljanje odgovornosti delavcev, ki so bili neposredno ali posredno udeleženi v izrednem dogodku.

12. člen

(Komisijsko poročilo o preiskavi)

(1) V 35 dneh od nastanka izrednega dogodka mora preiskovalna komisija predložiti komisijsko poročilo o preiskavi na obrazcu P-31, ki je kot priloga 3 sestavni del tega pravilnika, s preiskovalnim gradivom vsem naslovnikom, katerim je bila poslana pisna prijava izrednega dogodka na obrazcu P-29.

(2) Komisijsko poročilo o preiskavi mora vsebovati uvodni in opisni del, opis posledic izrednega dogodka in sklepni del.

1. Uvodni del mora vsebovati naslednje podatke:

– datum in kraj sestavljanja poročila;

– vrsta izrednega dogodka, datum in kraj, kjer se je zgodil;

– sestava komisije.

2. Opisni del mora biti strnjen in natančen opis izrednega dogodka ter mora vsebovati:

– okoliščine, zaradi katerih je prišlo do izrednega dogodka;

– vrsto in številko vlaka;

– vrsto, število, kraj in lego vlečnih vozil pri vlaku;

– hitrost vožnje, oznako nepoškodovane plombe brzih oziroma oziroma njegovo stanje, analizo registriranih naprav, položaj ravnala in krmila oziroma komandne ročice za pospeševanje in menjanje smeri vožnje ter stanje avtomatskih naprav za kontrolo budnosti;

– sestavo in maso vlaka, PZM in RZM;

– stanje odjemnika toka in voznega omrežja in ali je bila v voznih vodih napetost;

– temperaturo in vreme ter kakšna je bila vidljivost;

– stanje sredstev in naprav, podatke o meritvah, ki so bile opravljene in ugotovljene za določeno vrsto izrednega dogodka;

– osebne podatke za osebe, ki je bilo neposredno udeleženo v izrednem dogodku, njihovo delovno enoto, zdravstveno stanje in psihofizično zmožnost pred nastopom službe, s pregledom časa, prebitega v službi v zadnjih 72 urah, in ali je za ta dela strokovno usposobljeno, in čas zadnjega preverjanja strokovne usposobljenosti.

3. Opis posledic izrednega dogodka mora vsebovati:

– osebne podatke o poškodovanih potnikih ali drugih osebah, pridobljene po določbah zakona o varstvu osebnih podatkov, ali so se ponesrečili po svoji krivdi, krivdi drugih oseb ali zaradi nastalih okoliščin;

– osebne podatke o poškodovanih delavcih, zaposlenih pri upravljavcu in prevoznikih;

– gmotno škodo na progi, objektih, napravah in vozilih, stroške dviganja in drugo;

– gmotno škodo na blagu in drugi lastnini;

– trajanje zastoja v prometu, kateri vlaki in koliko so zamujeni;

– trajanje prekinitev prometa;

– kdaj se je začelo in končalo razčiščevanje posledic izrednega dogodka.

4. Sklepni del mora vsebovati:

– vzrok izrednega dogodka, ki je ugotovljen na podlagi dejstev in okoliščin; če je več vzrokov, je treba navesti vse, s tem da se poudari glavni vzrok;

– mnenje komisije glede odgovornosti, kjer se navedejo osebe, ki so po mnenju komisije odgovorne, ki mora biti utemeljeno na določbah predpisov, s katerimi se ureja opravljanje službe, ali na pravnem predpisu, ki je obvezen za osebe in ga je treba kot takega navesti;

– posebne ugotovitve, kjer je treba navesti posebne okoliščine in stanje, kar je ugotovila komisija pri preučevanju organizacije dela in načina vodenja na delovnem mestu (lokalna navodila, postajni poslovni red, tehnološki proces dela in podobno), ali se organizacija dela opravlja skladno z veljavnimi predpisi in tehnične pomanjkljivosti sredstev, zaradi katerih se nezgode ponavljajo ali se lahko ponovijo; poleg tega je treba še navesti konkretne predloge in ukrepe, ki jih je treba sprejeti v določenem primeru, kot tudi mnenje o ukrepih za preprečevanje novih nezgod.

(3) Preiskovalna komisija na podlagi ugotovitev lahko zahteva poučevanje osebja ali predlaga tehnične rešitve.

(4) Poročilo o preiskavi morajo podpisati predsednik in vsi člani komisije.

(5) Vsak član komisije ima pravico, da poda ločeno mnenje o izrednem dogodku, če se ne strinja z drugimi člani glede ugotovljenega sklepa komisije ali delov v komisijskem poročilu.

(6) Ločeno mnenje posameznih članov komisije se mora navesti v nadaljevanju poročila o preiskavi, in to pod podpisi članov komisije.

(7) Član komisije, ki daje ločeno mnenje, mora natančno navesti dejstva in razloge, na katere opira svoje ločeno mnenje, in mora to podpisati.

(8) Poročilu je treba priložiti izjave udeleženih v nezgodi in vse zapisnike o rezultatih opravljenih meritev na vozniških sredstvih in progi, zapisnike o reprodukciji vseh registriranih podatkov in pogovorov kakor tudi skice, fotografije ali filme izrednega dogodka.

13. člen

(Rekonstrukcija nezgode)

(1) Kadar se morajo razjasniti ali kadar je potrebno preveriti prikazana dejstva v izrednem dogodku, se izvede rekonstrukcija.

(2) Pri rekonstrukciji izrednega dogodka je treba skrbeti za naslednje:

1. da jo opravlja preiskovalna komisija, ki je sodelovala pri ogledu in preiskavi;

2. da so na kraju dogodka prisotni železniški delavci, ki so bili udeleženi v izrednem dogodku in so potrebni za izvedbo rekonstrukcije;

3. da se rekonstrukcija opravi ob enakem času pod čimbolj podobnimi pogoji, v katerih se je izredni dogodek zgodil;

4. da je vlak v enaki sestavi, signalnovarnostna sredstva in druge naprave pa v enakem položaju, kot so bile pred izrednim dogodkom;

5. da bi rekonstrukcija dala neizpodbitne dokaze o vzrokih nastanka izrednega dogodka, jo je po potrebi treba ponoviti.

(3) O rekonstrukciji je treba narediti zapisnik, ki sestoji iz treh delov, in sicer:

1. uvodnega dela, ki mora vsebovati:

– službeno mesto oziroma kilometrsko lego kraja in dan ter čas, kjer se je izvajala rekonstrukcija;

– člane komisije (osebe, ki izvajajo rekonstrukcijo);

– navzoče osebe, ki so bile udeležene v izrednem dogodku;

– vremenske razmere in temperaturo (jasno, oblačno, dež, veter, megla ipd.);

– sestavo vlaka, dajanje signalnih znakov in stanje signalnovarnostnih naprav, sredstev in drugih naprav;

2. opisnega dela, ki mora vsebovati celoten opis rekonstrukcije;

3. sklepnega dela, ki mora vsebovati ugotovitve, ki so bile ugotovljene pri rekonstrukciji.

(4) Zapisnik o rekonstrukciji podpišejo člani komisije, ki izvajajo rekonstrukcijo, in navzoče osebe, ki so bile udeležene v izrednem dogodku.

14. člen

(Posebne pravice preiskovalne komisije)

Preiskovalna komisija lahko izpraša vse, za katere domneva, da lahko zagotovijo informacije, ki so pomembne za preiskavo, ter lahko zadrži in prouči predmete, dokumente, zapise in v računalniku shranjene podatke, ki so po mnenju komisije pomembni za preiskavo, pri čemer imajo člani komisije naslednje pravice:

1. takojšnjega prostega pristopa na kraj nezgode in do vozil, njihovih delov, tovarov, razbitin, vstopa na zemljišče in objekte;

2. takojšnje odreditve zadržanja dokazov in nadzora nad odstranjevanjem ostankov ali delov vozil za potrebe preiskave;

3. takojšnjega odvzema zapisovalnega medija registriranih naprav na vozilih in drugih napravah za potrebe analiz preiskave;

4. opraviti razgovor s pričami in udeleženci, brez odločbe sodišča, čeprav so v bolniški oskrbi, v soglasju z zdravnikom;

5. dobiti na razpolago katero koli informacijo ali zapis, ki ga imajo lastnik, upravljavec in prevozniki ali proizvajalec sredstev, ki so bila udeležena v izrednem dogodku.

VI. EVIDENTIRANJE, STATISTIČNO SPREMLJANJE IN OBJAVLJANJE PODATKOV O IZREDNIH DOGODKIH

15. člen

(Evidentiranje podatkov o izrednih dogodkih)

(1) Šef postaje shrani za vsak izredni dogodek izvod izpolnjenega obrazca P-29 "Prijava izrednega dogodka" na postaji po kronološkem vrstnem redu.

(2) Služba za obrambne zadeve, zaščito in varnost dobi pisno prijavo o izrednem dogodku (P-29) in komisijsko poročilo o preiskavi (P-31), ali so bile v izrednem dogodku udeležene vojaške osebe ali pošiljke in v vseh primerih namernega poškodovanja vozniških sredstev, naprav in sredstev infrastrukture ali namernega ogrožanja varnosti prometa ter v vseh primerih agresije in vandalizma, ki jih uporablja za nadaljnjo obravnavo.

(3) Organ za notranji nadzor pri upravljavcu in/ali prevoznikih mora na podlagi prejetih pisnih prijav o izrednih dogodkih (P-29) in komisijskega poročila o preiskavi (P-31) voditi evidenco o izrednih dogodkih v evidenčni knjigi. Obrazec evidenčna knjiga (P-30) je kot priloga 2 sestavni del tega pravilnika.

16. člen

(Statistično spremljanje podatkov o izrednih dogodkih)

(1) Organ za notranji nadzor pri upravljavcu in prevoznikih mora statistično spremljati podatke o izrednih dogodkih ločeno za nesreče in ločeno za nezgode ter ločeno po odgovornosti delavcev upravljavca ali prevoznikov, potnikov ali tretjih oseb.

(2) Statistično je treba voditi nesreče glede na:

1. mrtve osebe:

– mrtvi delavci upravljavca (prevoznika),

– mrtvi potniki,

– mrtve druge osebe;

2. huje poškodovane osebe:

– huje poškodovane osebe upravljavca (prevoznika),

– huje poškodovani potniki,

– huje poškodovane druge osebe;

3. gmotno škodo, večjo kot 10.000 EUR;

4. prekinitev železniškega prometa več kot 6 ur;

5. trčenje vlakov;

6. nalet vlaka;

7. oplazenje vlaka;

8. iztirjenje vlaka.

(3) Statistično je treba voditi nezgode glede na:

1. lažje poškodovane osebe:

– lažje poškodovane osebe upravljavca (prevoznika),

– lažje poškodovane potnike,

– lažje poškodovane druge osebe;

2. gmotno škodo, večjo kot 5.000 EUR in manjšo od 10.000 EUR;

3. prekinitev železniškega prometa več kot eno uro in manj kot 6 ur;

4. preprečeno trčenje vlakov,

5. preprečen nalet vlaka;
 6. prevoz vlaka skozi postajo ali postajališče, kjer ima po voznem redu ali nalogu postanek;
 7. prevoz vlaka ali progovnega vozila mimo signala, ki prepoveduje nadaljnjo vožnjo, vozna pot pa ni bila zavarovana;
 8. iztirjenje pri premiku;
 9. nalet in oplaženje pri premiku, kadar naleti ali oplazi eno ali več vozil pri premiku kamor koli, razen na vlak;
 10. požar in eksplozijo na vlaku, vozilih in objektih infrastrukture, pri katerem je ogrožen železniški promet;
 11. trčenja, oplaženja, nalete in iztirjenja progovnih vozil;
 12. prevoz vlaka ali progovnega vozila preko nivojskega prehoda, na katerem se promet zavaruje z napravami za zavarovanje prometa, če promet na nivojskem prehodu ni zavarovan s temi napravami ali fizično;
 13. strganje vlaka;
 14. okvaro zračne zavore pri vlaku med vožnjo;
 15. prekoračitev predpisane hitrosti.
- (4) Organ za notranji nadzor pri upravljavcu in prevoznikih mora za Mednarodno železniško zvezo statistično voditi podatke izrednih dogodkov, tako kot jih ti predpišejo.

17. člen

(Objavljanje statističnih podatkov
o izrednih dogodkih)

- (1) Organ notranjega nadzora pri upravljavcu in prevoznikih mora na podlagi evidence izdelati mesečno in letno poročilo o izrednih dogodkih.
- (2) Organ notranjega nadzora pri upravljavcu in prevoznikih mora poslati mesečno in letno poročilo o izrednih dogodkih kot obvestilo organizacijskim enotam upravljavca in prevoznikov, katerim to služi za obravnavo in poučevanje izvršilnega železniškega osebja s ciljem izogibanja vzrokom, ki so privedli do izrednih dogodkov.
- (3) Organ notranjega nadzora pri upravljavcu in prevoznikih mora poslati mesečno in letno poročilo o izrednih dogodkih na:
 1. Ministrstvo za promet;
 2. Prometni inšpektorat Republike Slovenije;
 3. Inšpektorat Republike Slovenije za delo;
 4. Generalno policijsko upravo Republike Slovenije;
 5. Direkcijo za železniški promet.

VII. MOTNJE

18. člen

(Motnje)

- (1) Motnje so dogodki ali vrsta dogodkov v železniškem prometu, ki posledično ne dosežejo nobenega merila za nesrečo ali nezgodo, zaradi katerih pa bi lahko nastalo ogrožanje varnosti v železniškem prometu. Motnje niso izredni dogodki.
- (2) Železniški promet je ogrožen takrat, ko bi posledica motnje lahko privedla do izrednega dogodka.
- (3) Železniški promet je pri motnjah oviran takrat, ko je promet prekinjen do ene ure oziroma je treba vožnje vlakov opravljati po drugem tiru.

19. člen

(Obveščanje o motnjah)

- (1) O vsaki motnji je treba obvestiti progovnega prometnika oziroma prometnika. Obvestilo odda železniški delavec, ki je bil v dogodku udeležen ali je motnjo opazil.

Progovni prometnik oziroma prometnik mora o motnji po telekomunikacijskih sredstvih ali ustno obvestiti odgovornega delavca vzdrževalca, ki je dolžan motnjo odpraviti. Progovni prometnik oziroma prometnik mora poleg oddanega sporočila storiti še naslednje:

1. motnje, nastale na elementih signalnovarnostnih naprav, mora vpisati v beležnico nepravilnosti na signalnovarnostnih napravah in mora izpolniti obrazec za pisno prijavo napak;
 2. za motnje, nastale na drugih napravah, mora napisati pisno poročilo na obrazcu P-9, ki je v prilogi prometnega pravilnika;
 3. o motnjah, ki jih povzročijo druge osebe, mora obvestiti pristojno policijsko postajo in svojemu nadrejenemu napisati pisno poročilo, ki mora vsebovati izčrpen opis dogodka in čimveč podatkov o storilcu oziroma storilcih.
- (2) Motnje, ki nastanejo na vlečnih vozilih, vpiše strojevodja v knjigo izrednosti.

20. člen

(Preiskave motenj)

- (1) Vsako motnjo je treba odpraviti in ugotoviti vzrok nastanka. Vzrok nastanka motnje ugotavljajo vzdrževalci določenih naprav. Vzroke motenj na signalnovarnostnih napravah vpišejo v beležnico nepravilnosti na signalnovarnostnih napravah.
- (2) Če se enaka motnja pojavi petkrat pri isti napravi v času 30 dni, mora upravljavec ali prevoznik opraviti izredni tehnični pregled, ugotoviti vzrok motnje in ga odpraviti ter o tem poročati.

21. člen

(Evidentiranje in statistično spremljanje motenj)

- (1) Upravljavec in prevozniki morajo o motnjah voditi evidenco, kje in kdaj je motnja nastala, na katerem sredstvu je nastala, vzrok nastanka in čas odprave motnje.
- (2) Zbrane podatke o motnjah odgovorni delavci posredujejo organu notranjega nadzora upravljavca in prevoznikov, ki morajo sestaviti mesečna in letna poročila. Mesečna in letna poročila o motnjah morajo poslati Prometnem inšpektoratu Republike Slovenije, Direkciji za železniški promet in organizacijskim enotam upravljavca in prevoznikov.

VIII. PREHODNI IN KONČNI DOLOČBI

22. člen

Pred začetkom uporabe tega pravilnika morajo biti izvršilni železniški delavci seznanjeni z njegovo vsebino. To poznavanje je treba preveriti na način, ki ga določa pravilnik o strokovni usposobljenosti izvršilnih železniških delavcev.

23. člen

- (1) Ta pravilnik začne veljati 14. decembra 2003.
- (2) Z dnem uveljavitve tega pravilnika se preneha uporabljati navodilo za ravnanje ob izrednih dogodkih 79 (SLG SJŽ, št. 3/85, 11/87, 1/89 in 15/89) in navodilo za obveščanje o izrednih dogodkih v ŽG Ljubljana (SOB ŽG, št. XXX/1988).

Št. 2610-23/2002/3-0503

Ljubljana, dne 4. decembra 2002.

Minister
za promet
Jakob Presečnik l. r.

Priloga 1

P-29

Prijava izrednega dogodka

Dne 20 leta, v (na)

se je ob uri min zgodilo naslednje:

..... 20 leta
(Žig in datum)

Šef enote:

Pripomba:

V prijavo o izrednem dogodku se vpišejo podatki o vrsti, kraju in času izrednega dogodka, opis in vzrok izrednega dogodka, številka vlaka in vlečnega vozila, železniški delavci, ki so sodelovali pri opravljanju prometa ob izrednem dogodku, število mrtvih, huje in laže ranjenih oseb, približna ocena gmotne škode, predvidena dolžina prekinitve prometa, vremenske razmere, potrebna sredstva za odstranjevanje in nudenje pomoči ponesrečenim, ali je prišlo do zaprtja sosednjih tirov, sprejeti ukrepi in komu je bila poslana prijava.

Priloga 2

Zaradi pregleda nad izrednimi dogodki se po posameznih organizacijskih enotah vodi Evidenčna knjiga izrednih dogodkov P-80. Kratice v posameznih rubrikah pomenijo:

ZAP. ŠT.	Zaporedna številka izrednega dogodka
ODG.	Odgovornost za izredni dogodek
VRID	Vrsta izrednega dogodka
VZID	Vzrok za izredni dogodek
TEMP.	Temperatura zraka ob nastanku dogodka
DATUM	Datum nastanka dogodka
ČAS	Čas nastanka dogodka
VREME	Vreme v času dogodka
VIDLJIVOST	Vidljivost v času dogodka
KRAJ	Kraj izrednega dogodka
(KM-LEGA)	Kilometrsko lega dogodka
ŠIFRA	Šifra postaje iz EPR 180
OPIS DOGODKA	Opis dogodka
VZROK	Opis vzroka dogodka
M	Mrtvi v dogodku
P	Potniki
Ž	Železniški delavci
D	Drugi
R	Ranjeni v dogodku
P	Potniki
Ž	Železniški delavci
D	Drugi
P.P.	Prekinitev prometa v minutah
C. vozila	Število poškodovanih cestnih vozil
ŠKODA	Škoda v izrednem dogodku v SIT
ODGOVORNI	Ime in priimek odgovornih oseb
DELOVNO MESTO	Delovno mesto odgovornega (samo za železniške delavce)
ORG.	Organizacijska enota odgovornega
UKR.	Sprejeti ukrepi proti odgovornim
DAT. ZAKLJ.	Datum zaključka izrednega dogodka
OPOMBE	Opombe

Priloga 3

UDELEŽENO OSEBJE:

.....
.....
.....
.....

Delavci imajo opravljene strokovne izpite, roki zdravniških pregledov niso potekali, čas zaposlitve ni bil prekoračen. Dokumentacijo hrani

PODATKI O VLEČNIH VOZILIH:

.....
.....

POSLEDICE IZREDNEGA DOGODKA:

.....
.....
.....
.....

MATERIALNA ŠKODA:

.....
.....
.....

Skupaj.....SIT

OVIRE V PROMETU:

.....
.....
.....

VZROK IZREDNEGA DOGODKA:

.....
.....
.....
.....

Priloga 3

MNENJE KOMISIJE GLEDE ODGOVORNOSTI:

Na podlagi preverjenih dejstev in okoliščin, ugotovljenih pri ogledu in preiskavi, je komisija mnenja, da je za

 odgovoren:.....

POSEBNE UGOTOVITVE:

.....

ČLANI KOMISIJE:

1.
2.
3.
4.
5.

LOČENA MNENJA:

.....

Podpisi članov komisije, ki imajo ločena mnenja:

Priloga 4

POSREDOVANJE INFORMACIJ V PRIMERU ŽELEZNIŠKE NESREČE

IZPOLNJUJE:

VRSTA OGROŽENOSTI:

zaradi nesreče vlaka:
potniškega
tovornega
zaradi tovora (nevarnih snovi na vlaku):
navedi: _____

zaradi naravne nesreče:
navedi: _____

OBLIKA OGROŽENOSTI:

trčenje vlakov
nalet vlaka
iztirjenje vlaka
požar na vlaku ali okolici
eksplozija na vlaku
poškodbe na progi (kamenje, plaz ipd.)

KRAJ NESREČE:

ČAS NESREČE:

ŠTEVILO UDELEŽENCEV ŽELEZNIŠKE NESREČE:

POSLEDICE NESREČE:

IZVEDENI UKREPI:

POTREBNI POMOČI:

Podpis

5322. Pravilnik o postopkih vzorčenja in analitskih metodah za določanje vsebnosti aflatoksinov in ohratoksina A v živilih

Na podlagi petega odstavka 16. člena zakona o zdravstveni ustreznosti živil in izdelkov ter snovi, ki prihajajo v stik z živilo (Uradni list RS, št. 52/00 in 42/02), izdajata minister za zdravje in minister za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano

PRAVILNIK
o postopkih vzorčenja in analitskih metodah za
določanje vsebnosti aflatoksinov in ohratoksina
A v živilih

1. člen

Ta pravilnik določa postopke vzorčenja živil in analitske metode, vključno s pripravo vzorca, s katerimi se določa vsebnost aflatoksinov in ohratoksina A v živilih pri opravljanju uradnega nadzora.

2. člen

Postopki vzorčenja morajo biti v skladu z zahtevami iz Priloge 1, ki je sestavni del tega pravilnika.

Analitske metode morajo biti v skladu z zahtevami iz Priloge 2, ki je sestavni del tega pravilnika.

3. člen

Ta pravilnik začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 0220-27/2002

Ljubljana, dne 8. novembra 2002

prof. dr. Dušan Keber, dr. med. l. r.Minister
za zdravje**mag. Franc But, univ. dipl. inž. l. r.**Minister
za kmetijstvo,
gozdarstvo in prehrano**PRILOGA I**

POSTOPKI VZORČENJA ZA URADNI NADZOR
VSEBNOSTI AFLATOKSINOV IN OHRATOKSINA A V
NEKATERIH ŽIVILIH

1. Namen in obseg

Vzorčenje živil, ki je namenjeno ugotavljanju vsebnosti aflatoksinov in ohratoksina A, mora potekati v skladu s spodaj predpisanimi metodami.

Po teh postopkih pridobljeni sestavljeni vzorci in laboratorijski vzorci reprezentativno predstavljajo celotno pošiljko živila.

Skladnost z zgornjimi mejnimi vrednostmi (v nadaljnjem besedilu: ZMV) aflatoksinov in ohratoksina A v živilih, predpisanimi s posebnim predpisom, se določa v laboratorijskih vzorcih.

2. Definicije

Pošiljka	celokupna količina živila, ki je prispela istočasno in ima enake lastnosti (vsaj po enem kriteriju), kot so npr.: poreklo oziroma proizvajalec, sorta oziroma vrsta, dobavitelj, embalažni material, oznake.
----------	--

Podpošiljka	Prepoznaven del večje pošiljke, v katerem se izvaja vzorčenje. Vsaka podpošiljka mora biti fizično ločena od preostalega dela pošiljke in prepoznavna.
Posamezni vzorec	(v nadaljnjem besedilu: vzorec) najmanjši vzeti del celotne količine serije pošiljke ali podpošiljke
Sestavljeni vzorec:	vzorec sestavljen iz več posameznih vzorcev, odvzetih iz pošiljke ali podpošiljke
Laboratorijski vzorec	vzorec, poslan na analizo v laboratorij

3. Splošne določbe:**3.1 Osebe**

Vzorčenje izvajata zdravstveni inšpektor in uradni veterinar, v skladu s svojimi pristojnostmi.

3.2 Material za vzorčenje

Vsaka pošiljka, namenjena pregledu, mora biti vzorčena posebej

V skladu s 4. točko te priloge, je potrebno velike pošiljke razdeliti v podpošiljke in jih vzorčiti ločeno.

3.3 Ukrepi, ki jih je potrebno upoštevati

Med vzorčenjem in pripravo laboratorijskih vzorcev je potrebno paziti, da ne pride do sprememb, ki bi lahko vplivale na vsebnost aflatoksinov ali vsebnost ohratoksina A v vzorcih, na analitsko določitev ali ki bi lahko povzročile nerepresentativnost vzorcev.

3.4 Vzorci

Če je le mogoče, je potrebno vzorce odvzeti na različnih mestih, razporejenih po celotni pošiljki ali podpošiljki. Odstopanja od tega postopka je potrebno zapisati v zapisniku v skladu s 3.7 točko te priloge.

3.5. Priprava sestavljenega vzorca in laboratorijskih vzorcev

Sestavljeni vzorec se dobi, če se združijo in homogenizirajo vzorci. Sestavljeni vzorec se mora razdeliti na enakovredne laboratorijske vzorce v skladu s 4. točko te priloge.

S premešanjem se zagotovi, da vsak laboratorijski vzorec reprezentativno predstavlja celotno pošiljko ali podpošiljko.

3.6. Shranjevanje in prevoz laboratorijskih vzorcev

Vsak laboratorijski vzorec je potrebno hraniti v primerni embalaži, ki varuje vzorec pred vsakršno kontaminacijo in poškodbami med transportom in skladiščenjem, ki bi lahko povzročile spremembe v sestavi vzorca.

3.7. Zapiranje in označevanje laboratorijskih vzorcev

Vsak odvzet vzorec se zapečati na mestu vzorčenja in označi v skladu s postopkom izvajanja uradnega nadzora.

O vsakem vzorčenju je treba napisati zapisnik, ki omogoča nedvoumno prepoznavanje vsake pošiljke, ter navaja datum in kraj vzorčenja z vsemi dodatnimi informacijami, ki bi lahko bile v pomoč analitiku.

4. Posebne določbe

4.1. Posebne določbe, ki veljajo za metode vzorčenja za določanje vsebnosti aflatoksinov v živilih

4.1.1. Različne vrste pošiljk

Živila se lahko dajejo v promet v razsutem stanju, v posodah, zabojih ali posamezni embalaži (vrečke, vreče, embalaža za prodajo na drobno).

Navedeni postopek vzorčenja se lahko uporablja za vse različne oblike, v katerih se blago daje v promet.

Ne glede na točke 4.1.4 do 4.1.9 te priloge, se za vzorčenje pošiljk, ki se tržijo v posamezni embalaži (vrečke, vreče, embalaža za prodajo na drobno itd.) kot priporočilo lahko uporablja naslednja formula:

Pogostnost vzorčenja (SF)=(masa pošiljke * masa vzorca)/(masa sestavljenega vzorca * masa posamezne/ga embalaže/zavitka).

– masa je v kg;

– Pogostnost vzorčenja (SF) je vsaka n-ta vrečka ali vreča, iz katere je treba vzeti vzorec (decimalke je treba zaokrožiti na najbližje celo število).

4.1.2. Masa vzorca

Masa vzorca znaša za aflatoksine približno 300 gramov, razen če v točkah 4.1.4. do 4.1.9. te priloge ni drugače določeno. Če gre za pošiljke, sestavljene iz zavitev za prodajo na drobno, je masa vzorca odvisna od mase zavitka za prodajo na drobno.

4.1.3. Število posameznih vzorcev za serije, ki tehtajo manj kot 15 ton

Število posameznih vzorcev, ki jih je potrebno odvzeti, je odvisno od mase pošiljke, pri čemer je najmanjše število 10 in največje 100, razen če v točkah 4.1.4. do 4.1.9. točki te priloge ni drugače določeno.

Številke v naslednji preglednici se lahko uporabijo za določanje števila odvzetih vzorcev.

Tabela 1: Število odvzetih vzorcev glede na maso pošiljke

Masa pošiljke (v tonah)	Število vzorcev
≤ 0.1	10
> 0.1 – ≤ 0.2	15
> 0.2 – ≤ 0.5	20
> 0.5 – ≤ 1.0	30
> 1.0 – ≤ 2.0	40
> 2.0 – ≤ 5.0	60
> 5.0 – ≤ 10.0	80
> 10.0 – ≤ 15.0	100

4.1.4. Splošen pregled postopka vzorčenja za zemeljske oreščke, oreščke, suho sadje in žita.

Tabela 2: Razdelitev pošilk na podpošiljke glede na vrsto proizvoda in maso pošiljke

Proizvod	Masa pošiljke (v tonah)	Masa ali število podpošilk	Število vzorcev	Masa sestavljenega vzorca (v kilogramih)
Suhe fige in druge vrste suhega sadja	≥ 15 < 15	15–30 ton	100 10–100 (*)	30 ≤ 30
Zemeljski oreščki, pistacije, brazilski oreščki in druge vrste oreškov	≥ 500 > 125 in < 500 ≥ 15 in ≤ 125 < 15	100 ton 5 podserij 25 ton –	100 100 100 10 – 100 (*)	30 30 30 ≤ 30
Žita	≥ 1500 >300 in <1500 ≥ 50 in ≤ 300 < 50	500 ton 3 podserije 100 ton –	100 100 100 10–100 (*)	30 30 30 1–10

(*) odvisno od mase serije – glej točko 4.1.3. ali 4.1.6. te priloge.

4.1.5. Zemeljski oreščki, pistacije in brazilski oreščki, suhe fige in žita (pošiljke $e \geq 50$ ton)

4.1.5.1. Postopek vzorčenja

Vsako pošiljko, ki se lahko fizično loči, je potrebno razdeliti v podpošiljke v skladu s Tabelo 2 iz točke 4.1.4 te priloge:

- upošteva dejstvo, da masa pošiljke ni vedno natančen mnogokratnik mase podpošiljke, lahko masa podpošiljke preseže omenjeno maso za največ 20%,
- vsako podpošiljko je potrebno vzorčiti ločeno,
- število posameznih vzorcev: 100,
- če tehta pošiljka manj kot 15 ton, je število odvzetih vzorcev odvisno od mase pošiljke, pri čemer je najmanjše število 10 in največje 100 (glej točko 4.1.3.),
- masa sestavljenega vzorca = 30 kg, vzorec pred mletjem (drobljenjem) se temeljito premeša in razdeli na tri enakovredne vzorce mase 10 kg (delitev na tri vzorce ni potrebna za zemeljske oreščke, oreščke in suho sadje, ki so namenjeni za nadaljnje sortiranje ali druge vrste fizikalne obdelave, če naprava za homogenizacijo omogoča istočasno mletje 30 kilogramskega vzorca).

V primerih, ko tehta sestavljeni vzorec manj kot 10 kg, se ne sme razdeliti na tri vzorce:

- laboratorijski vzorec: vzorec, ki tehta 10 kg (vsak vzorec mora biti posebno drobno zmlet (zdrobljen) in temeljito premešan, da je dosežena popolna homogenost vzorca),
- če metode vzorčenja ni mogoče izvesti na zgoraj opisani način (npr. zaradi poškodb pošiljke, ki jih je povzročila določena vrsta embalaže, načina transporta itd.), se lahko uporabijo alternativne metode vzorčenja. Alternativna metoda mora biti čim bolj reprezentativna in v celoti dokumentirana.

4.1.5.2. Sprejemljivost pošiljke ali podpošiljke:

a) za zemeljske oreščke, oreščke in suho sadje, namenjene sortiranju ali drugim vrstam fizikalne obdelave:

- sprejemljiva, če vsebnost aflatoksinov v sestavljenem vzorcu ali povprečna vrednost aflatoksinov v vzorcih ne presega zgornjo mejno vrednost (ZMV), določeno s posebnim predpisom,
- nesprejemljiva (zavrnjena), če vsebnost aflatoksinov v sestavljenem vzorcu ali povprečna vrednost aflatoksinov v vzorcih presega zgornjo mejno vrednost (ZMV), določeno s posebnim predpisom;

b) za zemeljske oreščke, oreščke, suho sadje in žita, namenjena za prehranske namene:

- sprejemljiva, če vsebnost aflatoksinov v nobenem vzorcu ne presega zgornje mejne vrednosti (ZMV), določene s posebnim predpisom,
- nesprejemljiva (zavrnjena), če vsebnost aflatoksinov v enem ali več vzorcih presega zgornjo mejno vrednost (ZMV), določeno s posebnim predpisom;

c) če tehta sestavljeni vzorec manj kot 10 kg:

- sprejemljiva, če vsebnost aflatoksinov v sestavljenem vzorcu ne presega zgornje mejne vrednosti (ZMV), določene s posebnim predpisom,
- nesprejemljiva (zavrnjena), če vsebnost aflatoksinov v sestavljenem vzorcu presega zgornjo mejno vrednost (ZMV), določeno s posebnim predpisom.

4.1.6. Oreščki, razen zemeljskih oreščkov, pistacij in brazilskih oreščkov, suho sadje, razen suhih fig, žita (pošiljke, ki tehtajo manj kot 50 ton)

4.1.6.1. Način vzorčenja

Za te proizvode se lahko uporabi način vzorčenja, predpisan v točki 4.1.5.1. te priloge. Kadar je pogostnost kontaminacije zelo majhna in pri novjših oblikah embalaže, v katerih se ti proizvodi tržijo, se lahko uporabijo tudi preprostejše metode vzorčenja.

Pri pošiljkah žit, ki tehtajo manj kot 50 ton, se odvzame, glede na maso pošiljke, 10 do 100 vzorcev, od katerih tehta vsak po 100 gramov. Sestavljeni vzorci tehtajo od 1 do 10 kg.

Številke v Tabeli 3 te točke se lahko uporabijo za določitev števila odvzetih vzorcev.

Tabela 3: Število vzorcev, odvzetih glede na maso pošiljke žit:

Masa pošiljke (v tonah)	Število posameznih vzorcev
≤ 1	10
$> 1 - \leq 3$	20
$> 3 - \leq 10$	40
$> 10 - \leq 20$	60
$> 20 - \leq 50$	100

4.1.6.2. Sprejemljivost serije

(glej točko 4.1.5.2.)

4.1.7. Mleko

4.1.7.1. Postopek vzorčenja:

Vzorčenje poteka v skladu s predpisom, ki ureja analize metode in metode preskušanja surovega mleka in toplotno obdelanega mleka.

Število posameznih vzorcev: najmanj 5.

Masa sestavljenega vzorca: najmanj 0,5 kg ali litra.

4.1.7.2. Sprejemljivost pošiljke ali podpošiljke:

- sprejemljiva, če vsebnost aflatoksinov v sestavljenem vzorcu ne presega zgornje mejne vrednosti (ZMV), določene s posebnim predpisom,
- nesprejemljiva (zavrnjena), če vsebnost aflatoksinov v sestavljenem vzorcu presega zgornjo mejno vrednost (ZMV), določeno s posebnim predpisom.

4.1.8. Predelani proizvodi in sestavljena živila

4.1.8.1. Mlečni izdelki

4.1.8.1.1. Postopek vzorčenja:

Vzorčenje poteka v skladu s predpisom, ki ureja metode vzorčenja za kemijske analize spremljanja in nadzora predelanih mlečnih izdelkov.

Število posameznih vzorcev: najmanj 5.

Za druge mlečne izdelke se uporablja enakovredna metoda vzorčenja;

4.1.8.1.2. Sprejemljivost pošiljke ali podpošiljke:

- sprejemljiva, če vsebnost aflatoksinov v sestavljenem vzorcu ne presega zgornje mejne vrednosti (ZMV), določene s posebnim predpisom,
- nesprejemljiva (zavrnjena), če vsebnost aflatoksinov v sestavljenem vzorcu presega zgornjo mejno vrednost (ZMV), določeno s posebnim predpisom;

4.1.8.2. Drugi predelani proizvodi z zelo majhno maso delcev, npr. moka, figova pasta, arašidovo maslo (homogena porazdelitev kontaminacije z aflatoksini)

4.1.8.2.1. Postopek vzorčenja:

- število posameznih vzorcev: 100. Za pošiljke, ki tehtajo manj kot 50 ton, je število posameznih vzorcev od 10 do 100, odvisno od mase pošiljke (točka 4.1.6.1 Tabele 3. te priloge),

– teža posameznega vzorca znaša približno 100 gramov. V primeru pošiljke, ki je pakirana v maloprodajni embalaži, je masa posameznega vzorca odvisna od mase maloprodajne embalaže,

– sestavljeni vzorec, ki tehta 1 do 10 kg, mora biti temeljito premešan tako, da je zagotovljena homogenost vzorca;

4.1.8.2.2. Število vzorcev, ki jih je potrebno odvzeti:

– število sestavljenih vzorcev, ki jih je potrebno odvzeti, je odvisno od mase pošiljke. Delitev večjih pošiljk na

podpošiljke se opravi, kot je predpisano za žita v točki 4.1.5. te priloge,

– vsako podpošiljko je potrebno vzorčiti ločeno;

4.1.8.2.3. Sprejemljivost pošiljke ali podpošiljke:

– sprejemljiva, če vsebnost aflatoksinov v sestavljenem vzorcu ne presega zgornje mejne vrednosti (ZMV), določene s posebnim predpisom,

– nesprejemljiva (zavrnjena), če vsebnost aflatoksinov v sestavljenem vzorcu presega zgornjo mejno vrednost (ZMV), določeno s posebnim predpisom.

4.1.9. Drugi predelani proizvodi z relativno velikimi delci (heterogena porazdelitev kontaminacije z aflatoksini)

Postopek vzorčenja in sprejemljivost je enaka, kot je določeno v točkah 4.1.5. in 4.1.6. te priloge za nepredelane kmetijske proizvode.

4.2. Posebne določbe, ki veljajo za metode vzorčenja za določanje vsebnosti ohratoksina A v živilih

4.2.1. Različne vrste pošiljk

Živila se lahko dajejo v promet v razsutem stanju, v posodah, zabojih ali posameznih embalažnih enotah (vrečah, maloprodajni embalaži itd.).

Metoda vzorčenja se lahko uporablja za vse različne oblike, v katerih se živila tržijo.

Ne glede na točke 4.2.3., 4.2.4. in 4.2.5. te priloge, se za vzorčenje pošiljk, ki se tržijo v posamezni embalaži (vrečke, vreče, embalaža za prodajo na drobno itd.) kot priporočilo lahko uporablja naslednja formula:

pogostnost vzorčenja (SF)=(masa pošiljke * masa vzorca)/(masa sestavljenega vzorca * masa posamezne/ga embalaže/zavitka):

– masa je v kg;

– Pogostnost vzorčenja (SF) je vsaka n-ta vrečka ali vreča, iz katere je treba vzeti vzorec (decimalke je treba zaokrožiti na najbližje celo število).

4.2.2. Masa sestavljenega vzorca

Masa posameznega vzorca mora biti približno 100 gramov, če ni v tej prilogi drugače določeno. Če gre za pošiljke, sestavljene iz embalažnih enot, namenjenih prodaji na drobno, je masa posameznega vzorca odvisna od mase embalažne enote, namenjene za prodajo na drobno.

4.2.3. Splošni pregled postopka vzorčenja za žita in sušene sadeže vinske trte

Tabela1: Razdelitev pošiljk v podpošiljke glede na proizvod in maso pošiljke

Živilo	Masa pošiljke (tone)	Masa ali število podpošiljke	Število vzorcev	Sestavljen vzorec-masa (kg)
Žita in žitni proizvodi	≥1500	500 TON	100	10
	> 300 in < 1500	3 podpošiljke	100	10
	≥50 in ≤ 300	100 ton	100	10
	< 50	–	10–100 ⁽¹⁾	10
Sušeni sadeži vinske trte (korinte, rozine, sultane)	≥15	15–30 TON	100	10
	< 15		10–100 ⁽²⁾	1–10

Odvisno od mase pošiljke – glej Tabelo 2 iz točke 4.1

Odvisno od mase pošiljke – glej Tabelo 3 iz točke 4.1

4.2.4. Žita in žitni proizvodi (pošiljke ≥ 50 ton) in sušeni sadeži vinske trte (pošiljke ≥ 15 ton)

4.2.4.1. Postopek vzorčenja

Če je podpošiljke mogoče fizično ločiti, je treba vsako pošiljko razdeliti na podpošiljke po Tabeli 1 iz prejšnje točke. Ob upoštevanju, da masa pošiljke ni vedno natančen večkratnik mase podpošiljk, masa podpošiljke lahko presega navedeno maso za največ 20%.

Vsako podpošiljko je treba vzorčiti ločeno.

Število posameznih vzorcev: 100. Če gre za pošiljke žita pod 50 ton in pošiljke sušenih sadežev vinske trte pod 15 ton, glej točko 4.2.5. te priloge. Masa sestavljenega vzorca = 10 kg.

Če metode vzorčenja ni mogoče izvesti na zgoraj opisani način (n.pr. poškodbe pošiljke, ki jih je povzročila določena vrsta embalaže, način transporta itd.) se lahko uporabi alternativna metoda vzorčenja. Alternativna metoda mora biti kar najbolj reprezentativna in v celoti dokumentirana.

4.2.5. Žita in žitni proizvodi (pošiljke < 50 ton) in suhi sadeži vinske trte (pošiljke < 15 ton)

4.2.5.1. Postopek vzorčenja

Za pošiljke žit pod 50 ton in za sušene sadeže vinske trte pod 15 ton, je treba uporabiti metodo vzorčenja glede na maso pošiljke z 10 do 100 vzorcev, ki se združijo v sestavljen vzorec 1 do 10 kg.

Številke v tabeli 2 spodaj se lahko uporabljajo za določitev števila vzeti posameznih vzorcev.

Tabela 2: Število vzeti posameznih vzorcev glede na maso pošiljke žita

Masa pošiljke (tone)	Število vzorcev
≤ 1	10
$> 1 - \leq 3$	20
$> 3 - \leq 10$	40
$> 10 - \leq 20$	60
$> 20 - \leq 50$	100

Tabela 3: Število vzeti posameznih vzorcev glede na maso pošiljke sušenih sadežev vinske trte

Masa pošiljke (tone)	Število posameznih vzorcev
$\leq 0,1$	10
$> 0,1 - \leq 0,2$	15
$> 0,2 - \leq 0,5$	20
$> 0,5 - \leq 1,0$	30
$> 1,0 - \leq 2,0$	40
$> 2,0 - \leq 5,0$	60
$> 5,0 - \leq 10,0$	80
$> 10,0 - \leq 15,0$	100

4.2.6. Vzorčenje živil, pripravljenih za maloprodajo

Vzorčenje živil, pripravljenih za maloprodajo je treba izvajati, če je mogoče, v skladu z zgoraj navedenimi postopki vzorčenja. Če to ni mogoče, se lahko uporabljajo drugi učinkoviti postopki za živila, pripravljena za maloprodajo, če zagotavljajo zadovoljivo reprezentativnost za vzorčeno pošiljko.

4.2.7. Sprejemljivost pošiljke ali podpošiljke

– sprejemljiva, če vsebnost ohratoksina A v sestavljenem vzorcu ne presega zgornje mejne vrednosti (ZMV), predpisano s posebnim predpisom,

– nesprejemljiva (zavrnjena), če vsebnost ohratoksina A v sestavljenem vzorcu presega zgornjo mejno vrednost (ZMV), predpisano s posebnim predpisom.

PRILOGA II

I. PRIPRAVA VZORCEV IN ZAHTEVE ZA METODE PRESKUŠANJA, KI SE UPORABLJAJO ZA DOLOČANJE VSEBNOSTI AFLATOKSINOV V NEKATERIH ŽIVILIH ZA POTREBE URADNEGA NADZORA

1. Uvod

1.1. Varnostni ukrepi

Aflatoksini se pod vplivom sončne svetlobe postopno razgrajujejo, zato mora priprava vzorcev za preskušanje potekati čimbolj zaščiteno pred svetlobo.

Porazdelitev aflatoksinov je izjemno nehomogena, zato je pripravo vzorca, posebno postopek homogenizacije, potrebno opraviti z največjo pazljivostjo.

Za pripravo laboratorijskega vzorca, v katerem se preskušanje izvaja, je potrebno uporabiti celoten vzorec, ki je prispel v laboratorij.

1.2. Izračunavanje razmerja lupina/jedro pri oreščkih v lupini

Vrednosti se nanašajo na užitni del-jedrca.

Vrednost aflatoksinov v užitem delu – jedrcih se lahko določi:

– z odstranitvijo lupine oreščkov, vsebnost aflatoksinov se določi neposredno v užitem delu –jedrcih,

– oreščki se v lupini homogenizirajo z lupino vred in se jih po pripravi vzorca analizira na vsebnost aflatoksinov.

Pri vzorčenju in analitskem postopku je potrebno oceniti maso jedrc oreščkov v sestavljenem vzorcu. Maso jedrc v sestavljenem vzorcu je potrebno oceniti po določitvi faktorja razmerja med maso lupine oreščka in maso jedra. Faktor razmerja se uporabi za določitev količine jedrc v vzorcu, ki se analizira.

Faktor se lahko določi na dva načina:

1. Za vsak laboratorijski vzorec se naključno vzame približno 100 oreščkov v lupini. Faktor razmerja se določi tako, da se stehtajo celi oreščki, te stremo in izluščimo in ponovno tehtamo posebej delež lupin in delež jedrc.

2. Laboratorij predhodno na podlagi večjega števila vzorcev oreščkov v lupini ugotovi razmerje med maso jedrc in maso lupine in to razmerje uporabi pri izračunavanju vsebnosti aflatoksinov v vzorcih.

V tem primeru je potrebno pred analizo vzorca od vsakega sestavljenega vzorca naključno odvzeti približno 100 oreščkov v lupini in jih shraniti.

V primeru, da določen laboratorijski vzorec preseže zgornje mejne vrednosti vsebnosti aflatoksinov, je potrebno določiti točno razmerje maso jedro/lupina s pomočjo shranjenih oreščkov in ta faktor uporabiti pri izračunu rezultata.

2. Obdelava vzorca, ki je prispel v laboratorij

Celoten laboratorijski vzorec po postopku, ki dokazano omogoča popolno homogenizacijo, se drobno zmelje in temeljito premeša.

3. Delitev vzorca za ponovitve preskušanj

Od celotnega homogeniziranega vzorca se odvzame del vzorca za potrebe ponovnih preskušanj oziroma preverjanj.

4. Metode preskušanj, ki se uporabljajo v laboratoriju in kontrola kakovosti

4.1. Definicije

Laboratorij mora glede metod upoštevati naslednje zahteve:

$r(b)$	Meja ponovljivosti, vrednost, manjša od ali enaka absolutni razliki dveh rezultatov, dobljenih pod ponovljivimi pogoji (n. pr. isti vzorec, isti operator, ista naprava, isti laboratorij in kratek časovni razmak) za katero se pričakuje, da bo dobljena z verjetnostjo 95%, torej $r = 2,8 * s_r$.
$s_r(b)$	standardni odmik, izračunan iz rezultatov, dobljenih pri pogojih ponovljivosti
$RSD_r(b)$	relativni standardni odmik, izračunan iz rezultatov, dobljenih pri pogojih ponovljivosti $[(s_r/x) * 100]$, kjer je x povprečje rezultatov vseh vzorcev dobljenih pri pogojih ponovljivosti
$R(b)$	Meja obnovljivosti, vrednost, manjša od ali enaka absolutni razliki dveh rezultatov, dobljenih pod pogoji obnovljivosti (npr. identični vzorec, v različnih laboratorijih, z različnimi izvajalci, z uporabo različne metode) za katero se pričakuje, da bo dobljena z verjetnostjo 95%; $R = 2,8 * s_R$.
$s_R(b)$	standardni odmik, izračunan iz rezultatov, dobljenih pri pogojih obnovljivosti
$RSD_R(b)$	relativni standardni odmik, izračunan iz rezultatov, dobljenih pri pogojih obnovljivosti $[(s_R/x) * 100]$, kjer je x povprečje rezultatov vseh vzorcev dobljenih pri pogojih obnovljivosti.
$HORRAT_r$	ugotovljeni RSD_r , deljen z vrednostjo, ocenjeno s Horwitzovo enačbo, s predpostavko $r = 0,66 * R$
$HORRAT_R$	ugotovljena vrednost RSD_R , deljena z vrednostjo RSD_r , izračunano iz Horwitzove enačbe (c).

4.2. Splošne zahteve

Če je le mogoče, morajo biti metode preskušanja, ki se uporabljajo za uradni nadzor živil v skladu z določbami SIST EN ISO/IEC 17025.

4.3. Posebne zahteve

Kadar za določanje vsebnosti aflatoksinov v živilih niso predpisane nobene posebne metode, lahko laboratoriji izberejo katero koli metodo, ki ustreza naslednjim zahtevam:

Zahteva	Razpon koncentracije	Priporočena vrednost	Najvišja dovoljena vrednost
slepi vzorec	vse	nepomembna	
izkoristek – aflatoksin	0.01-0.5 mg/l > 0.05 mg/l	60 – 120% M170 – 110%	
izkoristek – aflatoksini	< 1.0 mg/l	50-120%	
B_1 , B_2 , G_1 , G_2	1-10 mg/l > 10 mg/l	70-110% 80-110%	
natančnost RSD_R	vse	kot izpeljano iz Horwitzove enačbe	2 x vrednost, izpeljana iz Horwitzove enačbe

Natančnost RSD_r , se lahko izračuna kot 0,66 kratna natančnost RSD_R pri ustrezni koncentraciji

Opombe:

- vrednosti se nanašajo tako na B_1 kot na vsoto $B_1 + B_2 + G_1 + G_2$,
- v primeru izražanja (LS) aflatoksinov kot vsota $B_1 + B_2 + G_1 + G_2$, je potrebno zagotoviti, da vsak posamezni analit izpolnjuje zahteve, navedene v zgornji tabeli,
- meje detekcije uporabljenih metod niso navedene, ker so dane vrednosti natančnosti pri ustrezni koncentraciji,
- vrednosti natančnosti se izračunajo s Horwitzovo enačbo, npr.:

$$RSD_R = 2^{(1-0,5 \log C)}$$
pri čemer:
 - je RSD relativni standardni odmik, izračunan na podlagi rezultatov,³ dobljenih pri pogojih obnovljivosti $[(SR/x) * 199]$
 - je C razmerje koncentracije (npr. $1 = 100 \text{ g}/100 \text{ g}$, $0,001 = 1000 \text{ mg}/\text{kg}$).

Za izračunavanje natančnosti je to posplošena enačba, ki se je izkazala kot neodvisna od analita in matriksa in edino odvisna od koncentracije pri večini običajnih metod preskušanja.

4. 4. Izračun izkoristka

Rezultat se lahko izrazi brez ali z upoštevanjem izkoristka.

Pri podajanju rezultata je potrebno navesti, ali je pri izračunu upoštevan izkoristek ali ne.

Navesti je potrebno tudi vrednost izkoristka.

4.5. Laboratorijski standardi kakovosti

Laboratoriji morajo delovati v skladu z SIST EN/ISO/IEC 17025

II. PRIPRAVA VZORCA IN ZAHTEVE ZA METODE PRESKUŠANJA, KI SE UPORABLJAJO ZA DOLOČITEV VSEBNOSTI OHRATOKSINA V ŽIVILIH ZA POTREBE URADNEGA NADZORA

1. Ukrepi, ki jih je potrebno upoštevati

Porazdelitev ohratoksina A je izjemno nehomogena, zato je potrebno pripravo vzorca, posebno postopek homogenizacije, opraviti skrajno pazljivo.

Za pripravo laboratorijskega vzorca, v katerem se izvede analiza, je potrebno uporabiti celoten vzorec, ki je prispel v laboratorij.

2. Obdelava laboratorijskega vzorca

Celoten laboratorijski vzorec s postopkom, ki dokazano omogoča popolno homogenizacijo, se drobno zmelje in temeljito premeša.

3. Delitev vzorca za ponovitve preskušanj

Referenčne vzorce za morebitne ponovitve preskušanj se odvzamejo od homogeniziranega vzorca.

4. Metode preskušanj, ki jih laboratorij uporablja in kontrola kakovosti

4.1 Preskusni laboratorij mora za določanje vsebnosti ohratoksina A v živilih uporabljati preskusne metode, ki izpolnjujejo zahteve standarda SIST EN ISO/IEC 17025.

Metode preskušanja, uporabljene za uradni nadzor živil, morajo biti v skladu s standardom iz prejšnjega odstavka.

4.2. Posebni pogoji

Kadar niso predpisane nobene posebne metode za določanje ohratoksina A v živilih, laboratoriji lahko izberejo katero koli metodo, če izbrana metoda izpolnjuje naslednje zahteve:

Vsebnost (µg/kg)	Ohratoksin A		
	RSD _r (%)	RSDR (%)	Izkoristek (%)
< 1	≤ 40	≤ 60	50 do 120
1-10	≤ 20	≤ 30	70 do 110

– Meje zaznavnosti uporabljenih metod niso navedene, ker so vrednosti za natančnost podane pri izbranih koncentracijah.

– vrednosti za natančnost se izračunajo s Horwitzovo enačbo, tj.:

$$RSD_R = 2^{(1-0,5\log C)}$$

kjer je:

– RSD_R = relativni standardni odmik, izračunan iz rezultatov, dobljenih pri pogojih obnovljivosti:

$$[(S_R/X) \times 100],$$

– je povprečje koncentracije (tj. 1 = 100g/100g, 0,001 = 1,000 mg/kg)

To je posplošena enačba za natančnost, ki je neodvisna od analita in matrice in je za vse običajne analitne metode odvisna izključno od koncentracije.

4.3. Pri podajanju rezultata se izkoristek lahko upošteva ali ne.

Pri podajanju rezultata je potrebno navesti ali je pri izračunu izkoristek upoštevan ali ne.

Navesti je potrebno tudi vrednost izkoristka.

4.4. Standardi kakovosti za laboratorije

Laboratoriji morajo biti v skladu z SIST EN/ISO/IEC 17025 o dodatnih ukrepih v zvezi z uradno kontrolo živil.

5323. Pravilnik o postopkih vzorčenja in analitskih metodah za določanje vsebnosti svinca, kadmija, živega srebra in 3-MCPD v živilih

Na podlagi petega odstavka 16. člena zakona o zdravstveni ustreznosti živil in izdelkov ter snovi, ki prihajajo v stik z živil (Uradni list RS, št. 52/00 in 42/02), izdajata minister za zdravje in minister za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano

PRAVILNIK

o postopkih vzorčenja in analitskih metodah za določanje vsebnosti svinca, kadmija, živega srebra in 3-MCPD v živilih

1. člen

Ta pravilnik določa postopke vzorčenja živil in analitske metode, vključno s pripravo vzorca, s katerimi se pri opravljanju uradnega nadzora določa vsebnost svinca, kadmija, živega srebra in 3-MCPD v živilih.

2. člen

Postopki vzorčenja morajo biti v skladu z zahtevami iz Priloge 1, ki je sestavni del tega pravilnika.

Analitske metode morajo biti v skladu z zahtevami iz Priloge 2, ki je sestavni del tega pravilnika.

3. člen

Ta pravilnik začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 220-28/2002

Ljubljana, dne 8. novembra 2002.

prof. dr. Dušan Keber, dr. med. l. r.
Minister
za zdravje

mag. Franc But, univ. dipl. inž. l. r.
Minister
za kmetijstvo,
gozdarstvo in prehrano

PRILOGA I

POSTOPKI VZORČENJA ZA DOLOČITEV VSEBNOSTI SVINCA, KADMIJA, ŽIVEGA SREBRA IN 3-MCPD V ŽIVILIH

1. Namen in področje uporabe

Vzorčenje živil, ki je namenjeno ugotavljanju vsebnosti svinca, kadmija, živega srebra in 3-MCPD, mora potekati v skladu s spodaj predpisanimi metodami.

Po teh postopkih pridobljeni sestavljeni vzorci in laboratorijski vzorci reprezentativno predstavljajo celotno pošiljko živila.

Skladnost z zgornjimi mejnimi vrednostmi (v nadaljnjem besedilu: ZMV) svinca, kadmija živega srebra in 3-MCPD v živilih, predpisanimi s posebnim predpisom, se določa v laboratorijskih vzorcih.

2. Definicije

Pošiljka	celokupna količina živila, ki je prispela istočasno in ima enake lastnosti (vsaj po enem kriteriju) kot so npr.: poreklo oziroma proizvajalec, sorta oziroma vrsta, dobavitelj, embalažni material, oznake.
Podpošiljka	Prepoznaven del večje pošiljke, v katerem se izvaja vzorčenje. Vsaka podpošiljka mora biti fizično ločena od preostalega dela pošiljke in prepoznavna.
Posamezni vzorec	(v nadaljnjem besedilu: vzorec) najmanjši vzeti del celotne količine serije pošiljke ali podpošiljke
Sestavljeni vzorec	vzorec, sestavljen iz več posameznih vzorcev, odvzetih iz pošiljke ali podpošiljke
Laboratorijski vzorec	vzorec, poslan na analizo v laboratorij

3. Splošne določbe

3.1. Osebe

Vzorčenje izvajata zdravstveni inšpektor in uradni veterinar, v skladu s svojimi pristojnostmi.

3.2. Material za vzorčenje

Vsaka pošiljka, namenjena pregledu, mora biti vzorčena posebej.

3.3. Ukrepi, ki jih je potrebno upoštevati

Med vzorčenjem in pripravo laboratorijskih vzorcev je potrebno paziti, da ne pride do sprememb, ki bi lahko vplivale na vsebnost svinca, kadmija, živega srebra in 3-MCPD in motile analitsko določitev ali bi lahko povzročile nereprezentativnost vzorcev.

3.4. Vzorci

Če je le mogoče, je potrebno vzorce odvzeti na različnih mestih, razporejenih v celotni pošiljki ali podpošiljki. Vsako odstopanje od tega postopka je potrebno evidentirati na način, predviden v točki 3.8 te priloge.

3.5. Priprava sestavljenega vzorca

Sestavljeni vzorec naj tehta vsaj 1 kg, razen v primerih, ko iz praktičnih razlogov to ni smiselno (npr. če vzorčimo eno samo embalažno enoto).

3.6. Shranjevanje in prevoz sestavljenih laboratorijskih vzorcev

Vsak sestavljeni in laboratorijski vzorec je potrebno hraniti v čisti inertni embalaži, ki omogoča ustrezno zaščito pred kontaminacijo, izgubo analitov z adsorpcijo na notranje stene embalaže in pred poškodbami pri prevozu. Upoštevati je potrebno vse preventivne ukrepe, da se prepreči sprememba sestave sestavljenih in laboratorijskih vzorcev med transportom ali skladiščenjem.

3.7. Zapiranje in označevanje sestavljenih in laboratorijskih vzorcev

Vsak odvzet vzorec se zapečati na mestu vzorčenja in označi v skladu s postopkom izvajanja uradnega nadzora.

O vsakem vzorčenju je potrebno voditi zapisnik, pri čemer je potrebno vsako pošiljko jasno označiti, navesti datum in kraj odvzema ter vse dodatne informacije, ki so lahko analitiku v pomoč.

4. Načrt vzorčenja

Vzorčenje se izvaja v točki, kjer živo vstopa v prehransko verigo in je posamezno pošiljko možno opredeliti. Z uporabljenim postopkom vzorčenja je potrebno zagotoviti, da je sestavljeni vzorec reprezentativen del preiskusene pošiljke.

4.1. Število vzorcev

Pri tekočih proizvodih, kjer se lahko predpostavi, da je kontaminant v pošiljki razporejen homogeno, zadostuje odvzem enega vzorca na pošiljko. Ta vzorec je istočasno tudi sestavljeni vzorec. Številko te pošiljke je potrebno zabeležiti. Proizvode, ki vsebujejo hidrolizirane rastlinske proteine (HVP) ali tekočo sojino omako, je potrebno pred odvzemom vzorca dobro pretresti ali homogenizirati na drug ustrezen način.

Za druge proizvode je število vzorcev iz ene pošiljke navedeno v Tabeli 1 te priloge. Vzorci morajo imeti enako težo.

Odstopanje od tega postopka je potrebno evidentirati, kot je predvideno v točki 3.7. te priloge.

Tabela 1: Najmanjše število vzorcev na pošiljko

Masa pošiljke (kg)	Najmanjše število vzorcev
< 50	3
50 do 500	5
> 500	10

Tabela 2: Število embalažnih enot (vzorcev), ki jih je treba odvzeti za pripravo sestavljenega vzorca v primeru, da pošiljko sestavljajo posamezne embalažne enote

Število embalažnih enot ali primerkov v pošiljki	Število embalažnih enot ali primerkov za odvzem
1 do 25	1 embalažna enota ali primerek
26 do 100	Okrog 5% ali vsaj 2 embalažni enoti ali primerka
> 100	Okrog 5% ali vsaj 10 embalažnih enot ali primerkov

5. Skladnost pošiljke ali podpošiljke s specifikacijo

Preskusni laboratorij laboratorijski vzorec analizira z vsaj dvema neodvisnima analizama in izračuna povprečje rezultatov. Pošiljka je sprejemljiva, če je povprečje vsebnosti posameznega analita v skladu z zgornjo mejno vrednostjo, določeno v posebnem predpisu. Pošiljka je nesprejemljiva in se zavrne, če srednja vrednost presega mejno vrednost, določeno v posebnem predpisu.

PRILOGA II

PRIPRAVA VZORCA IN ZAHTEVE ZA METODE PRESKUŠANJA VSEBNOSTI SVINCA, KADMIIJA, ŽIVEGA SREBRA IN 3-MCPD V ŽIVILIH ZA POTREBE URADNEGA NADZORA

1. Uvod

Osnovna zahteva je pridobitev reprezentativnega in homogenega laboratorijskega vzorca brez možnosti sekundarne kontaminacije.

2. Specifični postopki priprave vzorca za svinec, kadmij in živo srebro

Obstaja več primernih specifičnih postopkov za pripravo vzorcev, ki se lahko uporabljajo za obravnavane proizvode. Postopki, opisani v predlogu standarda prEN 13804, so primerni, lahko pa se uporabljajo tudi drugi primerni postopki.

Pri vseh uporabljenih postopkih je treba upoštevati naslednje:

- mehkužci, raki in majhne ribe: če se jedo celi, je potrebno pri homogenizaciji vzorca za preskušanje zajeti tudi drobovje,
- vrtnine (zelenjava): analizirajo se le užitni deli.

3. Metoda preskušanja, ki jo uporablja laboratorij in zahteve za kontrolo kakovosti

3.1. Definicije

Laboratorij mora pri metodi preskušanja upoštevati naslednje zahteve:

r (b)	Meja ponovljivosti, vrednost, manjša ali enaka absolutni razliki dveh rezultatov, dobljenih pod ponovljivimi pogoji (npr. isti vzorec, isti operator, ista naprava, isti laboratorij in kratek časovni razmak) za katero se pričakuje, da bo dobljena z verjetnostjo 95%, torej $r = 2,8 \cdot sr$.
sr (b)	standardni odklik, izračunan iz rezultatov, dobljenih pri pogojih ponovljivosti
RSD _r (b)	relativni standardni odklik, izračunan iz rezultatov, dobljenih pri pogojih ponovljivosti $[(sr/x) \cdot 100]$, kjer je x povprečje rezultatov vseh vzorcev, dobljenih pri pogojih ponovljivosti

R(b)	Meja obnovljivosti, vrednost, manjša ali enaka absolutni razliki dveh rezultatov, dobljenih pod pogoji obnovljivosti (npr. identični vzorci, v različnih laboratorijih, z različnimi izvajalci, z uporabo različne metode) za katero se pričakuje, da bo dobljena z verjetnostjo 95%; $R = 2,8 \cdot sR$.
sR (b)	standardni odmik, izračunan iz rezultatov, dobljenih pri pogojih obnovljivosti
RSDR (b)	relativni standardni odmik, izračunan iz rezultatov, dobljenih pri pogojih obnovljivosti $[(sR/x) \times 100]$, kjer je x povprečje rezultatov vseh vzorcev dobljenih pri pogojih obnovljivosti.
HORRAT _r	ugotovljeni RSDr, deljen z vrednostjo, ocenjeno s Horwitzovo enačbo, s predpostavko $r = 0,66 \cdot R$
HORRAT _R	ugotovljena vrednost RSDR, deljena z vrednostjo RSDr, izračunano iz Horwitzove enačbe (c).

3.2. Splošne zahteve

Metode preskušanja za nadzor nad živili morajo biti, kjer je le mogoče, v skladu s standardom SIST EN ISO/IEC 17025.

3.3. Specifične zahteve

3.3.1. Določitev svinca, kadmija in živega srebra

Specifične metode za določitev vsebnosti svinca, kadmija in živega srebra niso predpisane. Laboratoriji naj uporabljajo validirane metode, ki izpolnjujejo zahteve iz Tabele 3. Validacija naj vključuje uporabo certificiranega referenčnega materiala, ki se uporablja kot preskusni material v medlaboratorijskih preskušanjih.

Tabela 3: Minimalne zahteve za analitske metode za svinec, kadmij in živo srebro

Parameter	Vrednost/opomba
Uporaba	Živila, ki jih opredeljujejo predpisi, ki urejajo živila rastlinskega in živalskega izvora.
Meja zaznavnosti	Ne več kot desetina vrednosti specifikacije iz predpisa o kontaminantih v živilih rastlinskega in živalskega izvora, razen če je vrednost specifikacije za svinec manj kot 0,1 mg/kg; za slednje ne več kot ena petina vrednosti specifikacije.
Meja določanja	Ne več kot ena petina vrednosti specifikacije iz predpisa o kontaminantih v živilih razen, če je vrednost specifikacije za svinec manj kot 0,1 mg/kg; za slednje ne več kot dve petini vrednosti specifikacije.
Natančnost	Vrednost HORRAT _r ali HORRAT _R mora biti manjša kot 1,5.
Izkoristek	80-120% (ali kot je navedeno v posameznih medlaboratorijskih primerjalnih she-mah)
Specifičnost	Brez matričnih ali spektralnih intereferenc

3.3.2. Določitev vsebnosti 3-MCPD

Specifične metode za določitev vsebnosti 3-MCPD niso predpisane. Laboratoriji naj uporabljajo validirane metode, ki izpolnjujejo zahteve iz Tabele 4 te priloge. Validacija naj vključuje uporabo certificiranih referenčnih materialov in sodelovanje v večjem številu medlaboratorijskih preskušanj.

Tabela 4: Minimalne zahteve za metodo določitve vsebnosti 3-MCPD

Parameter	Priporočena vrednost	Koncentracija
Terenski slepi vzorec	manj kot meja zaznavnosti	-
Izkoristek	75-110%	Vse
Meja določljivosti	10 (ali manj) +g/kg izraženo na suho snov	-
Standardni odmik signala za terenski slepi vzorec	Manj kot 4 /kg	-
Hišne ocene natančnosti	< 4 µg/kg	20 µg /kg
- standardni odmik	< 6 µg/kg	30 µg /kg
ponovljenih	< 7 µg/kg	40 µg /kg
meritev pri različnih koncentracijah	< 8 µg/kg	50 µg /kg
	< 15 µg/kg	100 µg /kg

3.4. Ocena pravilnosti rezultata, dobljenega z uporabljenimi metodami preskušanja in izračun izkoristka

Kjer je mogoče, se pravilnost rezultata oceni z uporabo ustreznih certificiranih referenčnih materialov.

Upoštevajo naj se priporočila ISO/AOAC/IUPAC Harmonised Guidelines for the Use of Recovery Information in Analytical Measurement (e).

Rezultat se lahko izrazi brez ali z upoštevanjem izkoristka. Pri izražanju rezultata je potrebno navesti, ali je pri izračunu upoštevan izkoristek ali ne. Navesti je potrebno tudi vrednost izkoristka.

3.5. Laboratorijski standardi kakovosti

3.5.1 Laboratorijski standardi kakovosti

Laboratoriji morajo izpolnjevati zahteve SIST EN ISO/IEC 17025

3.6. Izražanje rezultatov

Rezultati se izražajo v enakih enotah, kot so predpisane zgornje mejne vrednosti (ZMV) v posebnem predpisu, ki ureja kontaminante v živilih.

5324. Minimalna zajamčena donosnost na vplačano čisto premijo prostovoljnega dodatnega zavarovanja za mesec november 2002

Na podlagi šestega odstavka 298. člena zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju (Uradni list RS, št. 106/99, 72/00, 81/00, 124/00, 52/01, 109/01) objavlja minister za finance

MINIMALNO ZAJAMČENO DONOSNOST na vplačano čisto premijo prostovoljnega dodatnega zavarovanja za mesec november 2002

Minimalna zajamčena donosnost, izračunana na podlagi 298. člena zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju (Uradni list RS, št. 106/99, 72/00, 81/00, 124/00, 52/01, 109/01) in pravilnika o izračunu povprečnega donosa na državne vrednostne papirje (Uradni list RS, št. 21/01) za mesec november 2002 znaša 7,37% na letni ravni, oziroma 0,59% na mesečni ravni.

Št. 32554/02

Ljubljana, dne 5. decembra 2002.

mag. Anton Rop l. r.
Minister
za finance

DRUGI DRŽAVNI ORGANI IN ORGANIZACIJE**5325. Statut stalne konference lokalnih skupnosti Slovenije****STATUT****stalne konference lokalnih skupnosti Slovenije****I. SPLOŠNE DOLOČBE****1. člen**

Stalna konferenca lokalnih skupnosti Slovenije (v nadaljnjem besedilu: stalna konferenca) je samostojna nestrankarska organizacija, v katero se prostovoljno združujejo občine, mesta in pokrajine.

2. člen

Stalna konferenca deluje po naslednjih načelih:

- članstvo v stalni konferenci je prostovoljno,
- organizacija in oblike delovanja stalne konference temeljijo na potrebah in interesih članic,
- delo v stalni konferenci je javno.

3. člen

Namen delovanja stalne konference je zlasti:

- izmenjava izkušenj in krepitev lokalne samouprave na vseh ravneh,
- organiziranje razprav o aktualnih vprašanjih v zvezi z uresničevanjem lokalne samouprave,
- izobraževanje in usposabljanje predstavnikov lokalnih in regionalnih oblasti,
- organiziranje priprave strokovnih gradiv za potrebe članic,
- obravnavanje zakonskih predpisov, ki se nanašajo na lokalno samoupravo in dajanje pobud državnemu zboru, državnemu svetu in vladi,
- zastopanje (po pooblastilu interesov članic) mestnih in drugih organov in organizacij,
- modernizacija in racionalizacija občinskih in regionalnih oblasti,
- sodelovanje z nestrankarskimi organizacijami lokalnih in regionalnih skupnosti doma in v svetu,
- oblikovanje skupnih projektov (npr. Zdrava mesta, Kulturna mesta ipd.),
- spodbujanje in pomoč pri navezovanju sodelovanja med občinami in mesti doma in v tujini.

4. člen

Stalna konferenca pri svojem delu sodeluje z državnim zborom in državnim svetom, vlado, ministrstvi in upravnimi organi.

Stalna konferenca pri svojem delu tudi sodeluje s strokovnimi, znanstvenimi in drugimi organizacijami in ustanovami.

5. člen

Stalna konferenca je lahko članica ustreznih mednarodnih organizacij.

V tem primeru se poleg imena stalna konferenca enakovredno uporablja tudi ime Združenja slovenskih občin ter mest.

6. člen

Stalna konferenca je pravna oseba.

Sedež stalne konference lokalnih skupnosti Slovenije je v Mariboru, Partizanska 47.

7. člen

Stalna konferenca ima pečat in svoj znak.

II. ČLANSTVO, PRAVICE IN DOLŽNOSTI ČLANIC**8. člen**

Članice stalne konference so občine, mestne občine in pokrajine. Članstvo se pridobi na osnovi podpisane pristopne izjave. O tem odloča pristojni organ (občinski oziroma mestni svet) bodoče članice. Članico predstavlja župan.

9. člen

Članice stalne konference imajo pravico:

- predlagati obravnavanje vprašanj javnega pomena, ki se nanašajo na življenje in delo prebivalcev krajevnne, občinske, mestne in regionalne skupnosti,
- oblikovati svoja mnenja, stališča in predloge k zakonodaji iz tega področja,
- sodelovati pri pripravi, sprejemanju in izvajanju programa stalne konference,
- sodelovati pri delu organov in teles stalne konference,
- udeleževati se seminarjev in kongresov doma in v tujini iz tega področja.

10. člen

Članstvo v stalni konferenci preneha s sklepom pristojnega organa.

III. ORGANI STALNE KONFERENCE**11. člen**

Organi stalne konference so:

- skupščina,
- predsedstvo,
- nadzorni odbor.

Skupščina**12. člen**

Skupščino sestavljajo župani vseh članic.

Seje skupščine sklicuje predsedstvo na lastno pobudo, na pobudo organa ali sekcije ali pa na zahtevo najmanj petine vseh članic stalne konference.

Skupščina dela na sejah, ki so javne.

13. člen

Skupščina stalne konference:

- sprejema statut in druge akte stalne konference,
- sprejema aktivnosti stalne konference,
- obravnava vsa vprašanja, ki jih v zvezi z dejavnostjo stalne konference predlagajo članice,
- odloča o včlanjenju stalne konference v mednarodne organizacije,

- določa način financiranja in višino prispevka članic,
- obravnava in potrjuje zaključni račun,
- imenuje generalnega sekretarja,
- voli in razrešuje predsednika, podpredsednike in članice predsedstva.

14. člen

Skupščina je sklepčna, če so na zasedanju prisotni predstavniki več kot polovice članic.

Odločitve so sprejete, če zanje glasuje večina prisotnih članic. Pri glasovanju ima vsaka članica en glas.

Predsedstvo**15. člen**

Predsedstvo je izvršilni organ skupščine stalne konference, ki usklajuje delo in opravlja naloge stalne konference med dvema zasedanjema skupščine.

Predsedstvo sestavlja 15 članov: 9 predstavnikov občin in 6 predstavnikov mestnih občin.

Pri sestavi predsedstva se upošteva regionalna zastopanost območij Slovenije.

16. člen

Naloge predsedstva so:

- skrb za izpolnjevanje programa in sklepov skupščine,
- vodi in usklajuje celotne priprave gradiva ter sklicuje seje skupščin,
- ustanavlja, usmerja in povezuje delovanje sekcij,
- organizira posvetovanja o aktualnih vprašanjih z delovnega področja stalne konference,
- po potrebi organizira projektne skupine oziroma sekcije za strokovno proučitev določenih vprašanj lokalne samouprave,
- opravlja druge naloge med dvema zasedanjema skupščine,
- določi osebni dohodek generalnemu sekretarju,
- potrdi sistemizacijo delovne skupnosti.

17. člen

Mandatna doba predsedstva traja 4 leta. Predsedstvo ima predsednika in 3 podpredsednike. Predsednika in podpredsednike voli skupščina izmed svojih članov.

Nadzorni odbor**18. člen**

Nadzorni odbor ima 5 članov.

Nadzorni odbor nadzoruje materialno in finančno poslovanje stalne konference.

Mandatna doba članov nadzornega odbora traja 4 leta. Voli ga skupščina.

Generalni sekretar stalne konference**19. člen**

Generalni sekretar skrbi, da je dejavnost stalne konference v skladu z zakoni, statutom in sklepi skupščine ter delovnim programom in finančnim načrtom. Organizira delo in pripravlja gradiva za seje skupščine, predsedstva, sekcij stalne konference, za razna posvetovanja in seminarje in za druge oblike delovanja stalne konference.

Generalni sekretar predlaga predsedstvu sistemizacijo delovne skupnosti stalne konference ter način financiranja

delovne skupnosti in določa o morebitnem pogodbenem delu.

Generalni sekretar dela po sklepih predsednika in predsedstva.

Generalnega sekretarja voli skupščina za dobo 4 let. Po izteku mandatne dobe je lahko ponovno izvoljen.

IV. SEKCIJE STALNE KONFERENCE**20. člen**

Sekcije so oblika delovanja stalne konference, v katerih se obravnavajo vprašanja s posameznih področij delovanja stalne konference.

Sekcije oblikuje in ukinja predsedstvo v skladu s potrebami in nalogami stalne konference.

V delu sekcij lahko sodelujejo poleg predstavnikov zainteresiranih članic stalne konference tudi zunanji sodelavci.

V. FINANČNA SREDSTVA**21. člen**

Viri dohodkov so:

- sredstva, ki jih zagotavlja Republika Slovenija,
- članarina, ki jo sprejme skupščina.

Odredbodajalce (podpredsednike) za izvrševanje finančnega načrta imenuje skupščina.

VI. SPREMEMBE IN DOPOLNITVE STATUTA**22. člen**

O spremembah in dopolnitvah statuta odloča skupščina stalne konference.

Predlog za dopolnitev in spremembo statuta lahko poda vsaka članica, vsi organi in sekcije stalne konference.

23. člen

Statut sprejme skupščina stalne konference z absolutno večino glasov članic. Statut začne veljati z dnem sprejema.

Št. 01/95

Maribor, dne 11. decembra 1995.

Predsednica
stalne konference lokalnih
skupnosti Slovenije
Magdalena Tovornik l. r.

5326. Statut skupnosti občin Slovenije

Zaradi urejanja posameznih lokalnih zadev širšega javnega pomena, uveljavljanja skupnih interesov ter zagotavljanja položaja samoupravnih lokalnih skupnosti, je skupščina stalne konference, na podlagi 6. in 86. člena zakona o lokalni samoupravi ter 22. člena statuta stalne konference lokalnih skupnosti Slovenije – Združenja občin in mest Slovenije, z dne 11. 12. 1995, statutarnega sklepa sprejetega julija 1999 in objavljenem v Uradnem listu RS, št. 68/99, na skupščini dne 23. 3. 2000 sprejela statut SOS ter na skupščini 3. 7. 2002 dopolnitev statuta.

STATUT skupnosti občin Slovenije

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

Ta statut določa ime in sedež skupnosti občin Slovenije (v nadaljnjem besedilu: SOS); namen in naloge SOS; načela delovanja; način včlanjevanja in prenehanje članstva; organe, njihovo sestavo, delovno področje in medsebojna razmerja; financiranje in vključevanje v mednarodne organizacije samoupravnih lokalnih skupnosti in druge mednarodne organizacije.

2. člen

SOS je organizacija, v katero se prostovoljno združujejo občine in mestne občine Slovenije.

3. člen

Ime združenja je: SKUPNOST OBČIN SLOVENIJE

Sedež SOS je v Mariboru, Partizanska cesta 47, 2000 Maribor.

V mednarodnem delovanju se enakovredno uporablja ime SOS: ASSOCIATION OF MUNICIPALITIES AND TOWNS OF SLOVENIA.

4. člen

SOS je pravna oseba.

SOS zastopa in predstavlja predsednica/predsednik skupnosti.

5. člen

SOS ima svoj znak. Znak je pravokotne oblike modre barve, v pravokotniku je dvanajst zvezd rumene barve razvrščenih v polkrogu ter podoba Slovenije v zeleni barvi.

SOS ima pečat, ki je okrogle oblike, premera 30 mm. Pečat ima na zunanjem krogu besedilo Skupnost občin Slovenije, v sredini pa je znak SOS.

II. NAČELA DELOVANJA IN NALOGE SOS

6. člen

Načela delovanja SOS so zlasti:

- povezovanje občin temelji na prostovoljnosti ter skupnemu interesu za urejanje in opravljanje lokalnih zadev javnega pomena,
- oblike delovanja in organiziranost SOS temeljijo na potrebah in interesih članic,
- delo SOS je javno.

7. člen

Naloge SOS so zlasti:

- izmenjava izkušenj in krepitev lokalne samouprave na vseh ravneh,
- organiziranje razprav o aktualnih vprašanjih v zvezi z uresničevanjem lokalne samouprave,
- organiziranje raznih oblik izobraževanja za potrebe članic,
- organiziranje priprave strokovnih gradiv za potrebe članic,
- obravnavanje zakonskih predpisov, ki se nanašajo na lokalno samoupravo in dajanje pobud državnemu zboru, državnemu svetu in vladi,

- uveljavljanje in zastopanje skupnih interesov lokalnih skupnosti v razmerju do državnih organov in mednarodnih organizacij,

- modernizacija in racionalizacija dela občinskih organov,
- sodelovanje z organizacijami lokalnih in regionalnih skupnosti doma in v svetu,
- oblikovanje skupnih razvojnih projektov (npr. zdrava mesta, kulturna mesta...),

- spodbujanje in pospeševanje medobčinskega sodelovanja doma in v tujini,

- informiranje članic in javnosti o aktivnostih SOS ter o aktualnostih s področja lokalne samouprave,

- spremljanje in uveljavljanje položaja delavk/delavcev v občinskih upravah,

- zastopanje interesov občin v pogajanjih za finančna sredstva, ki se namenijo v državnem proračunu za potrebe občin,

- zastopanje lokalnih skupnosti v postopkih sklepanja kolektivnih pogodb za zaposlene v občinskih upravnih in javnih službah in podpisuje kolektivne pogodbe od občine v imenu občin,

- pospeševanje in organiziranje informacijskih procesov za potrebe članic in

- opravljanje drugih nalog v skladu z odločitvami organov SOS.

III. ČLANSTVO V SOS, PRAVICE IN OBVEZNOSTI ČLANIC

8. člen

Članstvo v SOS je prostovoljno.

Članica SOS lahko postane vsaka slovenska občina. Članstvo se pridobi na podlagi odločitve občinskega oziroma mestnega sveta in podpisane pristopne izjave. Članico predstavlja županja/župan (v nadaljevanju besedila: župan) ali po njegovem pisnem pooblastilu podžupanja/podžupan, svetnica/svetnik ali direktorica/direktor občinske uprave.

9. člen

Članstvo v SOS preneha:

- s prenehanjem občine članice,
- z izstopom,
- z izključitvijo.

Članica lahko izstopi iz SOS ob koncu koledarskega leta. Izstopna izjava mora biti pisna in dana najmanj 6 mesecev pred koncem koledarskega leta. Izstopajoča članica mora v celoti poravnati svoje obveznosti za tekoče leto in tudi po izstopu nosi tiste obveznosti, ki jih je sprejela in so nastale v času članstva v SOS. Z izstopom članice izgubi vse pravice do premoženja SOS. Članica je izključena iz SOS, če najmanj leto dni ne poravnava svojih obveznosti v SOS. O izključitvi odloča skupščina na predlog predsedstva.

10. člen

Pravice članic SOS so:

- da lahko njihove predstavnice/predstavniki (v nadaljevanju besedila: predstavniki) volijo in so izvoljeni v organe SOS,
- da daje pobude in predloge v zvezi z delovanjem SOS,
- da je seznanjen s programom in poslovanjem SOS ter njegovim materialno – finančnim poslovanjem,
- da daje vprašanja, ki se nanašajo na delovanje SOS in dobi nanje odgovor,
- da sodeluje v vseh oblikah delovanja SOS,
- da ima vsaka članica v delovanju SOS enakovreden glas.

Obveznosti članic SOS so:

- da spoštuje pravila SOS določena s tem statutom,
- da odgovorno izvršuje skupaj sprejete obveznosti,
- da s svojim delom prispeva k ugledu SOS,
- da redno plačuje članarino in druge obveznosti do SOS.

IV. ORGANIZACIJA, DELOVANJE SOS

11. člen

Delovanje SOS je organizirano v treh sekcijah, ki so:

- sekcija mestnih občin,
- sekcija občin, v katerih so sedeži upravnih enot,
- sekcija ostalih občin.

12. člen

Sekcije delujejo samostojno in obravnavajo zadeve iz pristojnosti SOS in zadevajo interese članic sekcije.

Članica je lahko vključena v samo eno sekcijo.

13. člen

Članice izvolijo izmed svojih članic predsedstvo sekcije na seji članic sekcije.

Predsedstvo vsake sekcije šteje 7 članic/članov (v nadaljevanju besedila: članov) in predsednico/predsednika (v nadaljevanju besedila: predsednik), ki se izvolijo z večino glasov prisotnih članic.

14. člen

Predsedstvo sekcije organizira delo sekcije, sprejema stališča, ki zadevajo interese članic vključenih v sekcijo, pripravlja predloge za obravnavo v predsedstvu SOS in skupščini SOS, kadar gre za zadeve, ki zadevajo interese vseh članic.

Sekcije sprejmejo svoj program dela, ki mora biti usklajen s programom dela SOS. Predsedstvo sekcije lahko za obravnavo pomembnih vprašanj skliče sestanek vseh članov sekcije.

V. SESTAVA IN ORGANI SOS

15. člen

Organi SOS so:

- skupščina,
- predsedstvo,
- nadzorni odbor,
- predsednik.

VI. SKUPŠČINA

16. člen

Skupščina je najvišji organ odločanja o vseh zadevah v okviru pravic in obveznosti SOS.

Skupščino sestavljajo župani vseh občin, članic SOS. Za sodelovanje in odločanje na skupščini lahko župan pisno pooblasti podžupanjo/podžupana, ali članico/člana občinskega oziroma mestnega sveta ali direktorico/direktorja občinske uprave.

17. člen

Skupščina SOS:

- sprejema statut in spremembe statuta,
- sprejema ostale akte SOS in njihove spremembe in dopolnitve,

- sprejema delovni program,
- sprejema finančni načrt in zaključni račun,
- voli predsednika,
- voli člane nadzornega odbora,
- odloča o višini članarine in drugih obveznostih članic,
- sprejema skupna stališča, kadar gre za interese, ki zadevajo vse članice,
- odloča o članstvu v mednarodnih organizacijah,
- voli delegatke/delegate v mednarodnih organizacijah,
- odloča o drugih zadevah, ki so pomembna za delovanje SOS.

Skupščina dela na sejah, ki so javne.

Seje skupščine sklicuje predsednik SOS na osnovi sklepa predsedstva, po lastni odločitvi, po zahtevi predsedstva sekcije ali na zahtevo najmanj petine vseh članic SOS.

Seja skupščine mora biti sklicana in opravljena najmanj enkrat letno. O delu skupščine se vodi zapisnik, ki ga podpisuje predsednik predsedstva in zapisnikar.

Skupščina se mora obvezno sestati najkasneje 90 dni po izvedbi rednih lokalnih volitev in na novo, v skladu z določili tega statuta opraviti konstituiranje novih organov SOS.

18. člen

Skupščina se skliče s pisnim vabilom, na katerem mora biti naveden dnevni red in priloženo gradivo, najmanj 14 dni pred zasedanjem skupščine.

19. člen

Skupščina je sklepčna, če je na seji navzočih več kot polovica predstavnikov vseh članic SOS. Če na skupščini ob uri sklica ni navzočih več kot polovica predstavnikov občin članic, skupščina veljavno odloča, če je pol ure po uri sklica prisotnih najmanj četrtina predstavnikov občin članic.

Skupščina sprejema odločitve z večino glasov navzočih predstavnikov, razen pri sprejemu ali spremembah statuta SOS in finančnih obveznosti članic, kjer je za sprejem odločitve potrebnih več kot polovica glasov vseh predstavnikov SOS.

Skupščina sprejema odločitve z javnim glasovanjem. Skupščina lahko na predlog 1/5 prisotnih predstavnikov odloči, da se o izvolitvi predsednika in članov nadzornega odbora glasuje tajno.

VII. PREDSEDSTVO

20. člen

Predsedstvo je izvršilni organ skupščine SOS, ki usklajuje delo in opravlja naloge med dvema zasedanjema skupščine.

21. člen

Predsedstvo SOS šteje 25 članov. Mandat predsedstva traja štiri leta.

Mandat predsedstva se začne in konča najkasneje 90 dni po izvedbi lokalnih volitev.

Predsedstvo sestavlja:

- predsednik SOS, ki ga izvoli skupščina SOS,
- tri podpredsednice/podpredsedniki (v nadaljevanju besedila: podpredsedniki), ki so hkrati predsedniki sekcij in vodijo delo posameznih sekcij,
- sedem člansko predsedstvo sekcije mestnih občin,
- sedem člansko predsedstvo sekcije občin, v katerih so sedeži upravnih enot,

- sedem člansko predsedstvo sekcije ostalih občin.

22. člen

Predsedstvo opravlja naslednje naloge:

- skrbi za izpolnjevanje programa in sklepov skupščine,
- vodi in usklajuje priprave gradiva, za seje skupščin,
- organizira posvetovanja o aktualnih vprašanjih z delovnega področja SOS,
- po potrebi organizira projektne skupine oziroma sekcije za strokovno proučitev določenih vprašanj lokalne samouprave,
- opravlja druge naloge med dvema zasedanjema skupščine,
- skrbi za to, da je delovanje SOS v skladu z zakoni, statutom, drugimi akti SOS in sklepi skupščine,
- skrbi za izvajanje programa SOS,
- pripravlja letni finančni načrt in poročilo,
- imenuje generalno sekretarko/generalnega sekretarja (v nadaljevanju besedila: generalnega sekretarja),
- skrbi za pretok informacij med članicami in organi SOS,
- opravlja druge naloge po tem statutu, drugih aktih in sklepih pristojnih organov.

Predsedstvo lahko sklepa, če je na seji prisotna večina članov predsedstva. Predsedstvo odloča z večino glasov navzočih članov predsedstva.

23. člen

Predsedstvo SOS lahko kot svoja delovna telesa ustanovi komisije, ki obravnavajo posamezna vprašanja iz področja delovanja SOS. S sklepom o ustanovitvi komisije predsedstvo opredeli njeno sestavo in delovno področje.

Komisije so sestavljene tako, da so v njih praviloma zastopani predstavniki vseh sekcij. Člani komisij so lahko tudi posamezne strokovne delavke/delavci, predstavniki različnih združenj in organizacij.

Stalne komisije predsedstva so zlasti:

- komisija za obravnavo vprašanj zaposlenih pri članicah SOS,
- komisija za mednarodne odnose in mednarodno sodelovanje,
- komisija za gospodarske javne službe,
- komisija za kulturo,
- komisija za socialo, zdravstvo in mladino,
- komisija za predšolsko vzgojo, šolstvo, znanost in šport,
- komisija za proračun in javne finance,
- komisija za prostor in varstvo okolja.

Komisije obravnavajo strokovna vprašanja iz svojega področja, pripravljajo strokovne pripomočke za delo članic, organizirajo razne oblike izobraževanja za potrebe članic, organizirajo strokovne posvete s svojega področja, pripravljajo stališča za obravnavo na sejah predsedstva sekcij, predsedstva SOS in skupščine SOS.

Komisije štejejo od 5 do 9 članov.

VIII. PREDSEDNIK SOS

24. člen

SOS predstavlja in zastopa predsednik.

Predsednika SOS izvoli skupščina z večino glasov prisotnih članov SOS.

25. člen

Kandidatko/kandidata (v nadaljnjem besedilu: kandidata) za predsednika lahko predlaga predsedstvo, predsedstvo sekcije ali 1/3 članic.

26. člen

Predsednik SOS sklicuje in vodi seje skupščine, sklicuje in vodi seje predsedstva ter usmerja, usklajuje in nadzoruje delo generalnega sekretarja in strokovnih služb SOS.

Predsednik lahko za opravljanje posameznih nalog iz svoje pristojnosti pooblasti podpredsednike. V primeru predčasnega prenehanja mandata predsednika opravlja njegove naloge, do izvolitve novega predsednika, najstarejši podpredsednik.

Predsednik, podpredsedniki, člani predsedstva SOS in člani sekcij, predsedniki in člani komisij lahko prejemajo za svoje delo na sejah sejnino v skladu s pravilnikom, ki ga sprejme skupščina SOS. Pri tem se upoštevajo merila, ki jih določa zakon za neprofesionalno opravljanje funkcij članov občinskega sveta.

IX. NADZORNI ODBOR

27. člen

Nadzorni odbor nadzoruje materialno in finančno poslovanje SOS ter namenskost in smotrnost porabe finančnih sredstev.

Finančno poslovanje SOS se opravlja v skladu s predpisi, ki urejajo finančno materialno poslovanje oseb javnega prava.

28. člen

Nadzorni odbor ima pet članov. Mandatna doba članov nadzornega odbora traja 4 leta.

Nadzorni odbor voli skupščina izmed predstavnikov članic v skupščini. Kandidate za člane nadzornega odbora lahko predlaga predsedstvo, predsedstvo sekcij oziroma 1/5 članic SOS.

Člani nadzornega odbora ne morejo biti člani predsedstva SOS, generalni sekretar niti zaposleni v službi SOS.

29. člen

Člani nadzornega odbora izvolijo izmed sebe predsednika nadzornega odbora. Predsednik predstavlja nadzorni odbor, sklicuje in vodi njegove seje.

Nadzorni odbor veljavno odloča, če je na seji navzočih večina članov nadzornega odbora.

Nadzorni odbor sprejema odločitve z večino glasov navzočih članov.

30. člen

Nadzorni odbor ima naslednje pristojnosti:

- opravlja nadzor nad razpolaganjem s sredstvi SOS,
- nadzoruje namenskost in smotrnost uporabe sredstev SOS,
- nadzoruje finančno materialno poslovanje SOS in sekretariata SOS,
- enkrat letno obravnava zaključni račun in o ugotovitvah poroča skupščini,
- sprejema poročila, priporočila in predloge, ki jih posreduje skupščina in predsedstvo v obravnavo in sprejem.

X. FINANCIRANJE SOS

31. člen

Dohodki in izdatki SOS se za vsako koledarsko leto določijo s finančnim načrtom. Finančni načrt za tekoče leto sprejme skupščina SOS na predlog predsedstva najkasneje do konca februarja tekočega leta.

V finančnem načrtu SOS se posebej določijo prihodki od članarine, prihodki in odhodki za mednarodno dejavnost, prihodki in odhodki za posamezne dejavnosti SOS.

32. člen

Finančne in materialne listine podpisuje predsednik SOS ali generalni sekretar po njegovem pooblastilu.

Finančni viri SOS so:

- članarine,
- sredstva, ki se zagotavljajo v državnem proračunu,
- sredstva, ki jih za izvajanje nalog SOS članice za določene namene (izobraževanje, skupne projekte pravno svetovanje itd.),
- dotacije, donacije in drugi viri.

Po preteku leta za katerega je bil sprejet finančni načrt SOS sprejme skupščina zaključni račun finančnega načrta.

V zaključnem računu se izkažejo predvideni in doseženi dohodki in odhodki in predvidena in dosežena izvršitev finančnega načrta.

XI. STROKOVNA SLUŽBA SOS (SEKRETARIAT)

33. člen

SOS ima sekretariat. Sekretariat je strokovna služba SOS, ki opravlja strokovno organizacijske, administrativno tehnične in druge naloge za SOS. Organizacija dela sekretariata se določi s pravilnikom o organizaciji dela in sistemizaciji delovnih mest, ki ga sprejme predsedstvo z večino glasov vseh članov predsedstva.

Sekretariat neposredno vodi generalni sekretar.

O zaposlitvi v sekretariatu odloča generalni sekretar, če je sprejet pravilnik o organizaciji in sistemizaciji delovnih mest. Do sprejema teh aktov odloča o zaposlitvi novih delavk/delavcev predsedstvo SOS.

34. člen

Generalni sekretar izvaja sklepe skupščine in predsedstva SOS ter neposredno vodi delo strokovne službe sekretariata SOS. Generalnega sekretarja imenuje predsedstvo za dobo štirih let po predhodno opravljenem javnem razpisu. Po izteku mandatne dobe je lahko ista oseba ponovno imenovana za generalnega sekretarja.

35. člen

Delovno pravni status generalnega sekretarja in zaposlenih v sekretariatu SOS se ureja po predpisih, ki veljajo za tajnice/tajnike občin in zaposlene v občinski upravi.

Generalni sekretar opravlja zlasti naslednje naloge:

- vodi in koordinira delo sekretariata,
- izvaja sklepe skupščine, predsedstva in predsedstva sekcij,
- skrbi za zakonito, smotno in racionalno razpolaganje s sredstvi SOS,
- skrbi za pripravo gradiv za seje skupščine, predsedstva, nadzornega odbora, predsedstva sekcij in delovnih teles SOS,
- opravlja druge naloge po nalogu predsednika predsedstva in organov SOS.

XII. JAVNOST DELA

36. člen

Izvajanje posameznih strokovnih nalog si lahko SOS zagotovi v sodelovanju s posameznimi strokovnimi institucijami na podlagi sklenjene pogodbe.

37. člen

Delo SOS je javno.

Javnost dela se zagotavlja z obveščanjem javnosti o delu organov SOS, s posredovanjem posebnih pisnih sporočil članicam, in sredstvom javnega obveščanja, z navzočnostjo predstavnikov sredstev javnega obveščanja na sejah organov in delovnih teles SOS, z izdajanjem posebnega glasila in na druge načine.

Predsednik in generalni sekretar SOS skrbita za obveščanje o delu SOS. Skupščina SOS, predsedstvo SOS in predsedstva sekcij lahko sklenejo, da se o seji izda uradno obvestilo ali organizira novinarska konferenca.

38. člen

Skupščina SOS lahko na predlog predsedstva SOS sklene, da SOS izdaja posebno glasilo v katerem se objavljajo prispevki o delu SOS, o zadevah s področja lokalne samouprave in strokovni prispevki in članki, ki zadevajo interese članic. S sklepom imenuje skupščina tudi odgovornega urednika glasila in način financiranja glasila.

XIII. SPREMEMBE IN DOPOLNITVE STATUTA

39. člen

O spremembah in dopolnitvah statuta odloča skupščina SOS.

Predlog za spremembe in dopolnitve statuta lahko poda vsaka članica SOS in vsi organi SOS.

40. člen

Statut SOS, njegove spremembe sprejme skupščina SOS z večino glasov vseh predstavnikov.

VX. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

41. člen

Volitve in imenovanja organov po določilih tega statuta se izvedejo najkasneje v treh mesecih po začetku veljavnosti tega statuta.

Ne glede na določbe o trajanju mandatov se mandati članov organov SOS, imenovanih po tem statutu, iztečejo najkasneje 90 dni po rednih lokalnih volitvah.

42. člen

Skupnost občin Slovenije je pravni naslednik stalne konference lokalnih skupnosti Slovenije, ki je bila ustanovljena 11. 12. 1995.

Z dnem uveljavitve tega statuta preneha veljati statut stalne konference lokalnih skupnosti Slovenije – Združenja občin in mest Slovenije, sprejet 11. 12. 1995 ter statutarni sklep, sprejet julija 1999 in objavljen v Uradnem listu RS, št. 68, z dne 20. avgusta 1999.

43. člen

Ta statut začne veljati z dnem sprejema. Statut se objavi v Uradnem listu RS.

Št. 02/02

Maribor, dne 3. julija 2002.

Predsednik SOS
Boris Sovič l. r.

5327. Sklep o imenovanju državnih tožilcev na položaj svetnikov oziroma svetnic

Na podlagi petega odstavka 23. člena zakona o državnem tožilstvu (Uradni list RS, št. 63/94 in 59/99) je Personalna komisija na 64. seji dne 12. 11. 2002 sprejela naslednji

SKLEP

1

Imenovanje državnih tožilcev na položaj svetnikov oziroma svetnic:

- Zora Lešnjak, okrožna državna tožilka na Okrožnem državnem tožilstvu v Mariboru,
- Metka Jug, okrožna državna tožilka na Okrožnem državnem tožilstvu v Mariboru,
- Marjeta Kreča, okrožna državna tožilka na Okrožnem državnem tožilstvu v Celju,
- Sonja Vaupotič Stolnik, okrožna državna tožilka na Okrožnem državnem tožilstvu v Murski Soboti.

2

Ta sklep se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 13/02

Ljubljana, dne 26. novembra 2002.

Generalna državna tožilka
Zdenka Cerar l. r.

5328. Koeficienti rasti cen v Republiki Sloveniji, november 2002

Na podlagi prvega odstavka 19. člena zakona o državni statistiki (Uradni list RS, št. 45/95 in 9/01) Statistični urad Republike Slovenije objavlja

K O E F I C I E N T E**rasti cen v Republiki Sloveniji, november 2002**

1. Mesečni koeficient rasti cen industrijskih proizvodov pri proizvajalcih novembra 2002 v primerjavi z oktobrom 2002 je bil 0,003.

2. Koeficient rasti cen industrijskih proizvodov pri proizvajalcih od začetka leta do novembra 2002 je bil 0,031.

3. Koeficient povprečne mesečne rasti cen industrijskih proizvodov pri proizvajalcih od začetka leta do novembra 2002 je bil 0,003.

4. Koeficient rasti cen industrijskih proizvodov pri proizvajalcih novembra 2002 v primerjavi z istim mesecem prejšnjega leta je bil 0,041.

5. Mesečni koeficient rasti cen življenjskih potrebščin novembra 2002 v primerjavi z oktobrom 2002 je bil 0,000.

6. Koeficient rasti cen življenjskih potrebščin od začetka leta do novembra 2002 je bil 0,066.

7. Koeficient povprečne mesečne rasti cen življenjskih potrebščin od začetka leta do novembra 2002 je bil 0,006.

8. Koeficient rasti cen življenjskih potrebščin novembra 2002 v primerjavi z istim mesecem prejšnjega leta je bil 0,067.

9. Koeficient povprečne rasti cen življenjskih potrebščin od začetka leta do novembra 2002 v primerjavi s povprečjem leta 2001 je bil 0,072.

Št. 941-04-22/2002

Ljubljana, dne 6. decembra 2002.

Tomaž Banovec l. r.
Generalni direktor
Statističnega urada
Republike Slovenije

OBČINE

ČRNOMELJ

5329. Odlok o vračanju vlaganj upravičencev v javno telekomunikacijsko omrežje na območju Občine Črnomelj

Na podlagi 6. člena zakona o vračanju vlaganj v javno telekomunikacijsko omrežje (Uradni list RS, št. 58/02) in 16. člena statuta Občine Črnomelj (Uradni list RS, št. 87/99, 13/01 in 65/02) je Občinski svet občine Črnomelj na 33. redni seji dne 1. 10. 2002 sprejel

O D L O K

o vračanju vlaganj upravičencev v javno telekomunikacijsko omrežje na območju Občine Črnomelj

1. člen

S tem odlokom se določajo dejanski končni upravičenci do vračila vlaganj v javno telekomunikacijsko omrežje, način sestave seznama upravičencev za vračilo vlaganj, način ugotavljanja sorazmernih deležev vračila ter pogoji in roki vračanja teh deležev.

2. člen

Dejanski končni upravičenci do vračila sorazmernih deležev vlaganj v javno telekomunikacijsko omrežje so fizične in pravne osebe, ki so preko krajevnih skupnosti v Občini Črnomelj od leta 1974 do konca leta 1994, z namenom pridobitve telefonskega priključka, sklepale pogodbe o investicijah v telekomunikacijsko omrežje s pravnimi predniki Telekom Slovenije, d.d. in s Samoupravnimi interesnimi skupnostmi za poštni telegrafski in telefonski promet.

3. člen

Za sestavo seznama končnih dejanskih upravičencev do vračila vlaganj v javno telekomunikacijsko omrežje imenuje župan v roku enega meseca od uveljavitve tega odloka posebno komisijo (v nadaljevanju: komisija), ki je sestavljena iz predsednikov krajevnih skupnosti in zaposlenih v občinski upravi.

4. člen

Komisija skupaj s predstavniki krajevnih skupnosti in bivših gradbenih odborov, na osnovi evidenc in podatkov iz arhivov, s katerimi razpolagajo krajevne skupnosti ali druge pravne ali fizične osebe, zbere vso potrebno dokumentacijo in podatke o višini vložnih sredstev v izgradnjo telekomunikacijskega omrežja na območju Občine Črnomelj.

Na podlagi dokumentacije in podatkov iz prejšnjega odstavka komisija pripravi seznam upravičencev do vračila vlaganj v javno telekomunikacijsko omrežje.

Krajevne skupnosti morajo komisiji najpozneje v roku 3 mesecev od uveljavitve tega odloka posredovati predlog seznama fizičnih in pravnih oseb, ki nastopajo kot končni upravičenci. Predlogu seznama morajo biti s strani krajevne skupnosti predložena tudi vsa listinska dokazila, ki so potrebna z ugotovitev osnove za vračilo vlaganj in višine deležev, sorazmernih vlaganjem oseb.

Komisija in krajevne skupnosti na krajevno običajen način pozovejo končne upravičence, da jim do določenega roka, pred iztekom roka iz prejšnjega odstavka, posredujejo potrebne podatke in dokazila.

5. člen

Seznam fizičnih in pravnih oseb, ki nastopajo kot dejanski končni upravičenci se objavi na krajevno običajen način v roku dveh mesecev po sklenitvi pisne poravnave med lokalno skupnostjo in pristojnim pravobranilcem ali po pravnomočno končanem sodnem postopku za določitev odškodnine.

Fizične in pravne osebe, ki niso javno objavljene na seznamu, pa menijo da so upravičene do vračila, morajo v roku 1 me-

seca od javne objave seznama pri komisiji zahtevati, da jih uvrsti na seznam in ji predloži vso potrebni dokumentacijo, s katero dokažejo, da so upravičeni do vračila, sicer se jih pri vračilu ne upošteva.

6. člen

Sorazmerni delež vlaganj, ki v skladu z zakonom pripada upravičencu na podlagi sklenjene poravnave, se ugotavlja na podlagi podatkov iz sklenjenih pogodb in dokazil posameznih upravičencev o vložnih sredstvih v izgradnjo telekomunikacijskega omrežja ter v višini določeni z zakonom.

Občina vrne prejeta vračila vlaganj v deležih, sorazmernih vlaganjem oseb, navedenih na seznamu iz prejšnjega člena. Občina prične vračati v roku 30 dni od prejema vračila iz sklada za vračanje vlaganj v javno telekomunikacijsko omrežje. Občina konča z vračilom vlaganj v roku 60 dni od prejema vračila.

7. člen

Pogoj za dokazovanje pravice do vračila vlaganj v telekomunikacijsko omrežje je sklenjena pogodba upravičenca. Prejeta plačila občina v vrne upravičencem v deležih, sorazmernim vlaganjem oseb pod pogoji in v rokih, ki jih določa zakon.

Pravni nasledniki oseb iz drugega člena tega odloka morajo dokazati obstoj pravnega nasledstva. Dediči upravičenca morajo za sprejem vračila pooblastiti skupnega pooblaščenca. Razdelitev sredstev med dediče ni v domeni občine.

8. člen

Ta odlok se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije in začne veljati naslednji dan po objavi.

Št. 345-00-5/2002

Črnomelj, dne 1. oktobra 2002.

Župan

Občine Črnomelj
Andrej Fabjan l. r.

5330. Odlok o javnem vodovodu in oskrbi naselij s pitno vodo na območju občin Črnomelj in Semič

Na podlagi 29. člena zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 72/93, 6/94 – odl. US RS, 45/94 – odl. US RS, 57/94, 14/95, 20/95 – odl. US RS, 63/95 – obvezna razlaga, 9/96 – odločba US RS, 26/97, 70/97, 10/98, 68/98 – odl. US RS in 74/98), 26. člena zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 32/93, 1/96), 7. člena zakona o gospodarskih javnih službah (Uradni list RS, št. 32/93), zakona o prekrških (Uradni list SRS, št. 25/83, 36/83, 42/85, 47/87 in 5/90 ter Uradni list RS, št. 10/91, 17/91, 13/93, 66/93, 39/96, 61/96, 35/97, 45/97, 73/97, 87/97, 73/98 in 31/00), sta Občinska sveta občine Črnomelj na 33. seji, dne 1. 10. 2002 in Občine Semič na 32. seji dne 10. 10. 2002 sprejela

O D L O K

o javnem vodovodu in oskrbi naselij s pitno vodo na območju občin Črnomelj in Semič

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

Ta odlok določa pogoje in način oskrbe s pitno vodo, gospodarjenje z objekti in napravami, ki služijo oskrbi z vodo iz javnega vodovodnega omrežja (v nadaljevanju: javnega vodovo-

da), s katerim upravlja in gospodari javno podjetje Komunala d.o.o. Črnomelj (v nadaljevanju: upravljavec).

2. člen

Pojmi v tem odloku imajo naslednji pomen:

1. Javni vodovod je magistralno, primarno in sekundarno vodovodno omrežje s pripadajočimi objekti in napravami, ki zagotavlja oskrbo s pitno vodo najmanj petim gospodinjstvom in je v skladu s sklepom o delitvi premoženja bivše Občine Črnomelj na novonastali občini Črnomelj in Semič (Uradni list RS, št. 23/97) v lasti občine, na teritoriju katere se nahaja.

2. Uporabnik pitne vode je vsaka fizična ali pravna oseba – lastnik objekta, ki je z vodovodnim priključkom priključena na javno vodovodno omrežje. Uporabnik je lahko tudi najemnik tega objekta.

3. Upravljavec javnega vodovodnega omrežja je v skladu s odlokom o gospodarskih javnih službah v občini Črnomelj (Uradni list RS, št. 78/94) in odlokom o ustanovitvi Javnega podjetja Komunala d.o.o. Črnomelj (Uradni list RS, št. 40/01) Javno podjetje Komunala d.o.o. Črnomelj.

4. Tehnični pravilnik je pravilnik za projektiranje, tehnično izvedbo in uporabo javnega vodovodnega sistema (Uradni list RS, št. 13/01),

5. Interno vodovodno ali hidrantno omrežje je omrežje, ki ga od javnega vodovodnega omrežja ločuje interni vodovodni priključek z merilnim mestom.

6. Vodovodni priključek je priključek na javno vodovodno omrežje, sestavljen iz:

- priključnih in zapornih elementov na mestu priključka na javni vodovod s pripadajočimi spojniki, vgradno garnituro, betonskim podstavkom in cestno kapo,
- priključne in zaščitne cevi z vsem pripadajočim materialom,
- merilnega mesta, ki se zaključuje z zapornim ventilom za vodomerno napravo.

Vodovodni priključek je lahko stalen, začasen ali provizoričen, kakor jih definira tehnični pravilnik.

II. OBJEKTI IN NAPRAVE UPORABNIKA IN UPRAVLJAVCA

3. člen

Objekti in naprave uporabnika so:

1. interno vodovodno ali hidrantno omrežje,
2. vodovodni priključek.

Te naprave in objekti so last uporabnika, ki z njimi upravlja in razpolaga.

Na javno vodovodno omrežje se lahko s internim vodovodnim priključkom priključijo objekti pravnih in fizičnih oseb, ki imajo potrebna dovoljenja po zakonu o graditvi objektov.

4. člen

Objekti in naprave v upravljanju upravljavca so:

Magistralno omrežje in naprave:

1. objekti za hranjenje, transport in čiščenje vode, ki so pomembne za oskrbo več občin ali regije,
2. tranzitni cevovodi od črpališča ali zajetja do primarnega omrežja,

3. črpališča, prečrpališča, zajetja, naprave za bogatenje podtalnice in naprave za čiščenje ter pripravo vode, ki služijo več občinam ali regiji.

Primarno omrežje in naprave:

1. objekti in naprave za oskrbovanje dveh ali več stanovanjskih ali drugih območij v ureditvenem območju naselja (industrijskih območij, turističnih območij), kot so: vodnjaki, črpališča, zajetja, naprave za bogatenje podtalnice,

2. naprave za čiščenje in pripravo vode na primarnem omrežju,

3. vodni zbiralniki,

4. cevovodi od črpališča ali zajetij do sekundarnega vodovodnega omrežja in vodohramov,

5. cevovodi med posameznimi stanovanjskimi ali drugimi območji v ureditvenem območju naselja (industrijskimi območji, turističnimi območji, manjšimi naselji).

Sekundarno omrežje in naprave:

1. omrežje in naprave za neposredno priključevanje uporabnikov na posameznem stanovanjskem ali drugem območju (industrijsko območje, turistično območje, manjše naselje),

2. omrežje in naprave za preprečevanje požara (hidrantno omrežje),

3. omrežje za vzdrževanje javnih površin,

4. črpališča ali naprave za vzdigovanje ali reduciranje tlaka vode na sekundarnem omrežju,

5. naprave za čiščenje in pripravo vode na sekundarnem omrežju.

III. POGOJI ZA PRIKLJUČITEV NA JAVNI VODOVOD

5. člen

Priključitev na javni vodovod je dovoljena samo s soglasjem, ki ga v skladu z določili tega odloka izda upravljavec.

6. člen

Na področju, kjer je zgrajen, se gradi ali rekonstruira javni vodovod, je priključitev na javni vodovod obvezna.

Upravljavec mora o tem obvestiti bodočega uporabnika in mu posredovati pogoje za izdajo soglasja za vodovodni priključek.

7. člen

Upravljavec izdaja soglasja k:

1. prostorskim izvedbenim aktom,
2. lokacijski dokumentaciji,
3. projektu za pridobitev gradbenega dovoljenja,
4. vlogi za uporabno dovoljenje,
5. vlogi za izvedbo vodovodnega priključka.

8. člen

Uporabnik predloži k vlogi za pridobitev soglasja iz prejšnjega člena tega odloka ali pred priključitvijo objekta naslednjo dokumentacijo:

- a) za soglasje k lokacijski dokumentaciji:
 - situacijo z vrisanim objektom v merilu 1:1000 ali 1:500,
 - opis specifičnosti in namembnosti objekta s predvideno potrošnjo vode in oceno kvalitete in tipa odpadne vode;
- b) za soglasje k projektu za pridobitev (enotnega) gradbenega dovoljenja:

- lokacijsko dokumentacijo,
- situacijo z vrisanim objektom v merilu 1:1000 ali 1:500,
- projekt za pridobitev gradbenega dovoljenja,
- soglasje lastnikov ali uporabnikov parcel, po katerih bo potekal interni vodovodni priključek, oziroma ustrezní pravni akt, ki nadomesti soglasje;

c) za soglasje za izvedbo vodovodnega priključka, če ni bilo že izdano v postopku za pridobitev gradbenega dovoljenja:

- pravnomočno gradbeno dovoljenje, oziroma dokaz o legalnosti gradnje (zemljiškoknjižni izpisek z navedbo, da je bil objekt zgrajen pred letom 1967),
- katastrski načrt (mapna kopija),
- situacijo z vrisanim objektom v merilu 1:1000 ali 1:500,
- soglasja lastnikov ali uporabnikov parcel, po katerih bo potekal priključek, oziroma ustrezní pravni akt, ki nadomesti soglasje lastnika;

d) za soglasje za začasni oziroma provizorični priključek:

- situacijo z vrisanim objektom v merilu 1:1000 ali 1:500,
- odločbo upravnega organa o začasnem objektu ali gradbeno dovoljenje za objekt, ki se gradi,

– soglasja lastnikov ali uporabnikov parcel, po katerih bo potekal priključek, oziroma ustrezní pravni akt, ki nadomesti soglasje lastnika,

- soglasje za prekop cestišča (po potrebi),
- opis predvidene porabe vode,
- predviden datum odstranitve začasnega priključka.

9. člen

Upravljavec je dolžan izdati soglasje za vodovodni priključek, če uporabnik k svoji vlogi predloži predpisano dokumenta-

cijo ter če to dopuščajo razpoložljive kapacitete vodovodnih virov in prepustnost omrežja.

V primeru, da razmere na dovoljujejo novih priključkov, je upravljavec dolžan obvestiti uporabnika o razmerah ter pogojih, pod katerimi bi bila priključitev možna.

10. člen

Pri izdaji soglasja za priključitev objekta na vodovodno omrežje mora upravljavec v skladu z določili tehničnega pravilnika določiti:

1. minimalni odmik objektov od vodovodnega omrežja,
2. pogoje in navodila za zaščito vodovodnega omrežja pred vplivom ostalih objektov, predvsem novogradenj,
3. traso, globino, profil, dolžino priključnih cevi in priključno mesto na javno omrežje,
4. lokacijo, obliko in velikost vodomernega jaška,
5. posebne zaščitne ukrepe za objekte, ki so locirani na območju podtalnice, zajetij vodnih virov ali na območjih, predvidenih za zajem pitne vode,
6. pogoje križanja komunalnih vodov z vodovodnim omrežjem,
7. mesto priključitve na naprave in objekte, za katere je odgovoren upravljavec, in zahteve oziroma pogoje zunanje ureditve objektov na mestih, kjer je predvidena trasa vodovoda.

11. člen

Uporabnik ali drugi investitor si mora pridobiti soglasje upravljavca za vse gradnje, rekonstrukcije ali adaptacije, ki bi imele zaradi svoje lokacije posledice ali vpliv na objekte in naprave za pitno vodo.

Uporabniki ali drugi investitorji oziroma izvajalci, pravne in fizične osebe, ki opravljajo dela v bližini vodovodnega omrežja ali naprav, si morajo za ta dela pridobiti soglasje upravljavca ter mu pokriti vse s tem nastale stroške, vključno z upravljačevim nadzorom, in pri opravljanju teh del zagotoviti, da ostane vodovodno omrežje ali naprave nepoškodovane.

Stroške za morebitne poškodbe vodovoda, ki jih povzroči izvajalec del po svoji krivdi, nosi izvajalec sam. Ti stroški zajemajo neposredne stroške za odpravo napak, izgubljeno vodo, stroške za zvišano električno konico zaradi dodatnega črpanja in vse ostale intervencijske stroške.

12. člen

Upravljavec je dolžan izvesti priključitev uporabnika na vodovodno omrežje pod pogojem, da je uporabnik izpolnil vse pogoje soglasja, in poravnal vse obveznosti.

Za brezhibno stanje interne vodovodne inštalacije je odgovoren uporabnik.

13. člen

Vodovodni priključek se izdelava na stroške uporabnika. Po končani gradnji se vodovodni priključek vpiše v evidenco uporabnikov javnega vodovoda.

Vodovodni priključek je del objekta in je last uporabnika.

Vodovodni priključek vključno z obračunskim vodomermom vzdržuje upravljavec na stroške uporabnika. Stroški vzdrževanja vodomera so zajeti v števnini, ki se zaračuna ob ceni vode.

14. člen

Vodovodni priključek se izvede praviloma za vsak objekt uporabnika posebej, lahko pa ima objekt tudi več priključkov. Pri tem se mora upoštevati velikost in namembnost objekta ter količino porabljene vode.

15. člen

V primeru, da je v objektu več uporabnikov, ki se oskrbujejo z vodo iz istega priključka, so dolžni z medsebojnim sporazumom določiti pravno ali fizično osebo, ki sprejema in plačuje račune za porabljeno vodo v objektu.

Interna delitev in zaračunavanje vode posameznemu uporabniku istega priključka ni obveznost upravljavca.

Če so na isti vodovodni priključek priključeni uporabniki, ki plačujejo vodo po različnih tarifah, si morajo vgraditi ločene vodomere. V tem primeru se v centralnem jašku ali vodomerni

niši postavi več vodomero. Notranja vodovodna inštalacija mora biti izvedena za vsakega uporabnika posebej.

16. člen

Uporabnik lahko s pisno izjavo, ki jo predloži upravljavcu, brezplačno prenese vodovodni priključek na drugo pravno ali fizično osebo, pod pogojem, da ni odprtih terjatev na vodovodnem priključku, ki se prenaša.

Če obstaja terjatev, prenos priključka ni možen. Priključitev novega uporabnika se v tem primeru izvede po postopku, ki je po določilih tega odloka predpisan za prvo priključitev na javni vodovod.

17. člen

Vse posege v obstoječi sistem javnega vodovoda in vodovodne priključke izvaja upravljavec ali od upravljavca pooblaščen strokovno usposobljeni in registrirani izvajalec, pod strokovnim nadzorom, ki ga zagotovi upravljavec. Enako velja tudi pri gradnji novih vodovodnih priključkov.

Pri postavitvi, vzdrževanju in zamenjavi vodovodnih priključkov (do vključno ventila za vodomermom na strani uporabnika), ki so lastništvo uporabnikov javnega vodovoda, upravljavec izvaja montažna dela vključno z dobavo materiala. Navedena dela se izvajajo na stroške uporabnika. Preostala dela (izkop, zasip, vzpostavitev terena v prvotno stanje) lahko izvede uporabnik v lastni režiji, lahko pa tudi ta dela zaupa upravljavcu.

18. člen

Uporabnik se sme oskrbovati s pitno vodo iz javnega vodovoda samo tako, da ne poslabša pogojev oskrbe z vodo drugih porabnikov, priključenih na javni vodovod, ali kako drugače ne vpliva na kakovost vode.

Uporabnik se sme oskrbovati iz javnega vodovoda in hkrati lastnega vodnega vira le, če sta priključek in interna napeljava na javni vodovod in lastni vir izvedena ločeno, brez kakršnekoli medsebojne povezave.

IV. PRIKLJUČNA TAKSA

19. člen

Pred izdajo soglasij upravljavca, opredeljenih v 8. členu tega odloka je bodoči uporabnik javnega vodovoda dolžan plačati priključno takso (prispevek ob prvi priključitvi) v skladu s določili odloka o taksah za priključitev na javno vodovodno in kanalizacijsko omrežje v občini Črnomelj in odloka o prispevku za priključitev na javno vodovodno in kanalizacijsko omrežje v Občini Semič.

V. MERITVE PORABE IN OBRAČUN PORABLJENE VODE

20. člen

Količina porabljene vode se meri z odčitkom obračunskega vodomera v kubičnih metrih.

21. člen

Vsakemu novemu uporabniku namesti upravljavec javnega vodovodnega omrežja obračunski vodomerm. Tip, velikost in mesto namestitve določi upravljavec samostojno.

Uporabnik ne sme prestavljati, zamenjati ali popravljati obračunskega vodomera.

Vsak obračunski vodomerm mora biti pregledan in žigosan od državnega upravnega organa, pristojnega za kontrolo meril in plemenitih kovin. Upravljavec vzdržuje obračunske vodomere in skrbi za njihove redne preglede in menjavo.

22. člen

Vodomeri v interni napeljavi služijo za interno porazdelitev stroškov uporabnikov in jih upravljavec vodovoda ne vzdržuje, niti popisuje.

23. člen

Uporabnik je dolžan zgraditi in vzdrževati prostor za vodomerm v skladu s določili tehničnega pravilnika, ki mora biti vedno

dostopen delavcem ali pooblaščenim osebam upravljavca za vzdrževanje in redne preglede. Vodometri jašek se praviloma izvede izven objektov.

Stroške prve nabave in namestitve obračunskega vodomera gredo v breme uporabnika. Stroške kontrole, popravila in zamenjave plača uporabnik s števnino (mesečno vzdrževalnino vodometra), izračunano na osnovi dejanskih stroškov.

Upravljevec lahko vodomera, kolikor je to nujno potrebno (posledica zmrzali, udar tople vode, mehanskih poškodb in drugih dogodkov, ko je naprava poškodovana tako, da ne opravlja svoje funkcije), zamenja brez predhodnega obvestila uporabniku, dolžan pa ga je naknadno obvestiti v roku 15 dni po zamenjavi.

Vse okvare, ki so nastale na vodomoru (zaradi zmrzali, udara tople vode in mehanskih poškodb,) ali priključku, bremeni uporabnika.

24. člen

Števnina je znesek, ki se mesečno zaračunava ob ceni vode, uporablja pa se za vzdrževanje, umerjanje in zamenjavo vodometrov ki jih je, skladno z odredbo o rokih, v katerih se redno overjajo merila (Uradni list RS, št. 61/98), dolžan izvajati upravljevec.

Števnina se zaračuna po ceniku upravljavca.

Pravnim osebam upravljevec ne zaračunava števnine, ampak so slednje dolžne v skladu z odredbo iz prvega odstavka tega člena na poziv upravljavca naročiti zamenjavo vodomera.

Stroške vodomera in zamenjave krije uporabnik.

25. člen

Vsako okvaro na priključku ali vodomoru mora uporabnik takoj prijaviti upravljavcu. Uporabnik ima poleg rednih pregledov iz 21. člena pravico zahtevati izredno kontrolo točnosti obračunskega vodomera, če se oceni, da je sporna njegova točnost.

Če se ugotovi, da je točnost obračunskega vodomera izven dopustnih toleranc, nosi vse stroške preizkusa upravljevec, v nasprotnem primeru pa uporabnik.

Izredno kontrolo vodomera mora uporabnik naročiti pisno in je ni mogoče kasneje preključiti.

26. člen

Upravljevec odčita stanje na obračunskem vodomoru najmanj enkrat letno. V vmesnem času se uporabniku zaračunava mesečna akontacija za porabljen vodo v višini povprečne mesečne porabe prejšnjega obračunskega obdobja.

Uporabnik lahko tudi sam posreduje odčitek stanja vodomera, pri čemer mora predhodno podpisati izjavo, s katero mu upravljevec določi pogoje posredovanja podatkov.

Pri večjih porabnikih lahko odčita upravljevec obračunski vodomera enkrat mesečno.

Ob popisih se kontrolira tudi stanje plomb na vodomernih.

Ob rednih in izrednih menjavah vodometrov se opravi popis in poračun.

27. člen

Tarife oziroma cene za porabljen vodo se določajo na predlog upravljavca po veljavni zakonodaji in predpisanem postopku.

28. člen

Uporabniki plačujejo porabljen vodo na podlagi izdanih računov. Račun se izstavi na podlagi odčitane dejanske porabe preteklega obračunskega obdobja oziroma akontacije za porabljen vodo v višini povprečne mesečne porabe v preteklem obračunskem obdobju.

Račun se izstavi na podlagi cenika, veljavnega na dan izstavitve računa.

Ob spremembi cene vode upravljevec praviloma ne odčita vodometrov, temveč se stanje vodomera na dan uveljavitve cene vode izračuna iz povprečne porabe vode v preteklih obdobjih.

29. člen

V primeru, če upravljevec ali uporabnik ugotovi, da je obračunski vodomera v okvari ali je ugotovljen nedovoljen način odjema, ali da iz drugega vzroka ni mogoče odčitati obračunske-

ga vodomera, se obračuna povprečna poraba vode na osnovi zadnjega obračunskega obdobja.

Če obstoječi porabnik pitne vode nima vgrajenega vodomera oziroma vgraditev odklanja, se porabljen vodo obračuna s pavšalno porabo 9 m³ vode na osebo mesečno (najmanj ena oseba mesečno), za naseljene objekte (zidanice, vikendi) pa 3 m³ mesečno.

V primeru odstranitve ali poškodbe plombe upravljevec na vodomoru, se uporabniku ob ugotovitvi porabe dodatno zaračuna še 50m³ porabe vode in dejanski stroški ponovne nastavitve plombe, oziroma menjave vodomera.

30. člen

V objektih, v katerih se poleg stanovanj nahajajo tudi poslovni prostori za opravljanje različnih gospodarskih oziroma negospodarskih dejavnosti, morajo le-ti imeti vgrajene lastne obračunske vodomere za odčitavanje porabljene vode.

V primeru, da iz tehničnih razlogov vgradnja obračunskega vodomera ni bila mogoča, kar za vsak primer ugotovi upravljevec, se uporabniku zaračunava mesečna pavšalna poraba vode za opravljanje dejavnosti, in sicer:

- avtomehanika, mesarije, klavnice, pralnice, kemične čistilnice, vrtnarije, gostilne, bifeji ipd. - 50% ugotovljene porabe,
- proizvodnja plastike - 50% ugotovljene porabe,
- brusilnice, galvanizacije, ipd. - 40% ugotovljene porabe,
- vinotoči 20% - ugotovljene porabe,
- trgovine in ostale dejavnosti 10% ugotovljene porabe.

Meritev oziroma obračun vode po prejšnjem odstavku je možna le v objektih, ki so bili na omrežje javnega vodovoda priključeni do uveljavitve tega odloka. Vsi ostali objekti morajo biti zgrajeni tako, da ima vsak poslovni prostor svoj obračunski vodomera, kar je pogoj za izdajo soglasja za priključitev objekta na javni vodovod. Upravljevec uskladi evidenco po prejšnjem odstavku tega člena na podlagi podatkov uporabnika v 6. mesecih od uveljavitve tega odloka.

31. člen

Račun mora uporabnik plačati v 15 dneh po izdaji računa.

Uporabnik lahko sporoči upravljavcu pisne pripombe oziroma ugovor na izdan račun najkasneje v 10 dneh od izdaje računa. Ugovor na izdani račun ne zadrži plačila.

Če račun ni v celoti poravnani v 10 dneh po izdaji opomina, lahko upravljevec prekine dobavo vode, o čemer mora biti uporabnik v samem opominu opozorjen.

Upravljevec v tem primeru ne odgovarja za povzročeno škodo, ki bi nastala uporabniku zaradi prekinitev dobave vode.

Za zamudo plačila upravljevec obračuna zakonite zamudne obresti.

Upravljevec je dolžan na pripombe ali ugovor uporabnika pisno odgovoriti v 15 dneh in v tem roku ne sme prekiniti dobave vode.

Upravljevec praviloma izstavlja račun za porabljen vodo lastniku objekta, lahko pa tudi najemniku tega objekta. V slednjem primeru mora lastnik objekta pisno obvestiti upravljalca, da bo najemnik poravnava račune za porabljen vodo ter tudi začetek in konec najemnega razmerja.

V primeru, da zapadli račun najemnik ne poravnava v dogovorjenem roku, se slednji prefakturira lastniku objekta in od takrat naprej je lastnik zavezanec za plačilo računa ne glede na trajanje najemnega razmerja.

VI. PREKINITEV DOBAVE VODE

32. člen

Upravljevec lahko na stroške uporabnika brez odpovedi ali z obvestilom prekine dobavo vode v naslednjih primerih:

1. če stanje interne napeljave ali vodomernega jaška ogroža zdravje drugih uporabnikov oziroma kvaliteto vode v javnem vodovodu,

2. če je vodovodni priključek izveden brez soglasja upravljavca,

3. če interna instalacija in druge naprave uporabnika ovirajo redno dobavo vode drugim uporabnikom in uporabnik ne izboljša stanja,

4. če interni napeljavi pri uporabnikih, ki imajo hkrati lasten vir pitne vode, nista medsebojno ločeni,

5. če interne napeljave pri uporabnikih, ki imajo več priključkov in plačujejo vodo po različnih tarifah, niso medsebojno ločene,

6. če uporabnik brez soglasja upravljavca dovoli priključitev drugega uporabnika na svojo interno instalacijo ali če razširi svojo lastno napeljavo,

7. če uporabnik onemogoča delavcu upravljavca odčitavanje ali zamenjavo vodomera ali pregled vodovodnega priključka in notranjih instalacij skladno z določbami tega odloka,

8. če uporabnik onemogoča delavcu upravljavca popravilo ali zamenjavo vodovodnega priključka in odklanja plačilo nastalih stroškov,

9. če uporabnik brez soglasja odstrani plombo upravljavca na vodomernu, hidrantu ali kako drugače spremeni izvedbo vodovodnega priključka,

10. če uporabnik, ki plačuje pavšalno porabo vode, odkloni vgradnjo vodomera,

11. če uporabnik krši objavljene omejitve pri varčevanju z vodo,

12. če uporabnik kljub opozorilu upravljavca ne odpravi napak na interni inštalaciji,

13. če uporabnik ne ravna skladno z določbami 28. člena tega odloka,

14. če z odvodom odpadne vode povzroča nevarnost za neoporečnost pitne vode.

Dobava vode se prekine, dokler ni odpravljen vzrok prekinitev. Uporabnik mora plačati stroške prekinitev in ponovne priključitve.

Upravljevec lahko prekine dobavo vode na stroške uporabnika, če uporabnik ali njegov pooblaščen predstavnik pisno odpove priključek.

33. člen

Upravljevec ima pravico prekiniti dobavo vode v naslednjih primerih:

- za čas izvedbe planiranih vzdrževalnih del,
- za čas odprave nepredvidljivih okvar na objektih in napravah javnega vodovoda,
- v primeru višje sile kot npr.: potres, požar, suša, onesnaževanje vodnih virov, izpad električne energije in podobno.

Upravljevec mora o času trajanja prekinitev dobave vode iz razlogov iz prve alineje tega člena pravočasno obvestiti uporabnike preko sredstev javnega obveščanja, na krajevno običajen način ali neposredno.

V primeru krajših (do štirih ur) nepredvidenih prekinitev objava ni potrebna.

34. člen

Upravljevec ne odgovarja za morebitno nastalo škodo, ki bi nastala pri uporabniku zaradi prekinitev dobave vode iz razlogov, navedenih v 33. členu.

Za čas, ko upravljavec ne ve za prekinitev dobave vode, se ne uporabljajo določbe 33. člena.

VII. VARČEVANJE Z VODO

35. člen

V primerih višje sile, kot so potres, požar, suša, onesnaževanje vodnih virov, izpad energije, velike okvare na objektih in napravah in podobno, ima upravljavec pravico brez povračila škode prekiniti ali zmanjšati dobavo vode, vendar mora o tem obvestiti uporabnike in postopati skladno s sprejetimi načrti ukrepov za take primere. Upravljevec mora skrbeti predvsem za prednostno preskrbo z vodo osnovnih življenjskih potreb občanov in požarno varnost, kar so uporabniki dolžni upoštevati.

VIII. OBVEZNOSTI UPRAVLJAVCA IN UPORABNIKOV

36. člen

Upravljevec ima pri preskrbi z vodo naslednje obveznosti:

1. skrbi za normalno obratovanje vodovoda v okviru razpoložljivih kapacitet,

2. redno vzdržuje vse objekte in naprave javnega vodovoda,
3. vzdržuje in zamenjuje vodovodne priključke na stroške uporabnika,

4. redno vzdržuje obračunske vodomere in skrbi za njihove redne in izredne preglede skladno z zakonom o meroslovju, ali na zahtevo uporabnika, kot to določa 23. člen tega odloka,

5. zagotavlja in redno kontrolira kakovost pitne vode skladno s pravilnikom o zdravstveni ustreznosti pitne vode in drugimi predpisi in podatke javno objavlja,

6. obvešča uporabnike o času trajanja in ukrepih ob prekinitvah dobave vode preko sredstev javnega obveščanja, na krajevno običajen način ali neposredno,

7. vodi kataster javnega vodovoda in ostale evidence,

8. redno odčituje vodomere in skrbi za obračun porabljene vode,

9. izdaja soglasja in omogoča priključitev na javni vodovod, kot to določa ta odlok,

10. organizira preskrbo v primerih višje sile in poroča o nastopu višje sile pristojnim občinskimi organom,

11. sistematično pregleduje omrežja in ugotavlja izgube ter skrbi za avtomatizacijo,

12. izvaja redni tehnični nadzor hidrantnih omrežij v skladu s pravilnikom o preizkušanju hidrantnih omrežij (Uradni list RS, št. 22/95),

13. kontrolira ustreznost interne inštalacije pred priklopom na javni vodovod,

14. na zahtevo in stroške uporabnika izvrši pregled interne inštalacije,

15. opravi kontrolo kvalitete vode na zahtevo uporabnikov, če je podan utemeljen sum, da je voda neustrezna,

16. meri količino načrpane vode na lastnih črpališčih,

17. pri vzdrževanju, saniranju ali rekonstrukciji vodovodnega omrežja, preverja in postopoma obnavlja vodovode.

37. člen

Uporabniki imajo naslednje obveznosti:

1. za priključitev na javni vodovod in za posege na vodovodnih objektih in napravah pridobijo soglasje upravljavca,

2. redno vzdržujejo interno inštalacijo, vodomerni jašek ali nišo in interne hidrante, jih ščitijo pred zmrzovanjem in poskrbijo za stalno dostopnost,

3. ščitijo pred zmrzovanjem obračunski vodomerni,

4. upravljavcu omogočajo dostop do obračunskega vodomera, interne inštalacije in hidrantov,

5. takoj javljajo upravljavcu vse okvare na javnem vodovodu, vodovodnih priključkih, vodomernih in odjemu vode iz hidrantov,

6. obvestijo upravljavca o spremembah, ki vplivajo na odzvem vode,

7. redno plačujejo vodo in vzdrževalnino vodomernov (števnino) na osnovi izdanih računov,

8. urejajo medsebojno delitev stroškov, kadar imajo obračun preko enega obračunskega vodomera,

9. se drže varčevalnih in ostalih ukrepov v primerih višje sile ali ob prekinitvi dobave vode,

10. pridobijo soglasje upravljavca za večja dela pri predelavi in popravilu interne inštalacije,

11. povrnejo škodo na javnem vodovodu, ki je povzročena zaradi del v zvezi z njihovim objektom, ali zaradi motenj, ki bi jih povzročili z nenormalnim odvzemom vode ali povratnim učinkom na kvaliteto vode v javnem vodovodu,

12. obnoviti dotrajani interni vodovodni priključek.

38. člen

Če izvajalci del opravljajo dela v bližini javne komunalne infrastrukture, si morajo pridobiti soglasje upravljavca. Pri vzdrževanju in rekonstrukciji cest, ulic, trgov, morajo vzpostaviti vodovodno omrežje in naprave v prvotno stanje. Upravljalci drugih objektov in naprav (kanalizacijskega, elektro, PTT, toplovodnega, plinovodnega omrežja itd.) morajo pri opravljanju del na svojih objektih in napravah zagotoviti, da ostanejo vodovodne naprave nepoškodovane, v primeru poškodb pa so dolžni vzpostaviti prvotno stanje in poravnati vso nastalo škodo.

39. člen

Uporabniki ne smejo prekiniti dobave vode drugemu uporabniku ali z nestrokovnim delom onesnažiti vodo v napeljavi.

IX. ODVZEM VODE IZ HIDRANTOV

40. člen

Hidranti v omrežju javnega vodovoda služijo predvsem požarni varnosti in morajo biti vedno dostopni in v brezhibnem stanju. Iz njih se sme odvezati vodo brez soglasja upravljavca le za gašenje požarov. Zaradi registracije nekontroliranega odvzema vode je potrebno najkasneje v 24 urah obvestiti upravljavca o odvzemu porabljene vode. V poročilu je treba navesti datum, količino, čas, mesto odvzema in razlog odvzema.

Za gasilske vaje mora izvajalec vaj predhodno obvestiti upravljavca ter si pridobiti soglasje.

Odvzem vode iz hidrantov za čiščenje cest in ulic, zalivanje zelenic, izpiranje kanalov, utrjevanje cestišč, za javne prireditve, za polnjenje cistem za prevoz vode in drugo se sme izvajati le na osnovi pisne privolitve ali sklenjene pogodbe.

Pri obračunu porabljene vode se uporablja tarifa za gospodarski odjem vode.

41. člen

Hidrante, ki so vgrajeni na interni napeljavi in pri katerih se pretok vode ne registrira z vodomermi, plombira upravljavec.

Ti hidranti morajo biti dostopni ob vsakem času, uporabnik pa sme plombo odstraniti le v primeru požara ali druge višje sile.

O odstranitvi plombe, mora uporabnik obvestiti upravljavca v roku 24 ur.

Če uporabnik o odstranitvi plombe ne obvesti upravljavca vodovoda, se šteje, da je odvoz vode registriran v času od zadnje kontrole plombiranja do ugotovitve takega stanja. Upravljavec vodovoda ima v tem primeru pravico zaračunati 200 m³ vode.

42. člen

Uporabnik mora pustiti hidrant v brezhibnem stanju. V primeru poškodbe nosi sam vse stroške popravila za okvare, ki jih je povzročil.

X. PREVZEM VODOVODNIH OBJEKTOV IN NAPRAV V UPRAVLJANJE

43. člen

Investitor izgradnje javnega vodovoda mora po končani gradnji prenesti objekte in naprave v upravljanje upravljavcu.

Za prevzem objektov in naprav javnega vodovoda morajo biti izpolnjeni naslednji pogoji:

- vodovod, ki se predaja, mora imeti vso potrebno dokumentacijo (uporabno dovoljenje, kataster, evidenco priključkov in hidrantov) ter evidenco osnovnih sredstev s finančnim ovrednotenjem, urejena morajo biti tudi vsa lastninska razmerja,
- vsi vgrajeni obračunski vodomermi morajo biti pregledani, vzdrževani in tehnično brezhibni,
- predane morajo biti izjave izvajalcev, garancijski listi, navodila za obratovanje in vzdrževanje vgrajenih naprav,
- postopek prevzema mora biti izpeljan dokumentirano z zapisniki o primopredaji (dokumentacije, evidence knjigovodskih podatkov, listin o lastništvu, podatki o terjatvah in dolgovih in ostalih poslovnih zadev),
- prevzem mora potrditi organ upravljanja upravljavca – prevzemnika, predajo pa ustrezni organ investitorja.

XI. KAZENSKE DOLOČBE

44. člen

V primeru suma oziroma ugotovitve dodatnega neregistriranega priključka na objektu, je uporabnik dolžan omogočiti takojšnji pregled notranjih (internih) inštalacij. Če uporabnik kontrolo zavrže, se mu prekine dobava pitne vode.

V primeru, da se dokaže poraba vode po neregistriranem priključku, ima upravljavec vodovoda pravico zaračunati 1000 m³ porabljene vode.

45. člen

Z denarno kaznijo 150.000 SIT se kaznuje za prekršek uporabnik – pravna oseba ali posameznik, ki stori prekršek v zvezi s samostojnim opravljanjem dejavnosti (samostojni podjetnik), če:

1. se ne priključi in ne uporablja javnega vodovoda (6. člen),
 2. se priključi na javni vodovod brez soglasja upravljavca (5. člen),
 3. ne izpolnjuje obveznosti iz 44. člena tega odloka,
 4. prekine dobavo vode drugemu uporabniku ali z nestrokovnim delom onesnaži vodo v napeljavi,
 5. odvzema vodo iz hidranta v nasprotju s 40., 41. in 42. členom tega odloka,
 6. ne merijo porabljene vode (20. člen) in ne namestijo vodomera,
 7. uporablja neregistrirani priključek (44. člen).
- Z denarno kaznijo 50.000 SIT se kaznuje odgovorna oseba pravne osebe, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka tega člena.
- Za prekršek iz 1. do 7. točke prvega odstavka tega člena se kaznuje uporabnik – fizična oseba (posameznik) z denarno kaznijo 100.000 SIT.

46. člen

Z denarno kaznijo 150.000 SIT se kaznuje za prekršek uporabnik – pravna oseba ali posameznik, ki stori prekršek v zvezi s samostojnim opravljanjem dejavnosti (samostojni podjetnik), ki:

1. ne poskrbi, da pri izgradnji, vzdrževanju in rekonstrukciji cest, ulic, komunalne infrastrukture, stanovanjskih, poslovnih in drugih objektov, ostanejo vodovodni objekti in naprave v prvotnem stanju,
2. pri opravljanju del na svojih objektih in napravah ne zagotovijo, da ostanejo objekti in naprave javnega vodovoda nepoškodovani.

Z denarno kaznijo 50.000 SIT se kaznuje odgovorna oseba pravne osebe, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka tega člena.

Za prekršek iz prvega odstavka tega člena se kaznuje uporabnik – fizična oseba (posameznik) z denarno kaznijo 100.000 SIT.

XII. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

47. člen

Uporabniki morajo urediti priključek po tem odloku najpozneje v roku 2 let od njegove uveljavitve.

V enakem časovnem obdobju, so dolžni uporabniki, ki plačujejo pavšalno porabo vode, vgraditi vodomere.

48. člen

Inšpekcijski nadzor nad izvajanjem določil tega odloka opravljajo pristojne občinske inšpekcijske službe, delavci Komunale d.o.o. pa opravljajo strokovni nadzor.

Pri svojem delu so projektanti, izvajalci in upravljavec javnega vodovoda ter uporabniki dolžni dosledno izvajati določila pravilnika za projektiranje, tehnično izvedbo in uporabo javnega vodovodnega sistema (Uradni list RS, št. 13/01).

49. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu RS.

50. člen

Z dnem uveljavitve veljave tega odloka preneha veljati dosejani odlok o javnem vodovodu in oskrbi naselij z vodo v Občini Črnomelj (SDL, št. 14/88).

Št. 352-05-6/2002

Črnomelj, dne 1. oktobra 2002.

Župan
Občine Črnomelj
Andrej Fabjan l. r.

Št. 352-05-03/2002-2

Semič, dne 10. oktobra 2002.

Župan
Občine Semič
Ivan Bukovec l. r.

5331. Pravilnik o prodaji, oddaji v najem ali zakup, oddaji za gradnjo in menjavi stavbnih zemljišč v lasti Občine Črnomelj

Na podlagi 29. člena zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 72/93, 6/94 – odl. US, 45/94 – odl. US, 57/94, 14/95, 20/95 – odl. US, 63/95 – obvl. razlaga, 73/95 – odl. US, 9/96 – odl. US, 39/96 – odl. US, 44/96 – odl. US, 26/97 – dopolnitev, 70/97, 10/98, 68/98 – odl. US, 74/98, 12/99 – sklep US, 16/99 – popravek sklepa US in 59/99 – odl. US, 70/00, 100/00 sklep US, 28/2001 – odločba US in 47/2001) tretjega odstavka 7., 9. in 47. člena zakona o stavbnih zemljiščih (Uradni list RS, št. 44/97) in 16. člena statuta Občine Črnomelj (Uradni list RS, št. 87/99 in 13/01, 65/02) je Občinski svet občine Črnomelj na 33. redni seji dne 1. 10. 2002 sprejel

P R A V I L N I K**o prodaji, oddaji v najem ali zakup, oddaji za gradnjo in menjavi stavbnih zemljišč v lasti Občine Črnomelj****I. SPLOŠNE DOLOČBE****1. člen**

S tem pravilnikom se določajo načini, pogoji in postopki prodaje, oddaje v najem (zakup), oddaje za gradnjo in zamenjave zazidanih in nezazidanih stavbnih zemljišč, ki so v lasti Občine Črnomelj (v nadaljevanju: občina).

2. člen

Odločitev o prodaji, oddaji v najem (zakup), oddaji za gradnjo in menjavi stavbnih zemljišč sprejme skladno z zakonom ali statutom občine občinski svet oziroma župan, če je za to pooblaščen.

II. PRODAJA, ODDAJA IN MENJAVA STAVBNEGA ZEMLJIŠČA**3. člen**

Prodaja stavbnega zemljišča po tem pravilniku pomeni prenos lastninske pravice in posesti nad stavbnim zemljiščem, katerega lastnik je občina, na izbranega interesenta.

Oddaja stavbnega zemljišča v najem (zakup) po tem pravilniku pomeni prenos neposredne posesti in rabe zemljišča, katerega lastnik in neposredni posestnik je občina, na izbranega interesenta za določen čas.

Oddaja za gradnjo po tem pravilniku pomeni prenos pravice do gradnje na stavbnem zemljišču, ki ostane v lasti občine. Izbrani interesent s sklenitvijo pogodbe o oddaji zemljišča za gradnjo pridobi skladno z razpisnimi pogoji pravico gradnje objekta na zemljišču.

Menjava zemljišča po tem pravilniku pomeni prenos lastninske pravice občinskega zemljišča na sopogodbnika z istovremno pridobitvijo lastninske pravice bremen prostega zemljišča, ki ga daje v zamenjavo sopogodbnik.

Nezazidano stavbno zemljišče je zemljiška parcela na območju, ki je s prostorskim planom namenjena za graditev objektov.

Zazidano stavbno zemljišče je zemljiška parcela na območju iz prejšnjega odstavka, na kateri je objekt že zgrajen.

Po tem pravilniku imata pojma najem in zakup enak pomen.

4. člen

Občina prodaja, odda zemljišče v najem ali zakup ali odda za gradnjo na podlagi predhodno izvedenega javnega zbiranja ponudb ali javne dražbe, če zakon, statut občine ali ta pravilnik ne določajo drugače.

Občina lahko skladno z zakonom in tem pravilnikom zamenja stavbna zemljišča brez predhodno izvedenega javnega zbiranja ponudb ali javne dražbe.

III. POSTOPEK ZA PRODAJO IN ODDAJO STAVBNEGA ZEMLJIŠČA ZA GRADNJO**5. člen**

Postopek prodaje in oddaje stavbnega zemljišča za gradnjo se praviloma izvede na podlagi javnega zbiranja ponudb, lahko pa tudi na podlagi javne dražbe.

V primeru, da je za isto zemljišče, skladno z vsemi razpisnimi pogoji pravočasno in pravilno prispelo več enakovrednih vlog, ki so bolj ugodne od ostalih vlog, prispelih za to zemljišče, župan na predlog komisije iz 25. člena tega pravilnika odloči, da se v takšnem primeru izvede javna dražba, na katero se povabi vse interesente, ki so predložili enakovredno vlogo za isto zemljišče.

Javna dražba se praviloma okliče in izvede v primeru, ko je znano končno število interesentov in se ne išče nedoločenega števila vlog.

6. člen

Odločitev o tem ali bo za sklenitev pravnega posla izveden postopek javnega zbiranja ponudb ali javna dražba, sprejme na predlog komisije iz 25. člena tega pravilnika župan.

Določbe tega pravilnika, ki se nanašajo na javno zbiranje ponudb, se smiselno uporabljajo tudi za javno dražbo, če ni s tem pravilnikom izrecno drugače določeno.

7. člen

Občina lahko stavbna zemljišča proda ali odda za gradnjo brez izvedenega postopka zbiranja ponudb ali javne dražbe, če je izpolnjen vsaj eden izmed naslednjih pogojev:

- za gradnjo objektov za potrebe obrambe,
- za gradnjo objektov javne infrastrukture,
- za gradnjo objektov za potrebe zdravstva, socialnega varstva, šolstva, kulture, znanosti, športa, pravosodja in javne uprave,
- za gradnjo socialnih in neprofitnih ter združenih stanovanj in stanovanjskih hiš,
- za gradnjo nadomestnih objektov,
- za gradnjo na zemljišču, ki je s prostorskim izvedbenim načrtom predvideno za določenega investitorja,
- zemljišča, za katera je bilo javno zbiranje ponudb ali javna dražba dvakrat neuspešna,
- zemljišča, ki so potrebna za smotno izkoriščanje ali zaokrožitev stavbnega zemljišča,

Občina lahko zamenja nepremičnino za drugo enakovredno nepremičnino brez javnega razpisa ali dražbe.

8. člen

Javno zbiranje ponudb in javna dražba prodaje, oddaje v najem ali zakup in oddaje za gradnjo se objavi v sredstvih javnega obveščanja ter na oglasni deski Občine Črnomelj in posamezne krajevne skupnosti. Javno zbiranje ponudb ali javna dražba se objavi še na drugi način, če je tako določeno v predpisih, ki urejajo prodajo občinskega premoženja.

Javno zbiranje ponudb in javno dražbo objavi župan.

9. člen

Vsebina objave javnega zbiranja ponudb mora vsebovati:

- ime oziroma naziv in sedež prodajalca,
- vrsto pravnega posla, ki bo pravni temelj za prenos pravice (prodaja, oddaja v najem ali zakup, oddaja za gradnjo),
- označba in opis stavbnega zemljišča (parc. št., kultura, izmera, katastrska občina, lega, pravno in dejansko stanje zemljišča),
- navedbo, ali gre za zbiranje ponudb s končnim rokom oddaje vlog ali za zbiranje ponudb, ki je odprt do prodaje oziroma oddaje vseh stavbnih zemljišč,
- navedbo, kdo je lahko udeleženec postopka,
- podatke o namembnosti zemljišč in pogojih za gradnjo,
- poziv, da interesenti navedejo svoj polni naziv oziroma ime in sedež oziroma naslov,
- rok, v katerem lahko interesenti predložijo vloge (datum in čas predložitve); rok za predložitev vloge ne sme biti krajši od 15 dni od dneva objave zbiranja ponudb,
- način predložitve vloge (naziv in sedež občine, navedba listin, ki jih je potrebno priložiti),

- naslov, prostor, datum in uro javnega odpiranja ponudb,
- način revalorizacije vrednosti zemljišč do sklenitve pogodbe,
- okvirno ali ocenjeno vrednost zemljišča,
- merila za izbiro najugodnejše ponudbe,
- višino varščine, ki jo je treba položiti kot garancijo za resnost ponudbe, ki ne sme biti nižja od 10% od izklicne cene stavbnega zemljišča ter navedbo računa, kamor se varščino vplača; po sklenjenem pravnem poslu za posamezno stavbno zemljišče se varščina vrne tistim interesentom, ki v postopku zbiranja ponudb niso uspeli, uspelemu interesentu se položena varščina všteje v ceno,
- navedbo, ali se lahko interesi pred potekom javnega razpisa seznanijo s podrobnejšimi lastnostmi zemljišč in si ga eventualno ogledajo,
- način in rok plačila kupnine,
- rok pričetka in dokončanja gradnje na stavbnem zemljišču,
- rok, v katerem bodo ponudniki obveščeni o izidu postopka zbiranja ponudb,
- določilo, da je obveznost prodajalca, da sklene pogodbo s ponudnikom, ki ponudi najugodnejše pogoje, izključena,
- druge morebitne pogoje in zahteve, ki jih morajo izpolnjevati interesi.

10. člen

Interesent lahko vlogo za odkup, najem (zakup) stavbnega zemljišča ali pridobitev stavbnega zemljišča za gradnjo umakne, nadomesti z drugo ali dopolni do roka za predložitev vloge, ki je določen v javnem razpisu. V primeru umika vloge se že plačana varščina vrne.

11. člen

V primeru javne dražbe se v objavi navede tudi morebitni najnižji znesek višanja.

Na javni dražbi so lahko poleg organizatorja dražbe prisotni le povabljeni interesi, ki so pravilno položili varščino ob prijavi oziroma njihovi zakoniti zastopniki in pooblaščenici, če se izkažejo z ustrežno listino.

Na javni dražbi, ki se izjemoma izvede namesto zbiranja ponudb in katere namen je pridobitev nedoločenega števila vlog, lahko poleg organizatorja k dražbi pristopijo vsi interesi, ki so pravilno položili varščino in imajo s seboj ustrežno dokazilo oziroma njihovi zakoniti zastopniki oziroma pooblaščenici, ki se ustrežno izkažejo.

IV. OBRAVNAVA VLOG

12. člen

V postopku primerjave prispelih vlog za sklenitev pravnega posla po tem pravilniku se upoštevajo naslednja merila:

- ponujena cena za zemljišče,
- rok in način plačila kupnine,
- rok pričetka in dokončanja izgradnje objekta,
- mnenje občinske strokovne službe, pristojne za okolje in prostor,
- predvideni program dejavnosti,
- skladnost predvidenega programa s programi dejavnosti sosednjih oziroma bližnjih uporabnikov zemljišč,
- vpliv na socialnoekonomsko stanje v občini,
- druga merila, navedena v javnem razpisu.

Nasteta merila se natančno opredelijo v razpisu in pri ocenjevanju upoštevajo posamično ali kumulativno, glede na predviden namen gradnje na zemljišču.

13. člen

Interesent, ki ne predloži popolne vloge, se v primeru javnega zbiranja ponudb s končnim rokom oddaje vlog izloči iz nadaljnjega postopka. V primeru javnega zbiranja ponudb z odprtim rokom se interesent pozove k dopolnitvi vloge, razen če je za isto zemljišče prispela tudi vloga, ki je že na prvi pogled ustrežnejša oziroma ugodnejša.

Vloga, iz katere izhaja, da interesent ne izpolnjuje pogojev za pridobitev zemljišča, se zavrne oziroma izloči iz nadaljnjega postopka.

14. člen

Pri obravnavanju vloge interesenta za odkup, zamenjavo ali oddajo za gradnjo njegovemu zemljišču sosednjega ali bližnjega zemljišča v lasti občine, v smislu smotrnega izkoriščanja ali zaožroževanja njegovega stavbnega zemljišča, komisija izvede naslednji postopek:

- ugotovi interese občine do zemljišča, za katerega je vloga prispela; v primeru, da ima občina poseben namen, ki izhaja iz veljavnih prostorskih dokumentov ali se pripravlja na sprejem takšnega dokumenta, komisija predlaga županu, da vlogo zavrne,
- ugotovi, ali je mogoče in smotno zemljišče samo ali skupaj s sosednjim ali delom sosednjega zemljišča obravnavati kot samostojno lokacijo,
- preveri, ali obstaja kakšen interes drugih sosednjih lastnikov zemljišč, za kar lahko opravi tudi skupni ogled in soočenje zainteresiranih lastnikov sosednjih zemljišč; če tak interes obstaja, komisija razvrsti interese skladno z merili iz 13. člena tega pravilnika,
- če je po menju občinske strokovne službe, pristojne za prostorsko planiranje, smotrnejša delitev občinskega zemljišča med dva ali več interesentov, komisija preveri ali kateri od teh morebiti ne izkazuje več svojega interesa za odkup t.j. pridobitev samo dela zemljišča in če ga ne, se izdela predlog delitve občinskega zemljišča med preostale interese,
- izdela predlog o prodaji oziroma drugem ustreznem pravnem poslu in ga pošlje v potrditev županu; v predlogu se navede tudi vrednost zemljišča, ki se oblikuje skladno z določili tega pravilnika.

Komisija lahko po pregledu in analizi prispelih vlog županu predlaga tudi, da se posameznim vlogam ne ugodí.

15. člen

Na vlogo interesenta lahko občina proda ali zamenja tudi zemljišče, ki ima status javnega dobra, če se predhodno takšen status ukine.

Komisija poleg postopka iz prejšnjega člena ugotovi ali je zemljišče še v funkciji javnega dobra. Komisija lahko sprejme ugotovitev, da zemljišče ni več v funkciji javnega dobra, po predhodnem mnenju krajevne skupnosti, na območju katere se nahaja tako javno dobro.

O ukinitvi javnega dobra odloči občinski svet na predlog župana.

V. NAJEM (ZAKUP) STAVBNEGA ZEMLJIŠČA

16. člen

Določbe tega pravilnika, ki se nanašajo na prodajo in oddajo za gradnjo se smiselno uporabljajo oddajo v začasni najem (zakup) stavbnega zemljišča, če ni s tem pravilnikom izrecno drugače določeno.

Začasni najem (zakup) za stavbna zemljišča, kjer je predvidena postavitev začasnih objektov za izvajanje dejavnosti, se opravi na podlagi javnega zbiranja ponudb v skladu z določili tega pravilnika.

V vseh ostalih primerih se lahko odda stavbna zemljišča v začasni najem ali zakup brez javnega razpisa.

Kolikor občina odda stavbno zemljišče v najem ali zakup na podlagi javnega zbiranja ponudb se smiselno uporabljajo določila tretjega poglavja tega pravilnika.

17. člen

Pri oddaji zemljišča v najem za postavitev začasnih objektov, se smiselno uporabljajo tudi določbe 13. in 14. člena tega pravilnika.

Javno zbiranje ponudb za oddajo v najem se ne objavi, če se neposredno po prekinitvi najemne pogodbe pojavi nov najemnik, ki je odkupil začasni objekt od dotedanjega najemnika.

18. člen

V primeru, ko interesent poda vlogo za izdajo soglasja za začasno omejeno rabo zemljišča (npr. za odlaganje materiala), mu lahko izda občinska služba, pristojna za gospodarjenje s stavbnimi zemljišči, soglasje, v katerem navede obdobje veljave soglasja, odškodnino za uporabo občinskega zemljišča, obvez-

nost o vzpostavitvi zemljišča v prvotno stanje in druge pogoje, ki jih mora izpolniti uporabnik.

19. člen

V primeru, da interesent poda vlogo za pridobitev v zakup oziroma najem zemljišča, katero meji tudi na zemljišča drugih lastnikov, ki bi lahko bili zainteresirani za najem istega zemljišča, se smiselno uporabijo odločbe prve, četrte in pete alineje 15. člena tega pravilnika.

VI. DOLOČITEV VREDNOSTI STAVBNEGA ZEMLJIŠČA

20. člen

Okvirna vrednost stavbnega zemljišča, ki je predmet prodaje ali oddaje za gradnjo se določi na podlagi veljavnega odloka o povprečni gradbeni ceni, cenah stavbnih zemljišč in stroških komunalnega urejanja stavbnih zemljišč v Občini Črnomelj in predpisa o plačilu sorazmernega deleža stroškov opremljanja stavbnega zemljišča na območju Občine Črnomelj ali na podlagi opravljene cenitve s strani ustrezno usposobljenega zapriseženega sodnega cenilca.

Občinski svet oziroma župan lahko, skladno s svojo pristojnostjo, za vsak primer posebej odloči, na kateri način iz prejšnjega odstavka se določi okvirna vrednost stavbnega zemljišča.

21. člen

Višino najemnine in zakupnine za posamezne vrste rabe zemljišč določi na predlog župana občinski svet s sklepom o oblikovanju najemnini za zemljišča v lasti Občine Črnomelj.

22. člen

Pri zamenjavi zemljišč mora biti nepremičnina, ki jo interesent ponudi v zamenjavo, praviloma ocenjena po isti metodi kot občinsko zemljišče. Če nepremičnini, ki sta predvideni za zamenjavo, nista enakovredni, mora lastnik nižje ocenjene nepremičnine doplačati razliko v sporazumno dogovorjeni obliki.

23. člen

Plačilne pogoje in ugodnosti za plačilo kupnine določi na predlog komisije župan v skladu z veljavnimi predpisi.

VII. KOMISIJA ZA ODDAJO STAVBNIH ZEMLJIŠČ

24. člen

Postopke prodaje in daje za gradnjo ter v najem (zakup) vodi občinska strokovna služba, ki je pristojna za gospodarjenje s stavbnimi zemljišči.

Vloge, ki prispejo neposredno ali na javno objavo obravnava komisija za prodajo, menjavo, oddajo za gradnjo in najem (zakup). Komisijo sestavljajo najmanj trije člani in sicer: predstavnik strokovne službe za gospodarjenje s stavbnimi zemljišči, ki je hkrati tudi predsednik komisije, predstavnik občinske upave s pravnim znanjem in predsednik komisije za gospodarjenje s stavbnimi zemljišči. Člane komisije imenuje župan. Komisija je sklepčna, če je na seji prisotna večina članov.

Komisija odloča z večino glasov navzočih članov.

25. člen

O pregledovanju vlog komisija vodi zapisnik, v katerega vpiše:

- podatke o kraju, datumu in času seje,
- imena prisotnih članov komisije in ostalih prisotnih,
- navedba javne objave, na katero so prispele vloge,
- ugotovitve o popolnosti posameznih vlog,
- ugotovitve o morebitnem večjem številu vlog za isto stavbno zemljišče,
- v primeru javnega razpisa s končnim rokom oddaje vlog, navedbo števila pravočasno prispelih vlog in prepozno predloženih vlog,
- druge relevantne podatke, ki zadevajo posamezno vlogo.

Po pregledu in analizi prispelih vlog komisija predlaga županu rešitev posameznih vlog oziroma izbiri najugodnejšega ponudnika. Svoj predlog o izbiri mora komisija vsebinsko obrazložiti.

VIII. IZBIRA NAJUGODNEJŠEGA INTERESENTA

26. člen

Na podlagi predloga komisije o izbiri najugodnejšega ponudnika ali rešitvi posameznih vlog župan odloči o sklenitvi pogodbe in posamezne ponudnike oziroma interese obvesti o opravljeni izbiri oziroma o rešitvi posameznih vlog.

IX. PONOVI TEV IN RAZVELJAVITEV RAZPISA TER SKLENITEV POGODBE

27. člen

Postopek javnega zbiranja ponudb oziroma javna dražba se v celoti ali delno ponovi, če:

- se na objavo ne javi nobeden interesent za odkup oziroma zakup (najem) celotnega zemljišča, ki je predmet zbiranja ponudb ali dražbe,
- je razpis uspešen le za posamezna stavbna zemljišča, zemljišča pa se ne prodajajo ali oddajo v kompleksu, se razpis ponovi za preostala zemljišča,
- če komisija ne izbere nobenega ponudnika,
- če izbrani ponudnik v roku ne sklene pogodbe,
- če župan sam ali na predlog komisije razpis razveljavi.

28. člen

Kolikor župan ugotovi, da se postopek javnega zbiranja ponudb ali javne dražbe ne vodi skladno z veljavno zakonodajo in določbami tega pravilnika, ali so bile v postopku storjene nepravilnosti, ki bi lahko imele nepopravljive posledice za interese, lahko župan postopek javnega zbiranja ponudb ali javne dražbe razveljavi ali zadrži do odprave nepravilnosti.

29. člen

Pogodba mora biti sklenjena po opravljeni izbiri ali zaključku javne dražbe oziroma rešitve posameznih vlog, v roku 15 dni od prejemu poziva k sklenitvi pogodbe.

Če interesent v roku iz prejšnjega odstavka ne sklene pogodbe zaradi njemu lastnih razlogov, se šteje, da je od vloge odstopil. Vplačana varščina se mu v tem primeru ne vrne.

30. člen

V razpisu in pogodbi se določi, kdo krije stroške notarskega zapisa oziroma overitve podpisa, davka na promet nepremičnin, morebitne parcelacije in druge stroške.

V primerih, ko se zemljišče proda, odda za gradnjo, v najem oziroma zakup na podlagi vloge stranke, nosi stroške iz prejšnjega odstavka kupec oziroma najemnik.

X. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

31. člen

Določila tega pravilnika smiselno uporabljajo tudi krajevne skupnosti na območju Občine Črnomelj pri prodaji, oddaji v najem ali zakup in menjavi stavbnih zemljišč.

Določila tega pravilnika se smiselno uporabljajo tudi za prodajo, zamenjavo in oddajo v najem (zakup) kmetijskih zemljišč, če zakon ali drugi predpisi ne določajo drugače.

32. člen

Določila, ki se nanašajo na oddajo stavbnih zemljišč za gradnjo se uporabljajo v skladu z drugim odstavkom 52. člena zakona o stavbnih zemljišč (Uradni list RS, št. 44/97).

33. člen

Ta pravilnik začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 465-01-1/2002

Črnomelj, dne 1. oktobra 2002.

Župan
Občine Črnomelj
Andrej Fabjan l. r.

5332. Program priprave sprememb in dopolnitev ureditvenega načrta pridobivalnega prostora Rudnika Kanižarica – 1. faza

Na podlagi 16. člena statuta Občine Črnomelj (Uradni list RS, št. 87/99, 13/01 in 65/02) in 34. člena zakona o urejanju naselij in drugih posegov v prostor (Uradni list SRS, št. 18/84, 37/85, 29/86 in 43/89 ter Uradni list RS, št. 26/90, 18/93, 47/93, 71/93 in 44/97) je Občinski svet občine Črnomelj na 34. redni seji dne 21. oktobra 2002 sprejel

**PROGRAM PRIPRAVE
sprememb in dopolnitev ureditvenega načrta
pridobivalnega prostora Rudnika Kanižarica –
1. faza****1. člen**

Izhodišča za pripravo sprememb in dopolnitev ureditvenega načrta

Za območje pridobivalnega prostora Rudnika Kanižarica je bil v letu 1995 sprejet ureditveni načrt (odlok objavljen v Uradnem listu RS, št. 52/95). Z njim se območje rudniških objektov in naprav s površinami v neposredni bližini (t.j. ožje območje urejanja) namenja za terciarne in sekundarne dejavnosti, za manipulativne površine, za prezentacijo eksponatov rudnika (muzej na prostem) ter za odlaganje jalovine. Za površine na širšem območju urejanja, t.j. za območje večjih degradacij na kmetijskih in gozdnih površinah (območje Mlake, ki se zaradi poseda nja ohranja kot zamočvirjen svet in se ureja kot biotop) ter za ostale kmetijske in gozdne površine, je predvideno da ostanejo v primarni rabi. Z ureditvenim načrtom je bilo tudi določeno, da se območja stanovanjskih in gospodarskih objektov ter proizvodnih objektov in površin podjetja Begrad, vključena v območje urejanja, glede velikosti in namembnosti ne spreminjajo.

V letu 1998 so bile sprejete spremembe in dopolnitve ureditvenega načrta (odlok objavljen v Uradnem listu RS, št. 3/98). Z le-timi je bilo delno povečano ožje območje urejanja za potrebe dodatnih programov (namenjeno novim dejavnostim ob območju nekdanjih rudniških objektov in naprav), obravnavane pa so bile tudi spremembe mikrolokacij posameznih objektov zaradi delnih korekcij glavne in ostalih napajalnih cest v območju urejanja, spremembe namembnosti na določenih lokacijah, opredeljenih z osnovnim ureditvenim načrtom (za carinski plato, žago, za nekatere druge servisne dejavnosti, parkirišče za tovorna in osebna vozila, čistilno napravo) ter s tem v povezavi spremembe tlorisnih gabaritov objektov glede na spremenjene potrebe posameznih investitorjev.

V skladu z nekaterimi programi, ki jih na obravnavanem območju želijo realizirati potencialni investitorji, je potrebno obstoječo zasnovo ponovno korigirati in dopolniti, vendar v kontekstu osnovnega zazidalnega koncepta in z upoštevanjem racionalizacije razpoložljivega prostora (znotraj ožje meje območja urejanja /stavbnih zemljišč/). Z osnovnim ureditvenim načrtom načrtovana razporeditev dejavnosti bo tako s spremembami in dopolnitvami le-tega deloma zadržana na sedanjih lokacijah, deloma pa bo prišlo do sprememb v programih, razporeditvi ter velikosti objektov, vključno s potrebnimi korekcijami načrtovane cestne in komunalne infrastrukture.

2. člen

Priprava sprememb in dopolnitev ureditvenega načrta

1. Območje urejanja in obseg priprave sprememb in dopolnitev ureditvenega načrta

Območje urejanja ostaja nespremenjeno, spremembe in dopolnitve ureditvenega načrta (v nadaljevanju tudi: spremembe in dopolnitve UN) pa se bodo, ob upoštevanju gornjih izhodišč, tako nanašale na:

- umestitev objekta za potrebe sestavljanja lesenih mobilnih bivalnih objektov s potrebnimi spremljajočimi prostori in zunanjimi površinami (proizvajalca SUN ROLLER ADRIATIC d.o.o.),
- spremembo lokacije za potrebe žage in parkirišča za tovorna vozila,
- spremembo namembnosti lokacije na območju carinskega platoja,

– navezavo območja na kanalizacijski sistem naselja Kanižarica ter

– eventualno potrebne korekcije komunalne infrastrukture v območju urejanja kot prilagoditve potrebam novih dejavnosti.

V sklopu sprememb in dopolnitev UN bodo upoštevani tudi vsi novi objekti, ki so bili na podlagi ustreznih upravnih dovoljenj zgrajeni v tem obdobju.

Spremembe in dopolnitve UN se pripravi v vsebini, kot je predpisana z zakonom o urejanju naselij in drugih posegov v prostor (Uradni list SRS, št. 18/84, 37/85, 29/86 in 43/89 ter Uradni list RS, št. 26/90, 18/93, 47/93, 71/93 in 44/97) – v nadaljevanju ZUNDPP in s podzakonskim navodilom o vsebini potrebnih strokovnih podlag in o vsebini prostorsko izvedbenih aktov (Uradni list SRS, št. 14/85).

2. Predhodno pripravljene strokovne podlage

Predhodno pripravljene strokovne podlage in veljavna planska in urbanistična dokumentacija, ki se jih mora upoštevati pri pripravi sprememb in dopolnitev UN, so:

- prostorske sestavine dolgoročnega in srednjeročnega družbenega plana Občine Črnomelj,
- podatki o obstoječih objektih in infrastrukturnih vodih in napravah,

- podatki o naravnih lastnostih prostora,
- drugi elementi obdelave (veljavne urbanistične rešitve sosednjih območij, prometne rešitve).

3. Posebne strokovne podlage za spremembe in dopolnitve ureditvenega načrta

V skladu z ZUNDPP in z podzakonskim navodilom o vsebini posebnih strokovnih podlag in o vsebini prostorsko izvedbenih aktov (Uradni list SRS, št. 14/85) se za izdelavo osnutka sprememb in dopolnitev UN pripravijo posebne strokovne podlage.

Spremembe in dopolnitve ureditvenega načrta morajo za realizacijo načrtovanih objektov in ureditev predvideti ustrezne ukrepe, ki bodo zagotovili varstvo zraka, tal in vode pred onesnaženjem ter varstvo pred povečanjem hrupa na stičnem območju.

4. Organi in organizacije, ki morajo podati predhodne pogoje in mnenja za pripravo osnutka sprememb in dopolnitev ureditvenega načrta ter soglasja k dopolnjenemu osnutku:

- Komunala Črnomelj d.o.o., Belokranjska cesta 24, Črnomelj,
- Elektro Ljubljana, PE Elektro Novo mesto, Ljubljanska cesta 7, Novo mesto,
- Telekom Slovenije, PE Novo mesto, Novi trg 2, Novo mesto,
- Ministrstvo za promet, Direkcija RS za ceste Ljubljana, Tržaška cesta 19, Ljubljana,
- Ministrstvo za okolje in prostor, Agencija RS za okolje, Območna pisarna Novo mesto, Novi trg 9, Novo mesto,
- Zavod za varstvo kulturne dediščine Slovenije, OE Novo mesto, Skalickega 1, Novo mesto,
- Zavod za varstvo narave RS, OE Novo mesto, Skalickega 1, Novo mesto,
- Ministrstvo za zdravje, Zdravstveni inšpektorat RS, Območna enota Novo mesto,
- Ministrstvo za obrambo, Inšpektorat RS za varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami, Izpostava Novo mesto,
- Občina Črnomelj, Oddelek za varstvo okolja in urejanje prostora.

Kolikor se v postopku priprave posebnih strokovnih podlag za spremembe in dopolnitve UN ugotovi, da je potrebno pridobiti predhodna mnenja in pogoje ter soglasja tudi drugih organov, ki niso naštet v prejšnjem odstavku, se le-ta pridobe v postopku.

Pred pričetkom priprave sprememb in dopolnitev UN morajo organi in organizacije iz te točke na zahtevo izdelovalca le-tega podati v zvezi s predvidenimi prostorskimi ureditvami usmeritve, zahteve in omejitve (pogoje), ki jih izdelovalec upošteva pri pripravi posebnih strokovnih podlag oziroma pri pripravi osnutka sprememb in dopolnitev UN. Organi in organizacije morajo v skladu s 35. členom ZUNDPP podati svoje pogoje in soglasja v 30 dneh od zahteve. V fazi priprave predloga sprememb in dopolnitev UN s soglasjem potrdijo upoštevanje predhodnih pogojev in usmeritev. Če v predpisanem roku ne podajo pogojev, se šteje, da jih nimajo oziroma, da z rešitvami v spremembah in dopolnitvah UN soglašajo.

5. Vsebina sprememb in dopolnitev ureditvenega načrta
Spremembe in dopolnitve UN se pripravijo kot smiselni izveček sestavin iz 28., 29. in 31. člena ZUNDPP:

Osnutek

a) tekstualni del

– opis prostorskih rešitev po posameznih področjih, ki se nanašajo na obseg sprememb in dopolnitev UN,
– rešitve in pogoji v zvezi z infrastrukturnimi objekti in napravami, ki jih pogojujejo spremembe in dopolnitve UN,
– rešitve in pogoji v zvezi z varovanjem okolja,
– ukrepi za varovanje delovnega in bivalnega okolja,
– zasnova ureditve zelenih in prometnih površin, kjer so le-te potrebne,
– rešitve v zvezi z zaščito pred naravnimi in drugimi nesrečami,

– seznam parcel, ki se nahajajo znotraj meje obravnavanega območja,
– etape izvajanja posegov, predvidenih s spremembami in dopolnitvami UN,

– pogoji pristojnih organov in organizacij,

– osnutek odloka;

b) grafični del

– prikazi iz prostorskih sestavin občinskega dolgoročnega in srednjeročnega plana za obravnavano območje,
– topografska karta s prikazom območja urejanja z UN v širšem merilu 1:5000,
– katastrski načrt z mejo območja urejanja 1:2880,
– reambulirani geodetski načrt z mejo območja urejanja 1:500,

– ureditvena situacija območja – sprememba 1: 500,
– idejne rešitve komunalnih in energetskih ureditev ter ureditev s področja prometa v obsegu, ki jih narekujejo predvidene spremembe in dopolnitve UN 1: 500,
– idejne rešitve predstavitev, rušitev in prilagoditev obstoječih objektov in naprav 1: 500,
– karakteristični prečni profil in normalni vzdolžni profil ceste na območju spremembe 1: 500.

Dopolnjeni osnutek in predlog sprememb in dopolnitev UN

Po sprejetju stališč do pripomb se v skladu s pripombami izdela dopolnjeni osnutek sprememb in dopolnitev UN, na katerega se pridobije soglasja soglasodajalcev. Dopolnjeni osnutek oziroma predlog dokumenta mora vsebovati še tehnične elemente za zakoličenje objektov in gradbenih parcel ter pogoje za določitev funkcionalnih zemljišč k objektom. Ustrezno tekstualnemu delu se dopolni tudi grafični del.

Odlok o spremembi in dopolnitvi ureditvenega načrta

Besedilo odloka se za obseg sprememb in dopolnitev UN pripravi v skladu s 44. členom navodila o vsebini posebnih strokovnih podlag in o vsebini prostorsko izvedbenih aktov (Uradni list SRS, št. 14/85).

3. člen

Terminski plan in postopek izdelave ter sprejemanja sprememb in dopolnitev UN

Posebne strokovne podlage	30 dni po podpisu pogodbe z izdelovalcem
Osnutek sprememb in dopolnitev UN	30 dni po pridobitvi predhodnih pogojev soglasodajalcev
Stališča do pripomb	15 dni po prejemu pripomb iz JR
Predlog sprememb in dopolnitev UN	45 po sprejetju stališč do pripomb
Končno gradivo	15 dni po sprejetju sprememb in dopolnitev UN na občinskem svetu

S pripravo posebnih strokovnih podlag za spremembe in dopolnitve UN se prične po podpisu pogodbe z izdelovalcem.

Osnutek sprememb in dopolnitev UN se izdela na podlagi posebnih strokovnih podlag, idejnih zasnov objektov in pridobljenih pogojev soglasodajalcev.

Ko občinska strokovna služba pristojna za prostor ugotovi, da osnutek sprememb in dopolnitev UN vsebuje vse sestavine,

predpisane s programom priprave, predlaga županu, da se osnutek javno razgrne. Sklep o enomesečni javni razgrnitvi osnutka sprememb in dopolnitev UN se objavi v Uradnem listu RS.

Javna razgrnitev se izvede na sedežu Občine Črnomelj za 30 dni od dneva objave sklepa o javni razgrnitvi iz prejšnje alineje.

V času javne razgrnitve se organizira javna obravnava, osnutek dokumenta v tem času pa obravnava tudi občinski svet.

Občani, organi in organizacije ter drugi zainteresirani oziroma prizadeti lahko podajo pisne pripombe v času trajanja javne razgrnitve osnutka sprememb in dopolnitev UN.

Po končani javni razgrnitvi Občinski svet občine Črnomelj zavzame stališča do pripomb in predlogov, podanih v času trajanja javne razgrnitve in zadolži pristojno službo za pripravo predloga dokumenta.

Župan Občine Črnomelj posreduje predlog sprememb in dopolnitev UN občinskemu svetu v obravnavo in mu predlaga sprejem dokumenta z odlokom.

Odlok se objavi v Uradnem listu RS.

4. člen

Organizacija priprave sprememb in dopolnitev ureditvenega načrta

Naročnik sprememb in dopolnitev ureditvenega načrta je Rudnik Kanižarica v zapiranju d.o.o.

Izdelovalec dokumenta je Topos d.o.o., Roška cesta 16, Dolenjske Toplice.

Koordinator pri izdelavi naloge je občinska strokovna služba.

Stroške izdelave pokriva naročnik.

5. člen

Začetek veljavnosti

Ta program priprave začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu RS.

Št. 352-6/97

Črnomelj, dne 21. oktobra 2002.

Župan

Občine Črnomelj

Andrej Fabjan l. r.

5333. Program priprave sprememb in dopolnitev ureditvenega načrta pridobivalnega prostora Rudnika Kanižarica – 2. faza

Na podlagi 16. člena statuta Občine Črnomelj (Uradni list RS, št. 87/99, 13/01 in 65/02) in 34. člena zakona o urejanju naselij in drugih posegov v prostor (Uradni list SRS, št. 18/84, 37/85, 29/86 in 43/89 ter Uradni list RS, št. 26/90, 18/93, 47/93, 71/93 in 44/97) je Občinski svet občine Črnomelj na 34. redni seji dne 21. oktobra 2002 sprejel

PROGRAM PRIPRAVE sprememb in dopolnitev ureditvenega načrta pridobivalnega prostora Rudnika Kanižarica – 2. faza

1. člen

Izhodišča za pripravo sprememb in dopolnitev ureditvenega načrta

Na območju pridobivalnega prostora Rudnika Kanižarica, za katerega je bil v letu 1995 sprejet ureditveni načrt (odlok objavljen v Uradnem listu RS, št. 52/95; spremenjen in dopolnjen v letu 1998, odlok objavljen v Uradnem listu RS, št. 3/98), bo možno znotraj ožjega območja urejanja (na območju že opredeljenih stavbnih zemljišč) poleg že realiziranih omogočiti pogoje za realizacijo programov le omejenemu številu potencialnih

investitorjev; le-ti bodo predmet sprememb in dopolnitev ureditvenega načrta – 1. faza. Zaradi izkazanih potreb po večjem obsegu širitve bo vzporedno s postopkom priprave sprememb in dopolnitev prostorskih sestavin planskih aktov občine (v okviru katerega bo pripravljena tudi programska zasnova z opredelitvijo območja širitve in podrobnejše zasnove namenske rabe ter drugih pogojev) voden tudi postopek priprave sprememb in dopolnitev ureditvenega načrta – 2. faza.

2. člen

Priprava sprememb in dopolnitev ureditvenega načrta

1. Območje urejanja in obseg priprave sprememb in dopolnitev ureditvenega načrta

Območje sprememb in dopolnitev ureditvenega načrta bo usklajeno z območjem, ki bo opredeljeno s programsko zasnovo za spremembo in dopolnitev ureditvenega načrta pridobivalnega prostora Rudnika Kanižarica v okviru sprememb in dopolnitev prostorskih sestavin planskih aktov občine, enako velja za razporeditev dejavnosti in opredelitev programov, ki jih bo možno realizirati na predmetnem območju. Ob upoštevanju gornjih izhodišč se za fazo priprave sprememb in dopolnitev ureditvenega načrta pripravijo še posebne strokovne podlage, na podlagi katerih bo možno konkretizirati pogoje za gradnjo objektov s spremljajočimi zunanji površinami ter za dogradnjo cestne in komunalne infrastrukture.

Spremembe in dopolnitve UN se pripravi v vsebini, kot je predpisana z zakonom o urejanju naselij in drugih posegov v prostor (Uradni list SRS, št. 18/84, 37/85, 29/86 in 43/89 ter Uradni list RS, št. 26/90, 18/93, 47/93, 71/93 in 44/97) – v nadaljevanju ZUNDPP in z podzakonskim Navodilom o vsebini potrebnih strokovnih podlag in o vsebini prostorsko izvedbenih aktov (Uradni list SRS, št. 14/85).

2. Predhodno pripravljene strokovne podlage

Predhodno pripravljene strokovne podlage in veljavna planska in urbanistična dokumentacija, ki se jih mora upoštevati pri pripravi sprememb in dopolnitev UN, so:

- prostorske sestavine dolgoročnega in srednjeročnega družbenega plana Občine Črnomelj,
- podatki o obstoječih objektih in infrastrukturnih vodih in napravah,
- podatki o naravnih lastnostih prostora,
- drugi elementi obdelave (veljavne urbanistične rešitve sosednjih območij, prometne rešitve.).

3. Posebne strokovne podlage za spremembe in dopolnitve ureditvenega načrta

V skladu z ZUNDPP in z podzakonskim Navodilom o vsebini posebnih strokovnih podlag in o vsebini prostorsko izvedbenih aktov (Uradni list SRS, št. 14/85) se za izdelavo osnutka sprememb in dopolnitev UN pripravijo posebne strokovne podlage.

Spremembe in dopolnitve ureditvenega načrta morajo za realizacijo načrtovanih objektov in ureditev predvideti ustrezne ukrepe, ki bodo zagotovili varstvo zraka, tal in vode pred onesnženjem ter varstvo pred povečanjem hrupa na stičnem območju.

4. Organi in organizacije, ki morajo podati predhodne pogoje in mnenja za pripravo osnutka sprememb in dopolnitev ureditvenega načrta ter soglasja k dopolnjenemu osnutku:

- Komunala Črnomelj d.o.o., Belokranjska cesta 24, Črnomelj,
- Elektro Ljubljana, PE Elektro Novo mesto, Ljubljanska cesta 7, Novo mesto,
- Telekom Slovenije, PE Novo mesto, Novi trg 2, Novo mesto,
- Ministrstvo za promet, Direkcija RS za ceste Ljubljana, Tržaška cesta 19, Ljubljana,
- Ministrstvo za okolje in prostor, Agencija RS za okolje, Območna pisarna Novo mesto, Novi trg 9, Novo mesto,
- Zavod za varstvo kulturne dediščine Slovenije, OE Novo mesto, Skaliskega 1, Novo mesto,
- Zavod za varstvo narave RS, OE Novo mesto, Skaliskega 1, Novo mesto,
- Ministrstvo za zdravje, Zdravstveni inšpektorat RS, Območna enota Novo mesto,

- Ministrstvo za obrambo, Inšpektorat RS za varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami, Izpostava Novo mesto,
- Občina Črnomelj, Oddelek za varstvo okolja in urejanje prostora.

Kolikor se v postopku priprave posebnih strokovnih podlag za spremembe in dopolnitve UN ugotovi, da je potrebno pridobiti predhodna mnenja in pogoje ter soglasja tudi drugih organov, ki niso naštet v prejšnjem odstavku, se le-ta pridobe v postopku.

Pred pričetkom priprave sprememb in dopolnitev UN morajo organi in organizacije iz te točke na zahtevo izdelovalca le-tega podati v zvezi s predvidenimi prostorskimi ureditvami usmeritve, zahteve in omejitve (pogoje), ki jih izdelovalec upošteva pri pripravi posebnih strokovnih podlag oziroma pri pripravi osnutka sprememb in dopolnitev UN. Organi in organizacije morajo v skladu s 35. členom ZUNDPP podati svoje pogoje in soglasja v 30-dneh od zahteve. V fazi priprave predloga sprememb in dopolnitev UN s soglasjem potrjuje upoštevanje predhodnih pogojev in usmeritev. Če v predpisanem roku ne podajo pogojev, se šteje, da jih nimajo oziroma, da z rešitvami v spremembah in dopolnitvah UN soglašajo.

5. Vsebina sprememb in dopolnitev ureditvenega načrta

Spremembe in dopolnitve UN se pripravi kot smiselni izveček sestavin iz 28., 29. in 31. člena ZUNDPP:

Osnutek

a) tekstualni del

- opis prostorskih rešitev po posameznih področjih, ki se nanašajo na obseg sprememb in dopolnitev UN,
- rešitve in pogoji v zvezi z infrastrukturnimi objekti in napravami, ki jih pogojujejo spremembe in dopolnitve UN,
- rešitve in pogoji v zvezi z varovanjem okolja,
- ukrepi za varovanje delovnega in bivalnega okolja,
- zasnova ureditve zelenih in prometnih površin, kjer so le-te potrebne,
- rešitve v zvezi z zaščito pred naravnimi in drugimi nesrečami,
- seznam parcel, ki se nahajajo znotraj meje obravnavanega območja,
- etape izvajanja posegov, predvidenih s spremembami in dopolnitvami UN,
- pogoji pristojnih organov in organizacij,
- osnutek odloka;

b) grafični del

- prikazi iz prostorskih sestavin občinskega dolgoročnega in srednjeročnega plana za obravnavano območje,
- topografska karta s prikazom območja urejanja z UN v širšem merilu 1:5000,
- katastrski načrt z mejo območja urejanja 1:2880,
- reambulirani geodetski načrt z mejo območja urejanja 1:500,
- ureditvena situacija območja – sprememba 1: 500,
- idejne rešitve komunalnih in energetskih ureditev ter ureditev s področja prometa v obsegu, ki jih narekujejo predvidene spremembe in dopolnitve UN 1: 500,
- idejne rešitve prestavitev, rušitev in prilagoditev obstoječih objektov in naprav 1: 500,
- karakteristični prečni profil in normalni vzdolžni profil ceste na območju spremembe 1: 500.

Dopolnjeni osnutek in predlog sprememb in dopolnitev UN

Po sprejetju stališč do pripomb se v skladu s pripombami izdela dopolnjeni osnutek sprememb in dopolnitev UN, na katerega se pridobe soglasja soglasodajalcev. Dopolnjeni osnutek oziroma predlog dokumenta mora vsebovati še tehnične elemente za zakoličenje objektov in gradbenih parcel ter pogoje za določitev funkcionalnih zemljišč k objektom. Ustrezno tekstualnemu delu se dopolni tudi grafični del.

Odluk o spremembi in dopolnitvi ureditvenega načrta

Besedilo odluka se za obseg sprememb in dopolnitev UN pripravi v skladu s 44. členom navodila o vsebini posebnih strokovnih podlag in o vsebini prostorsko izvedbenih aktov (Uradni list SRS, št. 14/85).

3. člen

Terminski plan in postopek izdelave ter sprejemanja sprememb in dopolnitev UN

Posebne strokovne podlage	90 dni po podpisu pogodbe z izdelovalcem
Osnutek sprememb in dopolnitev UN	30 dni po pridobitvi predhodnih pogojev soglasodajalcev
Stališča do pripomb	15 dni po prejemu pripomb iz JR
Predlog sprememb in dopolnitev UN	45 po sprejetju stališč do pripomb
Končno gradivo	15 dni po sprejetju sprememb in dopolnitev UN na občinskem svetu

S pripravo posebnih strokovnih podlag za spremembe in dopolnitve UN se prične po podpisu pogodbe z izdelovalcem.

Osnutek sprememb in dopolnitev UN se izdela na podlagi posebnih strokovnih podlag, idejnih zasnov objektov in pridobljenih pogojev soglasodajalcev.

Ko občinska strokovna služba pristojna za prostor ugotovi, da osnutek sprememb in dopolnitev UN vsebuje vse sestavine, predpisane s programom priprave, predlaga županu, da se osnutek javno razgrne. Sklep o enomesečni javni razgrnitvi osnutka sprememb in dopolnitev UN se objavi v Uradnem listu RS.

Javna razgrnitev se izvede na sedežu Občine Črnomelj za 30 dni od dneva objave sklepa o javni razgrnitvi iz prejšnje alineje.

V času javne razgrnitve se organizira javna obravnava, osnutek dokumenta v tem času pa obravnava tudi občinski svet.

Občani, organi in organizacije ter drugi zainteresirani oziroma prizadeti lahko podajo pisne pripombe v času trajanja javne razgrnitve osnutka sprememb in dopolnitev UN.

Po končani javni razgrnitvi Občinski svet občine Črnomelj zavzame stališča do pripomb in predlogov, podanih v času trajanja javne razgrnitve in zadolži pristojno službo za pripravo predloga dokumenta.

Župan Občine Črnomelj posreduje predlog sprememb in dopolnitev UN občinskemu svetu v obravnavo in mu predlaga sprejem dokumenta z odlokom, vendar ne prej, dokler ne pridobi obvestila Vlade Republike Slovenije o usklajenosti predloga sprememb in dopolnitev prostorskih sestavin planskih aktov občine (ki se nanašajo na spremembo namembnosti kmetijskih zemljišč za potrebe širitve terciarnih in sekundarnih dejavnosti na območju nekdanjega pridobivalnega prostora Rudnika Kanižarica) z obveznimi izhodišči republiškega prostorskega plana.

Odlok se objavi v Uradnem listu RS.

4. člen

Organizacija priprave sprememb in dopolnitev ureditvenega načrta

Naročnik sprememb in dopolnitev ureditvenega načrta je Rudnik Kanižarica v zapiranju d.o.o.

Izdelovalec dokumenta je Topos d.o.o., Roška cesta 16, Dolenjske Toplice.

Koordinator pri izdelavi naloge je občinska strokovna služba.

Stroške izdelave pokriva naročnik.

5. člen

Začetek veljavnosti

Ta program priprave začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu RS.

Št. 352-6/97

Črnomelj, dne 21. oktobra 2002.

Župan
Občine Črnomelj
Andrej Fabjan l. r.

5334. Program priprave sprememb in dopolnitev prostorskih sestavin dolgoročnega plana Občine Črnomelj za obdobje 1986–2000 in družbenega plana Občine Črnomelj za obdobje 1986–1990, dopolnjene 2002/2 (programska zasnova za spremembo in dopolnitev ureditvenega načrta pridobivanja prostora Rudnika Kanižarica)

Na podlagi 16. člena statuta Občine Črnomelj (Uradni list RS, št. 87/99, 13/01 in 65/02), 43. člena zakona o urejanju prostora (Uradni list SRS, št. 18/84 in 15/89) ter 2. člena zakona o planiranju in urejanju prostora v prehodnem obdobju (Uradni list RS, št. 48/90 in 85/00) je Občinski svet občine Črnomelj na 34. redni seji dne 21. 10. 2002 sprejel

**PROGRAM PRIPRAVE
sprememb in dopolnitev prostorskih sestavin
dolgoročnega plana Občine Črnomelj za obdobje
1986–2000 in družbenega plana Občine
Črnomelj za obdobje 1986–1990, dopolnjene
2002/2 (programska zasnova za spremembo in
dopolnitev ureditvenega načrta pridobivalnega
prostora Rudnika Kanižarica)**

1. člen

Predmet in cilj sprememb in dopolnitev

S tem programom se podrobneje določijo:

- vsebina in obseg posebnih strokovnih podlag, ki jih je potrebno pripraviti v postopku priprave in sprejemanja sprememb in dopolnitev prostorskih sestavin dolgoročnega plana Občine Črnomelj od leta 1986–2000 ter družbenega plana Občine Črnomelj za obdobje od leta 1986–1990 – v nadaljevanju: spremembe in dopolnitve prostorskih sestavin planskih aktov občine,

- vsebina in obseg sprememb in dopolnitev prostorskih sestavin planskih aktov občine oziroma prostorske sestavine, ki se spreminjajo in dopolnjujejo,

- subjekti, ki sodelujejo pri pripravi sprememb in dopolnitev prostorskih sestavin planskih aktov občine in način njihovega sodelovanja oziroma naloge in obveznosti, ki jih morajo pri tem opraviti,

- roki za posamezne faze priprave sprememb in dopolnitev prostorskih sestavin planskih aktov občine ter sredstva, potrebna za njihovo pripravo,

- nosilci strokovnih aktivnosti priprave sprememb in dopolnitev prostorskih sestavin planskih aktov občine.

2. člen

Vsebina in obseg strokovnih podlag ter sprememb in dopolnitev

Spremembe in dopolnitve prostorskih sestavin planskih aktov občine se nanašajo na spremembo namembnosti kmetijskih zemljišč za potrebe širitve terciarnih in sekundarnih dejavnosti na območju nekdanjega pridobivalnega prostora Rudnika Kanižarica, predvsem južno in deloma tudi vzhodno od območja, obravnavanega z ureditvenim načrtom iz leta 1995 (s spremembami in dopolnitvami v letu 1998). Obseg širitve, podrobnejšo zasnovo namenske rabe na obravnavanem območju ter druge pogoje se določi s programsko zasnovo za spremembo in dopolnitev ureditvenega načrta pridobivalnega prostora Rudnika Kanižarica.

V vsebinskem smislu se spremembe in dopolnitve prostorskih sestavin planskih aktov pripravijo v skladu z zakonom o urejanju prostora (Uradni list SRS, št. 18/84 in 15/89), zakonom o planiranju in urejanju prostora v prehodnem obdobju (Uradni list RS, št. 48/90 in 85/00) in navodilom o vsebini in metodologiji izdelave strokovnih podlag in prostorskih sestavin planskih aktov občin (Uradni list SRS, št. 20/85 – v nadaljnjem besedilu: NPA). Grafični prikazi le-teh se pripravijo s smiselnim upoštevanjem 25. in 39. člena NPA.

3. člen

Organizacija priprave sprememb in dopolnitev

- a) naročnik strokovnih podlag in drugih strokovnih gradiv je Rudnik Kanižarica v zapiranju d.o.o.,
- b) nosilec strokovnih aktivnosti priprave strokovnih podlag in drugih strokovnih gradiv je po izboru naročnika Topos d.o.o., Roška cesta 16, Dolenjske Toplice,
- c) kot koordinator postopka priprave in sprejemanja se določi občinska strokovna služba, pristojna za prostor v sodelovanju z nosilcem strokovnih aktivnosti iz točke b) tega člena.

4. člen

Sodelujoči organi, organizacije in skupnosti

Organi, organizacije in skupnosti, ki sodelujejo pri pripravi sprememb in dopolnitev prostorskih sestavin planskih aktov občine, so:

- (1) Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano RS, Dunajska 56-58, Ljubljana – za področje kmetijstva
- (2) Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano RS – Področje gozdarstva, Dunajska 56-58, Ljubljana – za področje gozdarstva
- (3) Zavod za gozdove Slovenije OE Novo mesto, Gubčeva 15 – za področje gozdarstva
- (4) Ministrstvo za okolje, prostor in energetiko, Agencija RS za okolje – Sektor za vodno gospodarstvo, Vojkova 1b, Ljubljana – za področje gospodarjenja z vodami
- (5) Ministrstvo za okolje, prostor in energetiko, Agencija RS za okolje, Območna pisarna Novo mesto, Novi trg 9, Novo mesto – za področje gospodarjenja z vodami
- (6) Ministrstvo za okolje, prostor in energetiko, Uprava RS za rudarstvo, Dunajska 47, Ljubljana – za področje rudarstva
- (7) Geološki zavod Slovenije, Dimičeva 14, Ljubljana – za področje rudarstva
- (8) Ministrstvo za okolje, prostor in energetiko, Agencija RS za okolje – Sektor za varstvo narave, Vojkova 1b, Ljubljana – za področje ohranjanja narave
- (9) Zavod RS za varstvo narave, OE Novo mesto, Skalickega 1, Novo mesto za področje ohranjanja narave
- (10) Ministrstvo za kulturo, Uprava RS za kulturno dediščino, Beethovnova 2, Ljubljana – za področje varstva kulturne dediščine
- (11) Zavod za kulturno dediščino Slovenije, OE Novo mesto, Skalickega 1, Novo mesto – za področje varstva kulturne dediščine
- (12) Ministrstvo za okolje, prostor in energetiko RS Ljubljana, Agencija RS za okolje – Sektor za varstvo okolja, Vojkova 1b, Ljubljana – za področje varovanja okolja
- (13) Ministrstvo za okolje, prostor in energetiko, Urad RS za prostorsko planiranje, Dunajska 21, Ljubljana – za področje poselitve
- (14) Ministrstvo za promet, Direkcija RS za ceste Ljubljana, Tržaška 19, Ljubljana – za področje cest
- (15) Ministrstvo za promet, Direkcija RS za železniški promet, Maribor, Kopitarjeva ul. 5, – za področje železnic
- (16) Ministrstvo za promet, Uprava RS za civilno letalstvo, Kotnikova 19a, Ljubljana, – za področje letalstva
- (17) Ministrstvo za okolje, prostor in energetiko, Urad RS za energetiko, Dunajska 47, Ljubljana – za področje energetike
- (18) Elektro Slovenija d.o.o. – ELES, Hajdrihova ulica 2, Ljubljana – za področje prenosa električne energije
- (19) Elektro Ljubljana, PE Novo mesto, Ljubljanska cesta 7, Novo mesto – za področje distribucije električne energije
- (20) Zavod RS za blagovne rezerve, Kotnikova 5, Ljubljana – za področje rezerv naftnih derivatov
- (21) Geoplín, d.o.o., Cesta ljubljanske brigade 11, Ljubljana – za področje transporta in skladiščenja zemeljskega plina
- (22) Ministrstvo za obrambo, Urad RS za obrambne zadeve, Sektor za civilno obrambo, Kardeljeva ploščad 25, Ljubljana – za področje obrambe
- (23) Komunala Črnomelj d.o.o., Belokranjska cesta 24, Črnomelj – za področje vodooskrbe ter odvajanja in čiščenja odpadnih vod

(24) Občina Črnomelj, Oddelek za varstvo okolja in urejanje prostora – za področje lokalnih cest

(25) Telekom Slovenije, PE Novo mesto, Novi trg 2, Novo mesto – za področje telekomunikacij in zvez

(26) Ministrstvo za kulturo, Kabinet ministra, Cankarjeva 5, Ljubljana

(27) Ministrstvo za promet, Urad RS za ceste, Langusova 4, Ljubljana

(28) Ministrstvo za promet, Urad RS za železnice, Langusova 4, Ljubljana

(29) Ministrstvo za promet, Urad za letalstvo, Langusova 4, Ljubljana

(30) Ministrstvo za gospodarstvo, Kotnikova 5, Ljubljana.

Organi, organizacije in skupnosti iz prejšnjega odstavka določijo v fazi izdelave strokovnih podlag pogoje, ki jih mora izdelovalec sprememb in dopolnitev prostorskih sestavin planskih aktov občine upoštevati pri pripravi le-teh.

Pogoje morajo podati v 30 dneh od zahteve. Če v predpisanim roku ne podajo pogojev, se šteje, da jih nimajo. Če jih posredujejo po preteku roka, pa bi v zvezi s tem za izdelovalca nastali stroški, gredo le-ti v breme organizacije oziroma organa, ki jih je povzročil.

5. člen

Terminski plan in postopek sprejemanja

– strokovne podlage se izdelajo v dveh mesecih od podpisa pogodbe z izdelovalcem sprememb in dopolnitev prostorskih sestavin planskih aktov občine,

– osnutek sprememb in dopolnitev prostorskih sestavin planskih aktov občine se dostavi občinskemu svetu najkasneje do konca februarja 2003;

– župan Občine Črnomelj sprejme sklep o enomesečni javni razgrnitvi osnutka sprememb in dopolnitev prostorskih sestavin planskih aktov občine v roku 15 dni po prejemu gradiva iz prejšnje alineje; sklep o javni razgrnitvi se objavi v Uradnem listu RS;

– javna obravnava se izvede na sedežu Občine Črnomelj v času javne razgrnitve;

– občani, organi in organizacije ter drugi zainteresirani oziroma prizadeti lahko podajo pisne pripombe v času trajanja javne razgrnitve osnutka sprememb in dopolnitev prostorskih sestavin planskih aktov občine;

– občinski svet zavzame stališče do pripomb in predlogov, podanih v času trajanja javne razgrnitve osnutka, na podlagi poročila župana oziroma občinske strokovne službe, ki predhodno obravnava pripombe in predloge;

– po sprejemu stališč do pripomb občinska strokovna služba in izdelovalec v roku 60 dni poskrbita za pripravo usklajenega osnutka sprememb in dopolnitev prostorskih sestavin planskih aktov občine oziroma za dopolnitve in popravke tistih njenih sestavin, na katere so se nanašale utemeljene pripombe in predlogi, izdelovalec pa na tako dopolnjen osnutek pridobi soglasja sodelujočih organov, organizacij in skupnosti iz 4. člena tega programa;

– tako dopolnjen osnutek sprememb in dopolnitev občinskega planskega akta posreduje župan občine kot predlog v obravnavo na Ministrstvo za okolje, prostor in energetiko, Urad RS za prostorsko planiranje s predlogom za ugotovitev njegove usklajenosti z obveznimi izhodišči prostorskih sestavin dolgoročnega in srednjeročnega plana Republike Slovenije;

– župan občine posreduje po sprejetju obvestila Vlade Republike Slovenije o usklajenosti predloga sprememb in dopolnitev prostorskih sestavin planskih aktov občine z obveznimi izhodišči republiškega prostorskega plana le-tega na občinski svet s predlogom za sprejem z odlokom.

6. člen

Sredstva

Za pripravo strokovnih podlag ter izdelavo sprememb in dopolnitev prostorskih sestavin planskih aktov občine zagotovi sredstva naročnik, t.j. Rudnik Kanižarica v zapiranju d.o.o.

7. člen

Začetek veljavnosti

Ta program priprave začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu RS.

Št. 352-6/97

Črnomelj, dne 21. oktobra 2002.

Župan
Občina Črnomelj
Andrej Fabjan l. r.

5335. Izid glasovanja za župana in Občinski svet občine Črnomelj na volitvah dne 10. 11. 2002

Občinska volilna komisija občine Črnomelj na podlagi 90. člena zakona o lokalnih volitvah (Uradni list RS, št. 72/93, 7/94, 33/94, 61/95, 70/95, 51/02) objavlja

I Z I D

glasovanja za župana in Občinski svet občine Črnomelj na volitvah dne 10. 11. 2002

I

1. Na volitvah 10. 11. 2002 je imelo pravico voliti skupaj 11.759 volilcev, od tega:

a) 11.759 volilcev vpisanih v volilne imenike in
b) 0 volilcev, ki so glasovali s potrdilom, ker pomotoma niso bili vpisani v volilni imenik.

2. Glasovalo je skupaj 9.104 volilcev ali 77,42% od vseh volilcev, ki so imeli pravico voliti.

Od tega je:

- a) 9.018 volilcev glasovalo na voliščih po volilnih imenikih,
b) 35 volilcev glasovalo predčasno,
c) 51 volilcev glasovalo po pošti,
d) 0 volilcev glasovalo s potrdilom.

II

Za volitve župana je bilo oddanih 9067 glasovnic.

Ker so bile prazne oziroma ni bilo mogoče ugotoviti volje volilcev, ker sta bila obkrožena dva ali več kandidatov je bilo 180 glasovnic neveljavnih, veljavnih pa je bilo 8887 glasovnic.

Posamezni kandidati so dobili naslednje število veljavnih glasov:

Kandidat	Glasov (štev.)	Glasov (%)
1. Anton Vrščaj	856	9,63
2. Nataša Lilek	66	0,74
3. Mojca Stjepanovič	1825	20,54
4. Samo Kavčič	760	8,55
5. Jože Veselič	156	1,76
6. Andrej Fabjan	5224	58,78

Občinska volilna komisija občine Črnomelj je na podlagi 41. in 107. člena zakona o lokalnih volitvah (Uradni list RS, št. 72/93, 7/94, 33/94, 61/95, 70/95, 51/02) ugotovila, da je za župana občine Črnomelj izvoljen Andrej Fabjan, roj. 8. 5. 1957, stanujoč Stražnji Vrh 1, Črnomelj, ki je dobil večino veljavnih glasov.

III

Za volitve članov Občinskega sveta občine Črnomelj je bilo oddanih 9.066 glasovnic. Ker so bile prazne oziroma ni bilo mogoče ugotoviti volje volilca, je bilo 727 glasovnic neveljavnih.

Veljavnih glasovnic je bilo 8.339.

Posamezne liste kandidatov so dobile naslednje število skupnih glasov:

Glasov (štev.)	Glasov (%)	Ime liste
2074	24,9	SLS – Slovenska ljudska stranka
1735	20,8	LDS – Liberalna demokracija Slovenije
982	11,8	DeSUS – Demokratična stranka upokojujencev Slovenije
970	11,6	ZLSD – Združena lista socialnih demokratov
715	8,6	SDS – Socialdemokratska stranka Slovenije
561	6,7	NSi – Nova Slovenija
522	6,3	SMS – Stranka mladih Slovenije
377	4,5	SNS – Slovenska nacionalna stranka
166	2,0	Lista za Vinico
139	1,7	DS – Demokratska stranka Slovenije
98	1,2	NPS – Naprej Slovenija

Na podlagi 15. člena zakona o lokalnih volitvah je pripadlo listam kandidatov 9 mandatov.

Po drugem odstavku 18. člena zakona o lokalnih volitvah so bili izvoljeni:

a) V volilni enoti I.:

1. SLS – Slovenski ljudski stranki pripadeta 2 mandata.

Izvoljena sta:

Dichlberger Peter, roj. 25. 5. 1952, Ulica Pod gozdom 18, Črnomelj

Novak Marjan, roj. 26. 12. 1963, Vrtna ulica 5, Črnomelj

2. LDS – Liberalni demokraciji Slovenije pripada 1 mandat.

Izvoljen je:

Vrščaj Anton, roj. 18. 11. 1948, Kolodvorska cesta 56b, Črnomelj

3. ZLSD – Združeni listi socialnih demokratov pripada 1 mandat.

Izvoljen je:

Kavčič Samo, roj. 20. 10. 1967, Ulica Staneta Rozmana 1, Črnomelj

b) V volilni enoti II.:

1. SLS – Slovenski ljudski stranki pripada 1 mandat.

Izvoljen je:

Balkovec Franc, roj. 8. 2. 1962, Zilje 52, Vinica

2. LDS – Liberalni demokraciji Slovenije pripada 1 mandat.

Izvoljen je:

Rožman Branko, roj. 2. 7. 1958, Vinica 20, Vinica

c) V volilni enoti III.:

1. SLS – Slovenski ljudski stranki pripada 1 mandat.

Izvoljena je:

Špec Ljiljana, roj. 26. 11. 1954, Kanižarica 8b, Črnomelj

2. LDS – Liberalni demokraciji Slovenije pripada 1 mandat.

Izvoljen je:

Žepić Martin, roj. 12. 8. 1958, Kanižarica 22, Črnomelj

3. DeSUS – Demokratični stranki upokojujencev Slovenije pripada 1 mandat.

Izvoljena je:

Habe Vida, roj. 25. 12. 1944, Tribuče 12, Črnomelj

Na podlagi 16. in 17. člena zakona o lokalnih volitvah (ostanki glasov) je pripadalo listam kandidatov 14 mandatov.

Po drugem odstavku 18. člena ZLV so bili izvoljeni:

a) V volilni enoti I.:

1. SMS – Stranki mladih Slovenije pripada 1 mandat.

Izvoljen je:

Vitkovič Klemen, roj. 8. 1. 1977, Ulica Sadež 3, Črnomelj

2. DeSUS – Demokratični stranki upokojujencev Slovenije pripada 1 mandat.

Izvoljen je:

Strmec Jože, roj. 30. 9. 1936, Čardak 5, Črnomelj

3. SNS – Slovenski nacionalni stranki pripada 1 mandat.

Izvoljen je:

Domitrovič Boštjan, roj. 3. 7. 1973, Ulica Heroja Starihe 12, Črnomelj

4. SDS – Socialdemokratski stranki Slovenije pripada 1 mandat.

Izvoljen je:

Zajc Pavel, roj. 28. 4. 1950, Svibnik 23, Črnomelj

5. LDS – Liberalni demokraciji Slovenije pripada 1 mandat.
Izvoljena je:

Lozar Ludovika Bara, roj. 1. 1. 1946, Ul. 21. okt. 15a, Črnomelj

b) V volilni enoti II.:

1. SLS – Slovenski ljudski stranki pripadata 2 mandata.

Izvoljena sta:

Turk Alojz, roj. 28. 9. 1957, Tanča gora 40, Dragatuš

Vardjan Vera, roj. 25. 2. 1960, Veliki Nerajec 18a, Dragatuš

2. DeSUS – Demokratični stranki upokojencev Slovenije pripada 1 mandat.

Izvoljen je:

Matkovič Srečko, roj. 30. 12. 1963, Dolenji Suhor pri Vinici 2, Dragatuš

3. ZLSD – Združeni listi socialnih demokratov pripada 1 mandat.

Izvoljen je:

Štajdohar Ivan, roj. 21. 7. 1968, Kvasica 2, Dragatuš

c) V volilni enoti III.:

1. SDS – Socialdemokratski stranki Slovenije pripada 1 mandat.

Izvoljen je:

Brula Anton, roj. 2. 12. 1952, Talčji Vrh 2a, Črnomelj

2. NSi – Novi Sloveniji pripada 1 mandat.

Izvoljen je:

Suhorepec Igor, roj. 17. 10. 1964, Ručetna vas 2, Črnomelj

3. ZLSD – Združeni listi socialnih demokratov pripada 1 mandat.

Izvoljen je:

Perušič Janez, roj. 17. 12. 1965, Butoraj 24, Črnomelj

4. LDS – Liberalni demokraciji Slovenije pripada 1 mandat.

Izvoljen je:

Lindič Martin, roj. 21. 10. 1969, Srednji Radenci 2, Stari trg ob Kolpi

5. SLS – Slovenski ljudski stranki pripada 1 mandat.

Izvoljen je: Grdiša Jože, roj. 5. 5. 1956, Ručetna vas 5, Črnomelj

Na podlagi 18. člena zakona o lokalnih volitvah so bili vsi kandidati izvoljeni po vrstnem redu na listi. Preferenčni glasovi, oddani za posamezne kandidate, pri nobeni od list kandidatov niso dosegli ene četrtine glasov oddanih za posamezne liste.

Št. 006-01-2/2002

Črnomelj, dne 13. novembra 2002.

Predsednik
Občinske volilne komisije
občine Črnomelj
Anton Panjan l. r.

**5336. Izid glasovanja za člana Občinskega sveta
občine Črnomelj – predstavnika romske
skupnosti na volitvah dne 10. 11. 2002**

Posebna občinska volilna komisija Občine Črnomelj na podlagi 90. člena zakona o lokalnih volitvah (Uradni list RS, št. 72/93, 7/94, 33/94, 61/95, 70/95, 51/02) objavlja

**I Z I D
glasovanja za člana Občinskega sveta občine
Črnomelj – predstavnika romske skupnosti na
volitvah dne, 10. 11. 2002**

I

1. Na volitvah 10. 11. 2002 je imelo pravico voliti skupaj 170:

a) 161 volivcev vpisanih v volilne imenike in

b) 9 volivcev glasovali s potrdilom.

2. Glasovalo je skupaj 162 volivcev ali 95,29% od vseh volivcev, ki so imeli pravico voliti.

II

Za volitve člana občinskega sveta – predstavnika romske skupnosti, je bilo oddanih 162 glasovnic od tega 160 veljavnih.

Ker so bile prazne oziroma ni bilo moč ugotoviti volje volivcev, ker sta bila obkrožena dva ali več kandidatov sta bili 2 glasovnici neveljavni.

Posamezni kandidati so dobili naslednje število veljavnih glasov:

1. Butala Jožef 35,

2. Hudorovac Slavko 34,

3. Grm Milan 16,

4. Kosec Suzana 34,

5. Brezar Kazimir 41.

III

Posebna občinska volilna komisija je na podlagi 41. člena zakona o lokalnih volitvah Uradni list RS, št. 72/93, 7/94 in 61/94) ugotovila, da je za člana občinskega sveta – predstavnika romske skupnosti izvoljen Brezar Kazimir, roj. 18. 1. 1962, stanujoč Lokve 30, p. Črnomelj, ki je dobil večino veljavnih glasov.

Št. 006-07-01/2002

Črnomelj, dne 11. novembra 2002.

Predsednik
Posebne občinske volilne komisije
občine Črnomelj
mag. Janez Kramarič l. r.

VSEBINA

DRŽAVNI ZBOR

5309. Zakon o vojaški dolžnosti (prečiščeno besedilo)	12873
5310. Zakon o tujcih (prečiščeno besedilo)	12884
5311. Zakon o invalidskih organizacijah (ZInvO)	12900
5312. Zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o zagotavljanju sredstev za nekatere nujne programe Republike Slovenije v kulturi (ZSNPNK-A)	12905
5313. Zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o organizaciji in financiranju vzgoje in izobraževanja (ZOFVI-B)	12910
5314. Zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju (ZPIZ-1D)	12911
5315. Zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o davku od dobička pravnih oseb (ZDDPO-C)	12912
5316. Zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o jamstvu Republike Slovenije za obveznosti domačega letalskega prevoznika za kritje škod, nastalih kot posledica vojne oziroma terorizma in o pogojih jamstva za tuje letalske prevoznike (ZJODLPKS-C)	12913
5317. Sklep o izvolitvi predsednika Vlade Republike Slovenije	12914
5318. Odlok o razpisu predhodnega zakonodajnega referenduma v zvezi s predlogom zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o vračanju vlaganj v javno telekomunikacijsko omrežje (OdZWJTO)	12914

MINISTRSTVA

5319. Pravilnik o dodeljevanju regionalnih državnih pomoči ter regionalnih razvojnih spodbud samoupravnim lokalnim skupnostim in regionalnim razvojnim agencijam	12915
5320. Pravilnik o načinu in postopku določanja tajnih podatkov s področja obrambe v gospodarskih družbah, zavodih in organizacijah	12921
5321. Pravilnik o ravnanju ob izrednih dogodkih	12922
5322. Pravilnik o postopkih vzorčenja in analitskih metodah za določanje vsebnosti aflatoksinov in ohratoksina A v živilih	12936
5323. Pravilnik o postopkih vzorčenja in analitskih metodah za določanje vsebnosti svinca, kadmija, živega srebra in 3-MCPD v živilih	12942

5324. Minimalna zjamčena donosnost na vplačano čisto premijo prostovoljnega dodatnega zavarovanja za mesec november 2002	12944
--	-------

DRUGI DRŽAVNI ORGANI IN ORGANIZACIJE

5325. Statut stalne konference lokalnih skupnosti Slovenije	12945
5326. Statut skupnosti občin Slovenije	12946
5327. Sklep o imenovanju državnih tožilcev na položaj svetnikov oziroma svetnic	12951
5328. Koeficienti rasti cen v Republiki Sloveniji, november 2002	12951

OBČINE

ČRNOMELJ	
5329. Odlok o vračanju vlaganj upravičencev v javno telekomunikacijsko omrežje na območju Občine Črnomelj	12952
5330. Odlok o javnem vodovodu in oskrbi naselij s pitno vodo na območju občin Črnomelj in Semič	12952
5331. Pravilnik o prodaji, oddaji v najem ali zakup, oddaji za gradnjo in menjavi stavbnih zemljišč v lasti Občine Črnomelj	12958
5332. Program priprave sprememb in dopolnitev ureditvenega načrta pridobivalnega prostora Rudnika Kanižarica – 1. faza	12961
5333. Program priprave sprememb in dopolnitev ureditvenega načrta pridobivalnega prostora Rudnika Kanižarica – 2. faza	12962
5334. Program priprave sprememb in dopolnitev prostorskih sestavin dolgoročnega plana Občine Črnomelj za obdobje 1986–2000 in družbenega plana Občine Črnomelj za obdobje 1986–1990, dopolnjene 2002/2 (programska zasnova za spremembo in dopolnitev ureditvenega načrta pridobivanja prostora Rudnika Kanižarica)	12964
5335. Izid glasovanja za župana in Občinski svet občine Črnomelj na volitvah dne 10. 11. 2002	12966
5336. Izid glasovanja za člana Občinskega sveta občine Črnomelj – predstavnik romske skupnosti na volitvah dne 10. 11. 2002	12967

ISSN 1318-0576

917713181057017

Izdajatelj Služba Vlade RS za zakonodajo – Direktor dr. Matjaž Nahtigal – Založnik Uradni list RS d.o.o. – Direktorica in odgovorna urednica Erika Trojer – Priprava Uradni list RS d.o.o., Tisk Tiskarna SET, d.d., Vevče – Akontacija naročnine za leto 2002 je 22.000 SIT (brez davka), pri ceni posameznega Uradnega lista RS je vračunan 8,5% DDV – Naročnina za tujino je 66.000 SIT – Reklamacije se upoštevajo le mesec dni po izidu vsake številke – Uredništvo in uprava Ljubljana, Slovenska 9 – Poštni predal 379 – Telefon tajništvo 425 14 19, računovodstvo 200 18 60, naročnine 425 23 57, telefaks 200 18 25, prodaja 200 18 38, preklici 425 02 94, telefaks 425 14 18, uredništvo 425 73 08, uredništvo (javni razpisi ...) 200 18 66, uredništvo – telefaks 425 01 99 – Internet <http://www.uradni-list.si> – uredništvo e-pošta: objave@uradni-list.si – Transakcijski račun 02922-0011569767